

Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica
Číslo 1/2004

Ochrana zdraví v českých technických normách

Praha, březen 2004

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.
Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., MUDr. J. Mika,
RNDr. F. Rettich, CSc., A. Svobodová,
Mgr. J. Veselá, MUDr. J. Volf, Ph.D.

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze
ISSN 0862-5956

ACTA HYGIENICA, EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA
Číslo 1/2004 - 1. vydání - březen 2004

Ochrana zdraví v českých technických normách
(třinácté pokračování)

Autoři: Alexandr Fuchs, Eva Navrkalová - SZÚ - HPNP

Vytiskl: Ústav jaderných informací, Praha 5 - Zbraslav
Elišky Přemyslovny 1335

Vychází nepravidelně 7-8x ročně
Náklad 460 výtisků

Vydal Státní zdravotní ústav, 100 42 Praha 10, Šrobárova 48

Tel. redakce: 267082288, e-mail: ahemszu@szu.cz

O B S A H

	č. str.
Úvod	5
České technické normy vydané v červenci až prosinci 2002	7
Třída 01 - Obecná třída	7
Třída 02 - Strojní součásti.	14
Třída 03 - Strojní součásti – koroze a ochrana materiálu	15
Třída 04 - Slévárenství	17
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	17
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	20
Třída 07 - Kotle	22
Třída 08 - Turbíny	25
Třída 09 - Spalovací motory pístové	25
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení	25
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení	26
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	27
Třída 13 - Armatury a potrubí	27
Třída 14 - Chladicí technika	27
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	27
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	28
Třída 17 - Jemná mechanika	28
Třída 18 - Průmyslová automatizace	28
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	28
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	29
Třída 21 - Tvářecí stroje	29
Třída 22 - Nástroje	30
Třída 23 - Nářadí	31
Třída 24 - Upínací nářadí	31
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	31
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem	31
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce	33
Třída 28 - Kolejová vozidla	38
Třída 29 - Kolejová vozidla	39
Třída 30 - Silniční vozidla	39
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	39
Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	40
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy	40
Třída 34 - Elektrotechnika	47
Třída 35 - Elektrotechnika	53
Třída 36 - Elektrotechnika	57
Třída 37 - Elektrotechnika - energetika	77
Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost	78
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu	80
Třída 40 - Jaderná technika	81
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí	81
Třída 42 - Hutnictví	81
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení	81
Třída 44 - Hornictví	81
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba ropy	82

Třída 46 - Zemědělství	82
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje	83
Třída 48 - Lesnictví	84
Třída 49 - Průmysl dřevozpracující	84
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského	85
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	85
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	88
Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	88
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu	88
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu	90
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu	91
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž	91
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky	91
Třída 64 - Plasty	92
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu	96
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu	99
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu	102
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu	102
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu	103
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin	106
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení	107
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky	107
Třída 73 - Navrhování a provádění staveb	111
Třída 74 - Části staveb	119
Třída 75 - Vodní hospodářství	121
Třída 76 - Poštovní služby	125
Třída 77 - Obaly a obalová technika	125
Třída 79 - Průmysl kožedělný	128
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky	129
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu	131
Třída 82 - Strojní zařízení pro úpravu povrchu	132
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie	132
Třída 84 - Zdravotnictví	142
Třída 85 - Zdravotnictví	142
Třída 86 - Zdravotnictví	146
Třída 87 - Telekomunikace	146
Třída 88 - Průmysl polygrafický	146
Třída 89 - Hudební nástroje	147
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby	147
Třída 91 - Vnitřní zařízení	147
Třída 93 - Výstrojné zboží	147
Třída 94 - Výstrojné zboží	148
Třída 95 - Výstrojné zboží	149
Třída 96 - Výstrojné zboží	149
Třída 97 - Výměna dat	149
Třída 98 - Zdravotnická informatika	149
Třída 99 - Metrologie	150

**OCHRANA ZDRAVÍ
V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH
(TŘINÁCTÉ POKRAČOVÁNÍ)**

ÚVOD

Toto číslo je třináctým pokračováním recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem. (Viz přílohy k AHEM č. 2/1977 a č. 8/1998, a posléze AHEM č. 1/1999, č. 7/1999, č. 4/2000, č. 7/2000, č. 4/2001, č. 8/2001, č. 4/2002, č. 7/2002, č. 4/2003 a č. 6/2003.)

Jak jsme uvedli v obsáhlém úvodu k šestému souboru recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované česky vydané normy a řadíme je podle jejich třídících znaků. Ty, které se alespoň dotýkají problematiky ochrany zdraví recenzujeme resp. anotujeme^{*)}. Ostatní pouze zaznamenáváme. Nicméně, podle trvalé objednávky, dostáváme plná znění jen těch nových českých technických norem, které jsou také běžně komerčně dostupné. Nedostáváme (a tedy také nemůžeme recenzovat) normy, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění, protože také nejsou běžně komerčně dostupné. Zájemce odkazujeme na jejich seznamy, pravidelně zveřejňované ve Věstníku ÚNMZ. Jejich plný anglický text je k nahlédnutí (a také ke koupi) v oddělení dokumentačních služeb ČSNI, Biskupský Dvůr 5, 110 02 Praha 1. Nicméně lze pozorovat určitou novou tendenci ve vydávání českých technických norem: Pomalu stoupá počet těch, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění. V poslední době také stoupá počet norem, které byly převzaty (zavedeny) oznámením o schválení (Endorsement notice). V takovém případě jsou česky vydány tři až čtyři listy, vždy s českou anotací obsahu. Vlastní text normy ovšem vydán není. Zcela nově se objevují normy, jejichž anglický text je vydán v české „obálce“, rovněž zpravidla i s anotací obsahu. (V těchto dvou, posledně jmenovaných, případech jde o skutečnou „anotaci“ ve smyslu ČSN ISO 214, protože obsahuje „velmi stručný popis obsahu normy“.)

V tomto (již třináctém) pokračování je recenzováno, resp. jen zaznamenáno 530 českých technických norem, sledovaných SZÚ v druhém pololetí 2003.

Pokládáme za nutné doplnit, že k 1. lednu 2003 (výchozí stav) platilo cca 26 099 českých technických norem. To je jen asi o 210 více než k 1. lednu 2002. Rekapitulujeme, že 1. lednu 2002 platilo cca 25 889 českých technických norem. (To je asi o 1123 více než k 1. lednu 2001.) K 1. lednu 2001 platilo cca 24 766 a k 1. lednu 2000 pouze cca 23 500 českých technických norem. Z uvedených čísel nelze dedukovat, že se významný nárůst počtu norem zpomalil. Podstatně menší „nárůst“ počtu norem k lednu 2003 oproti předchozím

^{*)} Oba tyto pojmy nevyjadřují přesně charakter informací o českých technických normách, které podáváme. Naše recenze neobsahují kritiku obsahu normy, ale - pokud možno výstižnou - informaci o problematice, již se norma zabývá, především ve vztahu k ochraně zdraví. V plném rozsahu nemůžeme tedy použít oficiálních definic obsažených v ČSN ISO 214 (01 0148) - Dokumentace. Abstrakty pro publikace a dokumentaci, která byla vydána v únoru 2001. Tato norma rozumí recenzí „informativní abstrakt, ale předpokládá se, že k ní autor připojí hodnocení a výklad“. Anotací pak rozumí „stručný komentář nebo výklad dokumentu nebo jeho obsahu, nebo jen velmi stručný popis“. Z tohoto pohledu jsou tedy naše informace o nových technických normách v podstatě spíše recenzemi, nebo něčím „mezi recenzí a anotací“. Rozhodli jsme se používat termínu „recenze“.

létům je - do určité míry - jen „optický klam“. Od r. 2002 totiž výrazně stoupá počet bez náhrady rušených (zastaralých) českých technických norem. Ostatně „pokles“ počtů nových nebo novelizovaných norem není patrný z počtu recenzí v našich publikacích. (V desátém pokračování AHEM, tj. za 1. pololetí 2002, bylo zachyceno 427, a v jedenáctém pokračování AHEM, tj. za 2. pololetí 2002, 515 a konečně ve dvanáctém pokračování AHEM, tj. za 1. pololetí 2003, 470 českých technických norem.)

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc

Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav
Centrum hygieny práce a nemocí z povolání

České technické normy vydané v červenci - prosinci 2003

Třída 01 - Obecná třída

Obsahuje všeobecné normy, a to zejména pro pojmy všech oborů a třídění, normální rozměry a statistické řízení jakosti, jakost, oblast spolehlivosti v technice, systémy environmentálního managementu, pro fyziku, mechaniku, akustiku, optiku, dále směrnice pro užití barev. Dále zvláštní normy pro technické výkresy, výkresy ve strojírenství, stavebnictví a dalších oborech, dokumentační normy, normy nejistoty resp. tolerance, výpočtové hodnoty ozubených kol, konstrukční směrnice, všeobecné zkušební metody, normy pro oblast zkušebnictví, akreditace a certifikace, pro systém technologické přípravy výroby, mechanizaci administrativních prací, konstrukční a montážní směrnice, pro bezpečnostní, informační a orientační značení a pro značky vůbec. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 964 norem (k témuž datu v r. 2002 - 926 norem, v r. 2001 - 875 a v r. 2000 pouze - 827 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 38 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 66 norem.

ČSN ISO 5122 (01 0137) Dokumentace. Analytické obsahy v seriálových publikacích. Vydána v září 2003.

ČSN ISO 5123 (01 0138) Dokumentace. Záhlavní pro mikrofiše monografií a seriálů. Vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 7154 (01 0141) Dokumentace. Zásady bibliografického pořádání. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 2789 (01 0176) Informace a dokumentace. Mezinárodní knihovnická statistika. Vydána v listopadu 2003. Touto normou se ruší ČSN ISO 2789 z července 1997.

ČSN ISO 639-1 (01 0182) Kódy pro názvy jazyků. Část 1: Dvoupísmenný kód. Stanovuje kód, který se skládá z prvků kódu jazyka tvořících dvoupísmenné identifikátory jazyka pro názvy jazyků. Identifikátory jazyka podle této části byly původně vypracovány pro využití v terminologii, lexikografii a lingvistice, lze je však použít pro jakoukoli aplikaci, která vyžaduje vyjádření jazyka v dvoupísmenné kódové podobě, zejména v počítačových systémech. Dvoupísmenný kód byl vypracován pro praktické využití pro většinu hlavních světových jazyků, které jsou nejen nejčastěji zastoupeny v souhrnu světové literatury, ale také obsahují významné množství speciálních jazyků a terminologickou slovní zásobu. Další identifikátory jazyků se tvoří tehdy, jestliže se prokáže existence významného dokumentačního korpusu psaného ve speciálním jazyce a existence terminologické slovní zásoby. Jazyky určené výlučně pro strojové použití, jako jsou počítačové programovací jazyky, nejsou do těchto kódů zahrnuty. ČSN ISO 639-1 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 2859-4 (01 0261) Statistické přejímky srovnáváním. Část 4: Postupy pro posouzení deklarovaných úrovní jakosti. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 2859-4 z prosince 2000.

ČSN EN ISO 10012 (01 0360) Systémy managementu měření. Požadavky na procesy měření a měřicí vybavení. Stanovuje všeobecné požadavky a poskytuje návod pro management procesů měření a metrologickou confirmaci měřicího vybavení používaného k podpoře a prokázání souladu s metrologickými požadavky. Norma stanovuje požadavky na management jakosti z hlediska systému managementu měření, které mohou být použity organizací provádějící měření jako součást celkového systému managementu a k zajištění toho, že metrologické požadavky budou splněny. Norma není určena k tomu, aby byla použita jako nástroj k prokázání shody s ISO 9001, ISO 14001 nebo jinou normou. Zainteresované strany se mohou dohodnout na používání této mezinárodní normy jako vstupu pro uspokojení požadavků na systém managementu měření při certifikačních činnostech. Norma není určena jako náhrada, nebo dodatek k požadavkům ISO/IEC 17025. Tato norma je uvedena (paralelně) v českém i anglickém jazyce. ČSN EN ISO 10012 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN ISO 10012-1 z listopadu 1993 a ČSN ISO 10012-2 z listopadu 1999.

ČSN ISO 15188 (01 0504) Směrnice pro management projektu normalizace terminologie. Specifikuje hlavní zásady stanovující etapy a postupy, jimiž by se měly řídit projekty normalizace terminologie a také projekty harmonizační a unifikační, a to jak v rámci mezinárodní normalizace, tak mimo tento rámec. Norma je rozdělena do dvou částí, z nichž první se zabývá normalizací terminologie obecně a druhá normalizací terminologie v mezinárodních normalizačních orgánech (např. ISO). Tyto směrnice by se měly uplatňovat ve všech etapách projektů normalizace terminologie, od počáteční identifikace potřeb až ke konečnému naplnění požadavků a očekávání uživatelů. ČSN ISO 15188 byla vydána v září 2003.

ČSN IEC 60300-3-1 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 3-1: Pokyn k použití. Techniky analýzy spolehlivosti. Metodický pokyn. V této části 3-1 je uveden všeobecný přehled běžně užívaných technik analýzy spolehlivosti. Popisují se v ní obvyklé metodiky, jejich výhody a nevýhody, vstup dat a jiné podmínky pro používání různých technik. Tato norma je úvodem k vybraným metodikám a je určena k tomu, aby poskytovala nezbytné informace pro výběr nejvhodnějších metod analýzy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN IEC 60300-3-1 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN IEC 300-3-1 z prosince 1993.

ČSN P ISO TS 14048 (01 0948) Environmentální management. Posuzování životního cyklu. Formát dokumentace údajů. Tato technická specifikace se týká struktury a požadavků na formát dokumentace údajů, které mají být použity pro transparentní a jednoznačnou dokumentaci a výměnu údajů týkajících se posuzování životního cyklu (LCA) a inventarizační analýzy životního cyklu (LCI), tedy povolené konzistentní dokumentace údajů, podávání zpráv o seskupování, kalkulaci a kvalitě údajů, a to prostřednictvím specifikace a strukturování příslušných informací. Formát dokumentace údajů specifikuje požadavky na rozdělení dokumentovaných údajů do údajových okruhů s vysvětlujícím popisem. Popis každého okruhu údajů je dále upřesňován strukturou formátu dokumentace údajů. Tuto technickou specifikaci je možné použít pro zpřesnění a sestavování dotazníkových formulářů a informačních systémů. Lze ji však použít i pro ostatní aspekty týkající se managementu environmentálních údajů. Tato specifikace nezahrnuje požadavky na kompletnost dokumentace údajů. Formát dokumentace údajů není závislý na žádném softwaru nebo databázi. Specifikace nevyžaduje žádné následné, grafické nebo procedurální řešení pro předložení a zpracování údajů, ani nepopisuje specifické modelové metodologie pro LCI a LCA údaje. Poměrně obsáhlá norma, cca 44 stran, obsahuje podrobnou specifikaci formátu pro dokumentaci údajů v Příloze A na str. 17 - 30 a příklad použití formátu pro

dokumentaci údajů v Příloze B na str. 31 - 43. ČSN P ISO/TS 14048 byla vydána v listopadu 2002.

ČSN 01 0962 Environmentální management. Integrace environmentálních aspektů do návrhu a vývoje produktu. Tato technická zpráva popisuje pojmy a stávající praxi spojenou s integrací environmentálních aspektů do návrhu a vývoje produktu, přičemž „produkt“ je chápán tak, že zahrnuje jak zboží tak služby. Tato zpráva se používá pro rozvoj odvětvově specifických dokumentů. Není použitelná jako specifikace pro účely certifikace a registrace. Cílem integrace environmentálních aspektů do návrhu a vývoje produktů je snížení environmentálních dopadů produktů v rámci jejich celého životního cyklu. Norma je publikována paralelně v českém a anglickém jazyce. ČSN 01 0962 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 1032 (01 1425) Vibrace. Zkoušení mobilních strojů pro účely určení emisní hodnoty vibrací. Specifikuje určení emisí celkových vibrací a vibrací přenášených na ruce v místě(ech) obsluhy při zkoušení mobilního strojního zařízení. Norma má napomáhat technickým normalizačním komisím zodpovědným za přípravu zkušebních předpisů pro vibrace ke specifickým druhům strojních zařízení s cílem zajistit, aby takové zkušební předpisy pro vibrace - byly co možná nejvíce homogenní, aby každý jednotlivý zkušební předpis měl jednotnou základní stavbu, - byly v plném souladu se základními normami pro měření emise vibrací, - odrážely nejnovější technické znalosti o metodách určování emise vibrací specifické skupiny uvažovaných strojních zařízení, - poskytly výrobcům normalizovanou metodu určování a deklarování hodnot(y) emise vibrací pro jejich strojní zařízení, - umožňovaly uživateli strojního zařízení nebo členu inspekčního orgánu porovnat hodnoty emise vibrací různých strojních zařízení a ověřit hodnoty emise vibrací poskytnutých výrobcem. Norma uvádí požadavky na přípravu zkušebních předpisů pro vibrace, včetně směrnic pro podmínky, za kterých musí měření probíhat (např. provozní podmínky). V příloze A jsou v souhrnu uvedeny údaje, které mají být obsaženy v typickém zkušebním předpisu pro vibrace. Zkušební předpisy pro vibrace, založené na této evropské normě, by měly stanovit měřicí postupy, které poskytují přesné a reprodukovatelné výsledky, které jsou co možná nejvíce ve shodě s hodnotami naměřenými za reálných pracovních podmínek. Při určování velikostí vibrací, která má být uvedena v návodu k použití, tato evropská norma vyžaduje provozní podmínky umožňující určení 75-percentilu z hodnot vibrací vyvolaných v místě obsluhy při provozním režimu, který vyvolává nejvyšší vibrace. Norma platí pro polohy vsedě a vstoje. Platí pro všechna mobilní strojní zařízení produkující periodické nebo náhodné vibrace s přechodovými ději nebo bez nich. Norma se nezabývá úhlovými vibracemi. Tato norma obsahuje dostatečný návod k navržení náležité zkoušky strojního zařízení, pro které neexistuje žádný zkušební předpis pro vibrace. Lze ji také použít k určení hodnot emise vibrací jednotlivých strojů. Norma neuvádí přípustné nebo doporučené hodnoty vibrací. Emisní hodnoty by se obecně neměly používat při posuzování zdravotního rizika. Norma neuvádí žádný návod nebo doporučení pro stanovení expozice člověka vibracím nebo rázům. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 1032 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 1032 z prosince 1997.

ČSN ISO 13380 (01 1441) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Obecné směrnice pro použití výkonnostních parametrů. Popisuje obecné podmínky a postupy pro záznam, zhodnocení a diagnostiku stavu strojů pomocí měření parametrů, které se vztahují

k výkonnosti strojů, jejich stavu a bezpečnosti, zahrnující podle aplikovatelnosti tepelné, elektrické a hydraulické parametry. Postupy se vztahují k provoznímu monitorování strojů a zahrnují všechny komponenty a podsestavy, nezbytné pro zajištění funkčního provozu strojů. ČSN ISO 13380 byla vydána v červenci 2003.

ČSN ISO 6954 (01 1450) Vibrace. Směrnice pro měření, zaznamenávání a hodnocení vibrací na osobních a obchodních lodích s ohledem na obyvatelnost plavidla. Obsahuje směrnice pro hodnocení vibrací na osobních a obchodních lodích s ohledem na obyvatelnost plavidla a také požadavky na měřicí zařízení a metody měření používané v běžně obsazených lodních prostorech. Hodnocení kymácení, popř. kývání lodi, které lze považovat za pohyb s nízkou frekvencí a které může způsobit nemoc z pohybu (kinetózu), je předmětem jiných mezinárodních norem. ČSN ISO 6954 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN ISO 6954 z listopadu 1993.

ČSN EN ISO 11904-1 (01 1636) Akustika. Stanovení akustické imise ze zdrojů zvuku umístěných v blízkosti ucha. Část 1: Metoda používající mikrofon vložený do ucha (metoda MIRE). Specifikuje základní rámcové metody pro měření akustické imise ze zdrojů zvuku umístěných v blízkosti ucha. Tato měření se provádějí pomocí miniaturních mikrofonů nebo mikrofonních sond vložených do zvukovodů osob. Naměřené hodnoty se následně přepočítají na odpovídající hladiny akustického tlaku vztažené k volnému nebo difuznímu poli. Výsledky jsou uváděny jako ekvivalentní hladiny akustického tlaku vážené funkcí A vztažené k volnému nebo difuznímu poli. Tento postup se označuje jako metoda používající mikrofon vložený do ucha (metoda MIRE). Tato první část normy se může aplikovat při stanovení expozice ze zdrojů zvuku v blízkosti ucha, např. při zkouškách zařízení nebo na pracovišti, kde se používají sluchátka nebo chrániče sluchu vybavené zařízením pro zvukovou komunikaci. Tato první část je použitelná v kmitočtovém rozsahu od 20 Hz do 16 000 Hz. ČSN EN ISO 11904-1 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN ISO 5136 (01 1667) Akustika. Určení hladin akustického výkonu vyzařovaného do potrubí ventilátory a jinými zařízeními s prouděním vzduchu. Metoda měření v potrubí. Stanovuje metodu měření ventilátorů a jiných zařízení s prouděním vzduchu připojených na potrubí pro určení akustického výkonu vyzařovaného do bezodrazově zakončeného potrubí na sací a (nebo) na výtlačné straně zařízení. Metoda se používá pro ventilátory, které vyzařují ustálený hluk širokopásmový, úzkopásmový nebo diskretní (tónový). Platí pro teploty vzduchu od -50°C do $+70^{\circ}\text{C}$. Rozsah průměru měřicího potrubí je od 0,15 m do 2 m. Metody měření pro malé ($d < 0,15\text{m}$) a velké ($d > 2\text{ m}$) měřicí potrubí jsou popsány v informační příloze H popřípadě I. Očekává se, že zkoušky akustického výkonu se budou provádět společně s provozními výkonovými zkouškami ventilátoru podle ISO 5801 (v ČR do září 2003 nezavedena) Rozsáhlá norma, cca 68 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN ISO 5136 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 25136 z prosince 1996.

ČSN ISO 13473-2 (01 1678) Popis textury vozovky pomocí profilů povrchu. Část 2: Terminologie a základní požadavky vztahující se k analýze profilu textury vozovky. Definiuje termíny, výrazy a parametry, které se vztahují k analýze textury vozovky jak silnic, tak i letištních vzletových a přistávacích drah a také pojezdových drah. Zejména

definuje termíny a výrazy vztahující se k profilu textury, které se používají při zjišťování charakteristik vozovky např. hlukových emisí styku pneumatika/silnice, tření pneumatika/silnice, valivého odporu pneumatiky a opotřebení pneumatiky. Navíc jsou uvedeny některé stručné informace o charakteristikách povrchu vozovky a jejich vlivech. Tato část normy též obsahuje některé základní požadavky v souvislosti s použitím termínů, výrazů a parametrů. Norma se netýká profilové analýzy obrobených povrchů, neboť ta je předmětem jiných mezinárodních norem. ČSN ISO 13473-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN ISO 7188 (01 1686) Akustika. Měření vnějšího hluku osobních automobilů za podmínek odpovídajících městskému provozu. Stanovuje metodu měření hluku vyzařovaného osobními vozidly za jízdy. Metoda je založena na statistických studiích používání osobních vozidel v městském provozu. Je navržena tak, aby splňovala požadavek na jednoduchost, shodu výsledků při jejich opakováních a současně reálně simulovala provozní podmínky vozidla. Smyslem specifikací je reprodukovat hladinu akustického tlaku, která je překračována pouze v průběhu 5 % celkového času jízdy v městském dopravním proudu nepravidelného charakteru, který vyžaduje používání středních převodových stupňů. Zkušební metoda požaduje akustické prostředí, kterého může být dosaženo pouze v rozlehlém otevřeném prostoru. Takové podmínky mohou být obvykle zajištěny při: - měření vozidel pro schválení typu, - měření v době výroby a - měření v oficiálních měřicích stanicích. ČSN ISO 7188 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO 128-1 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 1: Úvod a přehled. Stanoví všeobecná pravidla pro kreslení technických výkresů a uvádí uspořádání a seznam dalších částí ČSN ISO 128. Tyto další Části ČSN ISO 128 obsahují souhrnně požadavky na kreslení předmětů na technických výkresech s cílem zjednodušení mezinárodní výměny informací na výkresech a dosažení jejich formální jednotnosti ve srozumitelné soustavě vzhledem k mnoha technickým funkcím. Tato první Část ČSN ISO 128 se vztahuje na všechny druhy technických výkresů včetně např. výkresů strojnických a stavebních (architektonických, pro stavbu lodí atd.). Vztahuje se rovněž na všechny způsoby vyhotovení výkresů (manuální i počítačový). Nevztahuje se na třírozměrové CAD modely. ČSN ISO 128-1 byla vydána v červenci 2003.

ČSN ISO 14617 (01 3630) Grafické značky pro schémata. *Skládá se z těchto částí: Část 1: Všeobecné informace a rejstříky, Část 2: Značky všeobecného použití, Část 3: Spojení a související zařízení, Část 4: Ovládače a související zařízení, Část 5: Měřicí a řídicí zařízení, Část 6: Měřicí a řídicí funkce, Část 7: Základní mechanické komponenty, Část 8: Ventily a tlumiče, Část 9: Čerpadla, kompresory a ventilátory, Část 10: Měníče energie tekutin, Část 11: Zařízení pro přenos tepla a tepelné stroje, Část 12: Zařízení pro odlučování/oddělování, čištění a míchání a Část 15: Instalační schémata a mapy sítí. Další části se připravují. Základní pravidla tvorby a použití grafických značek ve schématech uvádí ČSN EN ISO 81714-1. Přehled ČSN ISO 14617, informace o tvorbě a užití registračních čísel pro identifikaci grafických značek používaných ve schématech, pravidla znázornění a užití těchto značek a příklady jejich použití aplikace, lze nalézt v ČSN ISO 14617-1. (Do prosince 2003 v ČR nezavedena.) V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO 14617-2 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 2: Značky všeobecného použití. Specifikuje grafické značky obecného charakteru, hlavně pro použití při sestavování kompletních značek představujících specifické výrobky a funkce ve schématech. ČSN ISO 14617-2 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 14617-3 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 3: Spojení a související zařízení. Specifikuje grafické značky funkčních spojení, mechanických spojovacích článků, potrubí a podobných zařízení, takových jako jsou spojovací uzly, ISO-připojovací otvory/přípojky, koncovky (terminály), rychlospojky a konektory, pro použití ve schématech. ČSN ISO 14617-3 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO 14617-4 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 4: Ovládače a související zařízení. Specifikuje grafické značky pro základní prvky akčních členů, kompletních členů a akčních zařízení ve schématech. ČSN ISO 14617-4 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO 14617-10 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 10: Měníče energie tekutin. Uvádí grafické značky pro jednotky přeměny energie tekutin, jako jsou čerpadla a motory, ve schématech (pro čerpadla použita převážně pro přesun médií viz ISO 14617-9). ČSN ISO 14617-10 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN ISO 14617-11 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 11: Zařízení pro přenos tepla a tepelné stroje. Specifikuje grafické značky pro přenos tepla a tepelné stroje ve schématech. ČSN ISO 14617-11 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 14617-12 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 12: Zařízení pro odlučování/oddělování, čištění a míchání. Specifikuje grafické značky pro znázornění pro odlučování, čištění a mísení ve schématech. ČSN ISO 14617-12 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 14617-15 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 15: Instalační schémata a mapy sítí. Specifikuje grafické značky pro použití v instalačních (montážních) schématech (např. v budovách) a v mapách sítí a doplňuje značky specifikované v ČSN ISO 14617-2 až ČSN ISO 14617-12. Značky v těchto schématech se používají hlavně k indikaci umístění a typu komponentu nebo zařízení. ČSN ISO 14617-15 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN ES 59011 (01 3755) Specifikace reprezentace pravidel jakosti a metrik jazyků pro navrhování hardwaru a softwaru. Vydána v říjnu 2003. *Poznámka recenzenta: označení normy je neobvyklé; je to první případ, který jsme zachytili, kdy do soustavy ČSN je převedena „evropská specifikace“, zkráceně ES.*

ČSN EN 80416-3 (01 3765) Základní pravidla pro grafické značky pro použití na předmětech. Část 3: Směrnice pro aplikaci grafických značek. Norma ČSN EN 80416 je tedy normou o více částech, obsahující zásady a směrnice pro tvorbu a aplikaci značek používaných na předmětech. Tato třetí část normy poskytuje směrnice pro aplikaci značek k použití na předmětech za účelem dodržení vizuální čitelnosti a celkové důslednosti při používání těchto značek. Stanovuje přípustný rozsah, ve kterém lze originál značky v reprodukci pro aktuální použití na technologickém zařízení modifikovat. ČSN EN 80416-3 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 61286 (01 3792) Informační technologie. Kódový soubor znaků pro zhotovování dokumentů používaných v elektronice a pro výměnu informací. Tato dvacet sedmi stránková norma obsahuje česky pouze Národní předmluvu, informativní Národní přílohu NA a tuto **Anotaci obsahu:** Norma stanovuje soubor normalizovaných

kódovaných grafických znaků pro použití na výkresech a ve schématech a pro návrh značek. Grafické značky obsažené v IEC 60617 a písmenné značky IEC 60027 a ISO 31, se používají jako znaky v textech při zhotovování dokumentů používaných v elektrotechnice (viz IEC 61082) a při návrhu značek. Při počítačovém zpracování elektrotechnických dokumentů se takové znaky mají vybírat podle pravidel určených ISO/IEC 10367 ze souboru technických znaků č. 1 pod registračním číslem 181. Soubor technických znaků č. 1 je znovu uveden v Příloze A. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list; Národní předmluva a Příloha NA, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61286 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 61286 ze září 1997.

ČSN EN ISO 228-1 (01 4033) Trubkové závity pro spoje netěsnící na závitech. Část 1: Rozměry, tolerance a označování. Vydána v září 2003. Nahradila ČSN ISO 228-1 z června 1996.

ČSN EN 1330-10 (01 5005) Nedestruktivní zkoušení. Terminologie. Část 10: Termíny používané při vizuální kontrole. Definiuje termíny používané při vizuální kontrole. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 53 hesel. ČSN EN 1330-10 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 14096-1 (01 5022) Nedestruktivní zkoušení. Kvalifikace systémů pro digitalizaci radiogramu. Část 1: Definice, kvantitativní měření parametrů jakosti obrazu, standardní referenční film a sledování jakosti. Vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 14096-2 (01 5022) Nedestruktivní zkoušení. Kvalifikace systémů pro digitalizaci radiogramu. Část 2: Minimální požadavky. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 9934-2 (01 5046) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení magnetickou metodou práškovou. Část 2: Zkušební prostředky. Specifikuje významné vlastnosti produktů pro zkoušení magnetickou práškovou metodou (včetně magnetické suspenze, prášku, nosné kapaliny, kontrastních pomocných nátěrů) a metody pro kontrolu jejich vlastností. Za pozornost stojí text kapitoly 4 - Bezpečnostní opatření, který zní: „Materiály, používané při kontrole magnetickou práškovou metodou a jejich zkoušení, mohou obsahovat chemikálie, které jsou zdraví škodlivé, hořlavé a/nebo těkavé. Mají se dodržovat všechna důležitá bezpečnostní opatření a všechny platné předpisy, včetně národních a místních předpisů, které upravují požadavky souvisící se zdravím, bezpečností a ochranou životního prostředí apod.“ ČSN EN ISO 9934-2 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13927 (01 5085) Nedestruktivní zkoušení. Vizuální kontrola. Zařízení. Vydána v září 2003.

ČSN EN 13860-2 (01 5086) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení vířivými proudy. Charakteristiky a ověřování zařízení. Část 2: Charakteristiky a ověřování snímačů. Identifikuje funkční charakteristiky snímačů a jejich propojovacích prvků a poskytuje metody pro jejich měření a ověřování. Posouzení těchto charakteristik umožňuje přesné popsání a porovnatelnosti zařízení pro vířivé proudy. Pečlivou volbou charakteristik může být stanoven reprodukovatelný a efektivní zkušební systém pro vířivé proudy pro specifické použití. Při použití příslušenství se doporučuje jejich charakterizace na základě principů této

normy. Tato norma nepodává míru ověřování ani kritéria přijatelnosti charakteristik. Ty jsou uvedeny v uživatelských dokumentech. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Charakteristiky snímačů a propojovacích prvků, článek **4.1.5 Bezpečnost** - „Snímač a jeho propojovací prvky musí splňovat platné bezpečnostní předpisy z hlediska elektrické bezpečnosti, povrchové teploty nebo nebezpečí výbuchu. Běžné používání snímače nesmí být příčinou nebezpečí.“ ČSN EN 13860-2 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO/IEC 17024 (01 5258) Posuzování shody. Všeobecné požadavky na orgány pro certifikaci osob. Stanovuje požadavky na orgány, které certifikují osoby podle specifických požadavků, včetně požadavků na vypracování a udržování programu certifikace osob. Tato norma je uvedena (paralelně) v českém i anglickém jazyce. ČSN EN ISO/IEC 17024 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 45013 z 14. 5. 1991.

ČSN ISO 3864-1 (01 8011) Grafické značky. Bezpečnostní barvy a bezpečnostní značky. Část 1: Zásady navrhování bezpečnostních značek na pracovištích a ve veřejných prostorách. Účelem bezpečnostních barev a značek je rychle upozornit na objekty a situace ovlivňující bezpečnost a zdraví a zajišťující rychlé pochopení určitých sdělení. Stanovuje bezpečnostní identifikační barvy a zásady navrhování bezpečnostních značek, které se mají použít na pracovištích a ve veřejných prostorách za účelem prevence nehod, požární ochrany, informací o zdravotním riziku a o nouzové evakuaci. Stanovuje také základní zásady pro přípravu norem obsahujících bezpečnostní značky. Tato první část ČSN ISO 3864 je použitelná na pracovištích a na všech místech a v oblastech, kde mohou být položeny otázky vztahující se k bezpečnosti. Není však použitelná k signalizaci použité při řízení železniční, silniční, říční, námořní a letecké dopravy, a všeobecně řečeno v těch oblastech, kde mohou platit odlišná pravidla. Bezpečnostní značky se musí používat pouze k pokynům majícím vztah k bezpečnosti a zdraví. Jsou normalizovány v postatě čtyři tvary s různými charakteristickými barvami a to kruhový s červeným lemem a červeným přeškrtnutím, mající význam zákazu, modrý kruhový mající význam příkazu, žlutý rovnoramenný trojúhelník mající význam výstrahy, zelený čtverec a obdélník mající význam bezpečných podmínek, možností úniku a bezpečnostních zařízení, červený čtverec a obdélník mající význam požární bezpečnosti a bílý čtverec a obdélník mající význam doplňujících informací. ČSN ISO 3864-1 byla vydána v prosinci 2003. ČSN 3864-1 platí souběžně s ČSN ISO 3864:1995 do vydání ČSN ISO 7010. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem podobných čísel.*

Třída 02 - Strojní součásti

Obsahuje zejména normy pro nejrůznější šrouby a matice, vruty, různé závitové součásti, čepy, kolíky, svorníky, nýty, klíny, pera, hřebíky, součásti pohonů, svařovací řetězy, ložiska, nejrůznější lana, štítky, ruční kola, kliky, pružiny, hřídelové spojky, ohebné hadice, příslušenství základů, součástky pro tlumení otřesů a vibrací, těsnění, součásti pro těsnění apod. Tato třída českých technických norem není SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 - 622, v r. 2002 - 608, v r. 2001 - 642 a v r. 2000 - 663 položek

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Obsahuje zejména normy pro převodovky, variátory, normy vztahující se k ochraně proti korozi, a to zejména zkoušení koroze, inhibitory koroze, ochranné vrstvy anorganické

i organické, normy řešící ochranu proti prostředím i pro třídění prostředí. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 291 norem (k témuž datu v r. 2002 - 281, v r. 2001 - 263 a v r. 2000 - 264 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 16 norem.

ČSN EN ISO 16348 (03 8103) Kovové a jiné anorganické povlaky. Definice a dohody týkající se vzhledu. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13143 (03 8153) Kovové a jiné anorganické povlaky. Definice a dohody týkající se pórovitosti. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13144 (03 8166) Kovové a jiné anorganické povlaky. Metoda kvantitativního měření přilnavosti zkouškou tahem. Vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 7539-6 (03 8172) Koroze kovů a slitin. Zkoušky koroze za napětí. Část 6: Příprava a používání vzorků s předem vytvořenou trhlinou za konstantního zatížení nebo za konstantního rozevření trhliny. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN ISO 7539-6 z května 1994.

ČSN EN ISO 3882 (03 8180) Kovové a jiné anorganické povlaky. Přehled metod měření tloušťky. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 3882 z ledna 1997.

ČSN EN 12501-1 (03 8201) Ochrana kovových materiálů proti korozi. Pravděpodobnost koroze v půdě. Část 1: Obecné zásady. Vydána v září 2003.

ČSN EN 12501-2 (03 8201) Ochrana kovových materiálů proti korozi. Pravděpodobnost koroze v půdě. Část 2: Nízkolegované a nelegované železné materiály. Vydána v září 2003.

ČSN EN 12499 (03 8357) Katodická ochrana vnitřních povrchů kovových zařízení. Specifikuje zařízení, kovy a povrchy, které lze proti korozi chránit použitím katodické ochrany vnitřních povrchů. Dále specifikuje elektrolyty a podmínky nezbytné k použití katodické ochrany vnitřních povrchů a podává návod k použití a provozu účinného systému katodické ochrany vnitřních povrchů. Norma platí pro katodickou ochranu vnitřních povrchů ohříváčů vody pro domácnost, nádrží na horkou a studenou vodu, vodovodních potrubí, chladičů, výměníků tepla a obecně vzato se vztahuje na každé zařízení obsahující elektrolyt, jehož katodická ochrana je technicky možná. Tato norma platí pro kovová zařízení obsahující zásobní či cirkulující vodu, ať už nehybnou nebo vyměňovanou, studenou nebo horkou, pitnou nebo průmyslovou, popř. i vodný roztok. Za pozornost stojí tyto články, resp. jejich části: **6.9.1 Nebezpečí zásahu elektrickým proudem** „Proud obvykle používaný ke katodické ochraně vnitřních povrchů vloženým proudem je usměrněný střídavý proud získaný ze snížovacího transformátoru a usměrňovače. Ochrana proti úrazu elektrickým proudem musí být zajištěna pomocí vhodných opatření proti přímému i nepřímému dotyku podle HD 384.4.41 S2 nebo ekvivalentních národních bezpečnostních norem“. **6.9.2.1 Všeobecně** „Při katodické ochraně se může vytvářet plynný vodík, plynný kyslík a chlor. Některé směsi kyslíku a vodíku jsou výbušné; chlor může být toxický a korozně agresivní. Vytváření plynů lze omezit na minimum začleněním systému automatické regulace do katodické ochrany

a pečlivým návržením rozmístění anod. Při použití katodické ochrany vloženým proudem u vnitřních povrchů nádob obvykle obsahujících nebezpečné atmosféry je nutno zabránit jiskření, jestliže se anoda nachází mimo kapalinu. Přijaté postupy mohou zahrnovat takové umístění anod, aby byly dále ponořeny, a/nebo začlenění nouzových vypínacích postupů tak, aby při dočasném odkrytí anody byl veškerý stejnosměrný proud vypojen.“ ČSN EN 12499 byla vydána v září 2003.

ČSN 03 8900-4-0 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-0: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Úvod. Účelem této technické zprávy je doporučit zkoušky vlivu prostředí, které mohou být vybrány k prokázání způsobilosti výrobku uspokojivě fungovat nebo přežít, jak je specifikováno v příslušné specifikaci, když je podroben klimatickým a dynamickým podmínkám uvedeným v ČSN EN IEC 60721-3. Tyto stupně přísnosti, včetně jejich doporučené doby trvání, nejsou určeny k tomu, aby prokázaly spolehlivost výrobku. Návod pro prokázání spolehlivosti má být hledán v publikacích týkajících se oblasti pohotovosti, bezporuchovosti, udržovatelnosti a zajištěnosti údržby. ČSN 03 8900-4-0 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN 03 8900-4-1 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-1: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Skladování. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v ČSN EN IEC 60721-3-1 na zkoušky vlivu prostředí stanovené v ČSN EN IEC 60068-2. Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-1 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN 03 8900-4-2 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-2: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Přeprava. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v ČSN EN IEC 60721 3-2 na zkoušky vlivu prostředí stanovené v ČSN EN IEC 60068-2. Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-2 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN 03 8900-4-3 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-3: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Stacionární použití na místech chráněných proti povětrnostním vlivům. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v ČSN EN IEC 60721-3-3 na zkoušky vlivu prostředí stanovené v ČSN EN IEC 60068-2. Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno

použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-3 byla vydána v prosinci 2003.

Třída 04 - Slévárenství

Obsahuje všeobecné slévárenské normy, normy pro modely a příslušenství a normy pro tlakové, kokilové a nízkotlaké lití. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 17 norem (k témuž datu v r. 2002 také 17, v r. 2001 - 19 a v r. 2000 ještě 49 - většinou zastaralých norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu. Ani v první pololetí 2003 jsme nezachytili žádnou normu.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahuje normy pro svařování všeobecně, konstrukční a výrobní předpisy a směrnice pro kovy z hlediska svařování, výrobní předpisy z hlediska vybavení pracovišť a kvalifikace svářečů, bezpečnost svařování, zkoušení svářečů, rozborů škodlivin, destruktivní i nedestruktivní zkoušení svarů zkoušení svařitelnosti apod. Dále tato třída obsahuje normy pro svářecí stroje a zařízení obecně, pro ruční svařování plamenem, obloukové svařování a obloukové svářečky, svařování elektrickým obloukem a plazmou, svařování v ochranných atmosférách, bodové a odporové svařování, řezání materiálů. Dále tato třída obsahuje normy na pomocné stroje a zařízení pro svařování, pájení a řezání kovů, normy pro hořáky a příslušenství pro svařování a konečně pro svařovací elektrody, svařovací dráty a tyčinky, pájky, tavidla, svařování ocelí pod tavidlem, svařování plastů a kombinované svařování, pájení a řezání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 307 norem (k témuž datu v r. 2002 - 288, v r. 2001 - 319 a v r. 2000 - 311 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 32 norem.

ČSN EN 13622 (05 0015) Zařízení pro plamenové svařování. Terminologie. Termíny používané v plamenovém svařování. Stanovuje souhrn technických termínů a definic, vztahujících se k zařízení pro plamenové svařování. V českém, anglickém, francouzském a německém jazyce uvedeno a současně definováno cca 50 hesel. ČSN EN 13622 byla vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 15011 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnost při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metody pro vzorkování dýmu a plynů vznikajících při obloukovém svařování. Norma sestává z následujících částí: Část 1: Stanovení emisní rychlosti a vzorkování částic dýmu, Část 2: Stanovení emisní rychlosti plynů, kromě ozonu a Část 3: Stanovení koncentrace ozonu stacionárním měřením. V druhém pololetí 2003 byla k dispozici část 1:

ČSN EN ISO 15011-1 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnost při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metody pro vzorkování dýmu a plynů vznikajících

při obloukovém svařování. Část 1: Stanovení emisní rychlosti a vzorkování částic dýmu. Popisuje metodu pro stanovení emisní rychlosti částic dýmu vznikajících při svařovacích postupech používajících elektrický oblouk pomocí techniky používající dýmovou komoru. Definiuje metodu vzorkování částic dýmu pro chemický rozbor a navrhuje možné analytické techniky za účelem charakterizovat dýmy emitované svařovacím materiálem během svařování. ČSN EN ISO 15011-1 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15011-1 z listopadu 2002.

ČSN EN ISO 15011-3 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnost při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metody pro vzorkování dýmu a plynů vznikajících při obloukovém svařování. Část 3: Stanovení koncentrace ozonu při stacionárním měření. Specifikuje laboratorní metodu pro hodnocení emise ozonu vytvořeného v průběhu svařování elektrickým obloukem změřením koncentrace ozonu v okolí stacionárních odběrových míst stacionárního svářečského elektrického oblouku. Výsledky mohou být užívány pro porovnání účinku parametrů svařování, procesů, atd. na vytváření ozónu a z toho důvodu lze předpovídat změny expozice zaměstnanců na pracovním místě za podobných podmínek. *Poznámka recenzenta: Překlad předmětu normy je nesrozumitelný; recenzentem byl upraven podle smyslu normy, jak je popsán v úvodu. Je nanejvýš pravděpodobné, že překladatel vůbec nerozuměl tomu, co překládá.* ČSN EN ISO 15011-3 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15011-3 z června 2003.

ČSN EN ISO 15618-1 (05 0720) Zkoušky svářečů pod vodou. Část 1: Svářečipotápěči pro hyperbarické svařování za mokra. Vztahuje se na svařovací metody při kterých potápěč-svářeč má významný vliv na jakost svaru. Tato norma určuje základní požadavky, rozsahy oprávnění, požadavky pro schválení a certifikaci pro zkoušky svářečů-potápěčů prováděné na ocelích pod vodou v mokřém hyperbarickém prostředí. Při zkoušce by měl svářeč-potápěč prokázat, že má přiměřené praktické dovednosti a odborné znalosti (zkouška z odborných znalostí není povinná) o způsobu svařování, materiálu a bezpečnostních ustanoveních na které má mít oprávnění. Norma je platná pokud je zkouška svářeče-potápěče požadována zákazníkem, inspekční organizací nebo jinou organizací. Všechny nové zkoušky musí být v souladu s touto normou ode dne jejího vyhlášení. Norma neruší zkoušky svářečů-potápěčů, které byly vykonány podle předcházejících národních norem nebo předpisů za předpokladu, že jsou splněny technické požadavky, a že zkoušky odpovídají podmínkám ve výrobě, pro kterou jsou požadovány. ČSN EN ISO 15618-1 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15618-1 ze září 2002.

ČSN EN ISO 15618-2 (05 0720) Zkoušky svářečů pod vodou. Část 2: Svářečipotápěči a svářeči operátoři pro hyperbarické svařování za sucha. Vztahuje se na svařovací metody při kterých svářeč-potápěč nebo svářečský operátor má významný vliv na jakost svaru. Tato norma určuje základní požadavky, rozsahy oprávnění, požadavky pro schválení a certifikaci pro zkoušky svářečů-potápěčů a svářečských operátorů prováděné na ocelích pod vodou v suchém hyperbarickém prostředí. Při zkoušce by měl svářeč-potápěč nebo svářečský operátor prokázat, že má přiměřené praktické dovednosti a odborné znalosti (zkouška z odborných znalostí není povinná) o způsobu svařování, materiálu a bezpečnostních ustanoveních na které má mít oprávnění. Norma je platná pokud je zkouška svářeče-potápěče nebo svářečského operátora požadována zákazníkem, inspekční organizací nebo jinou organizací. Všechny nové zkoušky musí být v souladu s touto normou ode dne jejího vyhlášení. Norma neruší zkoušky svářečů-potápěčů nebo svářečských operátorů, které byly vykonány podle předcházejících národních norem nebo předpisů za předpokladu, že jsou splněny technické požadavky a že zkoušky odpovídají podmínkám ve výrobě, pro kterou jsou

požadovány. ČSN EN ISO 15618-2 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15618-2 ze září 2002.

ČSN EN ISO 8205-1 (05 2031) Vodou chlazené sekundární spojovací kabely pro odporové svařování. Část 1: Rozměry a požadavky pro dvou vodičové spojovací kabely. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 8205-1 z května 2003.

ČSN EN ISO 8205-2 (05 2031) Vodou chlazené sekundární spojovací kabely pro odporové svařování. Část 2: Rozměry a požadavky pro jednovodičové spojovací kabely. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 8205-2 (05 2031) z května 2003.

ČSN EN ISO 7291 (05 2121) Zařízení pro plamenové svařování. Rozvodové redukční ventily do 300 bar, používané při svařování, řezání a příbuzných procesech. Stanoví požadavky a zkoušky pro rozvodové redukční ventily pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Platí pro rozvodové redukční ventily, které jsou používány pro stlačené plyny do 300 bar (30 MPa), rozpuštěný acetylen, methylacetylen - propadienové směsi (MPS) a oxid uhličitý (CO₂) pro regulaci tlaku na výstupu z vysokotlaké strany rozvodových systémů plynových lahví. Neplatí pro redukční ventily podle ISO 2503, připojované přímo k plynovým lahvím, nebo pro redukční ventily na zkapalnělé uhlíkové plyny. Postup při provádění normalizované zkoušky je popsán v informativní Příloze A. ČSN EN ISO 7291 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 7291 z prosince 1997 a ČSN EN 961 z prosince 1997.

ČSN EN ISO 15615 (05 2123) Zařízení pro plamenové svařování. Acetylenové rozvodové systémy pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Bezpečnostní požadavky na vysokotlaká zařízení. Stanoví obecné specifikace, požadavky a zkoušky pro zařízení používaná na vysokotlaké straně acetylenových rozvodových systémů. Tato norma nezahrnuje vysokotlaká potrubí, vysokotlaké hadice a redukční ventil. ČSN EN ISO 15615 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15615 z listopadu 2002.

ČSN EN 60974-2 (05 2205) Zařízení pro obloukové svařování. Část 5: Podavače drátu. Specifikuje bezpečnostní a konstrukční požadavky pro kapalinové chladicí systémy určené ke chlazení hořáků při obloukovém svařování a příbuzných procesech. Tyto kapalinové chladicí systémy mohou být umístěny uvnitř zdrojů svařovacího proudu nebo mohou tvořit samostatné chladicí jednotky (viz příloha A). Norma neplatí pro chladicí systémy s chladicím agregátem. ČSN EN 60974-2 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 60974-6 (05 2205) Zařízení pro obloukové svařování. Část 6: Zdroje svařovacího proudu pro ruční obloukové svařování s omezeným provozem. Platí pro zdroje svařovacího proudu s teplotním odpojovacím zařízením pro ruční obloukové svařování kovů s omezeným provozem. Tyto zdroje svařovacího proudu jsou používány zejména laicky. Tato část specifikuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci a provozní podmínky zdrojů svařovacího proudu omezených na jmenovitý maximální svařovací proud 160 A. Tato část normy neplatí pro: - točivé zdroje svařovacího proudu; - zdroje svařovacího proudu s dálkovým ovládním; - zdroje svařovacího proudu s frekvenčním měničem. ČSN EN 60974-6 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 9013 (05 3401) Tepelné dělení. Klasifikace tepelných řezů. Geometrické požadavky na výrobky a úchytky jakosti řezu. Vydána v říjnu 2003. Nahradila EN ISO 9013 z května 2003.

ČSN EN 561 (05 4245) Zařízení pro plamenové svařování. Rychlospojky se samočinnými uzávěry plynů pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Stanoví požadavky na hadicové rychlospojky se samočinným uzávěrem plynu a na jejich typové zkoušky. Platí pro rychlospojky, které se používají mezi redukčním ventilem a hořákem u zařízení pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Tato norma se vztahuje na případy, kde jsou tyto rychlospojky použity s hadicemi podle EN 559 nebo závitovými přípojkami podle EN 560. ČSN EN 561 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 561 z května 1995.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Obsahuje normy pro topení a průmyslové pece všeobecně, pro výpočty a projektování ústředního vytápění, základní předpisy pro spotřebiče, předpisy pro otopná tělesa a příslušenství pro ústřední vytápění, dále normy pro topná i varná zařízení na pevná, kapalná a plynná paliva i na paliva kombinovaná, předpisy pro spotřebiče na plynná paliva, bezpečnostní a regulační prvky, konečně pak předpisy pro průmyslová topná a varná zařízení pro průmyslové použití, pro palivové pece, hořáky a topné články a průmyslová tepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 127 norem (k témuž datu v r. 2002 - 126, v r. 2001 - 121, a v r. 2000 - 108 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 7 norem.

ČSN EN 12170 (06 0810) Tepelné soustavy (otopné soustavy) v budovách. Návod pro provoz, obsluhu, údržbu a užívání. Tepelné soustavy (otopné soustavy) vyžadující kvalifikovanou obsluhu. Je určena k použití při zpracování návodů pro provoz, údržbu, obsluhu a užívání nových nebo modernizovaných zařízení nebo pro aktualizaci stávajících návodů. Následně jsou návody pro provoz, údržbu, obsluhu a užívání uváděny jako provozní dokumentace (dále OM&U). NÁRODNÍ POZNÁMKA: V anglickém originále je „operation, maintenance and use“ pod názvem OM&U. Tato norma určuje požadavky na OM&U tepelných soustav v budovách vyžadujících kvalifikovanou obsluhu. ČSN EN 12170 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 12170 z května 2003.

ČSN EN 12171 (06 0811) Tepelné soustavy (otopné soustavy) v budovách. Návod pro provoz, obsluhu, údržbu a užívání. Tepelné soustavy (otopné soustavy) nevyžadující kvalifikovanou obsluhu. Je určena k použití při zpracování návodů pro provoz, údržbu, obsluhu a užívání nových nebo modernizovaných zařízení nebo pro aktualizaci stávajících návodů. Následně jsou návody pro provoz, údržbu, obsluhu a užívání uváděny jako provozní dokumentace (dále OM&U). NÁRODNÍ POZNÁMKA: V anglickém originále je „operation, maintenance and use“ pod názvem OM&U. Tato norma určuje požadavky na OM&U tepelných soustav v budovách nevyžadujících kvalifikovanou obsluhu. ČSN EN 12171 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 12171 z května 2003.

ČSN EN 13278 (06 1402) Kamna na plynná paliva s otevřenou spalovací komorou. Stanoví požadavky na konstrukci, bezpečnost, značení a hospodárné využití energie a zkušební metody pro kamna na plynná paliva s otevřenou spalovací komorou, která jsou či nejsou vybavena ventilátorem pro odvádění spalin, dále jen kamna. Ačkoli je možné

ventilátor umístít ve venkovním prostředí, tato norma se týká pouze kamen, jejichž těleso se umísťuje ve vnitřním prostředí. Tato norma platí pro kamna na plynná paliva s otevřenou spalovací komorou B_{11AS}, B_{11BS}, B_{14 AS} a B_{14BS}. Norma platí pouze pro kamna, která jsou určena ke zkoušení typu. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány. Rozsáhlá norma, cca 97 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 13278 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 1266 (06 1403) Konvekční kamna na plynná paliva s ventilátorem pro přívádění spalovacího vzduchu a/nebo odvádění spalin. Stanoví požadavky na konstrukci, bezpečnost, značení a hospodárné využití energie a zkušební metody pro konvekční kamna na plynná paliva, která jsou vybavena atmosférickými hořáky s ventilátorem nebo hořáky s úplným předmísením. Norma platí pro konvekční kamna na plynná paliva s ventilátorem pro přívádění spalovacího vzduchu a/nebo odvádění spalin. Tato norma platí pouze pro kamna, která jsou určena ke zkoušení typu. Záležitosti týkající se systémů zabezpečování jakosti, zkoušení v průběhu výroby a certifikátů shody pomocných přístrojů nejsou předmětem této normy. Rozsáhlá norma, cca 117 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 1266 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 1266 z května 2003.

ČSN EN 449 (06 1451) Spotřebiče spalující zkapalněné uhlovodíkové plyny. Spotřebiče k vytápění pro domácnost bez připojení ke kouřovodu (včetně spotřebičů s difúzním katalytickým spalováním). Stanovuje požadavky, zkušební metody a značení spotřebičů k vytápění pro domácnost bez připojení ke kouřovodu, včetně spotřebičů s difúzním katalytickým spalováním, které mají jmenovitý tepelný příkon (H_s) nepřevyšující 4,2 kW, při spalování paliv třetí třídy při jmenovitých hodnotách provozních přetlaků nepřevyšujících 50 mbar, dále jen „spotřebiče“. Norma platí pro následující typy spotřebičů: a) pevné spotřebiče spalující butan a/nebo propan obchodní jakosti, b) přenosné nebo mobilní spotřebiče spalující buď butan obchodní jakosti, nebo butan a propan obchodní jakosti včetně těch spotřebičů, které mají úložný prostor pro přenosnou plnitelnou lahev na zkapalněné uhlovodíkové plyny. Požadavky na spotřebiče, uvedené v této normě, předpokládají, že přívod paliva z lahve bude řízen regulátorem tlaku s nejvyšším jmenovitým výstupním přetlakem 50 mbar. Norma neplatí pro lahve na zkapalněné uhlovodíkové plyny ani jejich připojené regulátory, ani potrubí a ohebné hadice, které musí odpovídat platným národním požadavkům. Norma se týká pouze zkoušení typu. Na mnoha místech normy se pojednává o ochraně zdraví (bezpečnosti provozu). Za pozornost stojí kapitola 7 b - Označování a návody, z níž citujeme čl. 7.2.1, který se jmenuje: **Upozornění - Na viditelném místě na spotřebiči musí být umístěn štítek s tímto upozorněním: a) upozornění jako např. „Přečíst pokyny před použitím tohoto spotřebiče“, b) u pevných spotřebičů upozornění jako např. „Tento spotřebič musí být instalován odborně způsobilou osobou“, c) u mobilních a přenosných spotřebičů, které nejsou dodávány s hadicí nebo regulátorem tlaku paliva, upozornění jako např. „Tento spotřebič vyžaduje hadici a regulátor tlaku paliva, ověřte správnost u vašeho dodavatele paliva“, d) upozornění ve znění „Používat pouze v dobře větraném prostoru“, e) upozornění ve znění „Nepoužívat v obytných vozidlech, např.**

v karavanech nebo motorových karavanech“. Všechny informace musí být uváděny v úředním jazyce (úředních jazycích) země určení spotřebiče a podle jejich zvyklostí. Dále stojí za pozornost v téže kapitole čl. 7.5.1 - Návody k obsluze a údržbě, z něhož citujeme další článek 7.5.1.1: **Všeobecně - Spotřebič musí být prodáván s návodem k obsluze a údržbě prováděnou obsluhou. Všechny informace musí být uváděny v úředním jazyce země určení spotřebiče a podle zvyklostí té země. Návody musí obsahovat všechny informace potřebné pro bezpečné a správné používání spotřebiče. Musí obsahovat: a) informace o tom, že v případě úniku paliva se musí přívod paliva do spotřebiče uzavřít buď ventilem na lahvi na plyn, nebo přilehlých odpojovacím ventilem u pevných spotřebičů, b) požadavky na minimální větrání a velikost místnosti (viz přílohu C), c) informace o tom, že spotřebič nesmí být používán v obytných místnostech výškových budov, v suterénech, koupelnách nebo ložnicích, d) informace o běžném čištění a údržbě, e) informace o doporučené četnosti servisu, f) opatření, která je nutno provést, jestliže byl spotřebič dlouhodobě odstaven z provozu, g) provozní řád, h) údaj ve znění „Ochranná zástěna tohoto spotřebiče má zabránit riziku požáru nebo zranění způsobenému popálením a žádná její část nesmí být trvale odstraněna. NEZAJIŠTUJE ÚČINNOU OCHRANU PRO MALÉ DĚTI ANI STARÉ OSOBY. i) upozornění uvedené v 7.2, (je citováno výše) j) informace uvedené v 7.1 s výjimkou výrobního čísla, k) je-li to nutné, poučení, jak sestavit prostor pro uložení lahve na LPG.** Poměrně rozsáhlá norma, cca 51 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 449 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 449 z března 1997.

ČSN P ENV 14459 (06 1807) Metoda analýzy rizik a doporučení k používání elektroniky v systémech řízení hořáků a spotřebičů na plynná paliva. Stanoví řídicí funkce elektrických a elektronických řídicích systémů, které se používají pro prevenci nebezpečného provozu hořáků a spotřebičů na plynná paliva. Pro tyto účely tato předběžná norma stanovuje metody hodnocení funkčních skupin s ohledem na jejich chování při poruchovém stavu a na preventivní opatření. Funkční skupiny, pro které neexistují příslušné normy pro řídicí funkce (viz příloha A), jsou předmětem této předběžné normy. (Příloha A obsahuje tabelárně zpracované pojednání o obecných rizicích u spotřebičů na plynná paliva s řídicími funkcemi. Příloha B obsahuje seznam Evropských norem pro řídicí funkce, které nejsou předmětem této předběžné normy.) ČSN P ENV 14459 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN P ENV 1954 z ledna 1998.

Třída 07 - Kotle

Obsahuje normy pro hodnoty, výkony a typy kotlů, tepelné a hydrodynamické zkoušky kotlů, pevnostní hodnoty a výpočty, konstrukční, výrobní, montážní a provozní směrnice a směrnice pro opravy, dále normy pro mlýny a třídiče uhlí, pro kotle pro ústřední vytápění, hořáky na plynná i kapalná paliva, odstruskovací a odpopelňovací zařízení, pro napájecí vodu i zařízení pro úpravu vody, pro vodotrubné kotle. Konečně normy pro tlakové nádoby k dopravě plynů i kovové lahve na plyny i příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 156 norem (k témuž datu v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 116 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále

uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 28 norem.

ČSN EN 12952 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Materiály pro části kotlů a příslušenství namáhaných tlakem, Část 3: Konstrukce a výpočet částí namáhaných tlakem, Část 4: Provozní výpočty očekávané doby životnosti kotle (Část 4 neplatí při návrhu, konstrukci a instalaci), Část 5: Provedení a konstrukce částí kotle namáhaných tlakem, Část 6: Kontrola při výrobě, dokumentace a značení částí kotle namáhaných tlakem, Část 7: Požadavky na výstroj kotle, Část 8: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na plynná a kapalná paliva, Část 9: Požadavky na zapalovací zařízení kotlů na prášková paliva, Část 10: Požadavky na zabezpečovací zařízení proti přetlaku, Část 11: Požadavky na soustavu zabezpečovacích prvků kotle a příslušenství, Část 12: Požadavky na jakost napájecí vody a kotelní vody, Část 13: Požadavky na systémy pro čištění spalin, Část 14: Požadavky na spalinové soustavy DENOX, Část 15: Přejímací zkoušky, (Část 15 neplatí při návrhu, konstrukci a instalaci), Část 16: Požadavky pro soustavy pro spalování na roštu nebo ve fluidní vrstvě pro kotle na pevná paliva a CR Část 17: Směrnice pro zapojení zkušebního (autorizovaného) orgánu nezávislého na výrobcí. Poznámka recenzenta: Část 17 byla vydána jak CR 12952 - Část 17. Poznámka ke všem částem: Všechny tyto části jsou vzájemně na sobě závislé. Proto pro konstrukci a výrobu kotlů je třeba použít více částí normy, aby mohly být uspokojivě splněny požadavky normy. Ve všech částech stojí za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropské harmonizované normy, a to ke **Směrnici 97/23/ES, která se vztahuje na tlaková zařízení**. V ČR je tato Směrnice zavedena Nařízením vlády. č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, ve znění pozdějších předpisů. V druhém pololetí 2003 byly vydány tyto části:

ČSN EN 12952-9 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 9: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na prášková paliva. Platí pro spalovací zařízení parních a horkovodních kotlů na prášková paliva a začíná zařízením pro dopravu paliva do kotlových zásobníků nebo zařízeními pro uskladňování práškového paliva a končí odpopelňovacím zařízením. U spalovacího zařízení pro spalování více paliv s použitím samostatných nebo kombinovaných hořáků platí tyto požadavky pro příslušnou část spalující práškové palivo. U jiných paliv nebo spalovacích zařízení použitých v kombinaci platí jiné požadavky, např. ČSN EN 12952-8. Tyto požadavky platí pro použití práškových paliv připravených z pevných paliv s nízkým a vysokým obsahem hořlavých plynů. Požadavky na provozní zařízení platí pro parní a horkovodní kotle pod trvalým dozorem vykonávaným řádně vyškolenými osobami. ČSN EN 12952-9 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 12952-13 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 13: Požadavky na zařízení pro čištění spalin. Platí pro návrh kotelních zařízení, určených k čištění spalin od látek znečišťujících ovzduší. *Poznámka recenzenta: Norma neuvádí, které látky znečišťující ovzduší má na mysli.* ČSN EN 12952-13 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 12952-16 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 16: Požadavky na soustavy pro spalování na roštu nebo ve fluidní vrstvě pro kotle na pevná paliva. Platí pro atmosférické soustavy parních horkovodních kotlů pro spalování ve fluidní vrstvě nebo na roštu. Tyto soustavy začínají u zásobníků na pevné palivo a končí odpopelňovacím zařízením. Pro kombinaci různých spalovacích soustav platí jednotlivé požadavky každé soustavy, zvláště požadavky, které jsou uvedeny v ČSN EN 12952-8 a ČSN EN 12952-9. Spaluje-li se více paliv současně nebo liší-li se podstatně kvalita paliva

(např. obsah vlhkosti) mohou být nezbytná doplňující bezpečnostní opatření, zvláště s ohledem na omezení toku paliva do spalovací soustavy a zajištění dokonalého přívodu vzduchu pro jednotlivá paliva. Tlakové spalovací soustavy mohou vyžadovat zvýšená bezpečnostní opatření, která nejsou v této evropské normě uvedena. ČSN EN 12952-16 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 14222 (07 7822) Válcové kotle z korozivzdorné oceli. Stanoví požadavky pro elektricky vytápěné válcové kotle vyráběné z korozivzdorné oceli, které jsou určeny k výrobě páry pro sterilizátory a dezinfekční přístroje. Norma platí pouze pro kotle, které jsou ohřívány ponornými topidly a jejichž nejvyšší dovolený přetlak (PS) je 6 bar, maximální objem (V) 1 000 litrů a součin PS x V není větší než 3 000 bar x litr. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES, která se vztahuje na tlaková zařízení.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády. č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 14222 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13109 (07 8435) Zásobníky LPG. Likvidace. Uvádí metody pro bezpečnou likvidaci zásobníků o vodním objemu větším než 150 litrů. Postupy při provádění odplynění jsou popsány v informativní Příloze A. V normě je na několika místech upozornění na nebezpečné pracovní postupy, např.: Čl. 3.3: Zásobníky, ze kterých byl odstraněn plyn, musí být označeny nebo opatřeny dokladem „plynu prostý“. **UPOZORNĚNÍ: Pokud mají do zásobníku vstupovat osoby, je vyžadován platný doklad k bezpečnému vstupu.** Nebo čl. 4.1: Musí se zkontrolovat, zda zásobníky neobsahují zbytky plynu. **UPOZORNĚNÍ: Není bezpečné rozřezávat zásobníky nebo na nich provádět tepelné operace, pokud není provedena kontrola, např. explozimetrem, a pokud není k dispozici platné povolení pro provádění tepelných operací.** (V obou případech je odkaz na vyhl. ČÚBP a ČBÚ č. 18/1987 Sb., kterou se stanoví požadavky na ochranu před výbuchy hořlavých plynů a par.) ČSN EN 13109 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 13109 z května 2003.

ČSN EN 13799 (07 8436) Měřidla obsahu pro zásobníky LPG. LPG, podle této normy, je směs lehkých uhlovodíků, které jsou při atmosférických podmínkách v plynném stavu, a které mohou být zkapalněny zvýšením tlaku nebo snížením teploty; hlavní složky jsou propan, propen, butany a buteny (čl. 3.1). Norma stanoví minimální požadavky na konstrukci a zkoušení měřidel obsahu, která jsou přímo připojena k mobilním nebo stabilním zásobníkům LPG o objemu vyšším než 0,5 l. Neplatí pro měřidla obsahu pro nádrže automobilů. Tato norma platí též pro měřidla obsahu, která jsou součástí zabezpečovacích zařízení proti přeplnění. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES, která se vztahuje na tlaková zařízení.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády. č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 13799 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 13799 z května 2003.

ČSN EN 13322-1 (07 8526) Lahve na přepravu plynů. Znovuplnitelné ocelové svařované lahve na plyny. Návrh a konstrukce. Část 1: Uhlíkové oceli. Stanovuje minimální požadavky týkající se materiálů, návrhu, konstrukce a provedení, výrobního procesu a zkoušení znovuplnitelných svařovaných lahví na přepravu plynů z uhlíkových ocelí s vodním objemem 0,5 litru až 150 litrů včetně, na stlačené, zkapalněné a pod tlakem rozpuštěné plyny. Doplňující požadavky pro lahve na přepravu acetylenu a základní

požadavky na porézní hmoty obsahuje EN 1800. Pro tyto lahve zhotovené ze svařovaných ocelových trubek vysokofrekvenční indukci (HFI) jsou požadavky uvedeny v příloze A. Platí především na plyny pro průmyslové použití kromě LPG, smí se však pro ně rovněž použít. Pro tyto plyny však platí norma na lahve pro LPG, (viz ČSN EN 1442). ČSN EN 13322-1 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13322-2 (07 8526) Lahve na přepravu plynů. Znovuplnitelné ocelové svařované lahve na plyny. Návrh a konstrukce. Část 2: Nerezavějící oceli. Stanovuje minimální požadavky týkající se materiálů, návrhu, konstrukce a provedení, výrobního procesu a zkoušení znovuplnitelných svařovaných lahví na přepravu plynů z nerezavějících ocelí s vodním objemem 0,5 litru až 150 litrů včetně na stlačené, zkapalněné a pod tlakem rozpuštěné plyny. Tato norma je použitelná pouze na lahve vyráběné z nerezavějících ocelí s maximální pevností nižší než 1 100 MPa. Doplňující požadavky pro lahve na přepravu acetylenu a základní požadavky na porézní hmoty obsahuje EN 1800. Tato norma platí především na plyny pro průmyslové použití kromě LPG, smí se však pro LPG rovněž použít. (V podrobnostech viz ČSN EN 1442.) ČSN EN 13322-2 byla vydána v říjnu 2003.

Třída 08 - Turbíny

Obsahuje normy pro parní turbíny a jejich regenerační i jiné ohříváky, dále pro spalovací turbíny a vodní turbíny, konečně pro větrné elektrárny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 39 norem (k témuž datu v r. 2002 - 40, v r. 2001 - 42 a v r. 2000 - 36 norem). V druhém pololetí r. 2003, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou nebo novelizovanou českou technickou normu. Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

Obsahuje normy obsahující všeobecná ustanovení a konstrukční směrnice, návody, zkoušení, přejímání a dodávání a měřicí metody spalovacích motorů, normy pro součásti spalovacích pístových motorů pro ovládací ústrojí, vstřikovací zařízení a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 33 norem (k témuž datu v r. 2002 - 50, v r. 2001 - 46, a v r. 2000 - 46 norem.) V druhém pololetí r. 2003, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou nebo novelizovanou samostatně vydanou českou technickou normu. Úbytek jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

Obsahuje normy na kompresory a kompresorové stanice, pro ruční mechanizované nářadí, normy pro vakuovou techniku, pneumatická zařízení, pneumatické válce, akumulátory, pneumatická šoupátka a ventily, příslušenství tlakovzdušných rozvodů a řídicí i upínací elementy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 61 norem (k témuž datu v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 74 a v r. 2000 - 75 norem). V druhém pololetí r. 2003, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou resp. novelizovanou českou technickou normu. Za rok 2003 byla zachycena jedna norma, a to v 1. pololetí 2003.

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Obsahuje normy pro nejrůznější druhy čerpadel, nádoby a nádrže, podvozky a základové desky, průmyslová mazací zařízení a hydrostatické mechanismy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 149 norem (k témuž datu v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 148 a v r. 2000 - 144 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 2 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 3 normy.

ČSN EN 13951 (11 0071) Kapalinová čerpadla. Bezpečnostní požadavky. Potravinářská zařízení, konstrukční předpisy pro zajištění hygienického používání. Zabývá se zvláštními technickými bezpečnostními požadavky pro kapalinová čerpadla a čerpací soustrojí určená pro provoz s potravinami. Rozšiřuje ustanovení ČSN EN 809 a obsahuje seznam dalších významných nebezpečí, která mohou vzniknout, je-li čerpadlo nebo čerpací soustrojí použito k čerpání látek určených ke konzumaci lidmi a domácími zvířaty. Stanoveny jsou rovněž požadavky a/nebo opatření, které povedou ke snížení daných rizik. Norma neplatí pro čerpadla a čerpací soustrojí použitá v kterémkoli úseku veřejného vodovodního systému, ani pro čerpadla pro dopravu farmaceutických produktů, a také na jakákoli jiná použití, pro která mohou existovat další odpovídající normy. Záměrem shody s touto normou je zajistit, že čerpadlo použité v souladu s příslušným návodem k používání zůstane bezpečné, a jestliže je přiměřeně čištěno, nebude příčinou kontaminace čerpaného produktu. Třebaže výrobce zodpovídá za to, že čerpadlo je způsobilé pro čištění, kvůli vlivu čerpaného produktu, výrobního procesu/zpracování a zvoleného způsobu čištění má nést za hygienu čerpadla hlavní zodpovědnost finální uživatel. Za pozornost stojí Tabulka 1, která obsahuje seznam „nebezpečí hygienické závadnosti“, a to nebezpečí vznikajících pronikáním cizorodých látek a nebezpečí, vznikajících z mikrobiologických, chemických a mechanických příčin. Příloha A obsahuje poznámky k materiálům ve styku s potravinami, Příloha D se zabývá rizikem hygienické závadnosti ve spojitosti s druhem sacího a výtlačného hrdla čerpadla, a Příloha E se vztahuje k riziku hygienické závadnosti ve spojitosti s volbou systému těsnění/ucpávek hřídele a s charakteristickými vlastnostmi čerpaného produktu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13951 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 15783 (11 3015) Bezucpávková odstředivá čerpadla. Třída II. Technické požadavky. Stanoví požadavky pro bezucpávková odstředivá čerpadla poháněná pomocí permanentního magnetického spojení (čerpadla s magnetopohonem) nebo indukčního motoru s oddělovací vložkou (čerpadla s obtékaným rotorem), která se používají hlavně v chemických provozech, úpravách vod a petrochemickém průmyslu. Jejich použití mohou z hlediska pracovního prostoru, hluku, vnějšího prostředí a bezpečnosti upravovat další předpisy. S výjimkou zvláštních požadavků stanovených v tomto dokumentu je třeba, aby čerpadla normálně odpovídala technickým požadavkům jiných uznávaných norem (např. ČSN EN ISO 5199, norem pro ochranu před výbuchem a norem pro elektromagnetickou kompatibilitu). Za pozornost stojí v kapitole 8 - Informace pro používání, toto **UPOZORNĚNÍ - Osoby pracující s částmi s permanentními magnety si musí uvědomit, že existuje potenciální nebezpečí vlivu magnetických polí, např. jejich působení na kardiostimulátory, kreditní karty, počítače, počítačové pásky/disky a hodinky.**

ČSN EN ISO 15783 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 15783 z června 2003.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Zahrnuje normy obsahující rozdělení, směrnice a přehledy vzduchotechnických zařízení, normy pro různé druhy potrubí, pro pneumatickou dopravu, různé druhy ventilátorů a dmychadel, odlučovače, filtry, výměníky, dále pro zařízení pro čisté proozy, pro sušárny a konečně pro větrání, klimatizaci a odsávání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 45 norem (k témuž datu v r. 2002 - 45, v r. 2001 - 39 a v r. 2000 rovněž - 39 norem). V prvním, ani ve druhém pololetí r. 2003, z nichž pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 13 - Armatury a potrubí

Zahrnuje armatury, potrubí a jejich součásti, předpisy pro uložení potrubí, normy pro přírubová hrdla a příruby, litinové tlakové i odpadní trouby a tvarovky, hrdla, kolena, převody, kompenzátory, odvodňovače, armatury kovové i plastové, ventily, šoupátka, kohouty, zpětné klapky a koše, ventily pojistné, uzavírací i regulační, armatury pro technické plyny, pro těžbu ropy, dále kanalizační, vodárenské, protipožární, drobné armatury vodovodní i plynovodní, šroubení a součásti šroubení, trubky a tvarovky z mědi i plastů, fitinky, armatury z nerezavějící oceli i pro syntetickou chemii apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 - 474, v r. 2002 - 525, v r. 2001 - 499 a v r. 2000 - 479 položek.

Třída 14 - Chladicí technika

Obsahuje normy pro chlazení všeobecně, pro projektování, zkoušení, provoz, obsluhu a údržbu, a dále pro různá chladicí zařízení, klimatizátory vzduchu, chladiče, výměníky, potrubí, hadice a jiné spojovací části pro chladiva a konečně normy pro izolaci pro chladírenskou techniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 55 norem (k témuž datu v r. 2002 - 53, v r. 2001 - 54 a v r. 2000 - 48 norem). V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje normy pro pružinové vložky a pro kovová pletiva, tkaniny a sítě. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 7 (většinou zastaralých), v r. 2002 rovněž 7, v r. 2001 - 16 a v r. 2000 ještě 26 norem.

Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje další normy pro nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky stavební i nábytkové, stavební kování, závěsy dveřní i okenní, kování stavební, okenní, dveřní i nábytkové apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 - 42, v r. 2002 - 41, v r. 2001 - 41 a v r. 2000 - 43 položek.

Třída 17 - Jemná mechanika

Zahrnuje např. předmětové normy pro technické kameny, váhy, závaží, psací a kalkulační stroje apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2003 - 6, v r. 2002 rovněž 6, v r. 2001 ještě 19 a v r. 2000 rovněž 19 položek. (Úbytek jsou normy rušené bez náhrady.)

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Obsahuje všeobecné normy pro průmyslovou automatizaci, dále normy pro konstrukci a bezpečnost výrobků, pro systémy řízení výroby i průmyslové automatizace, pro číslicové řízení strojů, pneumatické analogové výrobky, pneumatické vysílače a přístroje, pro pneumatická pomocná zařízení, elektrické servopohony, průmyslové roboty, přímočinné regulátory, svítky pro registrační přístroje a konečně pro konstrukční stavebnice pro elektrotechniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 103 norem (k témuž datu v r. 2002 - 101, v r. 2001 - 99 a v r. 2000 - 101 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 novelizované resp. nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 5 norem.

ČSN EN 61512-2 (18 2001) Dávkové řízení. Část 2: Datové struktury a metodické pokyny pro jazyky. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 50325-1 (18 3060) Průmyslový komunikační podsystém založený na ISO 11898 (CAN) pro rozhraní řídicí jednotka-zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky. Vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 50325-1 ze srpna 2001.

ČSN EN 50325-4 (18 3060) Průmyslový komunikační podsystém založený na ISO 11898 (CAN) pro rozhraní řídicí jednotka-zařízení. Část 4: CANopen. Vydána v září 2002.

ČSN EN 61131-3 (18 7050) Programovatelné řídicí jednotky. Část 3: Programovací jazyky. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 61131-3 z ledna 1996.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

Zahrnuje nejrůznější (optické) přístroje a zařízení, např. lasery, oční optiku, zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímáči a promítací přístroje na 16 mm i 35 mm, diaprojektory a společné součásti a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována až od r. 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 140 norem (k témuž datu v r. 2002 - 138, v r. 2001 - 108 a v r. 2000 - 111 položek.) V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše

recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu. V roce 2003 jsme v této třídě zachytili pouze v prvním pololetí 2 normy.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

Zahrnuje všeobecné a názvoslovné normy pro obráběcí stroje, požadavky na základní parametry a přesnost obráběcích strojů, číslicové řízení, bezpečnostní předpisy a bezpečnost nástrojů, nářadí a zařízení, dále upínání a středění obráběného materiálu i obráběcích nástrojů, konečně obráběcí jednotky ostatní (broušící, finišovací, honovací a další), pohonové a posuvové jednotky, stavebnicové uzly pro stavbu obráběcích strojů a různá pomocná zařízení a pomocné součásti obráběcích strojů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 137 norem (k témuž datu v r. 2002 - 123, v r. 2001 rovněž - 123 a v r. 2000 - 141 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu novelizovanou nebo nově vydanou normu. Za rok 2003 to bylo celkem 2 normy.

ČSN ISO 230-6 (20 0300) Zásady zkoušek obráběcích strojů. Část 6: Určení přesnosti nastavení polohy na diagonálách tělesa a stěn (Zkouška diagonálního přestavení). Vydána v září 2003.

Třída 21 - Tvářecí stroje

Obsahuje všeobecné, názvoslovné a třídící normy pro tvářecí stroje, požadavky na přesnost tvářecích strojů, dále předmětové normy pro hydraulické tvářecí stroje, bezpečnostní předpisy a konečně požadavky na upínání na tvářecích strojích na plošné a objemové tváření a pro tváření plastů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 73 norem (k témuž datu v r. 2002 - 72, v r. 2001 - 72 a v r. 2000 stále stejný počet - 72 norem). Uvedené dva roky byla tato třída norem prakticky bez pohybu, takže jsme v našem přehledu nemohli uvést žádnou samostatně vydanou (novou) normu v letech 2000 - 2002. V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme zachytili 2 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to byl stejný počet, tj. celkem 2 normy, protože v prvním pololetí nebyla recenzována žádná norma.

ČSN EN 13736 (21 0705) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Pneumatické lisy. Stanovuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, která musí uplatňovat konstruktéři, výrobci a dodavatelé pneumatických lisů, které jsou určeny pro zpracování kovu za studena nebo materiálu, který částečně sestává z kovu. Požadavky uvedené v této normě, berou v úvahu předpokládané použití stroje. Norma předpokládá přístup k lisu ze všech stran, zabývá se nebezpečími popsanými v kapitole 4 a stanovuje bezpečnostní požadavky a/nebo ochranná opatření jak na obsluhu, tak pro ostatní osoby, vystavené nebezpečí. (Nebezpečí, tabelárně zpracovaná v kapitole 4, se týkají rizik úrazů, včetně zasažení elektrickým proudem, ale také rizik vyplývajících z hluku a zanedbání ergonomických zásad.) Tato norma také platí pro pomocná zařízení, která jsou nedílnou součástí lisu. Vztahuje se také na stroje, které jsou

zařazeny do automatické výrobní linky, u kterých jsou nebezpečí a vznikající rizika srovnatelná s těmi, která se vyskytují u strojů, pracujících samostatně. Norma se nezabývá bezpečnostními požadavky vztahujícími se na použití PES (programovatelné elektronické systémy), nebo PPS (programovatelné pneumatické systémy). Těmi se bude zabývat její příští revize. Norma se nevztahuje na stroje, vyrobené před datem vydání tohoto dokumentu CEN. Tato rozsáhlá norma, cca 70 stran, obsahuje paralelně jak české, tak i anglické znění. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 13736 byla vydána v září 2003.*

ČSN EN 13985 (21 0740) Obráběcí a tvářecí stroje. Bezpečnost. Tabulové nůžky. Stanovuje technické bezpečnostní požadavky a opatření, která by měla být využívána osobami, zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodáváním tabulových nůžek, které jsou určeny pro dělení studeného kovu nebo materiálu sestávajícího částečně ze studeného kovu. Norma je určena také pro tabulové nůžky, určené pro dělení kovů za studena, které mohou být stejným způsobem použity pro dělení jiného tabulového materiálu (např. lepenky, plastů, pryže, kůže). Požadavky uvedené v této normě berou v úvahu předpokládané použití stroje. Norma předpokládá přístup k tabulovým nůžkám ze všech stran, zabývá se nebezpečími popsány v kapitole 4 a stanovuje bezpečnostní požadavky a/nebo ochranná opatření jak pro obsluhu, tak pro ostatní vystavené osoby. Tato norma se vztahuje také na pomocná zařízení, která jsou nedílnou součástí tabulových nůžek. Vztahuje se také na stroje, které jsou zařazeny do automatické výrobní linky, u kterých jsou nebezpečí a vznikající rizika srovnatelná s těmi, která se vyskytují u strojů, pracujících samostatně. Norma zahrnuje tabulové nůžky, u kterých je energie předávána noži pomocí různých prostředků, např.: mechanickým pohonem od motoru přes třecí spojku; přímým motorovým pohonem s brzdou; hydraulickým nebo pneumatickým tlakem. Norma se nezabývá bezpečnostními požadavky, vztahujícími se na použití programovatelných elektronických systémů (PES) nebo programovatelných pneumatických systémů (PPS). Norma neplatí pro stroje, vyrobené před datem jejího vydání. Kapitola 4 (jak výše uvedeno) obsahuje tabelárně zpracovaný výčet úrazových nebezpečí, nebezpečí způsobených elektrickým proudem, nebezpečí z hluku, vibrací, záření, chemických látek a zanedbání ergonomických zásad. Poměrně rozsáhlá norma, cca 67 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 13985 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN 21 0740 z 25. 4. 1988 a ČSN 21 0748 z 26. 2. 1976.*

Třída 22 - Nástroje

Obsahuje technické normy pro nejrůznější nástroje, a to zejména: Nože a nástroje s břitovými destičkami, samotné břitové destičky z rychlořezné oceli, keramiky a slinitých karbidů, vrtáky na kovy i plasty, výhrubníky, výstružníky, záhlubníky, nástroje protahovací a protlačovací. Dále především předmětové normy na nejrůznější druhy fréz a nástroje na ozubená kola a ozubení vůbec, pilové kotouče na kovy, závitníky a závitové nástroje, nejrůznější soustružnické nože, brusivo, brousicí, lešticí a lapovací prášky a pasty, rotační

kartáče a leštiví kotouče, sekery a pily i pilky, lisovací nástroje, nůžky, nástroje na tváření za studena, razidla, nástroje na tváření plechů karoserie, kovací zápustky a okrajovadla, formy pro tlakové lití, ruční pilníky a další různé nástroje a nářadí. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 546 norem, (k témuž datu v r. 2002 - 631, v r. 2001 - 633 a v r. 2000 - 760 norem).

Třída 23 - Nářadí

Zahrnuje nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí i mechanické ruční nářadí apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 67 norem (k témuž datu v r. 2002 - 66, ale v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 152 norem).

Třída 24 - Upínací nářadí

V třídě jsou zahrnuty normy pro nejrůznější (upínací) nářadí, např. držáky, sklíčidla, trny, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 269 norem (k témuž datu v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 267 a v r. 2000 rovněž - 267 norem).

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě jsou soustředěny normy na měřicí a kontrolní nářadí, např. délková a mikrometrická měřidla, úhlooměry, tloušťkoměry, měřidla pro měření přesnosti, mezní a porovnávací kalibry, šablony, mezní kalibry na závity a závitová měřidla, rýsovací a kontrolní nářadí, vodováhy, olovnice, tlakoměry, nářadí pro měření objemu, měřidla pro měření průtoku, viskozimetry, nejrůznější druhy teploměrů, defektoskopy, kontrolní síta apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 488 norem (k témuž datu v r. 2002 - 529, v r. 2001 - 544 a v r. 2000 - 551 norem).

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Zahrnuje technické normy pro transportní zařízení, řetězy a řetězová kola pro transportéry, bezpečnostní předpisy, předpisy pro pásové dopravníky, korečkové elevátory, redlerové a další transportéry, dopravníkové šneky, vibrační dopravníky, podavače, nakladače, vykladače a výklopníky, regálové zakladače, paletovací stroje, dopravní vozíky a tahače, ruční vozíky a vozíky s pohonem, požadavky na manipulaci s materiálem, předmětové normy na palety, přepravníky, regály a skladovací techniku, můstky a nákupní vozíky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 220 norem (k témuž datu v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 257 a v r. 2000 - 243 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 11 norem.

ČSN EN 1757-4 (26 8865) Bezpečnost manipulačních vozíků. Ruční vozíky. Část 4: Paletové vozíky s nůžkovým zdvihacím mechanismem. Platí pro vedené paletové vozíky s nůžkovým zdvihacím mechanismem s výškou zdvihu nepřevyšující 1 000 mm a jmenovitou nosností nepřevyšující 1 000 kg (dále pouze „vozíky“). Tato norma se nezabývá pevnými nebo vyměnitelnými přídatnými zařízeními, které mohou být na vozíku namontovány. Zdvihací stoly podle EN 1570 nejsou touto normou řešeny. Norma zahrnuje technické požadavky pro minimalizaci nebezpečí uvedených v kapitole 4, která mohou vzniknout během uvádění do provozu, používání a údržby vozíku, pokud jsou tyto činnosti prováděny podle specifikací stanovených výrobcem. (V kapitole 4 jsou - jako obvykle - tabelárně uvedena nejruznější úrazová nebezpečí, včetně úrazu elektrickým proudem. Z hygienických pouze nebezpečí způsobená zanedbáním ergonomických zásad.) Pro další nebezpečí, která nejsou zahrnuta v této normě, musí vozíky splňovat další použitelné normy stejně tak, jako příslušné části ČSN EN 292. Nebezpečí týkající se hluku, vibrací, výhledu a statické elektřiny nejsou zahrnuta do této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 1757-4 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 13626 (26 9129) Obaly. Ohradové palety. Všeobecné požadavky a metody zkoušení. Udává definice a specifikuje všeobecné požadavky a metody zkoušení s ohledem na použití opakovaně použitelných ohradových palet. Tato norma se použije pro ohradové palety, sloupkové palety a klecové palety, ale ne pro nádržkové palety a zásobníkové palety podle definice ČSN EN ISO 445. Palety mohou být pevné, sklopné nebo rozebíratelné. Norma se použije pouze pro výše zmíněné výrobky, které jsou manipulované vidlicovými zdvižnými vozíky nebo paletovými vozíky, a ne žádnými jinými zdvihacími zařízeními. Zkoušky pro ukládání v regálech a pro specifické podmínky dopravy nejsou uvedeny v této evropské normě. ČSN EN 13626 byla vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 18613 (26 9130) Opravy prostých dřevěných palet. Specifikuje maximální vady a poškození, které jsou dovolené předtím, než se prostá dřevěná paleta musí opravit a definuje minimální kritéria pro opravy, která se musí použít. Norma je použitelná pro dřevěné prosté palety opravované komponentami na bázi dřeva. ČSN EN ISO 18613 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO 18333 (26 9136) Palety pro manipulaci s materiálem. Kvalita nových dřevěných komponent pro prosté palety. Vydána v červenci 2003.

ČSN ISO 18334 (26 9137) Palety pro manipulaci s materiálem. Kvalita montáže nových dřevěných prostých palet. Vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO 15629 (26 9138) Palety pro manipulaci s materiálem. Kvalita spojovacích prvků pro montáž nových a opravy použitých prostých dřevěných palet. Vydána v listopadu 2003.

ČSN EN ISO 12777-3 (26 9140) Metody zkoušek pro paletové spoje. Část 3: Stanovení pevnosti paletových spojů. Specifikuje metody určení odolnosti paletových spojů hlavně vůči statickému zatížení, stanovení pevnosti a tuhosti hřebíkových nebo svorkových spojů dřeva ke dřevu, dřeva ke dřevitým materiálům, dřeva k plastům nebo plastů

k plastům. Tato část je aplikovatelná na spoje se všemi typy hřebíků do průměru 7 mm (včetně hřebíků s hladkým dřikem, šroubovicových hřebíků, kroužkových hřebíků, hřebíků s výstupky a kroucených hřebíků) a se svorkami. ČSN EN ISO 12777-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13876 (26 9390) Doprava. Logistika a služby. Přepavní řetězce zboží. Směrnice pro zajištění služeb nákladní přepravy. Vydána v listopadu 2003.

Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce

Zahrnuje technické normy pro dopravní zařízení, jeřáby mostové, sloupové, portálové i konzolové, zdvihadla a kladkostroje, stojanové zvedáky, háky a pojistný materiál, jeřábové dráhy, visuté lanové dráhy nákladní i osobní, lyžařské vleky, výtahy, šachty a strojovny výtahů, stavební výtahy, dále normy na provoz výtahů. Konečně předmětové normy na nejrůznější stroje a zařízení pro zemní práce (parametry, provoz i údržba, bezpečnostní požadavky), stroje pro stavební a silniční práce, (jako např. dempra, skrejpra, grejdry a jejich součástky, díly, komponenty), pojízdné stroje pro stavbu vozovek, stroje a zařízení pro zhutňování, výrobu směsí, pro zpracování stavebních materiálů a drtiče nerostných materiálů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 305 norem (k témuž datu v r. 2002 - 296, v r. 2001 - 280 a v r. 2000 - 312 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 14 norem.

ČSN EN 12999 (27 0540) Jeřáby. Nakládací jeřáby. Určuje minimální požadavky na návrh, výpočet, prohlídky a zkoušky hydraulicky poháněných nakládacích jeřábů a pro jejich montáž na vozidla nebo na stabilní základy. Norma neplatí pro nakládací jeřáby na palubách lodí nebo na plovoucích konstrukcích a pro jeřáby s kloubovým systémem výložníku, které jsou vyprojektovány jako úplná integrální část speciálního zařízení jako jsou lesní přibližovače dřeva (forwardery). Nebezpečí, kterých se týká tato norma, jsou uvedena v kap. 4. (V této kapitole, jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou tabelárně zpracována jak úrazová nebezpečí, tak nebezpečí vyplývající z hluku, vibrací, materiálů i ze zanedbání ergonomických zásad. Způsoby možného odstranění nebo snížení vyjmenovaných nebezpečí jsou pak uvedeny v kapitole 5.) Tato norma nepojednává o nebezpečích, která souvisejí se zvedáním osob. Platí pro nakládací jeřáby (včetně jeřábů pro manipulaci se dřevem) vyrobené po datu schválení této normy CEN. Rozsáhlá norma, cca 86 stran. Za pozornost stojí zejména tyto Přílohy: Příloha D - Příklady nebezpečných pohybů, Příloha J - Minimální vnitřní rozměry pro kabiny nakládacích jeřábů namontovaných na vozidle, se jmenovitým momentem břemena do 250 kNm a Příloha L - Vyvýšená místa obsluhy - Míry pro zábradlí, madla, žebříky a stupadla. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 12999 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 81-28 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Výtahy pro dopravu osob a nákladů. Část 28: Dálková nouzová signalizace u výtahů určených pro dopravu osob a osob a nákladů. Pojednává o minimu informací poskytovaných majitelům výtahů, pokud jde o údržbu a vyprošťovací službu. Norma pojednává o následujícím závažném nebezpečí u výtahů, které jsou používány určeným

způsobem za podmínek stanovených dodavatelem/výrobce uvěznění uživatelů v kleci výtahu v důsledku nesprávné funkce výtahu. Norma neplatí pro přivolání pomoci v jiných případech, např. při srdečním infarktu, při žádosti o informace apod. Tato norma nahrazuje požadavky ČSN EN 81-1:1998 a ČSN EN 81-2:1998 pokud se jedná o dálkovou signalizaci. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k „výťahové směrnici“ 95/16/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská výtahová směrnice zavedena nařízením vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, v platném znění.* ČSN EN 81-28 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 81-58 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Část 58: Přezkoušení a zkoušky požární odolnosti šachetních dveří. Stanoví metodu zkoušek pro určení požární odolnosti šachetních dveří výtahů, které mohou být vystaveny požáru ze strany nástupiště. Postup platí pro všechny typy šachetních dveří užívaných pro vstup do výtahu, které jsou určeny k tomu, aby se staly bariérou šíření požáru výtahovou šachtou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k „výťahové směrnici“ 95/16/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská výtahová směrnice zavedena nařízením vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, v platném znění.* ČSN EN 81-58 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 81-70 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Část 70: Zvláštní úprava výtahů určených pro dopravu osob a osob a nákladů. Přístupnost výtahů včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Stanoví minimální požadavky na bezpečný a nezávislý přístup a užívání výtahů včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace uvedenými v příloze B, tabulka B.1. Norma platí pro výtahy s minimálními rozměry klece podle tabulky 1 s klecovými a šachetními dveřmi provedenými jako samočinné vodorovně posuvné dveře. Norma také obsahuje další technické požadavky na minimalizaci nebezpečí uvedených v kapitole 4, které vznikají při provozu výtahů určených pro přístup uživatelů s omezenou schopností pohybu a orientace. Příloha C obsahuje analýzu rizik, Příloha D seznam materiálů, pravděpodobně působících alergie, Příloha E směrnice pro úpravu výtahů pro osoby s postižením zraku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k „výťahové směrnici“ 95/16/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská výtahová směrnice zavedena nařízením vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, v platném znění.* ČSN EN 81-70 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 81-72 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Zvláštní úpravy výtahů určených pro dopravu osob a osob a nákladů. Část 72: Požární výtahy. Platí pro požární výtahy vybavené chráněnými nástupišti. Norma se zabývá závažnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi souvisejícími s požárními výtahy, pokud se výtahy používají předpokládaným způsobem a za podmínek stanovených dodavatelem. Tuto normu lze použít pro nové požární výtahy v nových budovách, které jsou instalovány po publikování této normy CEN. Tato norma poskytuje dodatečné nebo odchylné požadavky k normám ČSN EN 81-1, ČSN EN 81-2 a prEN 81-5, prEN 81-6 a prEN 81-7, (části 5, 6 a 7 do listopadu 2003 v ČR nezavedeny), které platí pro výtahy, které mohou být používány pro požární a evakuační účely pod dozorem hasičů. Ve všech dalších případech se takové výtahy konstruují podle ČSN EN 81-1, ČSN EN 81-2 a prEN 81-5, prEN 81-6 a prEN 81-7, (části 5, 6 a 7 do listopadu 2003 v ČR nezavedeny), pokud to přichází v úvahu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu,**

a to k „výtahové směrnici“ 95/16/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská výtahová směrnice zavedena nařízením vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, v platném znění. ČSN EN 81-72 byla vydána v listopadu 2003.*

ČSN EN 12110 (27 7994) Stroje pro stavbu tunelů. Tlakové vzduchové komory. Bezpečnostní požadavky. Platí pro navrhování resp. konstrukci, výrobu, vybavení, značení a zkoušení tlakových vzduchových komor a tlakových uzávěrů, které se používají při pracích na stavbách tunelů. Do této normy je také zahrnuto zařízení pro dýchání s použitím kyslíku, které se používá k zabezpečování dodávky vzduchu pro potřeby uskutečnění bezpečné dekomprese. Norma řeší veškerá významná nebezpečí, nebezpečné situace a události relevantní pro tlakové vzduchové komory a tlakové uzávěry, když jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kapitola 4, která obsahuje zejména mechanická a elektrická nebezpečí, nebezpečí vytvářená hlukem, látkami a materiály a zanedbáním ergonomických zásad apod.). V této normě jsou specifikována příslušná technická opatření k odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí. Tento dokument se nevztahuje na strojní zařízení, které bylo vyrobeno před datem, kdy CEN tento dokument publikoval. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12110 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 12110 z května 2003.*

ČSN EN 12111 (27 7995) Stroje pro stavbu tunelů. Razicí stroje, kontinuální důlní dobývací stroje a rázová rozvolňovací kladiva. Bezpečnostní požadavky. Platí pro razicí stroje, kontinuální důlní dobývací stroje a rázová rozvolňovací kladiva, které jsou používány při stavbách tunelů a při důlním ražení a odtěžování. Norma řeší veškerá významná nebezpečí, všechny nebezpečné situace a události předpokládané (relevantní) pro razicí stroje, kontinuální důlní dobývací stroje a rázová rozvolňovací kladiva, které jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kapitola 4, která obsahuje zejména mechanická a elektrická nebezpečí, nebezpečí vytvářená hlukem, vibracemi, látkami a materiály a zanedbáním ergonomických zásad apod.). Tato norma určuje příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která vznikají z významných nebezpečí. Tento dokument se nevztahuje na stroje, které byly vyrobeny před datem, kdy CEN tento dokument publikoval. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12111 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 12111 z června 2003.*

ČSN EN 13524 (27 8324) Stroje pro údržbu pozemních komunikací. Bezpečnostní požadavky. Vztahuje se na stroje používané pro údržbu pozemních komunikací, které jsou připevněny k nosným vozidlům, nebo namontovány na nosná vozidla, a které jsou definovány v kap. 3. Směrnice a normy, které se vztahují na problematiku podvozku nákladního vozidla, nazvaného v této normě „nosné vozidlo“, by měly být ty, které jsou relevantní pro toto zařízení; a to i v případech, kde byly provedeny specifické úpravy k přizpůsobení strojů k použití pro údržbu pozemních komunikací. Používání v dopravě na veřejných komunikacích se řídí podle národních předpisů. Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí identifikovaná na základě posouzení rizika, které je relevantní pro stroje pro údržbu pozemních komunikací, když jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kap.

4, kde jsou - jako obvykle v analogických normách - uvedena pestrá nebezpečí úrazová a nebezpečí vyplývající z kontaktu se škodlivými tekutinami, plyny, aerosoly a prachy, včetně nebezpečí jejich inhalace). Norma neřeší významná nebezpečí, která jsou spojena s hlukem a EMC. V této evropské normě jsou specifikována příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která vznikají z významných nebezpečí, a která jsou spojena s provozováním stroje, jeho seřizováním, vyprazdňováním nákladu a běžnou údržbou. Tato norma se vztahuje na stroje, které byly vyrobeny po datu, kdy CEN tuto normu schválil. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 13524 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13524 ze srpna 2003.*

ČSN EN 12629 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. *Soubor evropských norem, které se vztahují na tuto problematiku, sestává z těchto částí: Část 1: Společné požadavky, Část 2: Stroje pro výrobu bloků, Část 3: Stroje s posuvným a otočným stolem, Část 4: Stroje pro výrobu betonových a krytinových tašek, Část 5.1: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve svislé poloze, Část 5.2: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve vodorovné poloze, Část 5.3 Stroje pro výrobu předpjatých trubek, Část 5.4: Stroje pro výrobu betonových trubek s ochranným povlakem, Část 6: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu prefabrikovaných vyztužených výrobků, Část 7: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu předpjatých výrobků na pracovní stoličce a Část 8: Stroje a zařízení pro výrobu stavebních výrobků z vápeno-silikátových směsí (a betonových směsí). V druhém pololetí 2003 byly k dispozici části 2, 3 a 8. Ve všech je potvrzeno (zpravidla v Příloze ZA), že jde o **evropské harmonizované normy, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. Zvláštním způsobem je ve všech třech dále recenzovaných částech pojednána otázka hluku. K této problematice je uvedena poznámka pod čarou, podle které „dokud nebude k dispozici zkušební předpis pro hluk, specifický pro tyto stroje, nelze považovat hluková nebezpečí za vyřešená.“ Dále je ve všech dále recenzovaných částech výslovně normalizováno, že „ustanovení, která jsou uvedena v této normě ovšem předpokládají, že všichni členové obsluhy byli patřičně informováni a podstoupili patřičný výcvik.“ V druhém pololetí 2003 byly vydány tyto části:**

ČSN EN 12629-2 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 2: Stroje pro výrobu bloků. *Vztahuje se na stroje pro výrobu bloků, obrubníků, dlažebních kostek a podobných výrobků z betonu. Norma řeší veškerá významná nebezpečí, která souvisí s těmito stroji, jsou-li používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce. V této normě jsou specifikována příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, která jsou - jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé - vyjmenována v kapitole 4. (Jde prakticky jen o úrazová nebezpečí. Z hygienických jsou uvedeny pouze vibrace.) Norma se vztahuje na stroje od místa, ve kterém je směs přivedena do stroje a od místa, ve kterém jsou do strojního uspořádání přiváděny paletové desky, až do místa, ve kterém jsou čerstvé výrobky vyjmuty z tohoto strojního uspořádání a jsou předány do soustavy pro vytvrzování. Norma se nevztahuje na takové požadavky na snížení nebezpečí, která způsobují mechanická, elektrická, pneumatická, hydraulická nebo jiná zařízení, nebo strojní zařízení, které jsou řešeny v normách pro jejich společné použití. Naopak tato norma řeší nebezpečí, s výjimkou*

nebezpečí vytvářených hlukem, která jsou uvedena v kapitole 4 a která mohou vzniknout během provozu i údržby strojů pro výrobu bloků, když jsou tyto stroje provozovány a jejich údržba je prováděna v souladu se specifikacemi, které poskytl výrobce nebo jeho autorizovaný zástupce. Tato norma tedy stanoví bezpečnostní požadavky a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. ČSN EN 12629-2 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 12629-2 z června 2003.

ČSN EN 12629-3 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 3: Stroje s posuvným a otočným stolem. Vztahuje se na stroje pro výrobu stavebních výrobků z vápeno-silikátových nebo betonových směsí, kde je forma namontována na otočně nebo posuvně se pohybujícím stole. Hnací síla pro stlačování směsi je vytvářena buď mechanicky nebo hydraulicky. Norma řeší veškerá významná nebezpečí pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí, jsou-li tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce. V této normě jsou specifikována příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, která jsou - jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé - vyjmenována v kapitole 4. (Jde prakticky jen o úrazová nebezpečí. Z hygienických jsou uvedeny pouze vibrace.) Norma se vztahuje na stroje od místa, ve kterém je směs přivedena do stroje a od místa, ve kterém jsou do strojního uspořádání přiváděny palety pro výrobky z betonové směsi až do místa, ve kterém jsou čerstvé výrobky vyjmuty ze stroje a jsou předány do soustavy pro vytvrzování. Norma se nevztahuje na takové požadavky na snížení nebezpečí, která způsobují mechanická, elektrická, pneumatická, hydraulická nebo jiná zařízení, nebo strojní zařízení, které jsou řešeny v normách pro jejich společné použití. Naopak tato norma řeší nebezpečí, s výjimkou nebezpečí vytvářených hlukem, která jsou uvedena v kapitole 4 a která mohou vzniknout během provozu i údržby strojů s posuvným stolem a otočným stolem, když jsou tyto stroje provozovány a jejich údržba je prováděna v souladu se specifikacemi, které poskytl výrobce nebo jeho autorizovaný zástupce. Tato norma tedy stanoví bezpečnostní požadavky a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. ČSN EN 12629-3 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 12629-3 z června 2003.

ČSN EN 12629-8 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 8: Stroje a zařízení pro výrobu stavebních výrobků z vápeno-silikátových směsí (a betonových směsí). Vztahuje se na hydraulické stroje pro výrobu cihel, bloků a jiných částí z vápeno-silikátových nebo betonových směsí. Norma řeší veškerá významná nebezpečí, která souvisí s těmito stroji, jsou-li tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce. V této (evropské) normě jsou specifikována příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, která jsou - jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé - vyjmenována v kapitole 4. (Jde prakticky jen o úrazová nebezpečí, hygienická rizika uvedena nejsou. Výslovně je uvedeno, že pro tyto stroje nejsou nebezpečí vytvářená hlukem a nebezpečí vytvářená vibracemi považována za významná nebezpečí.) Norma se vztahuje na stroje od místa, ve kterém je směs přivedena do stroje, až do místa, ve kterém jsou čerstvé výrobky vyjmuty ze stroje a jsou předány do soustavy pro vytvrzování. Norma se nevztahuje na takové požadavky na snížení nebezpečí, která způsobují mechanická, elektrická, pneumatická, hydraulická nebo jiná zařízení, nebo strojní zařízení, které jsou řešeny v normách pro jejich společné použití. Naopak tato norma řeší nebezpečí, s výjimkou nebezpečí vytvářených hlukem, která jsou uvedena v kapitole 4 a která mohou vzniknout během provozu i údržby strojů pro výrobu bloků, když jsou tyto stroje provozovány a jejich údržba je prováděna v souladu se specifikacemi, které poskytl výrobce nebo jeho

autorizovaný zástupce. Tato norma tedy stanoví bezpečnostní požadavky a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. ČSN EN 12629-8 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 12629-8 z června 2003.

Třída 28 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické a dodací předpisy pro vozidla, výpočty, konstrukční směrnice, podvozky, cisternové vozy, průmyslové elektrické lokomotivy, vozidla městské dopravy, průmyslové vozy a brzdné soupravy vozů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 24 norem (k témuž datu v r. 2002 - 35, v r. 2001 - 23, ale v r. 2000 - 37 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 novelizovaných nebo nově vydaných norem, na rozdíl od prvního pololetí 2003, kdy jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

ČSN EN 12561 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Označování cisternových vozů pro přepravu nebezpečného zboží, Část 2: Spodní vyprazdňovací zařízení pro kapalné látky včetně odvodu plynů, Část 3: Spodní plnicí a vyprazdňovací zařízení pro zkapalněné plyny, Část 4: Zařízení pro horní vyprazdňování a plnění kapalných látek, Část 5: Horní zařízení pro spodní vyprazdňování a horní plnění kapalných látek, Část 6: Průlezy, Část 7: Pracovní plošiny a žebříky a Část 8: Přípojky topení. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 12561-2 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 2: Spodní vyprazdňovací zařízení pro kapalné látky včetně odvodu plynů. Stanovuje požadavky a vlastnosti pro spodní vyprazdňovací zařízení cisternových vozů pro přepravu kapalných látek podle RID. Norma stanovuje důležité rozměry připojovacích zařízení pro vyprazdňování. Norma je platná pro zařízení na spodní odvod plynů, která jsou umístěna na cisternových vozech. ČSN EN 12561-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12561-3 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 3: Spodní plnicí a vyprazdňovací zařízení pro zkapalněné plyny. Stanovuje požadavky a vlastnosti spodních plnicích a vyprazdňovacích zařízení cisternových vozů pro přepravu zkapalněných plynů pod tlakem, se zkušebním tlakem do 2,9 MPa. Norma stanovuje důležité rozměry a uspořádání pro plnicí a vyprazdňovací přípojky. ČSN EN 12561-3 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12561-4 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 4: Zařízení pro horní vyprazdňování a plnění kapalných látek. Platí pro horní zařízení cisternových vozů určených pro přepravu kapalných látek podle RID v kapalném stavu, které umožňuje horní vyprazdňování a plnění. Norma stanovuje druh vybavení umístěného na vrcholu těchto cisternových vozů a nejdůležitější rozměry pro jejich přípojky. ČSN EN 12561-4 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12561-5 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 5: Horní zařízení pro spodní vyprazdňování a horní plnění kapalných látek. Stanovuje požadavky na horní zařízení a jeho vlastnosti pro cisternové vozy vybavené pro spodní vyprazdňování a pro plnění přes průlezy, které jsou určeny pro přepravu kapalných látek podle RID. Norma

stanovuje zejména důležité rozměry a rozmístění přípojek těchto cisternových vozů. ČSN EN 12561-5 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12561-6 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 6: Průlezy. Platí pro průlezy cisternových vozů určených pro přepravu nebezpečných látek. Norma určuje rozměry vyměnitelných těsnění a jiných částí podléhajících opotřebení a stanovuje důležité rozměry pro: - průlezy umístěné na jednom konci cisterny cisternových vozů pro přepravu plynů, - průlezy, včetně uspořádání armatur, umístěné na vrcholu cisterny cisternových vozů pro přepravu plynů, - průlezy se šroubovacími víky, umístěné na vrcholu cisterny cisternových vozů pro přepravu kapalných látek, - průlezy s odklopnými víky, umístěné na vrcholu cisterny cisternových vozů pro přepravu kapalných látek. ČSN EN 12561-6 byla vydána v červenci 2003.

Třída 29 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické normy pro šroubení a výhybky. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 11 norem (k témuž datu v r. 2003 - 11, v r. 2002 - 25, v r. 2001 rovněž - 25 a v r. 2000 - 26 norem).

Třída 30 - Silniční vozidla

Zahrnuje technické normy pro silniční vozidla, vozidla pro dopravu osob, nákladní vozidla, traktory, kolopásová a pásová vozidla a jejich zkoušky. Dále technické normy pro součástky vozidel (palivové nádrže, zátky, pera, ložiska, klouby, motory, písty, klikové a rozvodové soustrojí, vstřikovací zařízení, karburátory, chlazení, součásti ovládání a řízení, brzdy kapalinové i vzduchové, ráfky, kola, ventily duší i pneumatik, elektrická výzbroj, zapalovací soustavy, dynamo, elektromotorky, světlomety a svítlny, pojistky, spínače, měřicí přístroje apod.). Dále tato třída obsahuje technické normy pro motocykly a jízdní kola. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 218 norem (k témuž datu v r. 2002 - 303, v r. 2001 - 302 a v r. 2000 - 309 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 novelizovanou resp. nově vydanou normu. Za rok 2003 to byly celkem 3 normy.

ČSN EN 13878 (30 0010) Obytná vozidla pro volný čas. Termíny a definice. Definuje termíny vztahující se na obytná vozidla pro volný čas, použité v normách ČSN EN 721, ČSN EN 722-1, ČSN EN 1645-1, ČSN EN 1645-2, ČSN EN 1646-1, ČSN EN 1646-2, ČSN EN 1647, ČSN EN 1648-1 a ČSN EN 1648-2. Česky, anglicky francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 49 hesel. ČSN EN 13878 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 27418 z února 1996.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

Zahrnuje všeobecné, názvoslovné a předmětové technické normy pro letectví i kosmonautiku, např. normy pro výkresy letadel, předmětové normy pro elektrické a elektronické součástky, pro kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, (např. hliník, hořčík, titan a jejich slitiny, neželezné kovy apod.), dále normy pro spojovací části, šrouby, matice, ložiska, plasty, další nekovové materiály, lepidla, barvy, materiály pro povrchovou

ochranu, mazadla a technické normy pro pozemní zabezpečovací zařízení apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této poměrně rozsáhlé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 896 norem (k témuž datu v r. 2002 - 643, v r. 2001 - 615 a v r. 2000 jen - 550 norem).

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

Zahrnuje všeobecné a předmětové technické normy pro lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, konstrukce lodních nástaveb, zábradlí, lodní palubní a hospodářská zařízení, lodní potrubní soustavy, slaboproudé i silnoproudé rozvody, kotevní, lodní a navigační inventář i záchranné prostředky apod. V SZÚ není této třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 96 norem (k témuž datu v r. 2002 - 76, v r. 2001 - 62 a v r. 2000 - 60 norem).

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Zahrnuje technické normy názvoslovné, pro značení, obsahující technické požadavky na materiály, dále pro prostředí elektrických zařízení, pro bezpečnost elektrických zařízení a pro bezpečné zacházení s nimi, pro revize elektrických zařízení a předmětů, obsahující společné zařizovací a zřizovací předpisy, rovněž pro elektrická zařízení v různých prostředích nebo objektech. Dále pro elektrická zařízení jeřábů, výtahů a akumulátoroven, požadavky na výrobní elektrické energie, na rozvod a odběr elektrické energie, na elektrická dopravní, sdělovací a radiokomunikační zařízení, na ochranu radiového příjmu před rušením na elektrická řídicí zařízení, na automatizaci dodávky elektrické energie s použitím vř přenosových systémů po distribučním vedení a konečně na elektrotepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 467 norem (k témuž datu v r. 2002 - 435, v r. 2001 - 388 a v r. 2000 jen - 359 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 24 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 41 norem.

ČSN IEC 60050-300 (33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Elektrická a elektromagnetická měření a měřicí přístroje. Část 311: Všeobecné termíny měření. Část 312: Všeobecné termíny elektrického měření. Část 313: Typy elektrických měřicích přístrojů. Část 314: Zvláštní termíny podle typu přístroje. Obsahuje termíny a definice v češtině, termíny a definice v angličtině, francouzštině a další cizojazyčné termíny. Definice byly uspořádány do nového pořadí. Části 301, 302 a 303 byly nahrazeny částmi 311, 312, 313 a 314. Změnilo se hledisko uvažování pojmu nejistoty. Tradiční postup podle obecného názoru na měření týkající se pravé (skutečné) hodnoty a chyby se přesunul k provoznímu přístupu týkajícímu se práce se signály a nejistotami. V těchto čtyřech částech IEC jsou termíny a definice uvedeny ve francouzštině a angličtině, dále jsou bez definic uvedeny termíny v čínštině (cn) němčině (de), španělštině (es), japonštině (ja), polštině (pl), portugalštině (pt) a švédštině (sv). Příloha A je pouze informativní. Velmi rozsáhlá norma,

cca 257 stran. ČSN IEC 60050-300 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN IEC 50(301, 302, 303) z června 1995.

ČSN IEC 60050-444 (33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 444: Elementární relé. Tato norma přejímá originální verzi mezinárodní normy. Obsahuje termíny a definice z oblasti elementárních relé. Elementární relé spolu s časovými relé jsou zahrnovány jako dvoustavová relé. Slovník má 7 dílů, ve kterých jsou jednotlivé skupiny termínů a definic. Tyto skupiny obsahují druhy relé, funkce relé, buzení relé, výstupní obvody, doby relé, poruchové veličiny, životnost relé. Rozsáhlá norma, cca 78 stran, obsahuje česky jen Národní předmluvu, Národní přílohu NA a Český sdružený rejstřík. Jinak je uvedena ve francouzském a anglickém jazyce s překlady termínů do čínského, německého, španělského, japonského, polského, portugalského a švédského jazyka. České termíny a české definice jsou obsaženy také v informativní Národní příloze NA. ČSN IEC 60050-444 byla vydána v září 2003. Spolu s ČSN IEC 60050-445 ze září 2003 se nahradila ČSN 35 3400 z 26. 1. 1984.

ČSN IEC 60050-445 (33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 445: Časová relé. Tato norma přejímá originální verzi mezinárodní normy. Obsahuje termíny a definice z oblasti časových relé. Časová relé spolu s elementárními relé jsou zahrnovány jako dvoustavová relé. Slovník má 7 dílů, ve kterých jsou jednotlivé skupiny termínů a definic. Tyto skupiny obsahují druhy relé, funkce relé, buzení relé, výstupní obvody, doby relé, poruchové veličiny, elektromagnetickou kompatibilitu. Norma obsahuje česky jen Národní předmluvu, Národní přílohu NA a Český sdružený rejstřík. Jinak je uvedena ve francouzském a anglickém jazyce s překlady termínů do čínského, německého, španělského, japonského, polského, portugalského a švédského jazyka. České termíny a české definice jsou obsaženy také v informativní Národní příloze NA. ČSN IEC 60050-445 byla vydána v září 2003. Spolu s ČSN IEC 60050-444 ze září 2003 se nahradila ČSN 35 3400 z 26. 1. 1984.

ČSN 33 2000-7-702 ed. 2 Elektrické instalace budov. Část 7: Zařízení jednoúčelová a ve zvláštních objektech. Oddíl 702: Plavecké bazény a jiné nádrže. Požadavky tohoto oddílu jsou aplikovatelné na nádrže plaveckých bazénů, nádrže fontán a nádrže brodítek a zón je obklopujících, kde je nebezpečí úrazu elektrickým proudem zvýšeno snížením odporu těla a kontaktem s potenciálem země. Pro plavecké bazény určené k léčebným účelům mohou být nezbytné speciální požadavky. Vyjma míst speciálně určených pro plavecké bazény, se tento oddíl netýká přírodních nádrží, jezer v lomech, pobřežních a podobných oblastí. ČSN 33 2000-7-702 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 6. 2005 se ruší ČSN 33 2000-7-702 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60079-10 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 10: Určování nebezpečných prostorů. Uvádí postupy pro zařazování nebezpečných prostorů, ve kterých může vznikat nebezpečí od hořlavých plynů nebo par, aby byl umožněn správný výběr a instalace elektrických zařízení určených pro použití v takovýchto prostorech. Norma je určena pro použití tam, kde může za normálních atmosférických podmínek vznikat nebezpečí iniciace směsi hořlavých plynů a par se vzduchem. Neplatí pro: a) doly s výskytem methanu; b) zpracování a výrobu výbušnin; c) prostory, ve kterých může vznikat nebezpečí od hořlavých prachů a vláken; d) katastrofické poruchy; e) místnosti pro lékařské účely; f) prostory, ve kterých může přítomnost hořlavých mlh způsobit vznik nepředvídaného nebezpečí; g) prostory

v domácnostech. Za pozornost stojí i kapitola 2 asi s 30 termíny a definicemi. Poměrně rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN EN 60079-10 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 60079-10 ze srpna 1997.

ČSN EN 61400-11 ed. 2 (33 3160) Větrné elektrárny. Část 11: Metodika měření hluku. Tato 11 část normy obsahuje v českém jazyce pouze **Anotaci obsahu:** Účelem této normy IEC 61400 je stanovit jednotnou metodiku, která zajistí důslednost a přesnost měření akustických emisí větrných elektráren, dále jen VE. Norma stanoví zásady měření, analýzy a definuje obsah protokolů o měření hluku VE. Norma bude sloužit všem stranám, které se podílejí na výrobě, projektování a povolování stavby VE, provozování a regulací provozu VE. Uplatnění technických zásad přesného měření a analýzy, tak jak jsou uvedeny v tomto dokumentu, musí být používáno všemi účastněnými stranami a mělo by zajistit, že další vývoj a provoz VE bude prováděn v ovzduší nepřetržitě a věcné komunikace ve vztahu k životnímu prostředí. Od postupů měření a zpracování protokolů uvedených v této normě se očekává, že naměřené výsledky bude možno kdykoliv reprodukovat. Jak už bylo uvedeno, celý text normy je v originálním anglickém znění a má cca 43 stran. ČSN EN 61400-11 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 61400-11 z října 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61000 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). IEC 61000 se vydává v oddělených částech podle následující struktury: Část 1: Všeobecně, Část 2: Prostředí, Část 3: Meze, Část 4: Zkušební a měřicí technika, Část 5: Směrnice o instalacích a zmírňování vlivů, Část 6: Kmenové normy a Část 9: Různé. V druhém pololetí 2003 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61000-4-7 ed.2 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-7: Zkušební a měřicí technika. Všeobecné směrnice o měření a měřicích přístrojích harmonických a meziharmonických pro rozvodné sítě a zařízení připojovaná do nich. Týká přístrojové techniky určené k měření spektrálních složek v kmitočtovém rozsahu do 9 kHz, které jsou superponovány na základní složku napájecích sítí 50 Hz a 60 Hz. Z praktických důvodů, tato norma rozlišuje mezi harmonickými, meziharmonickými a ostatními složkami nad rozsahem kmitočtů harmonických do 9 kHz. ČSN EN 61000-4-7 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 61000-4-7 ze srpna 1994, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50065 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, kmitočtová pásma a elektromagnetické rušení, Část 2-1: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v prostorách obytných, obchodních a lehkého průmyslu, Část 2-2: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v průmyslovém prostředí, Část 2-3: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání dodavateli a distributory elektrické energie, Část 4-1: Oddělovací filtry nízkého napětí - Kmenová specifikace, Část 4-2: Oddělovací filtry nízkého napětí - Bezpečnostní požadavky, Část 4-3: Oddělovací filtry nízkého napětí - Vstupní filtr, Část 4-4: Oddělovací filtry nízkého napětí - Impedanční filtr, Část 4-5: Oddělovací filtry nízkého napětí - Segmentační filtr, Část 4-6: Oddělovací filtry

nízkého napětí - Fázový vazební člen a Část 7: Impedance zařízení. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 50065-2-1 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 2-1: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v prostorech obytných, obchodních a lehkého průmyslu. Platí pro elektrická zařízení používající signály v kmitočtovém rozsahu 95 kHz až 148,5 kHz k vysílání nebo příjmu informací o elektrických systémech nízkého napětí pro prostory obytné, obchodní a lehkého průmyslu. V případě zařízení, které obsahuje funkce jiné než vysílání nebo příjem informací o elektrických napájecích zařízeních nízkého napětí, platí tato norma pouze pro tu část zařízení, která je určena pro takové vysílání nebo příjem informací. Ostatní části zařízení musí splňovat normu nebo normy pro odolnost, týkající se funkcí těchto ostatních částí. V případě zkoušek specifikovaných v uvedených ostatních normách s odlišnou přísností, a je-li konstrukce zařízení taková, že funkce nelze zkoušet odděleně, platí pro všechny předmětné funkce vyšší přísnost. Předmětem této normy je omezit vzájemné ovlivňování mezi síťovými komunikačními zařízeními a systémy (MCES) pracujícími v různých kmitočtových pásmech definovaných v ČSN EN 50065-1 a všeobecně přispívat k zajištění elektromagnetické kompatibility. Norma uvádí meze, které jsou použitelné pro výrobky pracující v prostorech obytných, obchodních a lehkého průmyslu. Tyto úrovně však nezahrnují mimořádné případy, jež mohou vzniknout v jakékoliv lokalitě, ale s nízkou pravděpodobností vzniku. Bezpečnostní zřetele nejsou v této normě zahrnuty. ČSN EN 50065-2-1 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 50065-2-2 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 2-2: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v průmyslovém prostředí. Platí pro elektrická zařízení používající signály v kmitočtovém rozsahu 95 kHz až 148,5 kHz k vysílání nebo příjmu informací o elektrických systémech nízkého napětí v průmyslovém prostředí. Předmětem této normy je omezit vzájemné ovlivňování mezi síťovými komunikačními zařízeními a systémy (MCES) pracujícími v různých kmitočtových pásmech definovaných v ČSN EN 50065-1 a všeobecně přispívat k zajištění elektromagnetické kompatibility. Norma specifikuje základní požadavky na odolnost a zkušební metody, včetně těch zkoušek, které se mají provádět při typovém zkoušení MCES na instalacích nízkého napětí, ohledně elektromagnetické interference všeobecně a specifitější interference pocházející z jiných MCES. Definuje proto požadavky na zkoušky odolnosti zařízení ve vztahu k trvalým a přechodným rušením jak šířených vedením, tak vyzářovaným, a k elektrostatickým výbojům. Zkušební požadavky jsou specifikovány pro každý uvažovaný vstup/výstup. Tato norma uvádí meze, které jsou použitelné pro výrobky pracující v průmyslovém prostředí. Bezpečnostní zřetele nejsou v této normě zahrnuty. ČSN EN 50065-2-2 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50065-2-3 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 2-3: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 3 kHz až 95 kHz a určených pro používání dodavateli a distributory elektrické energie. Platí pro elektrická zařízení používající signály v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 95 kHz k vysílání nebo příjmu informací o elektrických systémech nízkého napětí pro dodavatele a distributory elektrické energie. Předmětem této normy je omezit vzájemné ovlivňování mezi síťovými

komunikačními zařízeními a systémy (MCES) pracujícími v různých kmitočtových pásmech definovaných v ČSN EN 50065-1 a všeobecně přispívat k zajištění elektromagnetické kompatibility. Norma specifikuje základní požadavky na odolnost a zkušební metody, včetně těch zkoušek, které se mají provádět při typovém zkoušení MCES na instalacích nízkého napětí, ohledně elektromagnetické interference všeobecně a specifitější interference pocházející z jiných MCES. Definuje proto požadavky na zkoušky odolnosti zařízení ve vztahu k trvalým a přechodným rušením jak šířených vedením, tak vyzařovaným, a k elektrostatickým výbojům. Zkušební požadavky jsou specifikovány pro každý uvažovaný vstup/výstup. Tato norma uvádí meze, které jsou použitelné pro výrobky pracující ve veřejné napájecí síti, provozované energetickými podniky. Bezpečnostní zřetele nejsou v této normě zahrnuty. ČSN EN 50065-2-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50065-4-3 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-3: Oddělovací filtry nízkého napětí. Vstupní filtr. Část 4-3 této normy obsahuje v českém jazyce pouze **Anotaci obsahu:** Norma platí pro vstupní filtry používané k řízení vazby signálů mezi veřejnými službami a zákazníkem. Celý text normy je v originálním anglickém znění. ČSN EN 50065-4-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50065-4-4 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-4: Oddělovací filtry nízkého napětí. Impedanční filtr. Část 4-4 této normy obsahuje v českém jazyce pouze **Anotaci obsahu:** Norma platí pro impedanční filtry používané v síťových komunikačních systémech pro střídavé napětí mezi fázovým a středním vodičem nepřekračujícím 250 V a jmenovitý proud nepřekračující 125 A, určené pro domácí a podobné pevné instalace včetně budov obytných, obchodních a budov lehkého průmyslu. Celý text normy je v originálním anglickém znění. ČSN EN 50065-4-4 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50065-4-5 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-5: Oddělovací filtry nízkého napětí. Segmentační filtr. Část 4-5 této normy obsahuje v českém jazyce pouze **Anotaci obsahu:** Norma platí pro segmentační filtry v síťových komunikačních systémech používané pro jednofázové nebo vícefázové instalace se střídavým napětím mezi fázovým a středním vodičem nepřekračujícím 250 V a jmenovitým proudem nepřekračujícím 125 A, určených pro domácí a podobné pevné instalace včetně budov obytných, obchodních budov, budov lehkého průmyslu a veřejných sítí. Celý text normy je v originálním anglickém znění. ČSN EN 50065-4-5 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50370-2 (33 3450) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Norma skupiny výrobků pro obráběcí a tvářecí stroje. Část 2: Odolnost. Platí pro elektromagnetickou odolnost obráběcích a tvářecích strojů konstruovaných výhradně pro průmyslové a podobné účely, které používají elektřinu, přičemž jmenovité napětí mezi vodiči přívodu obráběcího a tvářecího stroje nepřesahuje 1 000 V střídavých nebo 1 500 V stejnosměrných. Tato norma není určena pro vyhovění Směrnici na strojní zařízení 98/37/ES. Proto bezpečnostní pokyny nejsou touto normou pokryty. Tato norma nepokrývá pevné instalace definované v Návodu pro aplikaci Směrnice 89/336/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění a nařízením vlády č. 169/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich*

elektromagnetické kompatibility, ve znění nařízení vlády č. 282/2000 Sb. ČSN EN 50370-2 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 50153 ed. 2 (33 3503) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Opatření na ochranu před úrazem elektrickým proudem. Stanoví soubor předpisů, které se používají při navrhování a výrobě elektrických instalací a zařízení, která mají být použita na drážních vozidlech na ochranu osob před úrazem elektrickým proudem. Platí pro kolejová vozidla, pro silniční vozidla s vnějším napájením (např. trolejbusy), pro vozidla pohybující se na principu magnetické levitace a pro elektrická zařízení instalovaná na těchto vozidlech. Neplatí pro důlní dráhy v hlubinných dolech, pro instalace jeřábů, pohyblivých plošin a podobných dopravních systémů na kolejnicích, pro podzemní lanové dráhy a pro dočasné konstrukce. ČSN EN 50153 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 5. 2005 ruší ČSN EN 50153 z dubna 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50125-2 (33 3504) Drážní zařízení. Podmínky prostředí pro zařízení. Část 2: Pevná elektrická zařízení. Norma bere v úvahu podmínky prostředí vyskytující se v Evropě. Zabývá se vlivy prostředí na pevná elektrická zařízení sloužící k trakčnímu napájení elektrickou energií a pro zařízení nezbytná k provozu dráhy instalovaná - ve volné atmosféře, - na krytých místech, - v tunelech, - v krytech umístěných na výše uvedených místech. Norma nezahrnuje eskalátory, výtahy, prostředky požární ochrany, osvětlení v tunelech a na nástupištích, zařízení na výdej a označování jízdenek, větrací systémy a zařízení nezajišťující nezbytné funkce. Mezi vlivy prostředí patří výška, teplota a vlhkost vzduchu, pohyb vzduchu, déšť, sníh, kroupy, led, písek, sluneční záření, blesky, znečištění, vibrace, rázy a elektromagnetická kompatibilita. *Poznámka recenzenta: Tyto nepříznivé faktory jsou v normě pojednány nikoliv z hlediska vlivu na člověka, ale na zařízení drážních vozidel.* Norma nestanoví požadavky na zkoušky pro zařízení. U podmínek prostředí nepokrytých touto normou je zapotřebí při přípravě specifikace jednoznačně vymezit, které údaje musí být převzaty do konkrétního projektu. Norma není určena k použití pro jeřáby, zařízení hlubinných dolů ani pro visuté či pozemní lanové dráhy. Norma se nezabývá vlivem radio-aktivního záření. Norma neuvažuje zabezpečovací a sdělovací zařízení. ČSN EN 50125-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 50125-3 (33 3504) Drážní zařízení. Podmínky prostředí pro zařízení. Část 3: Zabezpečovací a sdělovací zařízení. Specifikuje podmínky prostředí vyskytující se v Evropě. Rozsah platnosti této třetí části normy zahrnuje konstrukci a užití zařízení a jakékoliv přenosné zařízení pro zabezpečovací a sdělovací systémy (včetně zařízení pro testování, měření, monitorování atd.). Cílem normy je zejména definovat: - podmínky na rozhraní mezi zařízením a jeho okolním prostředím; - parametry pro použití při výpočtu RAMS a životnosti s ohledem na vlivy podmínek prostředí. Norma platí pro všechna drážní zabezpečovací a sdělovací zařízení s výjimkou zařízení používaných na jeřábech, důlních vozidlech či vozidlech lanových drah. Tato norma nestanoví specifikace na zabezpečovací a sdělovací systémy nacházející se v drážních vozidlech. ČSN EN 50125-3 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší článek 2.3 včetně tabulek 1 a 2 ČSN 34 2600 ze září 1993, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 50238 (33 3592) Drážní zařízení. Kompatibilita mezi drážním vozidlem a systémy pro detekování vlaků. Předmětem této normy je popis postupu pro vzájemné schválení drážních vozidel pro provoz na určených tratích. Popisuje metody měření rušivých

proudů, metody měření citlivosti systémů pro detekování vlaků, charakterizování trakčního napájení a postup pro schválení. Výsledek schvalovacího postupu je strukturovaný dokument oprávnění, nazývaný jako „studie kompatibility“ („compatibility case“), kde je zdokumentován důkaz, že byly splněny podmínky pro kompatibilitu. ČSN EN 50238 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN CR 16-1 (33 4210) Specifikace metod a přístrojů pro měření vysokofrekvenčního rušení a odolnosti proti vysokofrekvenčnímu rušení. Část 1: Přístroje pro měření vysokofrekvenčního rušení a odolnosti proti vysokofrekvenčnímu rušení. Tato první část normy CISPR je základní normou, které stanoví charakteristiky a vlastnosti zařízení pro měření vysokofrekvenčních rušivých napětí, proudů a polí v kmitočtovém rozsahu 9 kHz až 18 GHz. Navíc jsou požadavky stanoveny pro specializovaná zařízení pro měření nespojitého rušení. Požadavky zahrnují širokopásmové i úzkopásmové typy rušení. Velmi rozsáhlá norma, cca 174 stran. *Poznámka recenzenta: CR je zkratka „CEN report“, tedy „Zpráva CEN“, přesněji „Technická zpráva CEN“.* ČSN CISPR 16-1 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN CISPR 16-1 z dubna 1996.

ČSN EN 55025 (33 4285) Charakteristiky vysokofrekvenčního rušení při ochraně palubních přijímačů používaných ve vozidlech, člunech a zařízeních. Meze a metody měření. Obsahuje meze a postupy pro měření vysokofrekvenčního rušení v kmitočtovém rozsahu 150 kHz až 1 000 MHz. Norma platí pro jakoukoliv elektronickou/elektrickou součást určenou pro použití ve vozidle nebo zařízení. ČSN EN 55025 byla vydána v září 2003. Touto normou se ruší ČSN 34 2875 z 25. 10. 1972.

ČSN EN 60870-5-101 ed.2 (33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5-101: Přenosové protokoly. Společná norma pro základní úkoly dálkového ovládání. Vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60870-5-101 z července 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60870-6-503 ed.2 (33 4660) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6-503: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Služby a protokol TASE.2. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 60870-6-503 z února 2003. S účinností od 1. 5. 2005 se ruší ČSN EN 60870-6-503 z listopadu 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60870-6-802 ed.2 (33 4660) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6-802: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Modely objektů TASE.2. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 60870-6-802 z února 2003. S účinností od 1. 5. 2005 se ruší ČSN EN 60870-6-802 z října 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60519-6 (33 5002) Bezpečnost u elektrotepelných zařízení. Část 6: Technické požadavky na bezpečnost průmyslových mikrovlnných ohřívacích zařízení. Vztahuje se na zařízení užívající mikrovlnnou energii, samotnou nebo kombinovanou s jinými druhy energie, pro průmyslový ohřev materiálů. Tato část se vztahuje na průmyslová mikrovlnná zařízení, která pracují v kmitočtovém rozsahu 300 MHz až 300 GHz. Tato část normy se nevztahuje na zařízení pro domácnost a podobné účely. Za pozornost stojí v kapi-

tole 4 - Označení a identifikace se požaduje označit každý otvor soustavy ventilačních zařízení následující (nebo ekvivalentní) výstrahou: **VÝSTRAHA Nebezpečí mikrovlnného záření. Nevkládejte cizí předměty.** Navíc, v kapitole 6 - Ochrana před únikem mikrovlnného záření, se požaduje u čl. 6.6 - pokyny pro provoz a servis, toto **UPOZORNĚNÍ: Personál nesmí být vystaven účinkům mikrovlnné energie vyzařované mikrovlnným generátorem. Všechna propojení, vlnovody, příruby, těsnění atd. musí být zajištěna tak, aby únik mikrovlnného záření byl menší než stanovené mezní hodnoty. Zařízení nesmí být nikdy v provozu bez absorpční zátěže. Aby byl únik mikrovlnného záření udržen na přijatelné hodnotě, musí být mikrovlnné ohřívací zařízení periodicky kontrolováno a udržováno v dobrém stavu.** ČSN EN 60519-6 byla vydána v červenci 2003.

Třída 34 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro pohyblivé šňůry a šňůrová vedení, pro elektrické spoje a svorky, pro ultrazvuková obyčejná i zvláštní elektrická zařízení, pro elektrická zařízení v dolech, těžkých provozech a pro elektrická trakční zařízení, pro (elektrická) zařízení s rentgeny a radioaktivními látkami. Dále pro elektrická nadzemní sdělovací vedení, vnitřní sdělovací rozvody a pro jejich ochranu, pro rozhlas po vedení, pro železniční zabezpečovací zařízení, pro požární signalizaci a dorozumívací zařízení, předpisy pro odrušení. Dále tato třída obsahuje normy pro elektrickou bezpečnost ve zvláštních podmínkách, pro práce na elektrických zařízeních a vedeních, pro obsluhu točivých strojů a transformátorů, elektrotechnické názvoslovné normy, pro řady jmenovitých napětí a kmitočtů, pro značky nahrazující nápisy, pro zkoušky vlivu vnějších činitelů prostředí, pro materiály pro elektrotechniku, pro izolační soustavy a materiály včetně kapalin, pro vodiče a kabely a jejich zkoušení, pro vodiče a kabely v podmínkách požáru. Konečně jsou do této třídy zařazeny pro různé druhy vodičů i kabelů (pro vinutí, silové, sdělovací apod.), pro vlnovody, pro izolátory, různé druhy stožárů, pro armatury a součásti venkovních vedení a konečně pro armatury trakčních a trolejových vedení. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 34 00.. až 34 59...

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 940 norem (k témuž datu v r. 2002 - 925, v r. 2001 - 882 a v r. 2000 jen - 786 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 23 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 37 norem.

ČSN EN 60077-4 (34 1510) Drážní zařízení. Elektrická zařízení drážních vozidel. Část 4: Elektrotechnické součástky. Pravidla pro vypínače AC. Stanoví zejména a) charakteristiky vypínačů, b) provozní podmínky, jimž musí vypínače odpovídat se zřetelem na: - činnost a chování v normálním provozu, - činnost a chování v případě zkratu, - dielektrické vlastnosti. c) zkoušky pro potvrzení shody součástí s charakteristikami v provozních podmínkách a metody, které mají být použity pro tyto zkoušky, d) informace, které mají být vyznačeny na vypínači nebo uvedeny s vypínačem. Za pozornost stojí čl. **8.2.5 Emise akustického hluku** - Tyto požadavky jsou uvedeny v 8.2.5 v IEC 60077-1. (Zní: „Pokud to již není stanoveno v příslušné normě výrobku, maximální akustický hluk vyzařovaný zařízením musí být stanoven projektantem vozidla tak, aby odpovídal hladině požadované uživatelem všech drážních vozidel. Je třeba vzít v úvahu umístění zařízení (vně, uvnitř prostoru pro cestující atd.). Výrobce součástí musí poskytnout, je-li to požadováno, hladiny hluku vyzařovaného zařízením za stanovených podmínek.“) ČSN EN 60077-4 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 50123-1 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Vypínače DC, Část 3: Odpojovače, odpínače a uzemňovače DC vnitřního provedení, Část 4: Odpojovače, odpínače, a uzemňovače DC vnějšího provedení, Část 5: Svodiče přepětí a omezovače přepětí nízkého napětí pro zvláštní použití v soustavách DC, Část 6: Rozvaděče DC, Část 7-1: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC - Směrnice pro použití, Část 7-2: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC - Oddělovací převodníky proudu a jiná zařízení pro měření proudu, Část 7-3: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC - Oddělovací převodníky napětí a jiná zařízení pro měření napětí. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 50123-1 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 1: Všeobecně. Stanoví všeobecné požadavky na spínací a řídicí zařízení na stejnosměrný proud a má se používat v pevných elektrických trakčních zařízeních s jmenovitým napětím do 3 000 V DC, která dodávají elektrickou energii pro vozidla veřejné řízené dopravy, tj. železniční vozidla, tramvaje, vozidla podzemní dráhy a trolejbusy. ČSN EN 50123-1 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-1 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 50123-2 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 2: Vypínače DC. V této druhé části normy jsou specifikovány požadavky na vypínače na stejnosměrný proud pro použití v pevných drážních zařízeních trakčních soustav. ČSN EN 50123-2 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-2 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 50123-3 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 3: Odpojovače, odpínače a uzemňovače DC vnitřního provedení. V této třetí části normy jsou specifikovány požadavky na odpojovače, odpínače a uzemňovače na stejnosměrný proud pro použití ve vnitřních pevných drážních zařízeních trakčních soustav. ČSN EN 50123-3 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-3 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 50123-4 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 4: Odpojovače, odpínače a uzemňovače DC vnějšího provedení. V této čtvrté části normy jsou specifikovány požadavky na odpojovače, odpínače a uzemňovače na stejnosměrný proud pro použití ve vnějších pevných drážních zařízeních trakčních soustav. ČSN EN 50123-4 ed. 2 (třídící znak 34 1561) byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-4 (34 1561) z dubna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 50123-5 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 5: Svodiče přepětí a omezovače přepětí nízkého napětí pro zvláštní použití v soustavách DC. Kapitoly 1, 2, 3, a 4 této normy zahrnují konkrétní požadavky na svodiče přepětí pro specifické použití v pevných drážních zařízeních stejnosměrných trakčních soustav. Tyto svodiče přepětí sestávají z jednoho nebo více nelineárních rezistorů, které

mohou být v sérii s jednotlivými nebo vícenásobnými jiskřišti. Omezovače přepětí nízkého napětí jsou předmětem kapitoly 5. Jsou to ochranná zařízení používaná hlavně v pevných drážních zařízeních stejnosměrných trakčních soustav pro spojení určitých částí obvodu, když v důsledku abnormální situace napětí na zařízení překročí předem stanovenou omezenou hodnotu. Mohou být spojeny s jinými přístroji, jako jsou stykače pro samočinné zotavení. Obvykle se nepoužívají pro zajištění ochrany proti rázům. ČSN EN 50123-5 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-5 z ledna 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50123-6 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 6: Rozváděče DC. Tato šestá část normy platí pro kovové kryté a nekovové kryté rozváděče na stejnosměrný proud, používané ve vnitřních pevných drážních zařízeních trakčních soustav se jmenovitým napětím maximálně 3 000 V. Jednotlivé části zařízení, např. vypínače, umístěné v rozváděči, mají být navrženy, vyrobeny a jednotlivě zkoušeny (se simulováním krytu, je-li to nutné) v souladu s příslušnými částmi ČSN EN 50123, nebo je-li to vhodné, s jinou platnou normou. ČSN EN 50123-6 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-6 z října 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50123-7-1 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 7-1: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC. Směrnice pro použití. Tato Část 7-1 poskytuje pomoc, návod a uvádí požadavky na navrhování ochranných, řídicích a měřicích systémů v zařízeních na stejnosměrný proud, která mají zajišťovat napájení trakčních soustav. V této směrnici pro použití jsou uvedeny charakteristiky a parametry zařízení používaných pro měření, řízení a ochranu stejnosměrných trakčních soustav. Jsou uvedeny pokyny pro náležité používání systémů elektrické ochrany. ČSN EN 50123-7-1 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 50123-7-2 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 7-2: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC. Oddělovací převodníky proudu a jiná zařízení pro měření proudu. Tato část 7-2 se má používat spolu s ČSN EN 50123-1:2003. V této části evropské normy jsou uvedeny požadavky na oddělovací převodníky proudu a jiná zařízení pro měření proudu používaná v drážních zařízeních na stejnosměrný proud, v pevných drážních zařízeních. Tento převodník je obvykle umístěn mezi snímačem ve vodiči panelového rozváděče, který je pod napětím, nebo kolejnici, a sekundárním zařízením, zajišťujícím galvanické oddělení mezi vstupem a výstupem. ČSN EN 50123-7-2 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-7-2 z listopadu 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50123-7-3 ed. 2 (34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 7-3: Měřicí, řídicí a ochranná zařízení pro zvláštní použití v trakčních soustavách DC. Oddělovací převodníky napětí a jiná zařízení pro měření napětí. V této Části 7-3 jsou uvedeny požadavky na oddělovací převodníky napětí a jiná zařízení pro měření napětí používaná v drážních zařízeních na stejnosměrný proud, v pevných drážních zařízeních. Tento převodník je obvykle umístěn mezi snímačem napětí ve vodiči panelového rozváděče, který je pod napětím, nebo kolejnici, a sekundárním zařízením, zajišťujícím

galvanické oddělení mezi vstupem a výstupem. ČSN EN 50123-7-3 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 9. 2005 se ruší ČSN EN 50123-7-3 z listopadu 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50343 (34 1570) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Pravidla pro kladení kabelů. Specifikuje požadavky na instalaci kabelů na drážních vozidlech a uvnitř elektrických závěrů pro drážní vozidla, včetně vlaků na magneticky nadnášených systémech a trolejbusů. Norma zahrnuje požadavky na provedení elektrických spojů mezi kabelovým rozvodem a částmi elektrického zařízení včetně kabelů, pásnic, koncovek a zástrčkových/zásuvkových součástí. Nevztahuje se na speciální vodiče jako jsou optické kabely nebo dutinové vodiče (vlnovody). ČSN EN 50343 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 50311 (34 1575) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Elektronické předřadníky pro DC napájení zářivkového osvětlení. Uvádí výkonové a konstrukční požadavky a sdružené zkoušky pro DC elektronické předřadníky používané pro napájení zářivek na osvětlování drážních vozidel. Požadavky v ní obsažené nahrazují požadavky ČSN EN 60925 pro zařízení drážních vozidel a nahrazuje a doplňuje požadavky ČSN EN 60924 pro specifické potřeby zařízení drážních vozidel. Tato norma platí pro elektronické předřadníky: - napájející zářivky s předeřhřivanou katodou bez integrovaných zapalovacích pomůcek, trubicové nebo s jednou patičkou podle ČSN EN 60081 a ČSN EN 60901 v uvedeném pořadí, - s jednoduchou a neregulovatelnou úrovní světelného toku. ČSN EN 50311 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 50329 (34 1582) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Trakční transformátory. Zahrnuje specifické charakteristiky trakčních transformátorů, které se používají v trakčních napájecích stanicích nebo podél trati pro napájení střídavých a stejnosměrných trakčních soustav nebo pro zajištění energie pro pomocné služby. Pro transformátory napájející trakční vedení pomocí statických měničů je možné použít ČSN EN 61378-1, v tomto dokumentu jsou však uvedeny upravené nebo doplňující požadavky. Na elektromagnetickou kompatibilitu se vztahuje ČSN EN 60076-1, která stanoví, že transformátor může být považován v tomto ohledu za pasivní prvek. Některé přístroje však podléhají požadavkům na EMC a musí odpovídat ČSN EN 50121-5. ČSN EN 50329 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 5. 2005 se ruší ČSN 34 1582 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. S účinností od 1. 5. 2005 pro specifické výrobky drážních zařízení, uvedené v rozsahu této normy, končí platnost ČSN EN 60146-1-3 z dubna 1997; do uvedeného data platí ČSN EN 60146-1-3 z dubna 1997 pro tyto specifické výrobky drážních zařízení souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost tří norem rozdílných čísel k téže problematice.*

ČSN EN 50328 (34 1583) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Elektronické výkonové měniče pro napájecí stanice. Stanoví požadavky na vlastnosti všech elektronických výkonových měničů v pevných trakčních zařízeních, která jsou určena pro trakční napájení, používají-li tyto měniče řízených a/nebo neřízených elektronických spínacích součástí. Zařízení mohou být řízena pomocí proudu, napětí nebo světla. Předpokládá se, že jiná než bistabilní zařízení budou provozována pomocí spínání. Rozsáhlá norma, cca 55 stran. ČSN EN 50328 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 9. 2005 pro specifické výrobky drážních zařízení, uvedené v rozsahu této normy, končí platnost ustanovení ČSN EN 60146-1-1 z dubna 1997; do uvedeného data platí ČSN EN 60146-1-1 z dubna 1997 pro tyto specifické výrobky drážních zařízení souběžně s touto normou.

Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem rozdílných čísel k téže problematice.

ČSN EN 50327 (34 1584) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Harmonizace jmenovitých hodnot pro skupiny měničů a zkoušky na skupinách měničů. Uvádí požadavky na některé typové zkoušky, které mají význam pouze tehdy, provádějí-li se na celé skupině. Pro stanovení minimálních požadavků na volbu jmenovitých hodnot trakčního transformátoru a měniče (měničů) uvádí norma také základní vztah mezi jejich kompatibilními jmenovitými hodnotami. Kromě toho norma uvádí minimální hodnoty, které je třeba vzít v úvahu, aby byly vybrány spínací přístroje s charakteristikami vhodnými pro příslušnou skupinu (příslušné skupiny) měničů. V přílohách jsou uvedeny informace užitečné jako vodítko pro konstruktéra dané skupiny. ČSN EN 50327 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 50129 (34 2675) Drážní zařízení. Sdělovací a zabezpečovací systémy a systémy zpracování dat. Elektronické zabezpečovací systémy. Platí pro všechny drážní zabezpečovací systémy/subsystémy/zařízení vztahující se k bezpečnosti. Analýzu nebezpečí a postupy hodnocení rizika definované v ČSN EN 50126 a v této normě je však nutné provést pro všechny drážní zabezpečovací systémy/subsystémy/zařízení, aby byly identifikovány veškeré bezpečnostní požadavky. Jestliže analýza ukáže, že žádné bezpečnostní požadavky neexistují (tj. že situace se nevztahuje k bezpečnosti), a pokud tento závěr není revidován v důsledku pozdějších změn, tato bezpečnostní norma v tomto případě neplatí. Rozsáhlá norma, cca 102 stran. ČSN EN 50129 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 54-12 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Část 12: Hlásiče kouře. Hlásiče lineární využívající optického světelného paprsku. Specifikuje požadavky a zkušební metody a kritéria provedení pro hlásiče kouře lineární, které využívají zeslabení anebo změn zeslabeného optického paprsku, používané v systémech elektrické požární signalizace instalované v budovách. Norma nezahrnuje: hlásiče kouře lineární navržené tak, aby fungovaly na vzdálenost menší než 1 m; hlásiče kouře lineární, jejichž délka optické dráhy je definována nebo nastavena integrálně mechanickým připojením; hlásiče kouře lineární se speciálními charakteristikami, které nemohou být podrobeny zkouškám, popsáním v této normě. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění. V normě je - bohužel - citováno již neplatné nař. vl. č. 178/1997 Sb., v planém znění, které bylo zrušeno nař. vl. č. 163/2002 Sb. Dále pak příloha ZA obsahuje podklady a postupy pro prokazování shody, hodnocení shody, označení shody CE a pro ES certifikát shody a prohlášení o shodě.* ČSN EN 54-12 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 50110-1 (34 3100) Obsluha a práce na elektrických zařízeních. Platí pro obsluhu a práci na elektrických zařízeních, s elektrickými zařízeními nebo v jejich blízkosti. Tato zařízení jsou provozována s úrovní napětí od malého až po vysoké napětí. Tato norma stanovuje požadavky na bezpečnou obsluhu elektrických zařízení a práci na nich, nebo v jejich blízkosti. Tyto požadavky se týkají obsluhy, práce a údržby. Je vhodná pro všechny práce na elektrických zařízeních a v jejich blízkosti jako jsou např. stavební práce v blízkosti venkovních vedení nebo úložných kabelů. Tato norma neplatí pro práci a obsluhu na některých, v normě vyjmenovaných, zařízeních. (Např. v uhelných a jiných dolech, na letadlech, námořních lodích a jiných dopravních prostředcích apod.) ČSN EN 50110-1 byla

vydána v listopadu 2003. S účinností od 31. 12. 2005 se ruší ČSN 34 3100 z 9. 2. 1967, ČSN 34 3101 z 2. 2. 1987, ČSN 34 3102 z 9. 2. 1967, ČSN 34 3103 z 9. 2. 1967, ČSN 34 3104 z 9. 2. 1967, ČSN 34 3106 z 9. 2. 1987, ČSN 34 3107 z 17. 4. 1970, ČSN 34 3108 z 2. 5. 1968, ČSN 34 3109 z prosince 1997, ČSN 34 3110 z 2. 5. 1968, ČSN 34 3191 z 4. 9. 1985 a ČSN 34 1335 z 14. 4. 1989, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost ČSN EN se sadou starších ČSN různých čísel k téže problematice.*

ČSN EN 50110-2 (34 3100) Obsluha a práce na elektrických zařízeních (národní dodatky). Tato druhá část normy obsahuje národní dodatky pro obsluhu a práci na elektrických zařízeních, s elektrickými zařízeními nebo v jejich blízkosti, a to pro Rakousko, Belgie, Švýcarsko, Německo, Dánsko, Španělsko, Finsko, Francii, Spojené království, Řecko, Irsko, Island, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko, Norsko, Portugalsko a Švédsko. V informativní Národní příloze NA jsou dodatky, týkající se České republiky. Obsahují pouze soupis souvisejících předpisů a technických norem. ČSN EN 50110-2 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 60695-1-30 (34 5615) Zkoušení požárního nebezpečí. Část 1-30: Návod k posuzování požárního nebezpečí u elektrotechnických výrobků. Použití postupu předběžného výběru. Účelem této části IEC 60695 (V ČR ČSN EN 60695) je poskytnout: a) všeobecný návod; b) návod k posuzování významnosti, použitelnosti a omezení údajů získaných z požárních zkoušek pro předběžný výběr v porovnání s údaji získanými z požárních zkoušek určených jako podklad pro posouzení nebezpečí. Zkoušky požárního nebezpečí se provádějí přednostně na konečném výrobku; v některých případech se však lze z praktických důvodů dohodnout na zkouškách pro předběžný výběr. Jednou z povinností technické komise je používat základní bezpečnostní publikace v případě potřeby při přípravě svých publikací. Příklady zkušebních metod zahrnujících zkoušky požárně technických charakteristik specifikované v rámci zkušebních metod mezinárodně normalizovaných IEC či ISO jsou uvedeny v Příloze A, která obsahuje - v podstatě - přehled norem IEC a ISO pro zapalitelnost, hořlavost plamenem, teplo, kouř, toxicitu, korozi, výbuch, požární odolnost, nadměrné teplo a kyselinotvorné plyny. ČSN EN 60695-1-30 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 60695-5-1 (34 5615) Zkoušení požárního nebezpečí. Část 5-1: Poškození korozí vyvolanou zplodinami hoření: Všeobecný návod. Poskytuje návod týkající se: a) všeobecných aspektů metod zkoušek poškození korozi, b) metod měření poškození korozí, c) posuzování zkušebních metod, d) významnosti údajů o poškození korozí pro hodnocení nebezpečí. Jednou z povinností technické komise je používat základní bezpečnostní publikace v případě potřeby při přípravě svých publikací. ČSN EN 60695-5-1 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 60695-5-1 z listopadu 1995.

ČSN EN 60052 (34 5651) Měření napětí pomocí normalizovaných vzduchových jiskříšť. Stanoví doporučení týkající se konstrukce a použití normalizovaných vzduchových jiskříšť pro měření vrcholových hodnot těchto čtyř druhů napětí: a) střídavých napětí síťového kmitočtu, b) napětí při plném atmosférickém impulsu, c) napětí při spínacím impulsu, d) stejnosměrných napětí. Vzduchová jiskříšť konstruovaná a používaná v souladu s touto normou, jsou normalizovaná měřicí zařízení IEC podle IEC 60060-2 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60060-2) a jsou především určena pro kontrolu funkce systémů měřících vysoké napětí. ČSN EN 60052 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 61788-11 (34 5685) Supravodivost. Část 11: Stanovení koeficientu zbytkového odporu. Koeficient zbytkového odporu kompozitních supravodičů Nb₃Sn.
Vydána v prosinci 2003.

Třída 35 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro točivé elektrické stroje obecně, pro stejnosměrné, synchronní a asynchronní stroje a motory, pro svorkovnice, komutátory a kartáče apod. točivých strojů, pro nejrůznější druhy transformátorů a tlumivek, včetně norem pro jejich součásti a též normy pro výkonové polovodičové měniče, usměrňovače i součástky, pro tyristorové pohony, pro elektrické přístroje, pro různé druhy relé a ochran, pro elektromagnety i zkoušky elektronických součástek. Dále pro mnoho druhů spínacích zařízení, pro zásuvky, vidlice a konektory, pro pojistky, pro elektroměry, pro elektrické měřicí přístroje včetně přístrojů jaderné techniky. Posléze pro hromosvody, rezistory, termistory a kondenzátory. Dále ještě pro elektronky a polovodičové součástky, pro plošné spoje, stojany přenosových zařízení, kabely a součástky pro vláknovou optiku a konečně na pomůcky pro obsluhu. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 15, 65 až 68 a konečně 88 a 97.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 1442 norem (k témuž datu v r. 2002 - 1366, v r. 2001 - 1298 a v r. 2000 jen - 1263 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 14 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 33 norem.

ČSN EN 60034-8 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 8: Značení svorek a smysl točení. Platí pro AC a DC stroje a stanoví: a) pravidla pro identifikaci míst připojení vinutí, b) značení svorek vinutí, c) smysl točení, d) vztah mezi značením svorek a smyslem točení, e) značení svorek pomocných zařízení, f) schémata zapojení strojů pro všeobecné použití. Tato norma se nevztahuje na synchronní turbostroje. ČSN EN 60034-8 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN IEC 60034-8+A2 z listopadu 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60726 (35 1112) Suché výkonové transformátory. Vztahuje se na suché výkonové transformátory (včetně autotransformátorů), které mají nejvyšší napětí pro zařízení do 36 kV včetně. ČSN EN 60726 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 35 1112 z října 2000.

ČSN EN 50299 (35 1142) Montážní uspořádání olejem plněného připojení kabelu pro transformátory a tlumivky s nejvyšším napětím pro zařízení U_m od 72,5 kV do 550 kV. Platí pro jednofázová, olejem plněná připojení kabelů na transformátorech a tlumivkách konstruovaných podle souboru ČSN EN 60076 a případně podle ČSN EN 60289. Účelem normy je ustanovit pro kabelová připojení: - elektrické a mechanické požadavky včetně požadavků na zaměnitelnost, - dodavatelské rozhraní, - požadované zkoušky. Norma doplňuje a upravuje, když je to nutné, odpovídající normy IEC a týká se olejem plněných připojení kabelů vhodných pro kapalinou plněné nebo suché kabelové koncovky. ČSN EN 50299 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 61558-2-9 (35 1330) Bezpečnost výkonových transformátorů, napájecích zdrojů a podobně. Část 2-9: Zvláštní požadavky na transformátory pro ruční svítidla třídy ochrany III se žárovkami. Platí pro elektrické, tepelné a mechanické aspekty bezpečnosti. Platí pro stacionární nebo přenosné jednofázové transformátory vzduchem chlazené (přirozeně nebo nuceně) sdružené bezpečnostní oddělovací transformátory pro ruční svítidla třídy ochrany III se žárovkami se jmenovitým střídavým napájecím napětím nepřesahujícím 1 000 V, jmenovitým kmitočtem nepřesahujícím 500 Hz a jmenovitým výkonem nepřesahujícím 10 kVA. Transformátory pro ruční svítidla třídy ochrany III se žárovkami - mají střídavé výstupní napětí naprázdno a jmenovité střídavé výstupní napětí nepřesahující 50 V nebo stejnosměrné napětí bez zvlnění nepřesahující 120 V, - jsou používány tam, kde je požadována předpisy pro instalaci nebo specifikaci zařízení dvojitá nebo zesílená izolace mezi obvody, - mají nízký rozdíl mezi napětím naprázdno a jmenovitým výstupním napětím, - mají omezené výstupní napětí. Tato norma platí pro suché typy transformátorů. Vinutí transformátorů může být zapouzdřeno nebo nezapouzdřeno. Norma také platí pro transformátory obsahující elektronické obvody. Tato norma neplatí pro vnější obvody a jejich součásti, které jsou určeny k připojení ke vstupním nebo výstupním svorkám nebo zásuvkám transformátoru. ČSN EN 61558-2-9 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší čtvrtý oddíl kapitoly III ČSN EN 60742 z dubna 1998, do uvedeného data platí čtvrtý oddíl kapitoly III ČSN EN 60742 z dubna 1998 souběžně s touto normou.

ČSN EN 60044-3 (35 1358) Přístrojové transformátory. Část 3: Kombinované transformátory. Norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice), které zní: *Oznámení o schválení: Evropská norma EN 60044-3:2003 Přístrojové transformátory - Část 3: Kombinované transformátory, která je úplným a nezměněným převzetím IEC 60044-3:2002, byla schválena Českým normalizačním institutem k přímému používání jako ČSN EN 60044-3 bez jakýchkoliv modifikací. Evropská norma EN 60044-3:2003 má status české technické normy.* Uvedená evropská a původní mezinárodní norma jsou dostupné v Českém normalizačním institutu, oddělení dokumentačních služeb, Praha 1, Biskupský Dvůr 5. Tato třístránková norma obsahuje pouze tuto **Anotaci obsahu:** Tato třetí část normy se týká nově vyrobených kombinovaných transformátorů pro použití s elektrickými měřicími přístroji a elektrickými jisticími zařízeními při jmenovitém kmitočtu od 15 Hz do 100 Hz. Evropská norma má 2 strany anglického textu, norma IEC má 41 stran anglického a 41 stran francouzského textu. ČSN EN 60044-3 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN IEC 44-3 z ledna 1997.

ČSN EN 60214-1 (35 1451) Přepínače odboček. Část 1: Požadavky na provedení a metody zkoušek. Platí pro přepínače odboček při zatížení, jak typů s přepínacími odpory tak i s tlumivkami, přepínače bez zatížení a jejich motorové pohony. Je určena především pro přepínače umístěné v oleji podle IEC 60296, ale může být rovněž použita pro přepínače s plynovou izolací nebo ponořené v jiných izolačních kapalinách, pokud jsou podmínky použitelné. Platí pro výkonové a distribuční transformátory všech typů a rovněž pro tlumivky. Neplatí pro transformátory a tlumivky instalované na elektrických lokomotivách. Rozsáhlá norma, cca 57 stran. ČSN EN 60214-1 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60214 ze září 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61010-1 (35 6502) Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky. Stanovuje všeobecné bezpečnostní požadavky na elektrická zařízení určená pro profesionální používání, v průmyslových

procesech a pro vzdělávací účely - přičemž některé z nich mohou obsahovat výpočetní techniku - jak je níže definováno v a) až d). Tj. konkrétně: a) Elektrická zkušební a měřicí zařízení. b) Elektrická řídicí zařízení. c) Elektrická laboratorní zařízení. (Jsou to zařízení, která měří, zobrazují, monitorují nebo analyzují látky nebo jsou používána k přípravě materiálů; spadají sem i zařízení pro diagnostiku in vitro (IVD). Tato zařízení mohou být používána v jiných prostorách, než jsou laboratoře, např. zařízení pro zkoušky prováděné pacienty při diagnostice in vitro (IVD), která mohou být používána i v domácnostech.) d) Příslušenství určená k používání s výše uvedenými zařízeními (např. zařízení pro zacházení se vzorky). Účelem požadavků této první části normy je zajistit, aby použitý koncepční návrh a konstrukční řešení poskytovaly obsluze a okolnímu prostředí přiměřenou ochranu před: a) úrazem elektrickým proudem nebo popálením (viz kapitola 6), b) mechanickým nebezpečím (viz kapitoly 7 a 8), c) nadměrnou teplotou (viz kapitoly 9 a 10), d) šířením požáru ze zařízení (viz kapitola 9), e) účinky tekutin nebo tlaku tekutin (viz kapitola 11), f) účinky záření, včetně z laserových zdrojů, zvukového a ultrazvukového tlaku (viz kapitola 12) a g) uvolňovanými plyny, explozí a implozí (viz kapitola 13). Rozsáhlá norma, cca 100 stran. ČSN EN 61010-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 61010-1 ze srpna 1995.

ČSN EN 61010-2-032 ed. 2 (35 6502) Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 2-032: Bezpečnostní požadavky na snímače proudu držené v ruce a rukou ovládané k elektrickému zkoušení a měření. Je určena pro používání spolu s EN 61010-1:2001, Bezpečnostní požadavky na elektrické měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky. Pozornost by měla být věnována dalším vydáním nebo změnám k EN 61010-1. Tato část normy doplňuje nebo mění příslušné články EN 61010-1, tak aby se změnila v evropskou normu: Bezpečnostní požadavky na snímače proudu držené v ruce a rukou ovládané k elektrickému zkoušení a měření. Pokud není v této Části 2-032 normy uveden odkaz na příslušný článek Části 1, platí tento článek v rozsahu tak, jak je to možné. Pokud tato Část 2-032 uvádí „doplňuje“, „mění“ nebo „ruší“, příslušný text v Části 1 se příslušně upravuje. Tato část 2-032 se vztahuje na v ruce držené nebo rukou ovládané snímače proudu podle v normě uvedeného popisu. Tyto snímače proudu jsou pro použití k měření bez fyzického přerušování proudového obvodu měřeného obvodu. Mohou to být samostatné snímače proudu nebo příslušenství k jiným zařízením. ČSN EN 61010-2-032 ed.2 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 11. 2005 ruší se ČSN EN 61010-2-032 z ledna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61010-2-081 (35 6502) Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 2-081: Zvláštní požadavky na automatická a poloautomatická zařízení pro analýzy a jiné účely. Je určena pro používání spolu s EN 61010-1:2001, Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky. Tato část normy doplňuje nebo mění příslušné články EN 61010-1 tak, aby se změnila v evropskou normu: Bezpečnostní požadavky na automatická a poloautomatická zařízení pro analýzy a jiné účely. Pokud není v této Části 2-081 normy uveden odkaz na příslušný článek Části 1, platí tento článek v rozsahu tak, jak je to možné. Pokud tato Část uvádí „doplňuje“, „mění“ nebo „ruší“, příslušný požadavek, specifikace zkoušek nebo poznámka v Části 1 se příslušně upravují. Tato část 2-081 se vztahuje na automatická a poloautomatická laboratorní zařízení pro analýzy a jiné účely. Automatická a poloautomatická laboratorní zařízení zahrnují přístroje nebo systémy pro měření nebo úpravy jedné nebo více vlastností neb parametrů vzorků provádějící úplný proces nebo část

procesu bez zásahu rukou. Zařízení tvořící část takového systému spadají do rozsahu platnosti této normy. ČSN EN 61010-2-081 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 61010-2-101 (35 6502) Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 2-101: Zvláštní požadavky na zdravotnická zařízení pro diagnostiku in vitro (IVD). Je určena pro používání spolu s EN 61010-1:2001, Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky. Pozornost by měla být věnována dalším vydáním nebo změnám k EN 61010-1. Tato část normy doplňuje nebo mění příslušné články EN 61010-1 tak, aby se změnila v evropskou normu: Bezpečnostní požadavky na zdravotnická zařízení pro diagnostiku in vitro (IVD). Pokud není v této Části 2 normy uveden odkaz na příslušný článek Části 1, platí tento článek v rozsahu tak, jak je to možné. Pokud tato Část uvádí „doplňuje“, „mění“ nebo „ruší“, příslušný požadavek, specifikace zkoušek nebo poznámka v Části 1 se příslušně upravují. Tato část 2-101 se vztahuje na zařízení pro zdravotnické účely pro diagnostiku in vitro (IVD), včetně pro zařízení IVD se samokontrolou pro zdravotnické účely. Zdravotnická zařízení IVD, používaná jak samostatně tak v kombinaci, určená výrobcem k používání na vyšetřování vzorků, včetně vzorků krve a tkání odebraných z lidského těla, jsou konstruovány výhradně nebo převážně za účelem získání informace týkající se jedné nebo více z následujících: - fyziologického nebo patologického stavu; nebo - vrozené abnormality; - určení bezpečnosti a shody s potencionálními příjemci; - monitorování léčebných opatření. IVD zařízení se samokontrolou pro zdravotnické účely je určené výrobcem pro používání laiky v domácím prostředí. ČSN EN 61010-2-101 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 60359 (35 6504) Elektrická a elektronická měřicí zařízení. Vyjadřování vlastností. Vztahuje se na specifikování vlastností elektrických a elektronických zařízení následujících druhů, a to přednostně pro průmyslové používání: - ukazovací a zapisovací přístroje měřící elektrické veličiny, - ztělesněné míry dodávající elektrické veličiny, - přístroje, které měří neelektrické veličiny s využitím elektrických prostředků pro všechny části měřicího řetězce, které dávají elektrické výstupní signály. Norma se vztahuje na specifikování vlastností přístrojů pracujících za podmínek ustáleného stavu, zpravidla při průmyslovém používání. ČSN EN 60359 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 3. 2005 se ruší ČSN IEC 359 z února 1994, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN IEC 1336 (35 6577) Přístroje jaderné techniky. Tloušťkoměry využívající ionizující záření. Definice a zkušební metody. Rozsáhlá norma (cca 79 stran) uvádí jen stručnou českou anotaci obsahu, jinak je celá norma paralelně vytištěna (a distribuována) v anglickém a francouzském jazyce. **Anotace obsahu:** Tato norma popisuje zkušební postupy pro systémy k měření ionizujícího záření určené ke kontinuálním nebo diskrétním měření nebo kontrolám hmotnosti na jednotku plochy nebo tloušťky materiálů vyráběných v průmyslových procesech. ČSN IEC 1336 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN IEC 769 z dubna 1995.

ČSN IEC 61839 (35 6660) Jaderné elektrárny. Navrhování dozoren. Funkční analýza a přidělení funkcí. Specifikuje procedury funkční analýzy a přidělení funkcí (FA - functional analysis a A - assignment, někdy též nazývané přiřazení funkcí) pro navrhování systémů dozoren v jaderných elektrárnách a stanovuje zásady pro vývojová kritéria přidělení funkcí. Tato norma je určena pro použití při navrhování buď nových dozoren nebo dodatečných úprav (projektové rekonstrukci nebo projektových změnách) stávajících dozoren. U této druhé možnosti je třeba věnovat zvláštní pozornost určení nejen přímo

dotčených oblastí, ale i oblastí nepřímo dotčených. ČSN IEC 61839 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN IEC 476 (35 6661) Přístroje jaderné techniky. Elektrické měřicí systémy a přístroje využívající zdroje ionizujícího záření. Všeobecné aspekty. Norma uvádí jen stručnou českou anotaci obsahu, jinak je celá norma paralelně vytištěna (a distribuována) v anglickém a francouzském jazyce. **Anotace obsahu:** Tato norma poskytuje základ pro vývoj jednotlivých nových norem týkajících se výkonnostních a konstrukčních charakteristik zařízení, která jsou určena ke stanovení specifických fyzikálních a/nebo chemických veličin měřených materiálů. ČSN IEC 476 byla vydána v říjnu 2003.

Třída 36 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro osvětlování všeobecně, pro žárovky, výbojky i zářivky apod., pro vnitřní a venkovní osvětlení, terminologické normy, normy pro různé druhy elektrických svítidel, pro bezpečnost elektrických fotoblesků. Dále normy pro bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely, pro elektrické točivé stroje a přístroje kolejových vozidel. Dále normy pro primární články a baterie, akumulátory, fotovoltaické součástky apod. Posléze i technické normy pro rentgeny, světelná signalizační zařízení telegrafní a telefonní přístroje, vysílače, přijímače a antény, radioreléová i družicová zařízení a systémy, plynové lasery a jejich modulátory, navigační a bezpečnostní systémy, aplikovanou elektroniku, elektroakustická zařízení. Dále normy pro záznam a reprodukci zvuku i obrazu, pro elektroakustická měření. Konečně normy pro informační techniku pro lokální počítačové sítě a pro optické disky, identifikační karty a ochranu dat, pro zobrazování a výměnu dokumentů a propojení zařízení informační techniky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 1842 norem (k témuž datu v r. 2002 - 1806, v r. 2001 - 1707 a v r. 2000 jen - 1556 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 106 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 164 norem.

ČSN EN 61821 (36 0065) Elektrická zařízení pro osvětlování letištních ploch a signalizací. Udržování osvětlení přistávacích ploch obvodu s konstantním proudem. Tato padesátí tří stránková norma obsahuje česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma uvádí požadavky na údržbu sériových obvodů s konstantním proudem pro osvětlování letištních ploch stanovením pravidel a základních postupů se zaměřením na bezpečnost osob. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list; plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61821 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 61822 (36 0065) Elektrická zařízení pro osvětlování letištních ploch a signalizací. Regulátory konstantního proudu. Obsahuje česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma uvádí požadavky na regulátory konstantního proudu 6,6A pro osvětlování letištních ploch. Požadavky na tyto regulátory jsou stanoveny tak, aby bylo možno je používat ve stávajících obvodech. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní

předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61822 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 61823 (36 0065) Elektrická zařízení pro osvětlování letištních ploch a signalizaci. Sériové transformátory AGL. Obsahuje česky pouze tuto Anotaci obsahu: Norma uvádí požadavky na vlastnosti sériových transformátorů AGL, které se používají pro osvětlování letištních ploch s obvody konstantního proudu 6,6A při provozním napětí až do 5 kV, které jsou napájeny regulátory konstantního proudu v hodnotách až do 30 kVA. Používají se pro napájení letištních svítidel nebo pro jiné odporové zátěže z jejich sekundárních obvodů. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61823 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 60432-3 (36 0131) Žárovky. Požadavky na bezpečnost. Část 3: Halogenové žárovky (mimo žárovek pro silniční vozidla). Uvádí bezpečnostní požadavky na jednopaticové a dvoupaticové halogenové žárovky na jmenovité napětí do 250 V, používané v následujících aplikacích: a) Promítání (včetně promítacích a projekčních přístrojů), b) Fotografování (včetně studií), c) Osvěcování, d) Speciální účely, e) Všeobecné účely, f) Osvětlování jevišť. Tato mezinárodní norma neplatí pro jednopaticové halogenové žárovky pro všeobecné použití, které jsou obsaženy v IEC 60432-2 a které se používají jako náhrada za obyčejné žárovky. ČSN EN 60432-3 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 60357 ed. 2 (36 0160) Halogenové žárovky (mimo žárovek pro silniční vozidla). Požadavky na provedení. Tato velmi rozsáhlá norma obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto Anotaci obsahu: Norma uvádí požadavky na provedení jednopaticových a dvoupaticových halogenových žárovek na jmenovité napětí až do 250 V pro všeobecné, projekční, fotografické a scénické účely, dále pak halogenové žárovky reflektorové a speciální. Požadavky na jednotlivé typy halogenových žárovek jsou obsaženy v údajových listech žárovek. Požadavky stanovené touto normou jsou určeny pro typové zkoušky. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva; plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 60357 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN IEC 357 ze srpna 1992, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 12464-1 (36 0450) Světlo a osvětlení. Osvětlení pracovních prostorů. Část 1: Vnitřní pracovní prostory. *Poznámka recenzenta:* Tato norma byla schválena oznámením ČSNI č. 28/03 ve Věstníku ÚNMZ č. 7/2003 k přímému používání jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna. ČSNI ve smyslu § 4 zákona č.22/1997 Sb. oznámil, že anglická verze této normy (EN 12464-1:2002) je zařazena do soustavy ČSN. Tato norma se tedy přejímá bez vydání titulní strany ČSN tiskem. Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. Podle výše cit. oznámení se

připravuje převzetí překladem. Do konce r. 2003 se tak nestalo. Vzhledem k tomu, že jde o základní normu vztahující se k hygienickým požadavkům na osvětlení, uveřejňujeme i tento záznam, i když (anglický) text normy nemá SZÚ k dispozici. ČSN EN ISO 12464-1 (třídící znak 36 0450) byla schválena ČSNI k přímému používání od 1. 8. 2003.

ČSN EN 60598-2-3 ed. 2 (36 0600) Svítidla. Část 2-3: Zvláštní požadavky. Svítidla pro osvětlení pozemních komunikací. Stanovuje požadavky pro - svítidla pro osvětlení pozemních komunikací a pro jiná veřejná venkovní světlení, - svítidla pro osvětlení tunelů, - svítidla pro stožáry o minimální celkové výšce 2,5 m nad úrovní terénu, a pro použití se zdroji elektrického osvětlení s napájecím napětím nepřevyšujícím 1 000 V. Za pozornost stojí kapitola 3.11 - Ochrana před úrazem elektrickým proudem. ČSN EN 60598-2-3 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 2. 2010 se ruší ČSN EN 60598-2-3 ze srpna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60570 ed. 2 (36 0611) Elektrické přípojnicové systémy pro svítidla. Platí pro přípojnicové systémy se dvěma nebo více póly pro připojení svítidel k elektrickému napájení, skládající se ze: - systému se jmenovitým napětím nepřevyšujícím 440 V mezi póly (živými vodiči) s opatřením na spojení s ochrannou soustavou (třídy ochrany I) a jmenovitým proudem nepřevyšujícím 16 A pro každý vodič, nebo, - systému se SELV napětím nepřevyšujícím 25 V bez spojení s ochrannou soustavou (třída ochrany III) a jmenovitým proudem nepřevyšujícím 25 A pro každý vodič, nebo - kombinace obou výše zmíněných systémů (smíšený napájecí systém) pro současné připojení svítidel, napájených ze sítě (třída ochrany I nebo II) a napětím SELV (třída ochrany III), ale v rozdílných otvorech sektorů (napětí sítě nebo SELV). Přípojnicový systém má rovněž zajišťovat i mechanickou oporu svítidel. Platí pro přípojnicové systémy pro běžné vnitřní použití a montáže do zapuštění nebo zavěšení na stěnách a stropech. Tyto přípojnicové systémy nejsou určené do prostorů s převládajícími speciálními podmínkami, např. do lodí, vozidel apod. a pro nebezpečné prostředí, např. s možností výbuchu. *Poznámka recenzenta: Zkratka SELV je vysvětlena v ČSN EN 60598-1 ed. 3 (36 0600) z března 2001: Je to „Bezpečné malé napětí“ (Safety Extra-low Voltage).* ČSN EN 60570 ed. 2 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 3. 2010 se ruší ČSN EN 60570 z května 1998 a ČSN EN 60570-2-1 ze srpna 1996, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost tří norem zčásti stejných čísel.*

ČSN EN 60335-2 (třídící znak 36 1045) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2: Jednotlivé díly (části) této části 2 vychází ve značném časovém rozpětí, a to zcela nepravidelně. Recenze proto zveřejňujeme postupně tak, jak vycházejí. Části 2, 3, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 26, 28, 32, 34, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 65, 66, 70 a 71 jsme recenzovali v Příloze k AHEM č. 8/1998, str. 63 - 69. Části 4, 5, 10, 14, 23, 45, 52, 61, 73 a 74 byly recenzovány v AHEM č. 1/1999, str. 82 - 84. Dále části 7, 16, 27, 29, 30, 31, 35, 43, 44, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 62, 78, 80, 88 a 98 byly obsaženy v AHEM č. 7/1999, str. 67 - 72. Dále části 40, 67, 68, 69, 72, 79, 81, 85 a 87 byly obsaženy v AHEM, č. 4/2000 str. 75 - 77. Části 6, 17, 21, 25, 84 a 90 byly obsaženy v AHEM č. 7/2000, str. 39 - 40. Části 24, 64 a 76 byly recenzovány v AHEM č. 4/2001 str. 48 - 49. Posléze vesměs druhé edice částí 34, 36, 37, 38, 39, 42, 47, 48, 49, 50, 77, 82 a 97 byly recenzovány v AHEM č. 8/2001, str. 45 - 50. Také v AHEM č. 4/2002 byly recenzovány jak první, tak druhé i třetí edice částí 7, 11, 24 a 86, a to na str. 67 - 69. V r. 2002 bylo vydáno podstatně méně částí; v AHEM č. 7/2002 nebyla z této sady norem uveřejněna recenze žádné části. Konečně v AHEM č. 4/2003, která obsahovala normy vydané v 2. pololetí 2002, byla uveřejněna na

str. 53 jen část 95. Konečně v AHEM č. 6/2003, která obsahovala normy vydané v 1. pololetí 2003, byla na str. 45 - 47 uveřejněna část 75 „starší“ řady, a nová ČSN 60335-1 a kni náležející ČSN 60335-2-83. Jde o soubor „dalších“ verzí těchto norem, které dokonce byly opatřeny novým třídícím znakem „36 1045“, a které zpravidla platí vedle stejných čísel norem vydaných před několika lety.

Dále pokládáme za potřebné zopakovat některé společné charakteristické rysy této sady norem: Každá obsahuje v úvodu zhruba toto upozornění: Tato část 2 se musí používat spolu s ČSN EN 60335-1 Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky, která byla zpracována na základě vydání této normy z roku, který odpovídá „Části 2“. Může to být i rok 1994 (u nejstarších), až 2002 (u nejmladších). Musí se brát v úvahu změny a revize Části 1 s tím, že data, kdy takové změny budou platit, budou stanovena v příslušné změně nebo revizi Části 1. Tento samostatný díl části 2 doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly EN 60335-1 tak, aby se stala evropskou normou. Kde určitý článek Části 1 není v této Části 2 uveden, platí článek z Části 1, pokud jej lze použít. Tam, kde tato norma uvádí „doplňk“, „změna“ nebo „nahrazuje se“, musí být příslušný text Části 1 podle toho upraven. Články, které jsou doplněny k Části 1, jsou očíslovány počínaje 101. Kromě toho - a to je velmi důležité - každá 2. nebo 3. edice konkrétního dílu této druhé části obsahuje národní předmluvu zhruba tohoto znění: Souběžně s touto normou se může používat ČSN EN 60335-2 (a uvede se příslušný díl) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2:(a uvede se název příslušného dílu, popř. i starší třídící znak, jímž je 36 1055 anebo novější, jímž je třídící znak 36 1040) z (a je uvedeno datum vydání této „starší“ normy). Znamená to tedy, že po určitou dobu (až pět a i více let) souběžně platí jedno nebo více „starších“ vydání normy stejného čísla, spolu s vydáním „novějším“ nebo „nejnovějším“. Nemusí ale mít stejný třídící znak! (S ohledem na určitou nepřehlednost třídění opakujeme: „nejstarší“ normy mají třídící znak 36 1055 a v krátké době pozbudou platnosti; „novější“ normy, vydávané zhruba do r. 2002 mají třídící znak 36 1040; v současné době (zhruba od r. 2003) se používá třídící znak 36 1045! Kromě toho téměř pravidelně i v názvu (hlavičce) normy je údaj „ed. 2.“ či „ed. 3“. Nejstarší normy - většinou s třídícím znakem 36 1055 - zpravidla nemají označení „ed. 1“! Podle toho lze také (v některých případech) „na první pohled“ poznat zda jde o „nejstarší“ nebo „novější“ či „nejnovější“ vydání normy téhož čísla.

V mnoha „dílech“ bývá ještě další upozornění zhruba tohoto znění: Norma platí i pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální používání v domácnosti, ale které se přesto mohou stát zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro laiky v obchodech, lehkém průmyslu a v zemědělství. Tato norma se týká běžných nebezpečí, pokud je to rozumně použitelné, se kterými se setkávají osoby v domácnosti a jejím okolí. Tato norma obecně nebere v úvahu používání spotřebičů malými dětmi nebo nesvéprávnými osobami bez dozoru; hru malých dětí se spotřebiči. Konečně znovu zdůrazňujeme, že každý z „dílu“ této druhé části uvádí pouze odchylky od normy kmenové. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. Poznámka recenzenta: Naléhavě opakovaně upozorňujeme na souběžnou platnost dvou i tří norem stejného čísla prakticky všech nově recenzovaných částí! V druhé polovině r. 2003 byly k dispozici tyto (dále uvedené) části, většinou označené jako ed. 2 nebo 3, zpravidla již nových třídících znaků:

ČSN EN 60335-2-3 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-3: Zvláštní požadavky na elektrické žehličky.

Zabývá se bezpečností suchých elektrických žehliček a napařovacích žehliček včetně žehliček se zvláštní nádržkou na vodu nebo vyvíječem páry, jejichž objem nepřesahuje 5 l, pro domácnost a podobné účely, při čemž jejich jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-3 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-3 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-4 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-4: Zvláštní požadavky na odstředivky prádla. Zabývá se bezpečností elektrických odstředivek prádla pro domácnost a podobné účely, které mají obsah nepřekračující 10 kg suchého prádla a obvodovou rychlost bubny menší než 50 m/s, při čemž jejich jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti a kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí. ČSN EN 60335-2-4 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-4 z dubna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-15 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-15: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ohřev kapalin. Zabývá se bezpečností elektrických spotřebičů na ohřev kapalin pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-15 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-15 z února 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-17 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-17: Zvláštní požadavky na příkrývky, podušky a podobné ohebné tepelné spotřebiče. Zabývá se bezpečností elektrických příkrývek, podušek a jiných ohebných spotřebičů, které ohřívají lůžko nebo lidské tělo, pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Tato norma platí také pro řídicí jednotky dodávané se spotřebičem. Poměrně rozsáhlá norma, cca 51 stran. ČSN EN 60335-2-17 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 11. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-17 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-25 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-25: Zvláštní požadavky pro mikrovlnné trouby včetně kombinovaných mikrovlnných trub. Zabývá se bezpečností mikrovlnných trub pro použití v domácnosti, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody. V této kapitole jsou např. předepsány tyto nápisy: **VÝSTRAHA MIKROVLNNÁ ENERGIE. NEODSTRAŇUJTE TENTO KRYT.** Dále je uvedeno, že návod k použití musí obsahovat následující: **DŮLEŽITÉ BEZPEČNOSTNÍ POKYNY. ČTĚTE POZORNĚ A USCHOVEJTE PRO BUDOUCÍ POUŽITÍ.** Dále jsou významnější změny v kapitole 16 - Unikající proud a elektrická pevnost, kapitole 19 - Abnormální činnost, kapitole 21 - Mechanická pevnost a kapitole 22 - Konstrukce. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí se značnými změnami. Je uvedena metoda na kontrolu úniku

mikrovlnného záření. ČSN EN 60335-2-25 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-25 z května 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-34 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-34: Zvláštní požadavky na motorkompresory. Týká se bezpečností uzavřených (hermetických a polohermetických) motorkompresorů, jejich ochranných a řídicích systémů, pokud existují, které jsou určeny k použití ve spotřebičích pro domácnost a podobné účely, a které vyhovují normám vztahujícím se na tyto spotřebiče. Tato norma platí pro motorkompresory samostatně zkoušené za nejpřísnějších podmínek, které se mohou vyskytnout při normálním používání a jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových motorkompresorů a 480 V u ostatních motorkompresorů. Norma výslovně uvádí, že kapitola 32 z Části 1 neplatí! *Poznámka recenzenta: Při tom blíže nespecifikuje, které ustanovení místo toho platí.* ČSN EN 60335-2-34 ed. 3 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-34 ed. 2 z ledna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-35 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-35: Zvláštní požadavky na průtokové ohřivače vody. Zabývá se bezpečností elektrických průtokových ohřivačů vody pro domácnost a podobné účely, které jsou určeny pro ohřev vody na teplotu nižší než teplotu varu, přičemž jejich jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. ČSN EN 60335-2-35 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 11. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-35 z dubna 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-36 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-36: Zvláštní požadavky na elektrické sporáky, pece, plotny a varné jednotky pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických sporáků na vaření a pečení, pecí, ploten, varných jednotek a podobných spotřebičů, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Norma výslovně uvádí, že kapitola 32 z Části 1 platí se změnou: „Mezní hodnoty pro intenzitu magnetického pole pro indukční topné zdroje se projednávají“. ČSN EN 60335-2-36 ed. 3 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-36 z dubna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-37. ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-37: Zvláštní požadavky na elektrické ponorné smažiče pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických ponorných smažičů, které nejsou určeny pro použití v domácnosti, ale které se používají pro komerční účely, včetně tlakových provedení. Jejich jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. ČSN EN 60335-2-37 ed. 3 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-37 ed. 2 z dubna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-38 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-38: Zvláštní požadavky na elektrické opékače a kontaktní grily pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických

opékačů a kontaktních grilů, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Pro elektrickou část spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. ČSN EN 60335-2-38 ed. 3 byla vydána v říjnu 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-38 ed.2 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-39 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-39: Zvláštní požadavky na elektrické víceúčelové varné pánve pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických víceúčelových varných pánví, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Pro elektrickou část spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. ČSN EN 60335-2-39 ed. 3 byla vydána v říjnu 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-39 ed.2 z dubna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-42 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-42: Zvláštní požadavky na elektrické pece s nucenou konvekcí, parní spotřebiče a paro-konvekční pece pro komerční účely. Tato část normy 2-42 se vztahuje na bezpečnost komerčních elektrických pecí s nucenou konvekcí, parních spotřebičů, paro-konvekčních pecí a vyvíječů páry použitých výhradně v těchto spotřebičích. Tyto spotřebiče nejsou určeny pro použití v domácnosti, ale pro komerční účely a jejich jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Pro elektrickou část spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. V mezích možností platí tato norma pro běžná nebezpečí spojená s těmito druhy spotřebičů. *Poznámka recenzenta: Jde prakticky výhradně o spotřebiče k úpravě potravin.* Změny jsou skoro ve všech kapitolách; nejvíce změn je v kapitolách 3, 5, 7, 9, 11, 15, 19, 20, 22 a 25. ČSN EN 60335-2-42 ed. 3 byla vydána v říjnu 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-42 ed.2 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-44 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-44: Zvláštní požadavky na žehliče. Zabývá se bezpečností elektrických žehliček pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. ČSN EN 60335-2-44 ed. 2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 11. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-44 z března 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-45 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-45: Zvláštní požadavky na přenosné tepelné nářadí a podobné spotřebiče. Zabývá se bezpečností přenosných elektrických tepelných nářadí a podobných spotřebičů, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V. ČSN EN 60335-2-45 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-45 z dubna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-47 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-47: Zvláštní požadavky na elektrické varné kotle pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických varných kotlů,

kteře nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Tyto spotřebiče se používají zejména v restauracích, kantýnách, nemocnicích a v provozech jako jsou pekárny, řeznictví apod. Pro elektrickou část spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. V mezích možností platí tato norma pro běžná nebezpečí spojená s těmito druhy spotřebičů. Změny jsou skoro ve všech kapitolách; nejvíce změn je v kapitolách 3, 5, 7, 9, 11, 15, 19, 20, 22 a 25. ČSN EN 60335-2-47 ed. 3 byla vydána v říjnu 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-47 ed.2 z dubna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-48 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-48: Zvláštní požadavky na elektrické grily a opékače topinek pro komerční účely. Tato část normy 2-48 se vztahuje na bezpečnost komerčních elektrických grilů a opékačů topinek, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Tato norma platí i pro rotační nebo kontinuální grily a opékače topinek a podobné spotřebiče určené ke grilování sálavým teplem jako např. salamandry atd. Pro elektrickou část spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. V mezích možností platí tato norma pro běžná nebezpečí spojená s těmito druhy spotřebičů. Změny jsou skoro ve všech kapitolách; nejvíce změn je v kapitolách 3, 5, 7, 9, 11, 15, 19, 20, 22 a 25. ČSN EN 60335-2-48 ed. 3 byla vydána v říjnu 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-48 ed.2 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-49 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-49: Zvláštní požadavky na elektrické vyhřívací spotřebiče pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických vyhřívacích spotřebičů, které nejsou určeny pro použití v domácnosti jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Tato norma platí i pro vyhřívací spotřebiče s vyhříványými povrchy, vyhřívacími vitřínami, vyhříványými zásobníky stolního nádobí a pro vyhřívané police a desky. ČSN EN 60335-2-49 ed. 3 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-49 ed. 2 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-50 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-50: Zvláštní požadavky na elektrické ohřívací lázně pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických ohřívacích lázní, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. ČSN EN 60335-2-50 ed. 3 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-50 ed. 2 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-62 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-62: Zvláštní požadavky na elektrické mycí dřezy pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost komerčních elektrických mycích dřezů, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a u ostatních spotřebičů není vyšší než 480 V. Pro elektrickou část

spotřebičů používajících jiných druhů energie platí rovněž tato norma. V mezích možností platí tato norma pro běžná nebezpečí spojená s těmito druhy spotřebičů. ČSN EN 60335-2-62 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-62 ze září 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-70 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-70: Zvláštní požadavky na dojící stroje. Vztahuje se na bezpečnost dojících strojů používaných ve stájích a na pastvinách, které jsou konstruovány pro zvířata z mléčných farem jako např. krávy, přičemž jmenovité napětí není vyšší než 250 V pro jednofázové spotřebiče a 480 V pro ostatní spotřebiče. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 7 - Značení a návody a kapitola 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-70 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-70 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-87 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-87: Zvláštní požadavky na elektrické zařízení na omračování zvířat. Vztahuje se na bezpečnost elektrických zařízení na omračování zvířat, jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů není vyšší než 250 V a 480 V u ostatních spotřebičů. Platí pro elektrická zařízení na omračování zvířat pro průmyslové nebo komerční použití, pro použití na farmách nebo pro použití v oblastech, kde mohou být zdrojem nebezpečí pro veřejnost. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 25 - Připojení k síti. ČSN EN 60335-2-87 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-87 z prosince 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-88 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-88: Zvláštní požadavky na zvlhčovače určené pro použití s topnými, větracími nebo klimatizačními systémy. Zabývá se bezpečností elektrických zvlhčovačů určených pro použití s topnými, větracími nebo klimatizačními systémy v domácnostech, pro komerční účely nebo v lehkém průmyslu (a mohou obsahovat objemná samostatná komerční zařízení), která jsou v činnosti podle vypařovacího nebo atomizačního systému, vstřikováním vody, páry a podobně, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 600 V u ostatních spotřebičů. Norma uvádí, že kapitola 32 z Části 1 platí se změnami: „Přísady doporučené výrobcem nesmějí představovat žádné nebezpečí“. ČSN EN 60335-2-88 ed. 2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-88 z prosince 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-89 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-89: Zvláštní požadavky na chladicí zařízení se zabudovanou nebo oddělenou chladicí kondenzační jednotkou nebo kompresorem pro komerční účely. Specifikuje požadavky na bezpečnost na elektrické komerční chladicí spotřebiče, které mají zabudovaný kompresor, nebo které jsou dodávány ve dvou jednotkách k sestavení do jednoho spotřebiče podle návodu výrobce (dělený systém). Nezahrnuje ty konstrukční a provozní vlastnosti chladících spotřebičů, kterými se zabývají normy ISO. Největší změny - oproti Části 1 - doznala kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 7 - Značení a

návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost a kapitola 22 - konstrukce. ČSN EN 60335-2-89 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 60335-2-90 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-90: Zvláštní požadavky na mikrovlnné trouby pro komerční účely. Vztahuje na bezpečnost mikrovlnných trub určených ke komerčnímu použití, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V pro jednofázové spotřebiče připojené na jednu fázi a střední vodič a 480 V pro ostatní spotřebiče. Spotřebiče, na které se vztahuje tato norma, mají dveře pro přístup obsluhy do vnitřního prostoru trouby. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody. V této kapitole jsou např. předepsány tyto nápisy: **VÝSTRAHA - MIKROVLNNÁ ENERGIE. NEODSTRAŇUJTE TENTO KRYT.** Dále je uvedeno, že návod k použití musí obsahovat pět následujících výstrah, a to: **VÝSTRAHA - Jsou-li dveře nebo jejich těsnění poškozeny, nesmí být trouba v provozu, dokud není závada odstraněna kompetentní osobou. VÝSTRAHA - Pro kohokoliv kromě kompetentních osob je nebezpečné provádět servis nebo opravy, v jejichž rámci se musí odstranit jakýkoliv kryt, který chrání před mikrovlnným zářením. VÝSTRAHA - Kapaliny ani jiné potraviny se nesmějí ohřívat v uzavřených nádobách, aby nemohlo dojít k výbuchu. VÝSTRAHA - Mikrovlnný ohřev nápojů může vést k pozdějšímu překotnému varu, proto se musí věnovat pozornost manipulaci s nádobou. VÝSTRAHA - Obsah dětských lahví a nádob s potravou pro děti musí být před konzumací promíchán nebo se jím musí zatřepat a jeho teplota musí být zkontrolována, aby nedošlo k popálení.** Navíc je uvedeno 11 bodů, které musí být v návodu k použití, a které v podstatě představují další požadavky na ochranu zdraví. Kromě toho norma požaduje, aby na viditelném místě blízko spotřebiče byl upevněn štítek se sděleními opakujícími poslední tři výstrahy „návodu k použití“. Jde o nápisy v následujícím smyslu: **VÝSTRAHA - Kapaliny ani jiné potraviny se nesmějí ohřívat v uzavřených nádobách, aby nemohlo dojít k výbuchu. VÝSTRAHA - Mikrovlnný ohřev nápojů může vést k pozdějšímu překotnému varu, proto se musí manipulaci s nádobou věnovat pozornost. VÝSTRAHA - Obsah dětských lahví a nádob s potravou pro děti musí být před konzumací promíchán nebo se jím musí zatřepat a jeho teplota musí být zkontrolována, aby nedošlo k popálení.** Dále jsou významnější změny v kapitole 19 - Abnormální činnost, kapitole 21 - Mechanická pevnost a kapitole 22 - Konstrukce. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí se značnými změnami. Je uvedena metoda na kontrolu úniku mikrovlnného záření. ČSN EN 60335-2-90 ed. 2 byla vydána v červenci 2003. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN EN 60335-2-90 z května 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-96 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-96: Zvláštní požadavky na tenké ohebné topné články pro vytápění místností. Zabývá se bezpečností tenkých ohebných topných článků určených pro vestavění do budovy pro vytápění místností, do níž jsou umístěny, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových instalací a 480 V u ostatních instalací. Tenké ohebné topné články jsou převedeny do topných jednotek, které jsou vestavěny v budově podle návodu, čímž se dosáhne požadované úrovně ochrany proti nebezpečím. Největší změny - oproti Části 1 - doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 18 - Trvanlivost, kapitola 21 - Mechanická pevnost a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-96 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 60335-2-101 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-101: Zvláštní požadavky na odpařovače. Zabývá se bezpečností

elektrických odpařovačů pro použití v domácnosti a podobné účely, přičemž jejich jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-101 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 60734 ed. 2 (36 1060) Elektrické spotřebiče pro domácnost. Funkce. Tvrdá voda pro zkoušení. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy EN 60734:2003. Evropská norma EN 60734:2003 má status české technické normy. V českém jazyce obsahuje pouze **Anotaci obsahu:** Tato norma platí pro úpravu vody používané pro zkoušení elektrických spotřebičů pro domácnost, např. praček, myček nádobí atd. Jak už bylo uvedeno, celý text normy je v originálním anglickém znění a má cca 15 stran. ČSN EN 60734 ed.2 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60734 z května 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61855 (36 1060) Elektrické spotřebiče pro domácnost pro ošetřování vlasů. Metody měření funkce. Platí pro elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné použití pro sušení a tvarování vlasů (včetně jejich příslušenství). Norma definuje hlavní funkční charakteristiky, které zajímají uživatele, a předepisuje metody pro měření těchto charakteristik. Měřicí postupy jsou vytvořeny pro porovnávací zkoušky. Tato norma nepředepisuje požadavky na funkci. ČSN EN 61855 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 50144-2-7 (36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-7: Zvláštní požadavky na stříkací pistole. Platí pro stříkací pistole určené ke stříkání nehořlavých materiálů. Tato norma neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích. Kromě kapitoly 7 (Značení) zůstávají všechny ostatní kapitoly ve znění Části 1. ČSN EN 50144-2-7 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 50144-2-7 z července 1997.

ČSN EN 60745-1 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 1: Všeobecné požadavky. Zabývá se bezpečností ručního elektromechanického nářadí, poháněného motorem nebo magneticky, přičemž jmenovité napětí nářadí nepřesahuje 250 V pro nářadí se střídavým jednofázovým nebo stejnosměrným napájením a 440 V pro nářadí se střídavým třífázovým napájením. V nejvýše použitelné míře se tato norma zabývá běžnými nebezpečími představovanými ručním nářadím, se kterými se střetávají osoby, které nářadí běžným způsobem používají. Tato norma také platí pro nářadí s elektrickým topným článkem. Takové nářadí má rovněž splňovat požadavky příslušných Částí ČSN EN/IEC 60335. Norma také platí pro ruční elektromechanické nářadí, které je určeno ke spojení s přívodem vody. Pro nářadí určené pro používání v automobilech nebo na palubách lodí či letadel mohou být nezbytné další požadavky. Pro ruční nářadí určené pro používání v tropických zemích mohou být nezbytné speciální požadavky. Rozsáhlá norma, cca 97 stran. ČSN EN 60745-1 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 61029-2-4 (36 1580) Bezpečnost přenosného elektromechanického nářadí. Část 2-4: Zvláštní požadavky na stolní brusky. Platí pro přenosné stolní brusky s průměrem kotouče nepřesahujícím 250 mm, tloušťkou kotouče nepřesahující 50 mm a obvodovou rychlostí kotouče nepřesahující 50 m/s. Požadavky na abrazivní nástroje (kotouče) z pojeného brusiva jsou uvedeny v EN 12413. Za pozornost stojí v předmluvě uvedená poznámka, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské

směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 61029-2-4 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 61029-2-9 (36 1580) Bezpečnost přenosného elektromechanického nářadí. Část 2-9: Zvláštní požadavky na pokosové pily. Platí pro přenosné pokosové pily s průměrem kotouče nepřesahujícím 350 mm, určené k řezání dřeva a podobných materiálů. Tato norma neplatí pro přenosné pokosové pily určené k řezání oceli, mosazi nebo potravin. Pro jiné než přenosné pokosové pily určené k řezání dřeva platí ČSN EN 1870-3. Pro nářadí, které slučuje funkci pokosové pily s funkcí stolové kotoučové pily, platí EN 61029-2-11 (v ČR do září 2003 nezavedena). Za pozornost stojí v předmluvě uvedená poznámka, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 61029-2-9 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 50260-2-7 (36 1590) Bezpečnost ručního elektrického nářadí napájeného z baterií a bezpečnost bateriových souprav. Část 2-7: Zvláštní požadavky na stříkací pistole. Pro elektrické ruční nářadí platí soubor ČSN EN 50144. za účelem zachování souladu se souborem ČSN EN 50144 bylo zachováno stejné pořadí kapitol; chybějící kapitoly se pokládají za neobsazené. Tato evropská norma dále navazuje na ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2. Platí pro stříkací pistole určené ke stříkání nehořlavých materiálů. Neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích. Za pozornost stojí v předmluvě uvedená poznámka, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 50260-2-7 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 61377-2 (36 2207) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Sloučené zkoušky. Část 2: Stejnoseměrné trakční motory napájené z pulzních měničů a jejich řízení. Platí pro spojení motoru (motorů), pulzního měniče a jejich řízení a jejím cílem je stanovit: - provozní charakteristiky elektrických pohonů sestávajících z pulzního měniče, stejnosměrných motorů a přidruženého řídicího systému, - metody ověřování těchto provozních charakteristik zkouškami. U trakčních pohonů není systém spojení pulzního měniče se stejnosměrným motorem bez jakéhokoliv řízení mezi mechanickým výstupem a pulzním měničem obvyklý a proto nebyl vzat v této normě v úvahu. ČSN EN 61377-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 61377-3 (36 2207) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Část 3: Sloučené zkoušky střídavých motorů napájených z nepřímých měničů a jejich řídicí systém. Platí pro spojení motoru (motorů), nepřímých měničů a jejich řídicího systému a jejím cílem je stanovit: - provozní charakteristiky elektrických pohonů sestávajících z měniče, střídavých motorů a jejich přidruženého řídicího systému, - metody ověřování těchto provozních charakteristik zkouškami. ČSN EN 61377-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 61982-2 (36 4328) Akumulátorové baterie pro pohon elektrických silničních vozidel. Část 2: Zkoušky funkce a odolnosti při dynamickém vybíjení. Stanoví zkoušky a požadavky na kapacitu a zkoušky odolnosti akumulátorových baterií používaných

pro pohon vozidel. Předmětem této normy je stanovit určité základní charakteristiky pro články a baterie, které se používají v elektrických silničních vozidlech a stanovit k určení těchto charakteristik odpovídající zkušební metody. Zkoušky se mohou používat zvláště u baterií vyvinutých k použití ve vozidlech jako jsou např. lehká osobní vozidla, jízdní kola s motorovým pohonem, lehká nákladní vozidla apod. ČSN EN 61982-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 60896-11 (36 4332) Staniční olovněné baterie. Část 11: Uzavřené větrané typy. Všeobecné požadavky a metody zkoušek. Platí pro olovněné články a baterie, které jsou navrženy pro činnost při pevném umístění (tj. obvykle nepřemísťované z místa na místo) a které jsou trvale připojeny k zátěži a ke zdroji stejnosměrného napájení. Baterie fungující při takovém použití se nazývají „staniční baterie“. Jako staniční baterie může být použit libovolný typ nebo konstrukce (sestava) olovněné baterie. Tato část 11 platí pouze pro uzavřené větrané typy. Předmětem této normy je stanovit všeobecné požadavky a hlavní vlastnosti spolu s příslušnými zkušebními metodami pro všechny typy a konstrukční verze olovněných staničních baterií s výjimkou ventilu regulovaných typů. ČSN EN 60896-11 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 60896-1+A2 z června 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 61056-1 ed.2 (36 4338) Olovněné baterie pro všeobecné použití (ventilem řízené typy). Část 1: Základní požadavky, funkční charakteristiky. Metody zkoušek. Vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 61056-1 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61056-2 ed.2 (36 4338) Olovněné baterie pro všeobecné použití (ventilem řízené typy). Část 2: Rozměry, pólové vývody a značení. Vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 61056-2 ze září 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60622 ed. 2 (36 4373) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Uzavřené plynotěsné nikl-kadmiové hranolové akumulátorové články. Stanoví značení, zkoušky a požadavky pro uzavřené plynotěsné nikl-kadmiové hranolové akumulátorové články. Pokud existuje norma IEC, specifikující podmínky a požadavky zkoušek pro články používané ve zvláštních aplikacích, která je v rozporu s touto normou, má přednost tato norma pro zvláštní aplikace. Za pozornost stojí čl. 4.7, který se týká funkce bezpečnostního zařízení a zní: „**VÝSTRAHA: Tato zkouška se musí provádět s mimořádnou opatrností. Články se musí zkoušet jednotlivě. Je třeba upozornit na to, že články, které nevyhovují požadavkům zkoušky, se mohou roztrhnout a silně explodovat i potom, kdy byly odpojeny od nabíjecího proudu. Z tohoto důvodu se zkouška musí provádět v ochranné komoře.** Pokud je článek vybaven bezpečnostním zařízením, musí se pro potvrzení, že článek bude umožňovat únik plynu v případě, kdy vnitřní tlak překročí kritickou hodnotu, tj. tlak, při němž se musí bezpečnostní zařízení uvést do činnosti, provést dále uvedená zkouška. Článek se musí podrobit nucenému vybíjení proudem $0,2 I_t A$ při okolní teplotě $20^\circ C \pm 5^\circ C$ na konečné napětí $0,0 V$. Proud se potom musí zvýšit na $1 I_t A$ a nucené vybíjení musí pokračovat po dobu 30 min při stejné okolní teplotě $20^\circ C \pm 5^\circ C$. Na konci této vybíjecí doby se nesmí článek roztrhnout ani explodovat. Únik elektrolytu a deformace článku jsou přípustné.“ ČSN EN 60622 ed.2 byla vydána v září 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN IEC 622 ze srpna 1994, která do uvedeného data platí souběžně

s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 62133 (36 4379) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Bezpečnostní požadavky pro přenosné uzavřené plynotěsné akumulátorové články a pro přenosné baterie z nich sestavené. Stanoví požadavky a zkoušky pro bezpečný provoz při předpokládaném použití i při přiměřeně předvídatelném nesprávném použití přenosných plynotěsných akumulátorových článků a baterií (s výjimkou knoflíkových), které obsahují alkalický nebo jiný nekyselý elektrolyt. Za pozornost stojí v čl. 4.1 tato - **VÝSTRAHA: Tyto zkoušky používají postupy, které mohou způsobit škodu, pokud nejsou provedena odpovídající opatření. Zkoušky by měly být prováděny pouze kvalifikovanými a zkušenými technikami s použitím odpovídající ochrany.** Dále norma uvádí informativní Přílohu A (Doporučení pro výrobce zařízení a osoby provádějící montáž), informativní Přílohu B (Doporučení pro koncové uživatele), Bibliografii a normativní Přílohu ZA (Normativní odkazy na mezinárodní publikace s jejich příslušnými evropskými publikacemi). ČSN EN 62133 byla vydána v listopadu 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 61809 z listopadu 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 50380 (36 4635) Katalogové údaje a informace na štítku fotovoltaických modulů. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 61676 (36 4768) Zdravotnické elektrické přístroje. Měřiče ionizujícího záření používané pro neinvazivní měření napětí rentgenky v diagnostické radiologii. Stanoví požadavky na funkční charakteristiky přístrojů používaných při neinvazivním měření rentgenky do 150 kV a při příslušných zkouškách splnění těchto požadavků. Norma rovněž popisuje metodu kalibrace a je pomůckou pro odhad nejistoty měření provedených za podmínek jiných, než jsou podmínky při kalibraci. Taková měření se uplatňují v diagnostické radiologii včetně mamografie, výpočetní tomografii (CT), dentální radiologii a skiaskopii. ČSN EN 61676 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 60601-2-4 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-4: Zvláštní požadavky na bezpečnost defibrilátorů. Předmětem této zvláštní normy je stanovení zvláštních požadavků na bezpečnost defibrilátorů. (**Defibrilátor - podle této normy- je zdravotnický elektrický přístroj určený k defibrilaci srdce elektrickým impulsem přivedeným přes elektrody přiložené buď na kůži pacienta (externí elektrody) nebo na otevřené srdce (interní elektrody).**) Tato norma se nevztahuje např. na implantabilní defibrilátory, dálkově ovládané defibrilátory, externí transkutánní defibrilátory nebo oddělené samostatné monitory srdce. Poměrně rozsáhlá norma, cca 52 stran. ČSN EN 60601-2-4 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 60601-2-26 (36 4800) ed. 2 Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-26: Zvláštní požadavky na bezpečnost elektroencefalografů. Týká se bezpečnosti elektroencefalografů. Stanovuje zvláštní požadavky na bezpečnost elektroencefalografů podle definice v 2.2.103 této normy, rovněž nazývaných přístroje. *Poznámka recenzenta: v čl. 2.2.103 je elektroencefalograf definován jako přístroj pro tvorbu elektroencefalogramu, tj. zobrazení nebo záznam časových změn napětí snímaných z elektrod umístěných ve stanovených místech na pokožce hlavy.* Norma se netýká zvláštních požadavků na jiné

přístroje, rovněž používané v elektroencefalografii. Předmětem této zvláštní normy je stanovení zvláštních požadavků na bezpečnost elektroencefalografů. ČSN EN 60601-2-26 ed. 2 byla vydána v prosinci 2003. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60601-2-26 z března 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 13826 (36 4824) Spirometry pro měření špičkového výdechu. Stanovuje požadavky na spirometry pro měření špičkového výdechu (PEFM), určené pro hodnocení pulmonálních funkcí u spontánně dýchajících lidských bytostí. Norma platí pro všechny přístroje, které měří špičkový průtok při výdechu buď jako součást složitějšího přístroje pro funkci plic, nebo jako samostatné přístroje. Postupy provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány v normativních Přílohách A, B, C. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13826 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 50083-9 (36 7211) Kabelové sítě pro televizní a rozhlasové signály a interaktivní služby. Část 9: Rozhraní pro stanice systému CATV/SMATV a podobné profesionální zařízení pro transportní toky DVB/MPEG-2. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 50083-9 z dubna 2000.

ČSN EN 50173-1 (36 7253) Informační technologie. Univerzální kabelážní systémy. Část 1: Všeobecné požadavky a kancelářské prostředí. Specifikuje univerzální kabeláž pro použití v areálech, které mohou obsahovat jednu nebo několik budov na pozemku. Zahrnuje symetrickou kabeláž a optickou kabeláž. Tato norma se optimálně hodí pro areály s maximální vzdáleností 2 000 m, na kterou mají být přenášeny telekomunikační služby. Zásady této evropské normy mohou být použity na rozsáhlejší instalace. Kabeláž definovaná v této normě podporuje široký rozsah služeb včetně přenosu hlasu, dat, textu, obrazu a videa. V této normě se specifikuje: a) struktura a konfigurace univerzální kabeláže, b) požadavky na vlastnosti kabeláže, c) realizační možnosti. Požadavky na bezpečnost (elektrickou bezpečnost a ochranu, požár atd.) a elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) jsou mimo rozsah této normy a jsou řešeny jinými normami a předpisy. Informace uvedené v této evropské normě však mohou být pomůckou při plnění těchto požadavků. Rozsáhlá norma, cca 108 stran. ČSN EN 50173-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 50173 z dubna 1999.

ČSN EN 61937-4 (36 7552) Digitální zvuk. Rozhraní pro zvukový bitový tok kódovaný nelineární PCM používající IEC 60958. Část 4: Nelineární bitový tok PCM podle formátu MPEG audio. Vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 60945 (36 7821) Námořní navigační a radiokomunikační zařízení a systémy. Všeobecné požadavky. Metody zkoušení a požadované výsledky zkoušek. Norma pomáhá splnit požadavky Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) přijaté Mezinárodní námořní organizací (IMO), aby rádiová zařízení definovaná v Úmluvě v kapitolách III a IV a navigační zařízení definovaná v kapitole V, byla typově schválena správními orgány, aby vyhovovala funkčním normám, které nemají nižší úroveň než ty, jež přijala IMO. (Správní orgány jsou definovány IMO jako vlády států, jejichž vlajky jsou lodě oprávněny vyvěsit). Norma specifikuje minimální požadavky na funkci, metody

zkoušení a požadované výsledky zkoušek pro všeobecné požadavky, které lze uplatnit na ty charakteristické vlastnosti, které jsou společné všem zařízením. Požadavky této normy nemají v úmyslu bránit používání nových technik u zařízení a systémů za předpokladu, že nabízená zařízení nejsou horší než ta, která jsou stanovena. Rozsáhlá norma, cca 80 stran. ČSN EN 60945 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 60945 ze září 1997.

ČSN EN 60958-3 (36 8308) Digitální zvukové rozhraní. Část 3: Zařízení pro neprofesionální aplikace. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 60958-3 z října 2000.

ČSN EN 61883-1 (36 8555) Zvuková a obrazová zařízení pro neprofesionální účely. Digitální rozhraní. Část 1: Všeobecně. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 61883-1 z listopadu 1999.

ČSN EN 61883-7 (36 8555) Zvuková a obrazová zařízení pro neprofesionální účely. Digitální rozhraní. Část 7: Přenos ITU-R BO.1294 Systém B. Vydána v listopadu 2003.

ČSN 36 8601 Audiovizuální technika. Terminologie digitálního signálu. Zabývá se termíny, které se týkají tvorby, zpracování, přenosu a vysílání zvukového, obrazového a přidruženého datového signálu. Navazuje na ČSN IEC 60050-807 Mezinárodní elektrotechnický slovník - Kapitola 807: Digitální záznam zvukových a obrazových signálů, který tak doplňuje a měla by se proto používat s tímto slovníkem. Pro porozumění základním termínům v této normě se doporučuje používat ČSN ISO/IEC 2382-1. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví. Česky je definováno cca 451 hesel. ČSN 36 8601 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 34 5152 z 4. 10 1990.

ČSN EN 61966-2-2 (36 8610) Multimediální systémy a zařízení. Barevná měření a management. Část 2-2: Management barev. Rozšířený prostor barev RGB - scRGB. Tato část normy 2-2 je vydána v anglickém jazyce, česky obsahuje pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Norma se vztahuje na kódování barev RGB při komunikaci, které používají systémy výpočetní techniky a podobné aplikace. Definuje příslušné referenční podmínky. Pokud se skutečné podmínky liší od referenčních podmínek, mohou vyžadovat další informace, ty však nejsou součástí této normy. Součástí této normy nejsou ani dodatečné transformace bodu bílé. Barevný prostor scRGB je rozšířením prostoru sRGB a je s ním kompatibilní. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61966-2-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 61672-1 (36 8813) Elektroakustika. Zvukoměry. Část 1: Technické požadavky. Uvádí elektroakustické požadavky na tři druhy přístrojů k měření zvuku: - konvenční zvukoměr, který měří exponenciálně časově vážené hladiny akustického tlaku; - integrující-průměrující zvukoměr, který měří ekvivalentní hladiny akustického tlaku; - integrující zvukoměr, který měří hladiny zvukové expozice. Jednotlivý přístroj může zajišťovat jakékoliv nebo všechny tři druhy měření. Přidavně jsou uvedeny provozní požadavky na měření maximálních časově vážených hladin akustického tlaku a hladin špičkového akustického tlaku C. Všechny zvukoměry specifikované v této normě musí být vybaveny kmitočtovou funkcí A. Zvukoměry specifikované v této normě jsou určeny obecně k měření zvuků v rozsahu slyšení člověka. Dále norma uvádí normativní Přílohu A

(Maximální rozšířené nejistoty měření), informativní Přílohu B (Kmitočtová funkce AU), informativní Přílohu C (Požadavky na časovou charakteristiku I (impuls)) a Bibliografii. ČSN EN 61672-1 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 20968 (36 9012) Softwarové inženýrství. Analýza funkčních bodů Mk II. Příručka pro praktiky počítání. Vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO/IEC 21827 (36 9013) Informační technologie. Inženýrství zabezpečení systémů. Model zralosti způsobilosti (SSE-CMM®). Vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO/IEC 15816 (36 9038) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Bezpečnostní informační objekty pro řízení přístupu. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 15939 (36 9040) Softwarové inženýrství. Proces měření softwaru. Vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 60950-21 (36 9060) Zařízení informační technologie. Bezpečnost. Část 21: Dálkové napájení. Vztahuje se na zařízení informační technologie navržené pro napájení anebo příjem napájecího výkonu přes telekomunikační síť, kde napětí překračuje meze pro obvody TNV. ČSN EN 60950-21 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 62040-1-1 (36 9066) Zdroje nepřerušovaného napájení (UPS). Část 1-1: Všeobecné a bezpečnostní požadavky pro UPS používané v oblasti přístupné operátorovi. Část 1-1 se aplikuje na elektronické zdroje nepřerušovaného napájení (UPS=uninterruptible power systems) s akumulátorem elektrické energie ve stejnosměrném meziobvodu. Předpokládá se, že bude použita s respektováním normy ČSN EN 60950-1. Tato norma platí pro pohyblivé, nepřenosné a pevné nebo vestavěné UPS určené pro použití v distribučních sítích nízkého napětí a určené k instalaci v jakémkoliv prostoru přístupném operátorovi. Tato norma stanovuje požadavky pro zajištění bezpečnosti operátora a osoby bez kvalifikace, která může přijít se zařízením do styku, a kde je to zvláště stanoveno, pro osoby provádějící údržbu. Tato norma je určena k zajištění bezpečnosti instalovaných UPS, a to buď jako samostatných UPS, nebo jako systém vzájemně propojených jednotek, provozovaných a udržovaných způsobem předepsaným výrobcem. ČSN EN 62040-1-1 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 11. 2005 se ruší ČSN EN 50091-1-1 ze září 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 62040-1-2 (36 9066) Zdroje nepřerušovaného napájení (UPS). Část 1-2: Všeobecné a bezpečnostní požadavky pro UPS používané v prostorách s omezeným přístupem. Část 1-2 se aplikuje na elektronické zdroje nepřerušovaného napájení s akumulátorem elektrické energie ve stejnosměrném meziobvodu. Předpokládá se, že bude použita s normou ČSN EN 60950-1, na kterou se odkazuje jako na „RD“. Tato norma platí pro pohyblivé, nepřenosné a pevné nebo vestavěné UPS (uninterruptible power systems) určené pro použití v distribučních sítích nízkého napětí a určené k instalaci v prostorách s omezeným přístupem. Tato norma stanovuje požadavky pro zajištění bezpečnosti pro osobu provádějící údržbu. Tato norma je určena k zajištění bezpečnosti instalovaných UPS, a to buď jako samostatných UPS, nebo jako systém vzájemně propojených jednotek UPS instalovaných, provozovaných a udržovaných způsobem předepsaným výrobcem. ČSN EN 62040-1-2 byla vydána v srpnu 2003. S účinností od 1. 11. 2005 se ruší

ČSN EN 50091-1-2 ze srpna 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.
Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.

ČSN EN 50346 (36 9073) Informační technologie. Instalace kabelových rozvodů. Zkoušení instalovaných kabelových rozvodů. Uvádí jen českou anotaci obsahu, jinak je celá norma publikována v anglickém jazyce. **Anotace obsahu:** Podle předpokladů je význam infrastruktury kabelových rozvodů srovnatelný s jinými základními technickými zařízeními budovy, jako je vytápění, osvětlení a napájení síťovým napětím. Jako u ostatních technických zařízení může mít přerušení této služby vážný dopad. Špatná kvalita služby v důsledku nedostatečného plánování, použití nevhodných součástek, nesprávná instalace, špatná administrativa nebo neodpovídající podpora může ohrozit efektivitu organizace. Byla připravena řada evropských norem pro podporu úspěšné instalace kabelových rozvodů pro informační technologii. ČSN EN 50346 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN ISO/IEC 9075-13 (36 9178) Informační technologie. Databázové jazyky. SQL. Část 13: Rutiny a typy SQL používající programovací jazyk Java™ (SQL/JRT). Vydána v prosinci 2002.

ČSN ISO/IEC 15944-1 (36 9178) Informační technologie. Techniky popisující sémantiku dohody o byznysu. Část 1: Provozní hlediska otevřené elektronické výměny dat pro implementaci. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 7816-1 (36 9205) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody s kontakty. Část 1: Fyzikální charakteristiky. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 27816-1 z března 1994.

ČSN ISO/IEC 7816-7 (36 9205) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody s kontakty. Část 7: Mezioborové příkazy pro strukturovaný kartový dotazovací jazyk (SCQL). Vydána v prosinci 2003.

ČSN ISO/IEC 7816-10 (36 9205) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody s kontakty. Část 10: Elektronické signály a odpověď na reset pro synchronní karty. Vydána v prosinci 2003.

ČSN ISO/IEC 18017 (36 9271) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Mapovací funkce pro využití scénářů virtuální soukromé sítě. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 19058 (36 9272) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Širokopásmová soukromá síť integrovaných služeb. Protokol meziústřednové signalizace. Generický funkční protokol. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 19459 (36 9273) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Specifikace, funkční model a informační toky. Transfer volání v jediném kroku - doplňková služba. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 19460 (36 9274) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Protokol meziústřednové signalizace. Transfer volání v jediném kroku - doplňková služba. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 20161 (36 9275) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Použití QSIG v referenčním bodě C mezi PINX a propojující sítě. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 21407 (36 9276) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Specifikace, funkční model a informativní toky. Jednoduchý dialog - doplňková služba. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 21408 (36 9277) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Protokol meziústřednové signalizace. Jednoduchý dialog - doplňková služba. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 21409 (36 9278) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Vnitropodnikové telekomunikační síť. Spolupráce při signalizaci mezi QSIG a H.323. Generický funkční protokol pro podporu doplňkových služeb. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 21888 (36 9282) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Specifikace, funkční model a informační toky. Identifikace volání a spojování volání jako přídatný rys sítě. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 21889 (36 9283) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Soukromá síť integrovaných služeb. Protokol meziústřednové signalizace. Identifikace volání a spojování volání jako přídatný rys sítě. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC TR 10171 (36 9284) Informační technologie. Telekomunikace a výměna informací mezi systémy. Seznam standardních protokolů datové vrstvy, které používají třídy procedur vysokoúrovňového řízení datového spoje (HDLC), seznam identifikátorů standardních formátů XID, seznam identifikátorů standardních formátů informačního pole nastavení režimu a seznam identifikačních hodnot standardní množiny parametrů definovaných uživatelem. Vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO/IEC 20061 (36 9392) Informační technologie. Kazeta s 12,65 mm širokou magnetickou páskou pro výměnu informací. Šikmý záznam. DTF-2. Vydána v červenci 2003.

ČSN ISO/IEC 22050 (36 9393) Informační technologie. Výměna dat prostřednictvím zásobníků 12,7 mm široké, 384-stopé magnetické pásky. Formát Ultrium-1. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 20162 (36 9455) Informační technologie. Výměna dat prostřednictvím kazet s optickými disky o průměru 300 mm typu WORM (jednorázový zápis, vícenásobné čtení), používajícími nevratné procesy. Kapacita: 30 GBytů v kazetě. Vydána v červenci 2003.

ČSN ISO/IEC 20563 (36 9456) Informační technologie. Zapisovatelný disk DVD (DVD-R) o průměru 80 mm (1,23 GBytů na stranu) a 120 mm (3,95 GBytů na stranu). Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 22092 (36 9457) Informační technologie. Výměna dat prostřednictvím kazet s magnetooptickými disky o průměru 130 mm. Kapacita: 9,1 GBytů v kazetě. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 10021-5 (36 9651) Informační technologie. Systémy zprostředkování zpráv (MHS): Paměť zpráv: Definice abstraktní služby. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO/IEC 10021-5 z listopadu 1998 a její tiskovou změnu Amd. 1 z prosince 1999.

ČSN EN 1375 (36 9716) Systémy s identifikačními kartami. Další formáty mezioborových karet s integrovanými obvody. Velikost a fyzikální charakteristiky karet ID-000. Vydána v září 2003.

ČSN ISO/IEC 7501-1 (36 9730) Identifikační karty. Strojově čitelné cestovní doklady. Část 1: Strojově čitelný cestovní pas. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN ISO/IEC 7501-1 ze srpna 1996.

ČSN ISO/IEC 7811-1 (36 9731) Identifikační karty. Záznamová technika. Část 1: Reliéfní písmo. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN ISO/IEC 7811-1 z listopadu 1997 a ČSN EN ISO/IEC 7811-3 ze září 1997.

ČSN ISO/IEC 15457-3 (36 9761) Identifikační karty. Tenké ohebné karty. Část 3: Zkušební metody. Vydána v červenci 2003.

ČSN ISO/IEC 15292 (36 9792) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Postupy pro registraci Profilů ochrany. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 9995 (36 9812) Informační technologie. Uspořádání klávesnic pro textové a kancelářské systémy. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné principy pro uspořádání klávesnic, Část 2: Abecedně číslicový úsek, Část 3: Doplnkové uspořádání abecedně číslicové zóny abecedně číslicového úseku, Část 4: Číslicový úsek, Část 5: Editační úsek, Část 6: Funkční úsek, Část 7: Symboly použití pro reprezentaci funkcí a Část 8: Přidělení písmen ke klávesám číslicové skupinové klávesnice.* V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:

ČSN ISO/IEC 9995-2 (36 9812) Informační technologie. Uspořádání klávesnic pro textové a kancelářské systémy. Část 2: Abecedně číslicový úsek. Specifikuje abecedně číslicový úsek klávesnice a jeho rozdělení na zóny, uspořádání, počet a umístění kláves v abecedně číslicové zóně ZA0 abecedně číslicového úseku a rovněž rozložení a přidělení některých řídicích funkcí klávesám funkčních zón abecedně číslicového úseku.

ČSN ISO/IEC 9995-2 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN ISO/IEC 9995-2 z února 1997.

ČSN ISO/IEC 9995-3 (36 9812) Informační technologie. Uspořádání klávesnic pro textové a kancelářské systémy. Část 3: Doplnkové uspořádání abecedně číslicové zóny abecedně číslicového úseku. Specifikuje přidělení sady grafických znaků na klávesnici. Pokud se tato sada použije v kombinaci s existující národní verzí uspořádání klávesnice nebo s doplnkovým uspořádáním latinské skupiny, popsané v kapitole 6 této části, umožní zadávání repertoáru znaků, který je stanoven ve změně 1 k ČSN ISO/IEC 10646-1 podle kolekce 281 (MES-1). Tato část je určena zejména pro aplikaci zpracování slov a zpracování textů. ČSN ISO/IEC 9995-3 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN ISO/IEC 9995-3 z února 1997.

ČSN ISO/IEC 9995-4 (36 9812) Informační technologie. Uspořádání klávesnic pro textové a kancelářské systémy. Část 4: Číslicový úsek. Specifikuje číslicový úsek klávesnice a rozdělení tohoto úseku na zóny. Specifikuje uspořádání, počet a umístění kláves v číslicové zně ZN0 a ve funkčních zónách ZN1 až ZN6 číslicového úseku a rovněž přidělení funkcí klávesám. Číslicová zóna ZN0 se použije v klávesnicích pro aplikace jako jsou zpracování textu a dat; pro obvyklé kancelářské prostředí; bankovníctví; místa prodeje (POS, *point of sales*); telematické služby; telefonní přístroje; domácí elektronické systémy; číslicové řízení strojů a zařízení; zadávání osobního identifikačního čísla (PIN); atp. Funkční zóny ZN1 až ZN6 se použijí v klávesnicích pro aplikace, jako jsou zadávání dat, zpracování textu a dat, pro obvyklé kancelářské prostředí, atp. ČSN ISO/IEC 9995-4 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN ISO/IEC 9995-4 z února 1997.

ČSN ISO/IEC 9995-7 ed. 2 (36 9812) Informační technologie. Uspořádání klávesnic pro textové a kancelářské systémy. Část 7: Značky použité pro reprezentaci funkcí. V rámci všeobecného předmětu normy, popsáno v ČSN ISO/IEC 9995-1, specifikuje tato sedmá část normy značky pro funkce, které se nacházejí na některých typech číslicových, abecedně číslicových nebo kombinovaných klávesnic. Každá z těchto značek se považuje za univerzální ekvivalent pro název funkce, kterou reprezentuje, aniž by byla ve vztahu k jakémukoliv konkrétnímu jazyku. Názvy funkcí jsou uvedeny česky a anglicky. Je normalizováno 62 značek. ČSN ISO/IEC 9995-7 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN ISO/IEC 9995-7 z května 1997.

ČSN ISO/IEC 10175-3 (36 9829) Informační technologie. Textové a kancelářské systémy. Aplikace pro tisk dokumentů (DPA). Část 3: Definice a procedury abstraktní služby managementu. Vydána v červenci 2003.

ČSN ISO/IEC TR 22250-1 (36 9833) Informační technologie. Jazyky pro popis dokumentů a jejich zpracování. Popis regulárního jazyka pro XML (RELAX). Část 1: Jádru RELAX. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO/IEC 14165-141 (36 9978) Informační technologie. Vlákenný kanál. Část 141: Generické požadavky na matici (FC-FG). Vydána v říjnu 2003.

37 - Elektrotechnika - energetika

Zahrnuje technické normy pro elektroinstalační trubky a lišty, pro úložný materiál pro vnitřní rozvod, pro kabelové spony a příchytky, pro spojky a svorky a pro nejrůznější spojovací materiál. Dále pro používání trubek, lišt, vodičů a kabelů, pro označování na

trakčních vedeních, pro kladení vedení do podlah a stropů, pro křižovatky kabelových vedení, pro roznětnice pro trhací práce. Konečně pro elektrická dopravní zařízení, měnírny, vedení a napájecí stanice a též pro detekci hořlavých plynů a par. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 94 norem (k témuž datu v r. 2002 - 98, v r. 2001 - 95 a v r. 2000 - 94 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme dále v této třídě nezachytili žádnou novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem jedna norma, zachycená v prvním pololetí 2003.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Obsahuje technické normy pro pořizování zařízení elektráren, pro projekci elektráren a rozvodů, pro stavbu rozvoden a transformoven a jejich zařízení a též pro kabelové rozvody a sítě i pro transformovny. Dále pro tepelné sítě a zásobování teplem a pro strojovny zdrojových soustrojí. Kromě toho obsahuje normy pro plynárny, pro plynné směsi, pro plyn a jeho rozvod a zařízení pro zkapalněný plyn. Konečně požární předpisy a hasicí přístroje, pro stabilní hasicí zařízení, pro stříkačky a pro vozy, dále předpisy pro požární bezpečnost, pro prevenci a ochranu proti výbuchu a pro požární výzbroj a výstroj. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 205 norem (k témuž datu v r. 2002 - 189, v r. 2001 - 195 a v r. 2000 - 192 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 22 norem.

ČSN 38 9160 Pojízdne hasicí přístroje CO₂. Stanoví vlastnosti a třídění pojízdných hasicích přístrojů CO₂ a používané zkušební metody. Tyto hasicí přístroje jsou vhodné k hašení požárů třídy B a C a zařízení pod elektrickým napětím. ČSN 38 9160 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN 38 9160 z 1. 4. 1975.

ČSN EN 12259 (38 9210) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty pro sprinklerová a vodní sprejová zařízení. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Sprinklery, Část 2: Mokrý ventilové stanice, Část 3: Suché ventilové stanice, Část 4: Poplachové zvony, Část 5: Spínače průtoku vody, Část 6: Potrubní spoje, Část 7: Závěsy potrubí, Část 8: Tlakové spínače, Část 9: Zaplavovací ventilové stanice, Část 10: Řídící ventily s tepelnou pojistkou, Část 11: Středně a vysokorychlostní vodní sprejové hubice a Část 12: Sprinklerové čerpací soustrojí. V druhém pololetí 2003 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12259-5 (38 9210) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty pro sprinklerová a vodní sprejová zařízení. Část 5: Spínače průtoku vody. Stanoví požadavky na konstrukci, provedení a zkoušky spínačů průtoku vody, které se používají v mokrých potrubích sprinklerových zařízení podle EN 12845 Stabilní hasicí zařízení. Sprinklerová zařízení. Navrhování a montáž. (V ČSN EN 12259-5 je v červenci 2003 odkaz na to, že tato norma se teprve připravuje!) Příkladné komponenty nebo přípojky spínačů průtoku vody nejsou předmětem této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády

č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění. Dále pak příloha ZA obsahuje podklady a postupy pro prokazování shody, hodnocení shody, označení shody CE a pro ES certifikát shody a ES prohlášení o shodě. ČSN EN 12259-5 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12094 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Skládá se z následujících částí: Část 1: Požadavky a zkušební metody pro elektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 2: Požadavky a zkušební metody pro neelektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 3: Požadavky a zkušební metody pro ruční spouštěcí a uzavírací zařízení, Část 4: Požadavky a zkušební metody pro ventily vysokotlakých zásobníků a spouštěče, Část 5: Požadavky a zkušební metody pro vysokotlaké a nízkotlaké sekční ventily a jejich spouštěče hasicích zařízení CO₂, Část 6: Požadavky a zkušební metody pro neelektrická blokovací zařízení hasicích zařízení CO₂, Část 7: Požadavky a zkušební metody pro hubice hasicích zařízení CO₂, Část 8: Požadavky a zkušební metody pro pružné spoje hasicích zařízení CO₂, Část 9: Požadavky a zkušební metody pro speciální hlásiče požárů, Část 10: Požadavky a zkušební metody pro tlakoměry a tlakové spínače, Část 11: Požadavky a zkušební metody pro vážicí zařízení, Část 12: Požadavky a zkušební metody pro pneumatická poplachová zařízení, Část 13: Požadavky a zkušební metody pro zpětné ventily, Část 16: Požadavky a zkušební metody pro odorizační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂, Část 17: Požadavky a zkušební metody pro závěsy potrubí a Část 20: Požadavky a zkušební metody pro kompatibilitu komponentů. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 12094-3 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 3: Požadavky a zkušební metody pro ruční spouštěcí a uzavírací zařízení. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro ruční spouštěcí a uzavírací zařízení hasicích zařízení CO₂, hasicích zařízení na inertní plyny nebo na halony. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.* ČSN EN 12094-3 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12094-9 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 9: Požadavky a zkušební metody pro speciální hlásiče požáru. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro speciální hlásiče požáru, rozdílné od hlásičů požáru obsažených v ČSN EN 54-1, které se používají v hasicích zařízeních na CO₂, zařízeních na inertní plyny nebo na halony a v dalších hasicích zařízeních. Tato norma zahrnuje speciální hlásiče požáru, které reagují buď prasknutím skleněné baňky, nebo roztavením tavné pojistky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.* ČSN EN 12094-9 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 12094-11 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 11: Požadavky a zkušební metody pro mechanická vážicí zařízení. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro mechanická vážicí zařízení, která nepřetržitě monitorují hmotnost nádob hasicích zařízení CO₂, hasicích zařízení na inertní plyny nebo na halony. Tato norma nezahrnuje vážicí zařízení pro stabilní nádoby,

kteří jsou plněny a opakovaně plněny na svém stanovišti, např. nízkotlaké nádoby na CO₂. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.* ČSN EN 12094-11 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12094-12 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 12: Požadavky a zkušební metody pro pneumatická poplachová zařízení. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro zvuková poplachová zařízení poháněná pneumaticky (pneumatická poplachová zařízení), která se montují na plochu a slouží k varování osob v zónách zaplavovaných hasicím zařízením CO₂, hasicím zařízením na inertní plyny nebo halonovým hasicím zařízením. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.* ČSN EN 12094-12 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12094-16 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 16: Požadavky a zkušební metody pro odorizační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro odorizační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂, které uvolňují odorizační látku do hasiva během vypouštění. Tato norma je použitelná pro odorizační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂, která nejsou před vypouštěním natlakována. ČSN EN 12094-16 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN ISO 14557 (38 9502) Požární hadice. Pryžové a plastové sací hadice s koncovkami. Stanoví požadavky a zkušební metody pro pryžové a plastové požární sací hadice. Jsou specifikovány doplňující požadavky pro hadice s koncovkou, tj. hadice s připojenými spojkami, jejichž připojení bylo provedeno výrobcem hadice. Hadice typu A (pryžové) jsou určeny k použití při minimální teplotě -20°C a hadice typu B (z termoplastu) jsou určeny k použití při minimální teplotě -10°C. ČSN EN ISO 14557 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN 38 9552 Trhací háky. Stanoví požadavky na konstrukci, výrobu a zkoušení trhacích háků, které se používají k vyprošťování předmětů z hořících nebo zaplavených objektů, ke strhávání konstrukcí hrozcích zřícenin, k odtahování hořících materiálů, odtahování ledových ker apod. Stručná norma, cca 6 stran. ČSN 38 9552 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN 38 9552 z 30. 3. 1972.

ČSN 38 9554 Přejezdový můstek. Stanoví technické požadavky na konstrukci a výrobu dřevěného přejezdového můstku, který se používá k ochraně požárních hadic vedených přes pozemní komunikaci. Přejezdový můstek je určen pro jednu stopu motorových vozidel a používá se k ochraně maximálně dvou proudů hadicového vedení. Pro přejezd dvoustopých motorových vozidel se používají dva přejezdové můstky. ČSN 38 9554 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN 38 9554 z 30. 3. 1972.

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

Obsahuje technické normy pro zbraně a náboje všeobecně, pro balistická měřidla a konečně pro střelnice. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky

sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 27 norem (k témuž datu v r. 2002 - 28, v r. 2001 - 28 a v r. 2000 rovněž - 28 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma.

Třída 40 - Jaderná technika

Obsahuje technické normy zahrnující všeobecné materiály, zařízení se zdroji ionizujícího záření, obecné zásady bezpečnosti, spolehlivost jaderných elektráren, dokumentaci k nim a postup jejich spouštění i ukončení provozu. Dále metrologická zařízení jaderných elektráren, metody měření a konečně předmětové technické normy prou zavřené radionuklidové zářiče a etalony radioaktivity. Od r. 2002 je tato třída norem v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 20 norem (k témuž datu v r. 2002 - 20, v r. 2001 - 24 a v r. 2000 - 24 norem). V prvním ani v druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma.

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

Obsahuje technické normy zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 247 norem (k témuž datu v r. 2002 - 322, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 334 norem).

Třída 42 - Hutnictví

Obsahuje technické normy zahrnující zejména nejrůznější hutnické výrobky, např. tvářené výrobky z ocelí, ingoty, technologické, metalografické, fyzikální a chemické zkoušení různých kovů a feroslitin, dále výrobky z ocelí, feroslitiny, litiny, materiálové listy pro surové železo, materiálové listy pro uhlíkové, nízkolegované i vysokolegované oceli, měď a její slitiny, olovo, cín, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z ocelí a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 1700 norem (k témuž datu v r. 2002 - 1721, v r. 2001 - 1708 a v r. 2000 - 1654 norem).

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

Obsahuje technické normy provozních souborů válcoven ocelí a neželezných kovů a dále trubkáren, svařoven, válcoven a tažení trubek. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2003 jen 4 normy (k témuž datu v r. 2002 rovněž - 4, v r. 2001 - 6 a v r. 2000 rovněž - 6 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. V prvním ani v druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma.

Třída 44 - Hornictví

Obsahuje technické normy vztahující se k hornictví, tuhým palivům a rudám.

Konkrétně to jsou např. normy pro zkoušení tuhých paliv, rud a koncentrátů, pro otevírku a přípravu hlubinných ložisek, pro dobývací stroje a zařízení pro hlubinné dobývání a pro hornickou dopravu i manipulaci s materiálem. Dále stroje a zařízení svislé, vodorovné a úklonné důlní dopravy, zařízení pro větrání, klimatizaci a úpravu mikroklimatu v dolech. Konečně normy vztahující se k ochraně proti výbuchu, ohni, záparu a jiným druhům nebezpečí, normy vztahující se k ochraně proti prachu, hluku a vibracím v hornictví a normy pro úpravnická zařízení včetně pomocného vybavení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 340 norem (k témuž datu v r. 2002 - 428, v r. 2001 - 433 a v r. 2000 - 444 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu. Za rok 2003 to bylo celkem 3 normy vydané v první pololetí 2003.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty

Zahrnuje technické normy pro hlubinné vrtání a těžbu nafty všeobecně, dále zařízení pro geologii a geotechniku, vrtací a těžní nářadí a pro chytací nářadí a nástroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 35 norem (k témuž datu v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 12 a v r. 2000 - 21 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 46 - Zemědělství

Zahrnuje všeobecné, a společné technické zemědělské normy, dále normy rostlinné výroby všeobecně, normy pro obiloviny, luštěniny, okopaniny, olejnin, technické rostliny, ovoce a zeleninu. Také normy pro květiny a květinářství, okrasné keře a stromy. Kromě toho normy pro hnojení a ochranu rostlin. Dále normy pro živočišnou výrobu všeobecně, pro skot, prasata, ovce, kozy, koně, drůbež a rybářství. Konečně normy pro výživu a krmení, plemenitbu a inseminaci. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 356 norem (k témuž datu v r. 2002 - 360, v r. 2001 - 380 a v r. 2000 - 370 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 22 norem.

ČSN ISO 7971-2 (46 1013) Obiloviny. Stanovení objemové hmotnosti zvané „hektolitrová váha“. Část 2: Praktická metoda. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN 46 1011-5 z 11. 4. 1988. Touto normou se dále mění ČSN 99 4178 z 21. 3. 1990.

ČSN 46 1200-7 Obiloviny. Část 7: Proso. Stanovuje požadavky na zrno prosa jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za proso se považují zralé obilky prosa (*Panicum miliaceum* L.) různých variet a jejich odrůd. Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1200-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. Poměrně stručná norma, cca 5 stran. ČSN 46 1200-7 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 46 1200-7 z října 1994.

ČSN 46 1200-8 Obiloviny. Část 8: Pohanka. Stanovuje požadavky na zrno pohanky jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za pohanku se považují zralá zrna pohanky (*Fagopyrum esculentum* Moench) různých variet a jejich odrůd. Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1200-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. Poměrně stručná norma, cca 5 stran. ČSN 46 1200-8 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 46 1200-8 z října 1994.

ČSN 46 1200-9 Obiloviny. Část 9: Mohár a čumíza. Stanovuje požadavky na zrno moháru a čumízy jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za mohár a čumízu se považují zralé obilky bėru vlašského moháru (*Setaria italica* subsp. *germanica* /Mill./Kunth-) a bėru vlašského čumízy (*Setaria italica* subsp. *maxima* Alef.) různých variet a jejich odrůd. Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1200-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. Poměrně stručná norma, cca 5 stran. ČSN 46 1200-9 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 46 1200-9 z října 1994.

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Zahrnuje všeobecné technické normy, dále normy pro různé zemědělské stroje a jejich součásti včetně bezpečnosti práce (tj např. kultivátory, secí stroje, stroje pro zavlažování, stroje, zařízení a nářadí pro hubení škůdců a plevele, sklizňové stroje, energetické stroje, stacionární i mobilní zařízení apod.). Konečně normy zařízení pro živočišnou výrobu, k získávání a ošetřování mléka, dojíací stroje a stroje zahradnické a ovocnářské. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 143 norem (k témuž datu v r. 2002 - 159, v r. 2001 - 157 a v r. 2000 - 145 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 2 normy, protože v prvním pololetí nebyla zachycena žádná.

ČSN ISO 5681 (47 0011) Zařízení na ochranu rostlin. Slovník. Definuje termíny vztahující se na zařízení na ochranu rostlin. Česky, anglicky a francouzsky je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 164 hesel. ČSN ISO 5681 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 12965 (47 0210) Zemědělské a lesnické stroje a traktory. Kloubové hřídele a jejich ochranné kryty. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci kloubových hřídelů a jejich ochranných krytů spojujících samojízdné stroje (nebo traktor) s prvním pevným uložením na hnaném strojním zařízení a popisuje metody odstranění nebo snížení rizik spojených s potřebou specifických požadavků. Norma se vztahuje jen na kloubové hřídele a takové ochranné kryty, které jsou s kloubovým hřídelem mechanicky spojeny nejméně dvěma uloženími. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných pracovních postupech, které poskytuje výrobce. Hlediska ochrany životního prostředí nebyla v této normě vzata v úvahu. Tento dokument neplatí pro kloubové hřídele a jejich ochranné kryty, které byly vyrobeny před datem vydání tohoto dokumentu CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojřenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici**

98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12965 byla vydána v prosinci 2003.*

Třída 48 - Lesnictví

Zahrnuje technické normy pro lesnictví a myslivost, normy sortimentů surového dříví, pro kontrolu a zkoušení a konečně pro pěstování lesa. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 jen 23 norem (k témuž datu v r. 2002 - 23, v r. 2001 - 23 a v r. 2000 rovněž - 23 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Ani v druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová norma.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Zahrnuje všeobecné a zkušební technické normy, dále normy pro zjišťování fyzikálních a mechanických vlastností přírodního dřeva, pro způsoby jeho opracování, ochranu i konzervaci a pro bezpečnost práce. Dále předmětové technické normy pro neopracované i opracované pilařské výrobky, řezivo, pražce a mostnice, dýhy, překližky a laťovky. Dále normy pro desky, drobné výrobky pro průmysl a služby, dřevěné obaly a dřevěné výrobky pro domácnost, žebříky, zápalky a kuřácké potřeby. Konečně zahrnuje normy pro stroje a zařízení na opracování dřeva a výrobků ze dřeva včetně bezpečnostních a hygienických předpisů, normy pro dřevozpracující zařízení a konečně pro konstrukci, rozměry a parametry strojů na obrábění dřeva a výrobků ze dřeva. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 288 norem (k témuž datu v r. 2002 - 317, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 327 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 7 norem.

ČSN EN 636 (49 2419) Překližované desky. Požadavky. Stanoví požadavky na překližované desky pro všeobecné použití nebo ve stavebnictví v suchém, vlhkém a venkovním prostředí. Uvádí systém klasifikace založený na ohybových vlastnostech. Hodnoty uváděné v této normě jsou vlastnostmi výrobků, ale nejsou charakteristickými hodnotami pro výpočty při navrhování. Tato norma podává další informace o doplňkových vlastnostech pro určité účely použití. Norma se ale také podrobně zabývá nebezpečím, resp. rizikem formaldehydu. Z tohoto hlediska za pozornost stojí v kapitole 5 - Všeobecné požadavky, čl. 5.3 Únik formaldehydu 5.3.1 Klasifikace - „Pro použití ve stavebnictví platí EN 13986. Pro použití mimo stavebnictví platí následující: Únik formaldehydu překližovaných desek pro vnější použití nemusí být stanoven. V takovém případě se poskytne informace, že deska musí být použita jen do vnějšího prostředí. Překližovaná deska do vnitřního prostředí musí být zkoušena a klasifikována do jedné ze dvou tříd: E 1 nebo E 2. Požadavky zkoušení pro počáteční inspekci a řízení výroby/průběžný dohled jsou uvedeny pro výrobky E 1 v tabulce 3 a pro výrobky E 2 v tabulce 4. Požadavek zkoušení neplatí pro překližované desky, při jejichž výrobě nebo v povýrobní etapě se nepoužívají přísady obsahující formaldehyd. Ty mohou být klasifikovány E 1 bez zkoušení.“ Výše citované tabulky 3 a 4 obsahují konkrétní mezní hodnoty stanovované podle ČSN ENV 717-1 a ČSN EN 717-2. ČSN EN 636 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 636-1 z března 1998, ČSN EN 636-2 z března 1998 a ČSN EN 636-3 z března 1998.

ČSN EN 622-1 (49 2612) Vlákenné desky. Požadavky. Část 1: Všeobecné požadavky. Určuje požadavky na některé vlastnosti, které jsou společné pro všechny typy povrchově neupravených vláknitých desek definovaných v ČSN EN 316. V tabulkách kapitoly 3 - Požadavky a 4 - Hodnocení shody, je mezi normalizovanými vlastnostmi i obsah formaldehydu. Zkouška se provádí podle ČSN EN 120 nebo podle ČSN ENV 717-1. ČSN EN 622-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 622-1 ze září 1998.

ČSN EN 13353 (49 2810) Desky z rostlého dřeva (SWP). Požadavky. Stanoví požadavky na desky z rostlého dřeva definované v ČSN EN 12775 pro použití v suchém, vlhkém a venkovním prostředí definovaném v provozních třídách 1, 2 a 3 v ČSN P ENV 1995-1-1:1993. Podává další informace o doplňkových vlastnostech pro určité účely použití. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Požadavky, **čl. 4.6 Únik formaldehydu pro desky z rostlého dřeva se třídy úniku formaldehydu E 1 a E 2 uvedou podle ČSN EN 13986. Zkušební tělesa pro stanovení úniku formaldehydu se nařezávají kolmo na vlákna vnějších vrstev.** ČSN EN 13353 byla vydána v prosinci 2003.

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

Zahrnuje předmětové i zkušební technické normy pro nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, (např. papíry a tiskové papíry, korkové i papírové tapety, krytinové i izolační lepenky, kartonáž, poštovní obálky, hygienické papíry apod.). Konečně i normy pro strojní zařízení pro výrobu papíru. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 204 norem (k témuž datu v r. 2002 - 216, v r. 2001 - 212 a v r. 2000 - 209 norem).

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zařízení společného stravování, pro potravinářské stroje včetně bezpečnostních a hygienických požadavků na ně, dále pro pekařské a nářezové stroje, stroje pro velkokuchyně a odstředivky na zpracování jedlých tuků i olejů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 jen 20 norem (k témuž datu v r. 2002 - 13, v r. 2001 - 7 a v r. 2000 - 7 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 novelizovaných resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 7 norem.

ČSN EN 12268 (51 3020) Potravinářské stroje. Pásové pily. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje požadavky na konstrukci a výrobu pásových pil. Stroje, kterých se tato norma týká, se používají pro řezání kostí a masa. Pásové pily, pro které platí tato evropská norma, nezahrnují pásové pily pro zpracování dřeva a podobných materiálů a neplatí pro ně požadavky EN 1870. Pásové pily pro domácí používání nejsou zahrnuty v této normě. Norma platí pouze pro stroje vyrobené po datu vydání této evropské normy a vztahuje se jen na typy strojů uvedené v normě. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, je seznam nebezpečí v kapitole 4 a opatření na jejich minimalizaci v kapitole 5. Mezi normalizovanými nebezpečími je rovněž hluk, porušení ergonomických zásad a nebezpečí, vyplývající z „neshody s hygienickými zásadami“. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojářské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská*

strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12268 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12267 (51 3025) Potravinářské stroje. Kotoučové pily. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje požadavky na konstrukci a výrobu kotoučových pil. Stroje, kterých se tato norma týká, se používají pro řezání kostí a masa. Kotoučové pily, pro které platí tato evropská norma, nezahrnují kotoučové pily pro zpracování dřeva a podobných materiálů a neplatí pro ně požadavky EN 1870-1. Kotoučové pily pro domácí používání nejsou zahrnuty v této normě. Norma platí pouze pro stroje vyrobené po datu vydání této evropské normy a vztahuje se jen na typy strojů uvedené v normě. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, je seznam nebezpečí v kapitole 4 a opatření na jejich minimalizaci v kapitole 5. Mezi normalizovanými nebezpečími je rovněž hluk, porušení ergonomických zásad a nebezpečí, vyplývající z „neshody s hygienickými zásadami“. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12267 byla vydána v listopadu 2003.*

ČSN EN 12355 (51 3045) Potravinářské stroje. Stroje na stahování kůže, seřezávání kůže a odstraňování blan. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Platí pro konstrukci, výrobu, instalaci, přepravu, elektrické zařízení a čištění strojů na stahování kůže, seřezávání kůže a odstraňování blan z masa a ryb bouráním na nožovém zařízení. Na obdobné stroje pro domácí účely a stolní stroje se tato norma nevztahuje. Platí pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, je soupis nebezpečí soustředěn v kapitole 4 a na to navazující bezpečnostní opatření v kapitole 5. Jsou pojednána mechanická a elektrická nebezpečí, nebezpečí vyvolaná hlukem a porušením ergonomických zásad a konečně „nebezpečí, vyplývající z neshody s hygienickými zásadami“. (Do této skupiny norma řadí mikrobiologické příčiny vedoucí k zkažení potravin, chemické příčiny vedoucí ke kontaminaci potravin např. dezinfekčními prostředky apod.) Je třeba zmínit normativní Přílohu A, která obsahuje: „Zkušební předpis pro hluk pro stroje na stahování kůže, seřezávání kůže a odstraňování blan (třída přesnosti 2).“ Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 12355 byla vydána v říjnu 2003.*

ČSN EN 12854 (51 4020) Potravinářské stroje. Ramenové mixéry. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu ramenových mixérů, které se používají v průmyslu stravování pro přípravu směsí nebo emulzí přímo ve varné nádobě, jako např. pyré, majonézy, omáčky, polévky, kompoty. Tato norma platí pro konstrukci, instalaci, provoz a údržbu těchto strojů, jestliže jsou používány k provozu za předpokládaných podmínek používání, jak jsou definovány v 3.12 ČSN EN 292-1:1991 a jak je stanoveno v návodu k používání (viz 7.1), včetně čištění a výměny nástrojů. Tato norma obsahuje významná nebezpečí u takových strojů, které byly identifikovány posouzením rizika (viz EN 1050:1996), která jsou uvedena v seznamu v kapitole 4 této normy. (V ní jsou normalizována zejména nebezpečí mechanická, elektrická, způsobená zanedbáním hygienických zásad a nebezpečí vyplývající z hluku.) Tato norma nepojednává o nebezpečí vibrací. Platí především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu

vydání této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 12854 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 13208 (51 4080) Potravinářské stroje. Stroje na loupání zeleniny. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu strojů na loupání zeleniny používaných v restauracích a podnikových velkokuchyních a potravinových provozech. Stroje, kterých se tato norma týká, jsou konstruovány k loupání různých druhů zeleniny a hlíz jako brambor, mrkve, černého kořene, řepy, celeru a cibule. Norma se omezuje na stroje, kde maximální kapacita je 50 kg. Nepředpokládá se, že se stroje během provozu pohybují. Stroje, které jsou předmětem této normy používají vodní cirkulaci k vynášení odpadu k odpadnímu odtoku. Neplatí pro domácí stroje. Tato norma obsahuje významná nebezpečí u těchto strojů, které byly identifikovány posouzením rizika, která jsou uvedena v kapitole 4 této normy. Hluk není u strojů na loupání považován za významné nebezpečí. To neznamená, že výrobce tohoto stroje je zbaven povinnosti snižovat hluk a provádět deklarování hluku. Norma se nezabývá nebezpečím vibrací. Platí především pro stroje, které byly vyrobeny po datu vydání této normy. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, je seznam nebezpečí v kapitole 4 a opatření na jejich minimalizaci v kapitole 5. Mezi normalizovanými nebezpečími je rovněž nebezpečí, vyplývající z „neshody s hygienickými zásadami“. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 13208 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 13732 (51 5510) Potravinářské stroje. Chladicí tanky na mléko na farmách. Požadavky na konstrukci, provedení, vhodnost používání, bezpečnost a hygienu. Stanoví požadavky na konstrukci, výrobu, provedení, vhodnost používání, bezpečnost a hygienu chladicích tanků na kravské mléko a odpovídající metody zkoušky. Norma platí pro chladicí tanky na mléko s kondenzačními jednotkami chlazenými vzduchem a s automatickým řízením, určené pro instalaci na farmách nebo v místech sběru mléka. Norma platí pro tanky pro dvě důje (24 h), čtyři důje (48 h), a šest důjí (72 h), ve kterých chlazení probíhá zcela nebo částečně uvnitř tanku. Norma se týká významných nebezpečí u strojů, které spadají do předmětu této normy, když jsou používány, jak bylo předpokládáno výrobcem, jak byla identifikována pro posouzení rizika (viz EN 1050:1997). Hluk není považován za významné nebezpečí pro chladicí tanky na mléko. Tato norma v čl. 7.1 a v příloze A obsahuje informaci týkající se deklarování výrobce ohledně hladiny emise hluku při chlazení. Norma se netýká kalibračních požadavků na tanky, které mají být používány jako systém pro účely placení. Tato norma platí především pro stroje, které byly vyrobeny po datu jejího vydání. Za pozornost stojí definice **3.13 důje (milking)** množství mléka (nebo zkušební vody) které je ekvivalentní 50 % teoretické maximální denní produkce mléka. Poměrně rozsáhlá norma, cca 54 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 13732 byla vydána v srpnu 2003.

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Zahrnuje technické normy pro zařízení pro nápojový průmysl a obchodní provozovny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2003 jen jedna norma (k témuž datu v r. 2002 - 1, v r. 2001 - 1 a v r. 2000 rovněž - 1 norma). Poslední dva roky je tato třída norem bez pohybu. Ani v druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída není v současné době obsazena, neobsahuje totiž žádnou technickou normu. Přesto je v SZÚ systematicky sledována.

Ani v druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, pro zkoušení zmrazených výrobků, ovocných a zeleninových výrobků, mlýnských výrobků a luštěnin. Dále předmětové i zkušební technické normy pro mlýnské výrobky, těstoviny, pekařské a cukrářské výrobky, trvanlivé pečivo, kakaový prášek, cukr, škrob a výrobky z něj, dextriny, pivo, slad, droždí, lihoviny, různé druhy vín apod. Kromě toho ještě obdobné normy pro sušené ovoce a zeleninu, pro mražené i nemražené výrobky z ovoce a ze zeleniny, normy pro sterilovanou kojeneckou a dětskou výživu. Konečně předmětové i zkušební technické normy pro tabákové výrobky a vonné a chuťové látky pro potraviny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 473 norem (k témuž datu v r. 2002 - 465, v r. 2001 - 469 a v r. 2000 - 447 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 17 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 24 norem.

ČSN 56 0003 Odběr vzorků a metody zkoušení pro stanovení aflatoxinů v potravinách. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 56 0003 z října 2002.

ČSN EN 14082 (56 0073) Potraviny. Stanovení stopových prvků. Stanovení olova, kadmia, zinku, mědi, železa a chrómu atomovou absorpční spektrometrií (AAS) po zpopelnění. Specifikuje metodu stanovení olova, kadmia, zinku, mědi, železa a chrómu pomocí metody atomové absorpční spektrometrie (AAS) po zpopelnění za sucha při 450°C. Metoda je použitelná pro různé druhy potravin. Tato horizontální evropská norma nezahrnuje specifické potraviny, pro něž existují evropské normy. Je úkolem analytika ověřit, zda existují vertikální normy. Za pozornost stojí v kapitole 3 - Princip toto varování: **POZOR - Při práci podle této normy se používají nebezpečné látky, postupy a zařízení. Tato norma nepokrývá veškeré bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Je na zodpovědnosti uživatele této evropské normy, aby před jejím použitím učinil přiměřená bezpečnostní a ochranná opatření a zjistil platnost dalších případných omezujících nařízení.** ČSN EN 14082 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 14083 (56 0074) Potraviny. Stanovení stopových prvků. Stanovení olova, kadmia, chrómu a molybdenu atomovou absorpční spektrometrií v grafitové pínce (GFAAS) po tlakovém rozkladu. Specifikuje metodu stanovení olova, kadmia, chrómu a molybdenu v potravinách pomocí metody atomové absorpční spektrometrie v grafitové pínce (GFAAS) po tlakovém rozkladu. Tato horizontální evropská norma nezahrnuje specifické potraviny, pro něž existují evropské normy. Analytik si musí ověřit, zda existují vertikální normy. Za pozornost stojí v kapitole 3 - Princip toto varování: **POZOR - Při práci podle této normy se používají nebezpečné látky, postupy a zařízení. Tato norma nepokrývá veškeré bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Je na zodpovědnosti uživatele této evropské normy, aby před jejím použitím učinil přiměřená bezpečnostní a ochranná opatření a zjistil platnost dalších případných omezujících nařízení.** ČSN EN 14083 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 14084 (56 0075) Potraviny. Stanovení stopových prvků. Stanovení olova, kadmia, zinku, mědi a železa atomovou absorpční spektrometrií (AAS) po mikrovlnném rozkladu. Specifikuje metodu stanovení olova, kadmia, zinku, mědi a železa pomocí metody atomové absorpční spektrometrie (AAS) po mikrovlnném rozkladu. Metoda je použitelná pro různé druhy potravin. Není použitelná pro oleje, tuky a další výrobky s mimořádně vysokým obsahem tuků. Tato horizontální evropská norma nezahrnuje specifické potraviny, pro něž existují evropské normy. Je úkolem analytika ověřit, zda existují vertikální normy. Za pozornost stojí v kapitole 3 - Princip toto varování: **POZOR - Při práci podle této normy se používají nebezpečné látky, postupy a zařízení. Tato norma nepokrývá veškeré bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Je na zodpovědnosti uživatele této evropské normy, aby před jejím použitím učinil přiměřená bezpečnostní a ochranná opatření a zjistil platnost dalších případných omezujících nařízení.** ČSN EN 14084 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 4833 (56 0083) Mikrobiologie potravin a krmiv. Horizontální metoda pro stanovení celkového počtu mikroorganismů. Technika počítání kolonií vykultivovaných při 30°C. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN ISO 4833 z března 1995.

ČSN EN ISO 6888-3 (56 0089) Mikrobiologie potravin a krmiv. Horizontální metoda pro stanovení počtu kogulázopozitivních stafylokoků (*Staphylococcus aureus* a další druhy). Část 3: Průkaz a stanovení nízkých počtů technikou MPN. Vydána v listopadu 2003.

ČSN ISO 17410 (56 0119) Mikrobiologie potravin a krmiv. Horizontální metoda stanovení počtu psychotrofních mikroorganismů. Vydána v říjnu 2003.

ČSN 56 0253 Odběr vzorků pro stanovení pesticidů v potravinách a surovinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN 56 0253 ze září 2002.

ČSN ISO 3308 (56 9503) Cigarety. Rutinní analytický nakuřovací přístroj. Definice a standardní podmínky. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 3308 z února 2002.

ČSN ISO 3402 (56 9505) Tabák a tabákové výrobky. Atmosféra pro kondicionaci a zkoušení. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 3402 z února 2002.

ČSN ISO 8454 (56 9506) Cigarety. Stanovení oxidu uhelnatého v kouřových kondenzátech. Metoda NDIR. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 8454 z května 1998.

ČSN ISO 10315 (56 9507) Cigarety. Stanovení obsahu nikotinu v kouřových kondenzátech. Metoda plynové chromatografie. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 10315 z února 2002.

ČSN ISO 15592-1 (56 9510) Jemně řezaný tabák a kusové tabákové výrobky určené ke kouření z něho vyrobené. Metody vzorkování, kondicionování a analýzy. Část 1: Vzorkování. Vydána v srpnu 2003.

ČSN ISO 4874 (56 9511) Tabák. Vzorkování surovinové šarže. Všeobecná ustanovení. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 4874 z února 2002.

ČSN ISO 4387 (56 9512) Cigarety. Stanovení surového beznikotinového bezvodého kondenzátu kouře za použití rutinního analytického nakuřovacího přístroje. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 4387 z února 2002.

ČSN ISO 2965 (56 9514) Materiály používané jako cigaretové papíry, obaly filtrových roubíků a náustkové papíry včetně materiálů, které mají orientovanou prodyšnou zónu. Stanovení prodyšnosti. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 2965 z února 2002.

ČSN ISO 7210 (56 9515) Rutinní analytický nakuřovací přístroj. Doplnkové metody zkoušení. Vydána v červenci 2003.

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro mléko, tekuté výrobky z mléka, tvaroh a různé druhy sýrů, pro mražené výrobky z mléka, máslo, vejce a výrobky z vajec apod. Konečně technické normy pro drůbež, výrobky z mořských ryb, pro maso a masné výrobky a hotové zmrazené pokrmy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 147 norem (k témuž datu v r. 2002 - 121, v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 142 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 13 norem.

ČSN EN ISO 11816-2 (57 0532) Mléko a mléčné výrobky. Stanovení aktivity alkalické fosfatázy. Část 2: Fluorometrická metoda pro sýry. Vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 3727-1 (57 1603) Máslo. Stanovení obsahu vody, tukuprosté sušiny a tuku. Část 1: Stanovení obsahu vody (Referenční metoda). Vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 3727-1 z července 2002.

ČSN EN ISO 3727-2 (57 1603) Máslo. Stanovení obsahu vody, tukuprosté sušiny a tuku. Část 2: Stanovení obsahu tukuprosté sušiny (Referenční metoda). Specifikuje referenční metodu pro stanovení obsahu tukuprosté sušiny v másle. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedená tato: **VÝSTRAHA - Při práci podle této části mezinárodní normy se používají těkavá hořlavá rozpouštědla. Při použití těchto rozpouštědel se musí při použití elektrických přístrojů zachovávat zákonná ustanovení, týkající se možného nebezpečí při zacházení s těmito rozpouštědly.** ČSN EN ISO 3727-2 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 3727-2 z července 2002.

ČSN EN ISO 3727-3 (57 1603) Máslo. Stanovení obsahu vody, tukuprosté sušiny a tuku. Část 2: Stanovení obsahu tuku. Vydána v září 2003.

ČSN 57 5001 Směrnice pro senzorické posuzování ryb a ostatních mořských živočichů v laboratořích. Vydána v srpnu 2003.

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro rostlinné i živočišné tuky a oleje, čaj, koření, polévkové přípravy a dehydrované pokrmy, kávu, hořčici apod. Konečně předpisy (normy) pro hotová jídla pro veřejné stravování a sypké cereální směsi. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZZP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 174 norem (k témuž datu v r. 2002 - 165, v r. 2001 - 166 a v r. 2000 - 163 norem). V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou, resp. nově vydanou normu.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

Obsahuje technické normy pro pryž, chemické a fyzikální zkoušky pryže a pro kaučuky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 63 norem (k témuž datu v r. 2002 - 73, v r. 2001 - 79 a v r. 2000 - 87 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu; pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

Obsahuje technické normy pro pryžové výrobky všeobecně, pro pneumatiky a pláště pro dopravní prostředky, pro pryžové výrobky pro technickou potřebu, pro pryžové i plastové hadice s koncovkami i bez nich apod. Konečně pro ochranné prostředky a ochranné rukavice z pryže. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 114 norem (k témuž datu v r. 2002 - 113, v r. 2001 - 132 a v r. 2000 - 132 norem). Pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí recenze a záznamy, byla v této třídě zachycena jediná nová, resp. novelizovaná norma. Za rok 2003 to byly celkem 2 normy.

ČSN EN 682 (63 3003) Elastomerní těsnění. Požadavky na materiál pro těsnění spojů trubek používaných pro dodávku plynu a uhlovodíkových kapalin. Specifikuje požadavky na elastomerní materiály pro těsnění rozvodů trubek a tvarovek, pomocného vybavení a ventilů při pracovní teplotě obvykle od -5°C do $+50^{\circ}\text{C}$ a ve zvláštních případech od -15°C do $+50^{\circ}\text{C}$. Jsou zde také uvedeny obecné požadavky na konečná těsnění; jakékoliv další požadavky na konkrétní použití jsou specifikovány v obdobných normách na výrobky, které berou v úvahu to, že provedení spojů trubek je funkcí vlastností materiálu těsnění, geometrie těsnění a konstrukce spoje trubky. Norma by měla být používána tam, kde je to vhodné, společně s normami na výrobky, které specifikují požadavky na provedení spojů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k **Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky v platném znění a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE v platném znění.* ČSN EN 682 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 682 z listopadu 2002.

Třída 64 - Plasty

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro plasty všeobecně, a to zejména pro ionexy, nenasycené polyesterové pryskyřice, epoxidové, alkydové, fenolické a aminové pryskyřice, tvrditelné lisovací hmoty, styrenové polymery, fluoroplasty, termoplasty a výrobky z termoplastů, vrstvené hmoty a lamináty apod. Dále normy pro uhlíková vlákna, folie z polyethylenu a polyvinylchloridu, polykarbonátové fólie, syntetické usně, výztuže, vlákna a vodné disperze polymerů a kopolymerů. Konečně normy pro materiály a předměty z plastů ve styku s potravinami. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 550 norem (k témuž datu v r. 2002 - 542, v r. 2001 - 539 a v r. 2000 - 443 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 18 novelizovaných resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 37 norem.

ČSN EN ISO 11403-1 (64 0010) Plasty. Stanovení a prezentace srovnatelných vícebodových hodnot. Část 1: Mechanické vlastnosti. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 11403-1 z dubna 2000.

ČSN EN ISO 294-4 (64 0210) Plasty. Vstřikování zkušebních těles z termoplastů. Část 4: Stanovení smrštění. Vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 294-4 ze srpna 1999.

ČSN EN ISO 1628-3 (64 0355) Plasty. Stanovení viskozity polymerů ve zředěných roztocích kapilárním viskozimetrem. Část 3: Polyethyleny a polypropyleny. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 1628-3 z října 2000.

ČSN EN ISO 178 (64 0607) Plasty. Stanovení ohybových vlastností. Vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 178 ze srpna 1998.

ČSN EN ISO 2039-1 (64 0619) Plasty. Stanovení tvrdosti. Část 1: Metoda vtlačení kuličky. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 2039-1 z dubna 1998.

ČSN EN ISO 868 (64 0624) Plasty a ebonit. Stanovení tvrdosti vtláčováním hrotu tvrdoměru (tvrdost Shore). Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 868 z února 1999.

ČSN EN 580 (64 3112) Plastové potrubní systémy. Trubky z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U). Stanovení odolnosti proti dichlormethanu při stanovené teplotě (DCMT). Určuje metodu stanovení odolnosti trubek z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) není narušována dichlormethanem, ukazuje stupeň a stejnoměrnost želatinace trubky. Tato charakteristika má vliv na mechanické vlastnosti a zvláště pak na dlouhodobou tlakovou odolnost trubky. Za pozornost stojí toto **UPOZORNĚNÍ - Dichlormethan má nízký bod varu (40°C). Má proto při teplotě okolí vysokou tenzi par. Mimoto může působit jako jed na kůži a oči. Je proto nezbytné provést bezpečnostní opatření při manipulaci s dichlormethanem nebo zkušebními tělesy, které jsou do něj ponořeny. Páry jsou rovněž jedovaté: prahová mezní hodnota (PMH), srovnatelná s nejvyšší přípustnou koncentrací (NPK), je 100 ml.m⁻³ (ppm). Je proto nezbytná ventilace místnosti nebo prostoru, ve kterém je umístěn zásobník a kde se zkušební těleso suší.** *Poznámka recenzenta: Údaje o PHM a NPK nejsou v souladu s předpisy, platnými v ČR; podle nař. vl. č. 178/2001 Sb. v platném znění je PEL 200 mg.m⁻³ a NPK-P 500 mg.m⁻³. Faktor přepočtu na ppm je 0,288.* ČSN EN 580 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 580 z ledna 1996.

ČSN EN 12201-1 (64 6410) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Polyethylen (PE). Část 1: Všeobecně. Specifikuje obecné aspekty potrubních systémů z polyethylenu (PE) (hlavní potrubí a provozní trubky) určené pro rozvod pitné vody, včetně neupravené vody. Norma rovněž specifikuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Spolu s dalšími částmi této normy platí pro PE trubky, tvarovky, ventily, jejich vzájemné spoje a spoje s dalšími komponenty z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) maximální provozní tlak, MOP, do 25 bar včetně, b) provozní teplota 20°C jako referenční teplota. ČSN EN 12201 platí pro celý rozsah maximálních provozních tlaků a uvádí požadavky na barviva a aditiva. Vzhledem k možným nepříznivým vlivům výrobků podle této normy na jakost pitné vody: a) norma neuvádí informace, zda lze tyto výrobky použít bez dalších opatření v kterékoli členské zemi EU nebo ESVO/EFTA; b) stávající národní pravidla týkající se používání a/nebo vlastností těchto výrobků zůstávají do přijetí ověřitelných evropských kritérií v platnosti. ČSN EN 12201-1 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 12201-2 (64 6410) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Polyethylen (PE). Část 2: Trubky. Specifikuje vlastnosti trubek vyrobených z polyethylenu (PE) určených pro rozvod pitné vody, včetně neupravené vody. Norma rovněž specifikuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. ČSN EN 12201-2 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12201-3 (64 6410) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Polyethylen (PE). Část 3: Tvarovky. Specifikuje vlastnosti tvarovek vyrobených z polyethylenu (PE), určených k rozvodu pitné vody, včetně neupravené vody. Norma rovněž specifikuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi této normy je použitelná pro PE tvarovky, jejich spoje a spoje se součástmi z PE a jiných materiálů určených k použití za následujících podmínek: a) maximální provozní tlak, MOP, až do 25 bar, b) provozní teplota 20°C jako referenční teplota. ČSN EN 12201-3 byla vydána v listopadu 2003. Touto normou spolu s ČSN EN 12201-1 ze září 2003,

ČSN EN 12201-2 z listopadu 2003 a ČSN EN 12201-5 z října 2003 se nahrazuje ČSN 64 3041 z 23. 12. 1981.

ČSN EN 1555 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Trubky, Část 3: Tvarovky, Část 4: Armatury, Část 5: Vhodnost pro použití a Část 7: Směrnice pro posuzování shody. ČSN EN 1555 platí pro celý rozsah nejvyšších provozních tlaků a uvádí požadavky týkající se barevného provedení a aditiv. ČSN EN 1555-1 ze září 2003, spolu s ČSN EN 1555-2 ze září 2003 a ČSN EN 1555-3 (64 6412) ze září 2003 nahradily ČSN 64 3042 z března 1994. Dále recenzované části byly vydány v září 2003.*

ČSN EN 1555-1 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). Část 1: Všeobecně. Specifikuje všeobecné požadavky na vlastnosti potrubních systémů z polyethylenu (PE), určené pro rozvod plyných paliv. Specifikuje rovněž zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi ČSN EN 1555 (viz výše) platí pro PE trubky, tvarovky a armatury, jejich vzájemné spoje a spoje se součástmi z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) nejvyšší provozní tlak, MOP, 10 bar včetně, b) referenční provozní teploty 20°C.

ČSN EN 1555-2 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). Část 2: Trubky. Specifikuje požadavky na vlastnosti trubek vyrobených z polyethylenu (PE) pro potrubní systémy určené pro rozvod plyných paliv. Specifikuje rovněž zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi ČSN EN 1555 (viz výše) platí pro PE trubky, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) nejvyšší provozní tlak, MOP, 10 bar včetně, b) referenční provozní teploty 20°C.

ČSN EN 1555-3 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). Část 3: Tvarovky. Specifikuje požadavky na vlastnosti tvarovek pro tavné svařování vyrobených z polyethylenu (PE) a rovněž vlastnosti mechanických tvarovek vyrobených z polyethylenu a jiných materiálů pro potrubní systémy určené pro rozvod plyných paliv. Specifikuje rovněž zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi ČSN EN 1555 (viz výše) platí pro PE tvarovky, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) nejvyšší provozní tlak, MOP, 10 bar včetně, b) referenční provozní teploty 20 °C. Norma platí pro tvarovky následujících typů: a) objímkové elektrotvarovky, b) sedlové elektrotvarovky, c) tvarovky s hladkými konci (ve tvaru nátrubku) pro svařování na tupo pomocí horkého nástroje a svařování elektrotvarovkou, d) mechanické tvarovky.

ČSN EN 1555-4 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). Část 4: Armatury. Specifikuje požadavky na vlastnosti armatur vyrobených z polyethylenu (PE) určených pro potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Rovněž jsou specifikovány zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi ČSN EN 1555 (viz výše) platí pro PE ventily, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) nejvyšší provozní tlak, MOP, 10 bar včetně, b) referenční provozní teploty 20°C, c) rozsah provozních teplot -20°C až 40°C. Platí rovněž pro obousměrné armatury s hladkým koncem (ve tvaru nátrubku) nebo opatřené objímkou pro svařování elektrotvarovkami, které jsou určeny ke svařování s trubkami z PE, vyhovující

ČSN EN 1555-2, bez použití jakýchkoliv tvarovek nebo s tvarovkami z PE, vyhovující ČSN EN 1555-3. Tato třetí část platí pro ventily o jmenovitém rozměru DN/OD < 225.

ČSN EN 1555-5 (64 6412) Plastové potrubní systémy pro rozvod plyných paliv. Polyethylen (PE). Část 5: Vhodnost pro použití. Stanovuje požadavky týkající se vhodnosti pro použití polyethylenových (PE) potrubních systémů určených pro dodávku plyných paliv. Jsou zde uvedeny definice spojů elektrotvarovkou a mechanických spojů a svařování na tupo. Je zde rovněž popsána metoda přípravy zkušebních spojů ve vztahu k požadavkům, uvedeným v EN 12007-2:2000 a dále zkoušky, kterým musí být tyto spoje podrobeny za účelem posouzení vhodnosti pro použití při běžných a extrémních podmínkách. Stanovuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Ve spojení s ostatními částmi ČSN EN 1555 (viz výše) platí pro PE trubky, tvarovky, armatury, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných materiálů, které jsou určeny pro použití za následujících podmínek: a) nejvyšší provozní tlak, MOP, 10 bar včetně, b) referenční provozní teploty 20°C.

ČSN EN 1437 (64 6431) Plastové potrubní systémy. Potrubní systémy pro stokové sítě a kanalizační přípojky uložené v zemi. Stanovení odolnosti vůči kombinovanému působení teplotních cyklů a vnějšího zatížení. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 1437 z listopadu 2002.

ČSN EN 14233 (64 7125) Materiály a předměty určené pro styk s potravinami. Plasty. Stanovení teploty materiálů a předmětů z plastů na rozhraní plast/potravina během ohřevu v mikrovlnné a konvenční troubě pro volbu příslušné teploty při zkoušení migrace. Specifikuje metody měření teploty materiálů a předmětů z plastů ve styku s potravinami během mikrovlnného ohřevu a ohřevu v konvenční troubě za účelem volby příslušné teploty při zkoušce migrace. Může se používat pro všechny materiály a předměty z plastů, s nimiž může (mohou) potravina(ny) přicházet do styku za nejhůře předvídatelných podmínek použití, které jsou známy. To zahrnuje dopředu balené potraviny, jako jsou hotová jídla, která se budou ohřívat v obalu a potraviny, které vyžadují určitou předběžnou přípravu, ale které obsahují nádobu na přípravu v obalu, např. pečivová směs v prášku. Tato metoda je vhodná rovněž pro materiály a předměty z plastů používané pro přípravu potravin doma nebo pro komerční přípravu potravin, kde je předmět dodáván jako samostatná položka, tj. neobsahující nebo nezahrnující potraviny v místě prodeje. V Předmluvě normy, stojí za pozornost toto: **UPOZORNĚNÍ - Potraviny ohříváné v mikrovlnných troubách mohou bublat a stříkat. Při manipulaci s horkými potravinami je třeba dbát opatrnosti. V mikrovlnných troubách se nesmí používat kovové termočlánky pokud nejsou přijata speciální opatření.** Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/109/EHS [5], 90/128/EHS [6], 82/711/EHS [1], jejich změn 93/8/ES [2] a 97/48/ES [3] a 85/572/EHS [4]. *Poznámka recenzenta: Čísla v hranatých závorkách za čísla evropských předpisů (Směrnice) jsou odkazy na Přílohu Bibliografie, kde jsou plná znění citovaných předpisů.* ČSN EN 14233 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 14481 (64 7130) Materiály a předměty určené pro styk s potravinami. Plasty. Metody zkoušení pro stanovení tukového kontaktu. Specifikuje metodu zkoušení pro stanovení tukového kontaktu a je použitelná pro všechny potraviny. Zkoušení některých potravin může vyžadovat modifikace této normy. Metoda je použitelná pro podmínky kontaktu od -20°C do 100°C. Zajímavé upozornění je v čl. 3.4 a 3.5. U n-hexanu je tato **POZNÁMKA: „Vzhledem k tomu že n-hexan je nebezpečný při vdechování, požití a**

kontaktu s pokožkou, musí se vždy při práci s tímto rozpouštědlem dbát správných bezpečnostních postupů.“ Obdobně u dichlormethanu je tato tato **POZNÁMKA: „Vzhledem k tomu že dichlormethan je nebezpečný při vdechování, požití a kontaktu s pokožkou jako potenciální karcinogen, musí se vždy při práci s tímto rozpouštědlem dbát správných bezpečnostních postupů.“** Za pozornost stojí zvláštní Příloha ZA, kde se uvádí: „Tato norma obsahuje metodu zkoušení pro stanovení, zda potravinová vytváří „tukový kontakt“ s obalovým materiálem. Výsledky této zkoušky se mohou použít pro evropskou směrnici Rady 85/572/EHS, která uvádí, že „pokud může být prokázáno prostředky příslušné zkoušky, že neexistuje žádný „tukový kontakt“ s plastem, může být zkouška se simulantem D (tukový simulant) vynechána.“ *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví v platném znění, resp. vyhl. MZd č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmy, kterou se tento zákon provádí. S problematikou dále souvisí zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, v platném znění. ČSN EN 14481 byla vydána v prosinci 2003.*

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro výrobky chemického průmyslu všeobecně včetně bezpečnostních předpisů, a to zejména pro anorganické výrobky (tj. kyseliny, zásady, oxidy, soli, technické plyny apod.). Dále průmyslová hnojiva, pesticidy, ropné výrobky (uhlovodíkové plyny, motorová paliva, minerální oleje, parafíny, asfalty, topné oleje apod.). Konečně normy pro dehty a výrobky z dehtů, pro nejrůznější organická barviva, pigmenty a laky i pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 408 norem (k témuž datu v r. 2002 - 511, v r. 2001 - 512 a v r. 2000 - 525 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 novelizovaných resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 21 norem.

ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny. Prostory pro výrobu, skladování a manipulaci. Platí pro projektování nových a pro projektování změn stávajících stavebních objektů, které se navrhuje podle ČSN 73 0804, popř. ČSN 73 0802, a souvisejících norem z oblasti požární bezpečnosti staveb, pokud se v nich vyskytují hořlavé kapaliny v dále specifikovaném rozsahu, vyjádřené zpravidla množstvím a třídou nebezpečnosti. Norma stanoví další požadavky v návaznosti na ČSN 73 0804:2002, nebo v návaznosti na související normy, např.: ČSN 73 0845 a ČSN 73 0842, popř. ČSN 73 0802, přičemž platí ustanovení těchto norem, pokud nejsou nahrazena v této normě odchylnými ustanoveními. Za pozornost stojí v kapitole 3 - Termíny a definice, tyto definice: **3.1 hořlavá kapalina** chemická látka a nebo její směs v kapalném stavu, splňující podmínky podle 4.1, které jsou za předvídatelných podmínek schopné hořet nebo vytvářet produkty schopné hoření, **3.2 bod (teplota) vzplanutí** nejnižší teplota hořlavé kapaliny, při které vnější zápalný zdroj vyvolá vzplanutí par nad hladinou kapaliny (viz ČSN EN 22719, ČSN EN 57, ČSN EN 456, ČSN EN ISO 2592, ČSN 65 6244), **3.3 bod (teplota) hoření** nejnižší teplota hořlavé kapaliny, při které vnější zápalný zdroj vyvolá hoření par nad hladinou kapaliny po dobu nejméně 5 s, **3.4 bod (teplota) vznícení** nejnižší teplota horkého povrchu (baňky), při níž se hořlavý plyn nebo pára ve směsi se vzduchem vznítí následkem styku s tímto povrchem (viz ČSN 33 0371), **3.5 dolní mez výbušnosti plynů a par** nejnižší koncentrace směsi hořlavých plynů nebo par se vzduchem nebo jiným oxidovadlem, při které je tato směs již výbušná, **3.6 horní mez výbušnosti plynů a par** nejvyšší koncentrace směsi hořlavých plynů nebo par se vzduchem

nebo jiným oxidovadlem, při které je tato směs ještě výbušná. Dále stojí za pozornost v kapitole 4 - Všeobecně, čl. 4.1, který obsahuje klasifikaci hořlavých kapalin do čtyř tříd nebezpečnosti, a to podle bodu vzplanutí. Hořlavé kapaliny definuje takto: Za hořlavé kapaliny se považují chemické látky nebo jejich směsi s definovaným bodem vzplanutí, které jsou při teplotách výskytu kapalné a lze u nich stanovit bod hoření. Pokud u hodnocené kapaliny nebyla prověřena možnost stanovení bodu hoření, považuje se za hořlavou kapalinu. Pro účely této normy se za látky považují chemické sloučeniny a za přípravky směsi nebo roztoky dvou a více sloučenin. Hořlavá kapalina I. třídy nebezpečnosti je kapalina s bodem vzplanutí do 21°C včetně, hořlavá kapalina II. třídy nebezpečnosti je kapalina s bodem vzplanutí od 21 do 55°C včetně, hořlavá kapalina III. třídy nebezpečnosti je kapalina s bodem vzplanutí od 55 do 100°C včetně a hořlavá kapalina IV. třídy nebezpečnosti je kapalina s bodem vzplanutí více než 100°C. *Poznámka recenzenta:* Návaznost na zákon č. 157/1998 Sb. v platném znění norma neuvádí. Nadále tedy stanovuje čtyři třídy nebezpečnosti pro hořlavé kapaliny, zatímco podle definic obsažených v platném znění zákona č. 157/1998 Sb. a v prováděcích předpisech k němu, se za hořlaviny pokládají pouze třídy I a II podle této normy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 53 stran. ČSN 65 0201 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN 65 0201 z 6. 5. 1991 a ČSN 67 0811 z 29. 6. 1984. *Poznámka recenzenta:* jde o základní technickou normu, která se vztahuje na hořlavé kapaliny. Nepřináší mnoho nového pokud jde o definici hořlavých kapalin, ale mnohé novinky pro zacházení s nimi.

ČSN ISO 1998-6 (65 6000) Ropný průmysl. Terminologie. Část 6: Měření. Uvádí seznam ekvivalentních anglických a francouzských termínů používaných v ropném průmyslu při měření v oblasti ropy a ropných produktů a korespondujících definicí ve dvou jazycích. *Poznámka recenzenta:* České vydání normy francouzské termíny neobsahuje. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví a v obou těchto jazycích je definováno 283 hesel. I text normy je paralelně v češtině a angličtině. ČSN ISO 1998-6 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN ISO 6245 (65 6063) Ropné výrobky. Stanovení popela. Týká se metody stanovení popela v destilovaných a zbytkových topných olejích, ropných olejích, mazacích olejích a parafínech a ostatních výrobcích z ropy, v nichž jsou přítomny jakékoliv látky tvořící popel, které jsou normálně považovány za nežádoucí nečistoty a příměsi. Popel se může tvořit z kovových sloučenin v oleji a ve vodě rozpustných nebo extrakcí tuhých látek jako jsou nečistoty a rez. Metoda se používá pro výrobky mající obsah popela v rozmezí 0,001 % (m/m) až 0,180 % (m/m), ale nepoužívá se pro výrobky, které obsahují popelná aditiva včetně sloučenin fosforu. Analýza nepoužitých nebo upotřebených olejů obsahujících aditiva, odpadních olejů, upotřebených motorových olejů, mazacích olejů obsahujících olovo nebo určitých neuhlovodíkových dieselových paliv by měla být provedena podle ISO 3987, která obsahuje postup ke stanovení sulfátového popela s vyšším bodem tání. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedená tato: **VÝSTRAHA - Při práci podle této mezinárodní normy mohou být použity nebezpečné látky, pracovní postupy a přístroje. Tato norma neupozorňuje na všechna nebezpečí, která jsou spojena s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, aby předem zavedl přiměřená opatření a zajistil použitelnost omezujícími předpisy.** ČSN EN ISO 6245 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN ISO 6245 z července 1997.

ČSN 65 6481 Zkapalněné ropné plyny. Topné plyny. Propan, butan a jejich směsi. Technické požadavky a metody zkoušení. Stanoví technické požadavky a metody zkoušení pro zkapalněné ropné (uhlovodíkové) plyny propan, propan-butan, butan a průmyslovou topnou směs, používané převážně jako topné médium nebo pro jiné speciální

účely ve strojírenství chemickém průmyslu atp. Za pozornost stojí kapitola 7 - Bezpečnostní pokyny, kde se uvádí: „Informace o nebezpečných vlastnostech, pokyny pro bezpečné nakládání a požárně technické charakteristiky pro jednotlivé typy zkapalněných ropných (uhlovodíkových) plynů jsou uvedeny v příslušných bezpečnostních listech. Zpracovat a poskytovat tyto bezpečnostní listy v předepsaném formátu před uvedením výrobku na trh je v souladu s platnou legislativou povinností výrobce/dovozce. Podrobně jsou informace o těchto povinnostech uvedeny v příslušných ustanoveních zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, v platném znění, včetně souvisejících předpisů a nařízení.“ Konečně norma uvádí informativní Přílohu A, která obsahuje fyzikální a chemické vlastnosti čistých uhlovodíků. Mezi nimi jsou i meze výbušnosti se vzduchem (dolní a horní) a bod vznícení. Bod vzplanutí uveden není. ČSN 65 6481 byla vydána v říjnu 2003. Touto normou se nahrazuje ČSN 65 6480 z 26. 3. 1969, ČSN 65 6481 z 26. 3. 1969, ČSN 65 6482 z 26. 3. 1969, ČSN 65 6483 z 26. 3. 1969 a ČSN 65 6484 z 26. 3. 1969.

ČSN EN 13303 (65 7066) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení ztráty hmotnosti průmyslových asfaltů po zahřívání. Určuje metodu pro stanovení ztráty hmotnosti průmyslových asfaltů po zahřívání. Metoda se používá ke zjištění těkavých složek. Za pozornost stojí na konci kapitoly 1 uvedená tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 13303 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 65 7066 z 5. 6. 1985.

ČSN EN 13301 (65 7072) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení odlučivosti olejů z asfaltu. Stanovuje metodu stanovení odlučivosti olejů z asfaltu. Zkouška je použitelná pro asfalty s bodem měknutí vyšším nebo rovným 80°C. Postup popsáný v této normě může být použit k porovnávání výsledků s materiálem se známou odlučivostí olejů. Za pozornost stojí na konci kapitoly 1 uvedená tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 13301 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 13302 (65 7074) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení viskozity asfaltu rotačním vřetenovým viskozimetrem. Určuje metodu pro stanovení dynamické viskozity asfaltových pojiv při různých teplotách souosým viskozimetrem. Metoda se používá k měření přístrojem s rotujícím vřetenem v rozsahu teplot od 50°C do 250°C. Metodu lze použít k měření zdánlivé viskozity asfaltu při aplikačních teplotách. Za pozornost stojí na konci kapitoly 1 uvedená tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 13302 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 13357 (65 7082) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení doby výtoku ropných ředěných a fluxovaných asfaltů. Určuje metodu pro stanovení doby výtoku

ropných ředěných a fluxovaných asfaltů v sekundách výtokovým viskozimetrem. Za pozornost stojí na konci předmětu normy uvedená tato: **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 13357 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN 65 7082 z 29. 12. 1980.

ČSN EN 13305 (65 7211) Asfalty a asfaltová pojiva. Systém specifikace pro tvrdé průmyslové asfalty. Poskytuje rámcovou specifikaci pro tvrdé průmyslové asfalty používané převážně pro podlahy, nátěrové hmoty, pryž, střešní izolace a mastixy. V Evropě se používá několik druhů tvrdých asfaltů a podle tradičních zvyklostí mohou být pro tentýž účel použity různé druhy těchto asfaltů. Norma poskytuje rámcový základ pro sjednání jakosti mezi dodavatelem a zákazníkem. Tvrdé průmyslové asfalty jsou rozlišeny podle mezních hodnot bodu měknutí metodou kroužek a kulička, vyjádřených jako násobky 5 a označeny písmenem H před těmito hodnotami. ČSN EN 13305 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 65 7211 z 21. 5. 1969.

ČSN EN 13304 (65 7212) Asfalty a asfaltová pojiva. Systém specifikace pro oxidované asfalty. Poskytuje rámcovou specifikaci pro oxidované asfalty používané převážně v střešních izolacích, hydroizolacích a pro lepení. V Evropě se používá několik druhů oxidovaných asfaltů podle klimatických podmínek, typu stavební konstrukce a tradičních zvyklostí; pro tentýž účel mohou být použity různé druhy oxidovaných asfaltů. Norma poskytuje rámcový základ pro sjednání jakosti mezi dodavatelem a zákazníkem. Oxidované asfalty jsou rozlišeny podle kombinace hodnot bodu měknutí metodou kroužek a kulička a penetrace při 25°C, vyjádřené jako násobky 5. ČSN EN 13304 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 65 7212 z 21. 5. 1969.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další výrobky chemického průmyslu, a to zejména estery, změkčovadla, zvláčňovadla, ethanol a další alkoholy, ostatní alifatické sloučeniny, aromatické uhlovodíky, organické kyseliny apod. Dále léčiva a dentální přípravky. Konečně fotografické materiály, výbušniny a pyrotechniku, lepidla a též normy pro brzdové a mrazuvzdorné kapaliny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2003 celkem 293 normy (k témuž datu v r. 2002 - 326, v r. 2001 - 348 a v r. 2000 - 360 norem). Pokles počtu jsou zpravidla normy rušené bez náhrady. V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 novelizovaných resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 31 norem.

ČSN EN 13938-3 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny pro civilní použití. Část 3: Stanovení přechodu od deflagrace k detonaci. Specifikuje metodu stanovení náchylnosti střeliviny přejít z deflagrace k detonaci. To platí pro střeliviny se zrnitostí až do 8 mm. Tato metoda není použitelná pro černý prach. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 93/15/EHS, vztahující se k výbušinám.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice*

zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh. ČSN EN 13938-3 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 13631-13 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhavin.
Část 13: Stanovení hustoty. Specifikuje metody stanovení hustoty brizantních trhavin pro civilní použití v náložkách nebo v sypkém stavu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 93/15/EHS, vztahující se k výbušinám. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh.* ČSN EN 13631-13 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13631-14 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhavin.
Část 14: Stanovení detonační rychlosti. Specifikuje metodu stanovení detonační rychlosti brizantních trhavin. Tato metoda je použitelná pro brizantní trhavin pro civilní použití v náložkách nebo v sypkém stavu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 93/15/EHS, vztahující se k výbušinám. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh.* ČSN EN 13631-14 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 14035-1 (66 8300) Zábavná pyrotechnika. Část 1: Terminologie. Definuje termíny týkající se navrhování, konstruování, primárního balení a zkoušení výrobků zábavné pyrotechniky. ČSN EN 14035-1 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 14035-2 (66 8300) Zábavná pyrotechnika. Část 2: Kategorizace. Definuje systém pro kategorizaci výrobků zábavné pyrotechniky. ČSN EN 14035-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 205 (66 8508) Lepidla. Lepidla na dřevo pro nekonstrukční aplikace. Stanovení pevnosti lepeného spojení ve smyku při tahovém namáhání. Popisuje zkoušky lepidel na dřevo a dřevité materiály týkající se jejich odolnosti vůči horké a studené vodě. Může se použít pro hodnocení pevnosti slepu s tenkou nebo silnou vrstvou lepidla. Není vhodná pro lepidla pro konstrukční použití a při výrobě dřevotřísky, vláknitých desek a překližky. Nenahrazuje zkoušky konečných výrobků. Za pozornost stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování evropských a národních regulačních předpisů.“ ČSN EN 205 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 205 z března 1995.

ČSN EN 543 (66 8540) Lepidla. Stanovení sypné hmotnosti práškových a granulovaných lepidel. Předepisuje metodu stanovení sypné hmotnosti práškových a granulovaných lepidel. Metoda je vhodná pro všechna prášková a granulovaná lepidla. Za pozornost stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování

evropských nebo národních regulačních předpisů.“ ČSN EN 543 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 543 z října 1996.

ČSN EN 924 (66 8542) Lepidla. Rozpouštědlová a bezrozpouštědlová lepidla. Stanovení bodu vzplanutí. Předepisuje metodu stanovení bodu vzplanutí lepidel, která obsahují těkavé organické látky, a dovoluje odchylky od standardního atmosférického tlaku. Je vhodná pro rozpouštědlová a bezrozpouštědlová lepidla, ale ne pro lepidla vodou ředitelná, která obsahují méně než 10% rozpouštědel. V čl. 3.1 definuje norma **Bod vzplanutí (v uzavřeném kelímku) (flashpoint (closed cup))**: Minimální teplota, na kterou musí být za standardních podmínek látka zahřáta v uzavřeném kelímku, aby vyvinuté páry působením plamene krátkodobě vzplanuly. Za pozornost dále stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu, by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování evropských nebo národních regulačních předpisů.“ ČSN EN 924 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 924 z prosince 1996.

ČSN EN 542 (66 8543) Lepidla. Stanovení hustoty. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 542 z prosince 1996.

ČSN EN 1966 (66 8583) Strukturní lepidla. Charakterizace povrchu měřením adheze tříbodovou ohybovou zkouškou. Popisuje zkušební metodu využívající tříbodovou ohybovou zkoušku pro stanovení schopnosti zesíťovaného lepidla (případně v kombinaci se základním nátěrem) přilnout k podkladu, na jehož povrchu je nanesena určitá mezivrstva nebo je speciálně upraven. Za pozornost stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování evropských a národních regulačních předpisů.“ ČSN EN 1966 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 1967 (66 8584) Strukturní lepidla. Hodnocení účinnosti způsobů úpravy povrchu hliníkového adherendu za použití zkoušky v odlupování za mokra metodou kontinuálního navíjení. Předmětem této normy je hodnocení kvality předúpravy povrchu používané při přípravě hliníku nebo jeho slitin. Tato norma předepisuje využití metody kontinuálního navíjení pro stanovení odolnosti vůči odlupování vysoce pevných lepených spojů mezi jedním tuhým kovovým adherendem a jedním ohebným kovovým adherendem, jsou-li připraveny a hodnoceny za předepsaných podmínek. Za pozornost stojí kapitola 4 - Bezpečnost, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování evropských a národních regulačních předpisů.“ ČSN EN 1967 byla vydána v červenci 2003.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro pigmenty, nátěrové hmoty a tiskařské barvy a pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 189 norem (k témuž datu v r. 2002 - 173, v r. 2001 - 200 a v r. 2000 - 185 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 novelizované resp. nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 6 norem.

ČSN EN ISO 3251 (67 3031) Nátěrové hmoty a plasty. Stanovení obsahu netěkavých podílů. Předepisuje metodu stanovení hmotnostního obsahu netěkavých podílů v nátěrových hmotách, pojivech pro nátěrové hmoty, polymerních disperzních a kondenzačních pryskyřicích jako jsou fenolické pryskyřice (rezoly, roztoky novolaků atd.). Metoda je rovněž vhodná pro naformulované disperze obsahující plniva, pigmenty a jiné pomocné látky (např. zahušťovadla a filmotvorná činidla). Aby byla metoda použitelná pro neplastifikované polymerní disperze a kaučukové latexy, musí být netěkavý zbytek (sestavující z větší části z polymerního materiálu a menších množství pomocných látek, jako jsou emulgátory, ochranné koloidy, stabilizátory, rozpouštědla, přidaných ve funkci filmotvorných činidel a - především v případě koncentrátů kaučukových latexů - konzervačních prostředků) za podmínek zkoušky chemicky stabilní. U plastifikovaných vzorků obsahuje zde definovaný zbytek obvykle plastifikátor. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Zkušební zařízení, toto **VAROVÁNÍ - Z důvodu ochrany proti explozím nebo požáru by se mělo s výrobky obsahujícími hořlavé složky manipulovat opatrně. Musí se dodržovat národní bezpečnostní předpisy.** ČSN EN ISO 3251 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 3251 z března 1997, ČSN EN ISO 8618 ze srpna 1999 a ČSN 64 9002 z 23. 12. 1981.

ČSN EN ISO 2815 (67 3072) Nátěrové hmoty. Buchholzova vrypová zkouška. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN ISO 2815 z března 1993.

ČSN EN ISO 4624 (67 3077) Nátěrové hmoty. Odtrhová zkouška přilnavosti. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 24624 z února 1995.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro poslední skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro mýdla a detergenty, kosmetiku, vonné kompozice a konečně pro (abecedně seřazené) anorganické i organické čisté chemikálie a činidla, ve většině případů včetně zkušebních metod. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2003 celkem 94 normy (k témuž datu v r. 2002 - 99, v r. 2001 - 107 a v r. 2000 - 108 norem). V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu.

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Obsahuje názvoslovné a předpisové technické normy pro zařízení chemického průmyslu, a to zejména pro příruby, obslužné konstrukce nádob, stroje na zpracování plastů a pryže, stroje pro gumárenskou a plastikářskou technologii, odstředivky, předpisy pro zařízení na výrobu plynů, odparky, tlakové nádoby, výměníky tepla. Dále pro kryogenické nádoby, nadzemní i podzemní nádrže (včetně uskladňovacích), tlakové nádoby na dopravu plynů a konečně součásti nádob. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byla k 1. lednu 2002 celkem 131 norma (k témuž datu v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 130 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 novelizovaných, resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 26 norem.

ČSN EN 764-4 (69 0004) Tlaková zařízení. Část 4: Zpracování technických dodacích podmínek pro kovové materiály. Stanoví požadavky na zpracování technických dodacích podmínek ve formě: - harmonizované evropské normy pro materiál; - evropského schválení materiálů (EAM); - zvláštního hodnocení materiálu, a to pro kovové materiály na tlaková zařízení ve všech výrobních tvarech a je omezena na stávající oceli. Přídavné materiály po svařování nejsou předmětem této normy. ČSN EN 764-4 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 764-4 z května 2003.

ČSN EN 764-5 (69 0004) Tlaková zařízení. Část 5: Dokumenty kontroly materiálů a shoda s materiálovou specifikací. Určuje požadavky na materiály pro tlaková zařízení tak, aby splňovaly požadavky příslušných specifikací pro materiály na tlaková zařízení. Tato část normy popisuje, jak to musí být aplikováno na materiály určené pro vyrábění tlakových částí a částí k nim připojených. Návod na schvalování a hodnocení postupů pro materiály je uveden v příloze A. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES, vztahující se k tlakovým zařízením.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění.* ČSN EN 764-5 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 764-5 z května 2003.

ČSN EN 13445-3 (69 5245) Netopené tlakové nádoby. Část 3: Konstrukce a výpočet. Stanoví požadavky na konstrukci a výpočet netopených tlakových nádob podle ČSN EN 13445-1 vyrobených z ocelí podle ČSN EN 13445-2. Příloha C k ČSN EN 13445-5 stanoví požadavky na konstrukci průlezů a kontrolních otvorů, uzavíracích mechanismů a speciálních blokovacích elementů. Velmi rozsáhlá norma, cca 860 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES, vztahující se k tlakovým zařízením.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13445-3 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13445-3 z listopadu 2002.

ČSN EN 13648-3 (69 7248) Kryogenické nádoby. Bezpečnostní zařízení na ochranu proti nadměrnému tlaku. Část 3: Stanovení požadovaného výtoku. Kapacita a dimenzování. Poskytuje individuální výpočtovou metodu pro stanovení požadovaného uvolňovaného hmotnostního průtoku plynocího z následujících specifických podmínek: - vakuově izolované nádoby s nepoškozeným izolačním systémem (vnější plášť + izolační materiál) při normálním vakuu. Vnější plášť při teplotě okolí. Vnitřní nádoba při teplotě obsahu při uvolňování tlaku; - vakuově izolované nádoby s izolačním systémem zůstávajícím na místě, ale se ztrátou vakua nebo nádoby neizolované vakuově s nepoškozeným izolačním systémem. Vnější plášť při teplotě okolí, Vnitřní nádoba při teplotě obsahu při uvolňování tlaku; - nádoby vakuově izolované nebo neizolované vakuově s izolačním systémem zcela nebo zčásti zůstávajícím na místě, ale se ztrátou vakua u vakuově izolovaných nádob a zasažené požárem. Vnitřní nádoba při teplotě obsahu při uvolňování tlaku; - nádoby s plnou ztrátou izolačního systému a zasažené požárem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES,**

vztahující se k tlakovým zařízením. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění. ČSN EN 13648-3 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 13648-3 z května 2003.*

ČSN EN 13458-2 (69 7258) Kryogenické nádoby. Stabilní vakuově izolované nádoby. Část 2: Konstrukce, výroba, kontrola a zkoušení. Stanoví požadavky na konstrukci, výrobu, kontrolu a zkoušení stabilních vakuově izolovaných kryogenických nádob navržených pro nejvyšší dovolený tlak vyšší než 0,5 bar. Norma platí pro stabilní vakuově izolované kryogenické nádoby pro tekutiny specifikované v ČSN EN 13458-1 a neplatí pro nádoby navržené pro toxické tekutiny. Pro stabilní vakuově izolované kryogenické nádoby navržené pro nejvyšší dovolený tlak nepřesahující 0,5 bar může být tato norma použita jako vodítko. Velmi rozsáhlá norma, cca 99 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES, vztahující se k tlakovým zařízením.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění. ČSN EN 13458-2 byla vydána v září 2003.*

ČSN EN 13458-3 (69 7258) Kryogenické nádoby. Stabilní vakuově izolované nádoby. Část 3: Provozní požadavky. Stanoví požadavky na provoz stabilních vakuově izolovaných nádob konstruovaných pro nejvyšší dovolený tlak vyšší než 0,5 bar. Rovněž může být použita jako návod pro nádoby konstruované pro nejvyšší dovolený tlak menší než 0,5 bar. Tato část normy platí pro nádoby konstruované pro kryogenické tekutiny specifikované v ČSN EN 13458-1. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES, vztahující se k tlakovým zařízením.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlakové zařízení, v platném znění. ČSN EN 13458-3 byla vydána v prosinci 2003.*

ČSN EN 14075 (69 8235) Stabilní ocelové svařované sériově vyráběné válcové zásobníky pro podzemní skladování zkvalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o objemu do 13 m³ včetně. Návrh a výroba. Stanovuje požadavky pro návrh a výrobu stabilních ocelových, svařovaných, sériově vyráběných podzemních válcových zásobníků pro skladování zkvalněných uhlovodíkových plynů o objemu do 13 m³ včetně. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 97/23/ES, vztahující se k tlakovým zařízením.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění. ČSN EN 14075 byla vydána v srpnu 2003.*

ČSN EN 13308 (69 9008) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Netlakový souměrný patní ventil. Platí pro netlakový souměrný patní ventil a stanoví požadavky na provedení, rozhodující rozměry a zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání s kapalnými benzinovými produkty a jinými nebezpečnými substancemi 3. třídy podle ADR - Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), jehož tlak par nepřesahuje 110 kPa při 50°C a benzinu a které není subklasifikováno jako toxické nebo korozivní. ČSN EN 13308 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13314 (69 9014) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Víko plnicího otvoru. Platí pro víko plnicího otvoru a stanoví požadavky na provedení, rozměry a zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání s kapalnými benzinovými produkty a jinými nebezpečnými substancemi 3. třídy podle ADR - Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), jehož tlak par nepřesahuje 110 kPa při 50°C a benzinu a zboží, které není subklasifikováno jako toxické nebo korozivní. ČSN EN 13314 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 13314 z května 2003.

ČSN EN 13316 (69 9016) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Tlakový souměrný patní ventil. Platí pro tlakový souměrný patní ventil pro plnění a vyprazdňování spodem a stanoví požadavky na provedení, rozměry a zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání s kapalnými benzinovými produkty a jinými nebezpečnými substancemi 3. třídy podle ADR – Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), jehož tlak par nepřesahuje 110 kPa při 50°C a benzinu a které není subklasifikováno jako toxické nebo korozivní. ČSN EN 13316 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13317 (69 9017) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Sestava víka průlezu. Platí pro sestavu víka průlezu a stanoví požadavky na provedení, rozměry a zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání s kapalnými benzinovými produkty a jinými nebezpečnými substancemi 3. třídy podle ADR – Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), jehož tlak par nepřesahuje 110 kPa při 50°C a benzinu a zboží, které není subklasifikováno jako toxické nebo korozivní. ČSN EN 13317 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 13317 z května 2003.

ČSN EN 13922 (69 9032) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Systémy pro zabránění přeplnění kapalnými palivy. Stanoví následující body, týkající se minimálních požadavků na systém pro zabránění přeplnění: - funkce; - hlavní komponenty; - charakteristiky; - metody zkoušek. Norma platí pro systémy pro zabránění přeplnění kapalnými palivy, který mají bod vzplanutí do 100°C včetně, kromě zkapalněného uhlovodíkového plynu (LPG). Požadavky platí pro systémy pro zabránění přeplnění vhodné pro používání při teplotách okolí v rozsahu od -20°C do +50°C a vystavované normálním provozním změnám tlaku. ČSN EN 13922 byla vydána v prosinci 2003.

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro sklo a výrobky ze skla, pro bezpečnostní sklo, skleněná vlákna, pro sklo pro elektrotechniku, obalové, nápojové a konzervové sklo. Dále sklo pro zdravotnictví, pro kosmetiku aj. V neposlední řadě pro laboratorní sklo (odměrné, skleněné armatury, potrubí i tvarovky apod.). Konečně pro slinité skleněné filtry i pro sklo užitkové. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byla k 1. lednu 2003 celkem 241 norma (k témuž datu v r. 2002 - 424, v r. 2001 - 249 a v r. 2000 - 259 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále

uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 novelizovaných resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 15 norem.

ČSN EN 12600 (70 0588) Sklo ve stavebnictví. Kyvadlová zkouška. Metoda zkoušení nárazem a klasifikace pro ploché sklo. Vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 12758 (70 1017) Sklo ve stavebnictví. Zasklení a vzduchová neprůzvučnost. Popisy výrobků a stanovení vlastností. Norma přiřazuje hodnoty zvukové izolace všem průhledným, průsvitným a neprůhledným výrobkům ze skla, popsáním v evropských normách pro základní nebo zpracované výrobky ze skla, pokud jsou určeny k použití v zaskleních ve stavebnictví, a které vykazují vlastnosti akustické ochrany, buď jako hlavní účel nebo jako přídatnou charakteristiku. Tento dokument naznačuje postup, podle kterého mohou být výrobky ze skla hodnoceny na základě jejich neprůzvučnosti, která umožňuje posouzení shody s akustickými požadavky na stavby. Přijetím této normy se zjednoduší formulace akustických požadavků ve stavebních předpisech a výrobních specifikacích na splnění zvláštních podmínek u zasklení. Veškeré předpoklady uvedené v této normě se vztahují pouze na sklo samotné. Zpracování skla do oken může způsobit změny zvukové izolace, způsobené jinými vlivy, zahrnujícími konstrukci rámu, materiál rámu, způsob upevnění, vzduchotěsnost apod. Ke zjištění těchto vlivů mohou být provedena měření zvukové izolace kompletních oken (sklo a rám). ČSN EN 12758 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 1051-1 (70 1601) Sklo ve stavebnictví. Skleněné tvárnice a skleněné dlaždice. Část 1: Definice a popis. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN 70 1601 z 22. 11. 1983 a ČSN 70 1602 z 28. 3. 1985.

ČSN EN 1279-2 (70 1621) Sklo ve stavebnictví. Izolační skla. Část 2: Dlouhodobá metoda zkoušení a požadavky na pronikání vlhkosti. Specifikuje požadavky na pronikání vlhkosti a dlouhodobou metodu zkoušení pro izolační skla a zajišťuje prostřednictvím odpovídajících hodnocení shody s touto normou, že během doby: - se šetří energie, protože hodnota U a solární faktor se významně nezmění, - je chráněno zdraví, protože útlum zvuku a osvětlení se významně nezmění, - je zajištěna bezpečnost, protože se mechanická odolnost významně nezmění. Hlavní oblasti použití izolačních skel jsou instalace ve stavbách a konstrukcích jako jsou okna, dveře, přepážky, střechy a příčky, kde existuje na okrajích ochrana proti přímému ultrafialovému záření. ČSN EN 1279-2 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 1279-3 (70 1621) Sklo ve stavebnictví. Izolační skla. Část 3: Dlouhodobá metoda zkoušení a požadavky na rychlost unikání plynu a na tolerance koncentrace plynu. Je výrobní normou pro izolační skla, definující a zajišťující prostřednictvím odpovídajících hodnocení shody s touto normou, že: - se šetří energie, protože hodnota U a solární faktor se významně nezmění, - je chráněno zdraví, protože útlum zvuku a osvětlení se významně nezmění, - je zajištěna bezpečnost, protože se mechanická odolnost významně nezmění. Hlavní oblasti použití izolačních skel jsou instalace ve stavbách a konstrukcích jako jsou okna, dveře, přepážky, střechy a příčky, kde existuje na okrajích ochrana proti přímému ultrafialovému záření. ČSN EN 1279-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN ISO 8536-1 (70 3350) Infuzní přístroje pro lékařské použití. Část 1: Infuzní skleněné lahve. Stanovuje rozměry, provedení a požadavky na infuzní skleněné lahve, které jsou nezbytné pro zajištění funkční vyměnitelnosti. Platí pouze pro infuzní lahve

na jedno použití. ČSN EN ISO 8536-1 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN ISO 8536-1 z března 1993.

ČSN EN ISO 4142 (70 4321) Laboratorní sklo. Zkumavky. Specifikuje a třídí zkumavky, vhodné pro všeobecné laboratorní použití, vyrobené z boritokřemičitého, neutrálního nebo sodnovápenatého skla, které se označují jako typ I, typ II a typ III. ČSN EN ISO 4142 byla vydána v červenci 2003.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

Zahrnuje pouze materiálové listy laboratorních a technických skel. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2003 jedna norma (k témuž datu v r. 2002 - 1, v r. 2001 - 1 a v r. 2000 - 7 norem).

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro stavební materiály, a to zejména pro zeminy, horniny, přírodní kámen, nerudné nerosty (písky, kameniva, zeminy, tuha, slída, apod.), pojiva, strusky, popílky, cement, vápno, malty apod. Dále normy pro cementové výrobky, cihly a cihlářské výrobky, stavební materiály, keramické materiály a výrobky, porcelán užitkový i laboratorní, žárovzdorné výrobky a materiály, izolační materiály, hydroizolační pásy a fólie. Konečně obsahuje předmětové normy pro drtiče, mlýny na nerostné hmoty, třídiče a odlučovače. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 827 norem (k témuž datu v r. 2002 - 897, v r. 2001 - 725 a v r. 2000 - 686 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 28 novelizovaných, resp. nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 48 norem.

ČSN EN 13373 (72 1137) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení geometrických charakteristik výrobků. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13373 z října 2003.

ČSN EN 14066 (72 1138) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení odolnosti proti tepelnému šoku. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 14066 ze srpna 2003.

ČSN EN 13919 (72 1139) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení odolnosti proti stárnutí působením SO₂ při zvýšené vlhkosti. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13919 z července 2003.

ČSN EN 14231 (72 1140) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení odolnosti proti kluzu pomocí zkušebního kyvadla. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 1097-10 (72 1194) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva. Část 10: Stanovení výšky vzlínavosti vody. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 1097-10 z července 2003.

ČSN EN 480-13 (72 2325) Přísady do betonu, malty a injektážní malty. Zkušební metody. Část 13: Referenční malta pro zdění pro zkoušení přísad do malty. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN ISO 9047 (72 2339) Stavební konstrukce. Těsnicí hmoty. Stanovení přilnavosti a soudržnosti tmelů při proměnlivé teplotě. Vydána v prosinci 2003. Nahradila EN ISO 9047 z dubna 1999.

ČSN EN 998-1 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo. Část 1: Malty pro vnitřní a vnější omítky. Tuto první část normy lze použít pro průmyslově vyráběné malty pro vnitřní a vnější omítky s anorganickými pojivy pro vnitřní a vnější omítání stěn, stropů, pilířů a příček. Norma obsahuje definice a jakostní požadavky na konečné výrobky. Netýká se malt u nichž je hlavním aktivním pojivem pojivo ze síranu vápenatého. Speciální malty odolné na požár a zvukově izolační malty, malty pro opravy konstrukcí, úpravu povrchu staveb jako jsou materiály pro vyrovnání, natírání, ochranné vrstvy, organické omítky nanášené v tenkých vrstvách a prefabrikované stavební díly (např. sádkartonové desky) nejsou předmětem této normy. Norma se týká malt pro vnitřní/vnější omítky uvedených v kap. 3 s výjimkou staveništních malt pro vnitřní/vnější omítky. Nicméně však může být tato norma nebo její část použita pro staveništní malty spolu s prováděcími pokyny a národními specifikacemi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 998-1 byla vydána v listopadu 2003. S účinností od 1. 1. 2005 se ruší ČSN 72 2430-1 z října 1992, ČSN 72 2430-2 z října 1992, ČSN 72 2430-4 z října 1992 a ČSN 72 2430-5 z října 1992, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost norem různých čísel.*

ČSN EN 998-2 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo. Část 2: Malty pro zdění. Tato druhá část normy určuje požadavky na průmyslově vyráběné malty pro zdění (pro ukládání, spojování a spárování) pro používání ve zděných stěnách, pilířích a příčkách (např. lícové a omítané zdivo, zatížené a nezatížené zděné konstrukce pro stavby a stavebnictví). Tato norma určuje pro čerstvé malty jakostní požadavky pro dobu zpracovatelnosti, obsah chloridů, obsah vzduchu, čas pro úpravu (jen na malty pro tenké spáry). Pro zatvrdlé malty určuje jakostní požadavky na pevnost v tlaku, soudržnost a objemovou hmotnost, které se prokazují příslušnými zkušebními metodami uvedenými v samostatných evropských normách. Tato norma stanovuje hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Také jsou zahrnuty požadavky na značení výrobků podle této evropské normy. Norma se týká malt pro zdění uvedených v kap. 3 s výjimkou staveništních malt. Nicméně však může být tato norma nebo její část použita pro staveništní malty spolu s prováděcími pokyny a národními specifikacemi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 998-2 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 998-2 ze září 2002 a dále s účinností od 1. 1. 2005 se ruší ČSN 72 2430-3 z října 1992, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 13888 (72 2471) Spárovací malty a lepidla pro keramické obkladové prvky. Definice a specifikace. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13813 (72 2481) Potěrové materiály a podlahové potěry. Potěrové materiály. Vlastnosti a požadavky. Určuje požadavky na potěrové materiály k použití ve vnitřních stavebních podlahových konstrukcích. Norma určuje pro čerstvé potěrové materiály vlastnosti týkající se doby zpracovatelnosti, konzistence, hodnoty pH a pro zatvrdlé potěrové materiály pevnosti v tlaku, pevnosti v tahu za ohybu, odolnosti proti obrusu, tvrdosti povrchu, odolnosti proti opotřebení valivým zatížením, smrštění a rozpínání, modulu pružnosti v tahu za ohybu, přídržnosti, odolnosti v rázu, reakce na oheň, zvukových vlastností, tepelného odporu a odolnost proti chemickému vlivu. Tato norma se týká potěrových materiálů, definovaných v ČSN EN 13318. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění.* ČSN EN 13813 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13813 z července 2003.

ČSN EN 13892-1 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 1: Odběr vzorků, zhotovení a ošetřování zkušebních těles. Určuje metodu pro odběr potěrových materiálů, zhotovení a ošetřování zkušebních vzorků pro následné zkoušky. Tato metoda se použije pro suchý materiál (balený nebo volně ložený), nebo pro čerstvě namíchaný potěrový materiál (připravený k použití nebo umíchaný na stavbě) nebo pro výrobky dodávané jako hotové malty nebo jako balení připravená k míchání. Tato norma se použije pro vzorky potěrového materiálu odebrané u výrobce během výroby a/nebo před expedicí, u odběratele nebo uživatele před nebo v průběhu používání a nebo následně v případě sporu kteroukoli stranou a vzorky výrobku po dokončení míchání před pokládáním. Tato metoda se použije pro malty z cementového potěrového materiálu, potěrového materiálu ze síranu vápenatého, pryskyřičného potěrového materiálu a potěrového materiálu z hořečnaté maltoviny. ČSN EN 13892-1 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13892-1 z července 2003.

ČSN EN 13892-2 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 2: Stanovení pevnosti v tahu za ohybu a pevnosti v tlaku. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13892-2 z července 2003.

ČSN EN 13892-4 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 4: Stanovení odolnosti proti obrusu metodou BCA. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13892-4 z července 2003.

ČSN EN 13892-6 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 6: Stanovení tvrdosti povrchu. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13892-6 z července 2003.

ČSN EN 13892-8 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 8: Stanovení přídržnosti. Vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 13892-8 z července 2003.

ČSN EN 772-5 (72 2635) Zkušební metody pro zdicí prvky. Část 5: Stanovení obsahu aktivních rozpustných solí v pálených zdicích prvcích. Vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 772-5 z července 2002.

ČSN EN 845-1 (72 2710) Specifikace pro pomocné výrobky pro zděné konstrukce. Část 1: Spony, tahové pásy, třmeny pro stropnice a konzolky. Stanovuje požadavky na spony, tahové pásy, třmeny pro stropnice a konzolky pro vzájemné spojení zděných prvků a spojení zděných prvků s dalšími částmi stavebního díla včetně stěn,

stropních konstrukcí, nosníků a sloupů. Pokud jsou upevňovací a připojovací prvky dodávány nebo určeny jako součást pomocných prvků pro zděné konstrukce, požadavky včetně požadavků na chování se vztahují na kompletní výrobek. Norma neplatí pro: - jiné kovy a připojovací prvky než ty, které jsou součástí pomocných prvků; - úhelníky pro police; - upevňovací desky k připojování na stávající stěny; - výrobky z jiných materiálů, než jsou v předmětu normy vyjmenovány. Za pozornost stojí čl. **5.5 Bezpečnost při provádění** - „Návrhem výrobku musí být minimalizováno nebezpečí úrazu pro pracovníky, kteří pracují s výrobky, a to: a) omezením ostrých hran a špičatých konců; b) případně dodáním příslušných ochranných pomůcek společně s výrobkem nebo jejich určením na označení výrobku (např. rukavice a/nebo ochrana očí).“ Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění.** ČSN EN 845-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 845-1 z července 2003.

ČSN EN 845-2 (72 2710) Specifikace pro pomocné výrobky pro zděné konstrukce. Část 2: Překlady. Stanoví požadavky na předem vyrobené překlady nad otvory do světlosti 4,5 m, zhotovené z oceli, pórobetonu, umělého kamene, betonu, předpjatého betonu, keramických tvarovek, vápenopískových prvků, prvků z přírodního kamene, nebo při použití kombinace těchto materiálů. Prefabrikované překlady mohou být buď přímo jako kompletní, nebo jako předem vyrobené části sprážených překladů. Neplatí pro: - překlady celé zhotovené na místě (stavbě), - překlady, u kterých se tažená část zhotovuje na stavbě, - dřevěné překlady, - nevyztužené překlady z přírodního kamene. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění.** ČSN EN 845-2 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 845-2 z července 2003.

ČSN EN 845-3 (72 2710) Specifikace pro pomocné výrobky pro zděné konstrukce. Část 3: Výztuž do ložných spár z ocelové mřížoviny. Stanoví požadavky na výztuž do ložných spár zdiva pro použití podle dimenzování a pro použití bez dimenzování. Pokud výrobky mají být použity v dutinách stěnách, tato evropská norma zahrnuje pouze vlastnosti mřížoviny jako výztuže v ložných spárách a ne její chování při umístění jako stěnové spony přes dutinu ve stěně. Norma neplatí pro: - výrobky ve formě jednotlivých drátů; - výrobky vytvořené z materiálů jiné než určené pevnostní třídy z austenitické korozivzdorné oceli nebo pozinkovaných plechů nebo pozinkovaných ocelových drátů s povlakem z organických hmot nebo bez něho. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění.** ČSN EN 845-3 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 845-3 z července 2003.

ČSN EN 33 (72 4844) Záchodové mísy stojící na podlaze s pevně připojenou splachovací nádrží. Připojovací rozměry. Vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 33 z října 1999.

ČSN EN 111 (72 4851) Umývatka nástěnná. Připojovací rozměry. Vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 111 z října 1999.

ČSN EN 993-18 (72 6020) Zkušební metody pro žárovzdorné výrobky tvarované hutné. Část 18: Stanovení objemové hmotnosti zrněných materiálů vodní vakuovou metodou. Vydána v srpnu 2003. Touto normou se částečně nahrazuje ČSN 72 5010 z 11. 4. 1988 v rozsahu uvedeném v národní předmluvě. (V této normě pozbývají účinnosti všechna ustanovení, týkající se žárovzdorných výrobků. ČSN 72 5010 zůstává platit pro ostatní keramické směsi a výrobky.)

ČSN EN 13494 (72 7103) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení přídržnosti lepicí hmoty nebo základní vrstvy k tepelně izolačnímu materiálu. Určuje zařízení a postupy stanovení přídržnosti lepicí hmoty a základní vrstvy k tepelně izolačnímu materiálu. ČSN EN 13494 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13494 z července 2003.

ČSN EN 13495 (72 7104) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení soudržnosti vnějšího tepelně izolačního kompozitního systému (ETICS) (zkouška pěnovým blokem). Určuje zařízení a postup stanovení soudržnosti vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů (ETICS), připevněných buď mechanicky nebo mechanicky a lepením. Popsaná metoda je známá jako „zkouška pěnovým blokem“. ČSN EN 13495 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13495 z července 2003.

ČSN EN 13496 (72 7105) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení mechanických vlastností skleněné síťoviny. Určuje zařízení a postup stanovení pevnosti v tahu a poměrného prodloužení skleněné síťoviny používané pro vyztužení základní vrstvy vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů (ETICS). ČSN EN 13496 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13496 z července 2003.

ČSN EN 13497 (72 7106) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení odolnosti vnějšího tepelně izolačního kompozitního systému (ETICS) proti rázu. Určuje zařízení a postup stanovení odolnosti vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů proti rázu. ČSN EN 13497 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13497 z července 2003.

ČSN EN 13498 (72 7107) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení odolnosti vnějšího tepelně izolačního kompozitního systému (ETICS) proti vtlačení. Určuje zařízení a postup stanovení odolnosti vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů proti vtlačení speciálně upraveného ocelového válce. ČSN EN 13498 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13498 z července 2003.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Obsahuje technické normy pro geometrickou přesnost staveb, solární energii, geodetické práce, stavební fyziku (teplo, vlhko apod.) ochranu staveb proti vodě, požární bezpečnost staveb apod. Dále pro navrhování zakládání, provádění a zkoušení staveb, střech a také zděných, betonových kovových a dřevěných konstrukcí, rovněž také pro stavební objekty a funkční díly stavebních objektů. Kromě toho normy pro stavby železniční, pro bydlení, průmysl, školství, kulturu a tělesnou výchovu, správu a řízení, také pro stavby pro skladování, šaten a ostatní účelové stavby (požární stanice, laboratoře apod.), stavby silniční a mostní, železniční a ostatní inženýrské stavby. Také normy pro stavby vodní, vodovodů a kanalizací, úpravy vodních toků a hráze, pro stavby silniční včetně tunelů a jiných podzemních staveb. Konečně normy pro stavební a silniční stroje, pro stavební lešení a stavební výtahy a pro stavby civilní obrany. Tato třída českých technických norem je v SZÚ

systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 703 norem (k témuž datu v r. 2002 - 659, v r. 2001 - 600 a v r. 2000 - 537 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 38 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 84 norem.

ČSN 73 0001-5 Navrhování stavebních konstrukcí. Slovník. Část 5: Dřevěné konstrukce. Uvádí pouze abecedně seřazený anglicko - český slovník, vztahující se k geotechnice. ČSN 73 0001-5 byla vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 13787 (73 0313) Tepelně izolační výrobky pro zařízení budov a průmyslové instalace. Stanovení deklarované hodnoty součinitele tepelné vodivosti. Stanovuje postup pro určení a ověření deklarované hodnoty součinitele tepelné vodivosti v závislosti na teplotě tepelně izolačních materiálů a výrobků používaných pro izolace zařízení budov a průmyslové instalace. Informativní příloha B uvádí také optimální postup pro stanovení součinitele tepelné vodivosti formou závislosti nebo tabulky, pomocí naměřených hodnot. Tuto normu nelze použít pro tepelně izolační výrobky používané jako vnější stavební dílce. Pro tyto výrobky platí postupy stanovené v ISO 10456 Stavební materiály a výrobky. Postupy stanovení deklarovaných a návrhových tepelných hodnot. ČSN EN ISO 13787 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 354 (73 0535) Akustika. Měření zvukové pohltivosti v dozvukové místnosti. Stanovuje metodu měření činitele zvukové pohltivosti akustických materiálů (konstrukcí) používaných pro úpravu stěn a stropů nebo ekvivalentní pohltivé plochy objektů, jako nábytku, osob nebo akustických těles v dozvukové místnosti. Není určena k měření pohltivých vlastností slabě tlumených rezonátorů. Získané výsledky mohou být použity pro porovnání a pro výpočty úprav prostorové akustiky a protihlukových opatření. ČSN EN ISO 354 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN ISO 354 z listopadu 1992.

ČSN EN 13501 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň, Část 2: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti, kromě vzduchotechnických zařízení, Část 3: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti komponentů běžných provozních instalací (jiných než systémů pro řízení kouře), Část 4: Klasifikace podle výsledků zkoušek komponentů systémů pro řízení kouře a Část 5: Klasifikace podle výsledků zkoušek střech vystavených vnějšímu požáru.* V druhém pololetí 2003 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13501-1 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň. Určuje postup klasifikace podle reakce na oheň pro všechny stavební výrobky včetně výrobků zabudovaných v konstrukcích staveb. Výrobky jsou uvažovány ve vztahu k jejich konečnému použití. Tento dokument platí pro dvě kategorie výrobků, které jsou v této evropské normě ošetřeny samostatně, a to: - stavební výrobky, kromě podlahových krytin a - podlahové krytiny. Za pozornost stojí Příloha A, kde se podává základní informace pro použití rozhodnutí Komise z 8. února 2000, kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci stavebních výrobků podle reakce na oheň. Tím se potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k této (stavební) Směrnici.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* Za pozornost dále stojí Národní příloha NA, která informuje o převodu požadavků požárních projektových

norem řady ČSN 73 08.. na třídy stavebních výrobků v reakci na oheň. ČSN EN 13501-1 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 13501-1 z července 2002. S účinností od 1. 1. 2004 ruší ČSN 73 0862 z 17. 6. 1980 a s účinností od 1. 1. 2008 ruší ČSN 73 0823 z 3. 5. 1983, které do uvedených dat platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta:* *Upozorňuje se na souběžnou platnost tří norem zcela odlišných čísel.*

ČSN EN 13823 (73 0881) Zkoušení reakce stavebních výrobků na oheň. Stavební výrobky kromě podlahových krytin vystavené tepelnému účinku jednotlivého hořícího předmětu. Určuje zkušební metodu pro stanovení reakce na oheň stavebních výrobků kromě podlahových krytin a kromě výrobků, které jsou uvedeny v rozhodnutí Evropské komise 2000/147/ES, při vystavení tepelnému účinku jednotlivého hořícího předmětu (SBI). V Úvodu normy je uvedeno toto **Bezpečnostní upozornění:** „Všechny osoby, zabývající se řízením a prováděním zkoušky popsané v této normě musí věnovat pozornost tomu, že požární zkoušky mohou být nebezpečné, a že při nich existuje nebezpečí uvolňování toxických anebo škodlivých plynů a kouře. Mají se zhodnotit všechna možná nebezpečí a rizika pro zdraví, určit a zajistit potřebná bezpečnostní opatření. Kouř a plyny mají být odstraněny ze zkušebního místa. Mají se vydat písemné bezpečnostní pokyny. Příslušní pracovníci mají být řádně vyškoleni. Má být zajištěno, aby pracovníci zkušebny trvale dodržovali písemné bezpečnostní pokyny. Pro systém rozvodu propanu jsou požadována zvláštní opatření.“ (Dále jsou tato opatření podrobně popsána a text pokračuje.) „Zvláštní opatření jsou požadována pro hašení hořících zkušebních těles. Pokud se provádí hašení z důvodů intenzivního hoření zkušebního tělesa doporučuje se, aby druhý operátor byl připravený zasáhnout. Mají být k dispozici hasební prostředky (poněvadž tepelný výkon během intenzivního hoření může zničit zařízení).“ Rozsáhlá norma, cca 87 stran. ČSN EN 13823 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 13823 z července 2002.

ČSN EN ISO 1182 (73 0882) Zkoušení reakce stavebních výrobků na oheň. Zkouška nehořlavosti. Stanoví zkušební metodu pro stanovení nehořlavosti stejnorodých stavebních výrobků a podstatných složek nesterodých výrobků, a to za stanovených podmínek. Informace o shodnosti zkušební metodiky jsou uvedeny v příloze A. ČSN EN ISO 1182 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 1182 ze září 2002.

ČSN EN ISO 1716 (73 0883) Zkoušení reakce stavebních výrobků na oheň. Stanovení spalného tepla. Určuje metodu pro stanovení tepelného obsahu stavebních výrobků při konstantním objemu v kalorimetrické bombě. Norma popisuje zkušební metodu pro měření spalného tepla (PCS). Příloha A popisuje pro případ potřeby výpočet výhřevnosti (PCI). Informace o shodnosti zkušební metodiky jsou uvedeny v příloze B. ČSN EN ISO 1716 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 1716 z července 2002.

ČSN EN ISO 11925-2 (73 0884) Zkoušení reakce na oheň. Zápalnost stavebních výrobků vystavených přímému působení plamene. Část 2: Zkouška malým zdrojem plamene. Stanoví zkušební metodu pro stanovení zápalnosti stavebních výrobků při přímém působení malého plamene za nulového sálání na svisle umístěné zkušební těleso. Výrobky, které se taví a oddalují od plamene, aniž by byly zapáleny, mohou být předmětem dodatečného zkušebního postupu uvedeného v příloze A. Informace o shodnosti zkušební metody jsou uvedeny v příloze B. ČSN EN ISO 11925-2 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 11925-2 ze září 2002.

ČSN EN ISO 9239-1 (73 0888) Zkoušení reakce podlahových krytin na oheň. Část 1: Stanovení chování při hoření užitím zdroje sálavého tepla. Stanovuje metodu pro hodnocení chování při hoření vyvolaném opačným proudem vzduchu a šíření plamene po

vodorovně uložených podlahových krytinách, vystavených odstupňovanému radiačnímu tepelnému toku ve zkušební komoře po zapálení řízeným plamenem hořáku. Tato metoda platí pro všechny typy podlahových krytin, např. textilní koberce, korkové, dřevěné, pryžové a plastové podlahové krytiny, i pro jejich povlaky. Výsledky získané touto metodou vyjadřují chování podlahových krytin, včetně jakýchkoliv použitých podkladů. Všechny zkoušky mohou ovlivnit modifikace podkladové vrstvy, připevnění k podkladu, podložky nebo jiné změny podlahových krytin. ČSN EN ISO 9239-1 byla vydána v září 2003. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 9239-1 z července 2002.

ČSN EN 1520 (73 1203) Prefabrikované vyztužené dílce z mezerovitého betonu z pórovitého kameniva. Týká se prefabrikovaných vyztužených dílců z mezerovitého betonu z pórovitého kameniva určených k použití v pozemních stavbách: a) pro nosné konstrukční prvky, b) pro nenosné prvky, např. dílce pro protihlukové bariéry. V závislosti na druhu a určeném použití stavebních prvků, pro které jsou dílce určeny, mohou se dílce použít - v doplnění k jejich nosné a obalové funkci - pro zajištění požární odolnosti, zvukové izolace a tepelné izolace, podle odpovídajících ustanovení této evropské normy. Dílce začleněné do této normy jsou určeny pouze pro účinky převážně statických zatížení, pokud nejsou v odpovídajících ustanoveních této evropské normy uvedena speciální opatření. Rozsáhlá norma, cca 80 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 1520 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 338 (73 1711) Konstrukční dřevo. Třídy pevnosti. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 338 z října 1996.

ČSN EN 40-3-3 (73 2093) Osvětlovací stožáry. Část 3-3: Návrh a ověření. Ověření výpočtem. Stanoví požadavky pro ověřování návrhu osvětlovacích stožárů výpočtem. Platí pro dřívkové stožáry nepřesahující výšku 20 m včetně dřívkového svítidla a pro stožáry s výložníkem nepřesahující výšku 18 m přípojného bodu svítidla. Výpočty používané v této normě jsou založeny na zásadách mezních stavů, kde je účinek zatížení násobený součiniteli srovnán s příslušnou odolností konstrukce. Požadavky na osvětlovací stožáry vyrobené z jiných materiálů než je beton, ocel, hliník nebo polymerní kompozit vyztužený vlákny (např. dřevo, plasty nebo litina) nejsou v této normě zahrnuty. Tato norma zahrnuje požadavky na funkční vlastnosti při vodorovném zatížení způsobeném větrem. Pasivní bezpečnost a chování osvětlovacího stožáru při nárazu vozidla nejsou v normě zahrnuty. Tato skupina osvětlovacích stožárů má splňovat dodatečné požadavky. ČSN EN 40-3-3 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 40-7 (73 2097) Osvětlovací stožáry. Část 7: Požadavky na osvětlovací stožáry z polymerních kompozitů vyztužených vlákny. Stanovuje funkční požadavky pro osvětlovací stožáry z polymerních kompozitů vyztužených vlákny, které se používají zejména pro osvětlení pozemních komunikací. Zahrnuje požadavky na materiál a zkušební metody. Uvažované kompozitní materiály jsou zhotoveny z pryskyřičné matrice vyztužené vysokopevnostním vláknovým materiálem. Platí pro dřívkové stožáry nepřesahující výšku 20 m včetně dřívkového svítidla a pro stožáry s výložníkem nepřesahující výšku 18 m přípojného bodu svítidla. Norma stanovuje funkční vlastnosti vzhledem k základním požadavkům na odolnost vůči vodorovnému zatížení (větrem) a funkční vlastnosti při nárazu vozidla (pasivní bezpečnost) pro splnění základního požadavku č. 4 Bezpečnost při užívání zjišťovaného podle odpovídajících zkušebních metod uvedených v této evropské normě nebo dostupných

v jednotlivých evropských normách. Norma stanovuje kritéria pro hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 40-7 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12617-1 (73 2128) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Část 1: Stanovení lineárního smrštění polymeru a systémů povrchové ochrany. Uvádí metodu pro stanovení lineárního smrštění bezrozpuštědlových vícesložkových za studena tvrdnoucích pryskyřic, určených pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. ČSN EN 12617-1 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 13062 (73 2135) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení tixotropie výrobků pro ochranu výztuže. Uvádí metodu pro stanovení tixotropie výrobků a systémů určených k ochraně výztuže. Pro pochopení problematiky uvádíme tuto definici v čl. **3.1 Tixotropie** (thixotropy) - stékání materiálu z ocelové desky umístěné ve svislé poloze po dobu 24 hodin od nanesení materiálu. ČSN EN 13062 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 336 (73 2822) Konstrukční dřevo. Rozměry, dovolené odchylky. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 336 z března 1997.

ČSN EN 13502 (73 4205) Komíny. Pálené/Keramické komínové nástavce. Požadavky a zkušební metody. Stanovuje požadavky a zkušební metody pro pálené/keramické komínové nástavce s plnými stěnami, které slouží k odvádění zplodin hoření do ovzduší přirozeným tahem. Zahrnuje nástavce domovních a průmyslových komínů, které nejsou konstrukčně nezávislé (volně stojící). Tato norma stanoví funkční požadavky na průmyslově vyráběné nástavce. Rovněž stanoví jejich označování a kontroly. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 13502 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13502 z července 2003.

ČSN EN 13384-1 (73 4206) Komíny. Tepelně technické a hydraulické výpočtové metody. Část 1: Samostatné komíny. Stanovuje metody tepelně technického a hydraulického výpočtu samostatného komína. Výpočtové metody podle této části normy jsou použitelné pro podtlakové i přetlakové komíny s mokrým nebo suchým provozem. Platí pro komíny, na které jsou napojeny spotřebiče paliv, u kterých jsou známy parametry spalín, požadované při výpočtu. Výpočtové metody podle této části normy jsou použitelné pro komíny s připojením jediného spotřebiče paliv. Výpočtové metody v části 2 této normy jsou použitelné pro komíny s větším počtem připojení od spotřebičů a pro komíny s jediným připojením více spotřebičů. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN EN 13384-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13384-1 z července 2003.

ČSN EN 12231 (73 5930) Povrchy pro sportoviště. Zkušební metoda. Stanovení pokryvnosti přírodního trávníku. Stanovuje tři metody hodnocení pokryvnosti přírodního trávníku pro povrchy sportovišť. ČSN EN 12231 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 12232 (73 5932) Povrchy pro sportoviště. Stanovení výšky zplstnatělé vrstvy přírodního trávniku. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy. Obsahuje česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma specifikuje metodu pro stanovení výšky zplstnatělé vrstvy přírodního trávniku pro povrchy sportovišť. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 12232 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 12233 (73 5933) Povrchy pro sportoviště. Stanovení výšky porostu přírodního trávniku. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy. Obsahuje česky (vedle Národní předmluvy) pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma specifikuje metodu pro stanovení výšky porostu přírodního trávniku pro povrchy sportovišť. Metoda není vhodná pro plochy s pokryvností, měřenou podle ČSN EN 12231, menší než 50%, protože je pravděpodobné, že by došlo k výraznějšímu stlačení listů a mohly by se stanovit skutečnosti neodpovídající nízké hodnoty výšky porostu. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 12233 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 12230 (73 5953) Povrchy pro sportoviště. Stanovení tahových vlastností pro syntetické povrchy. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy. Obsahuje česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma specifikuje metodu pro stanovení tahových vlastností pro materiály používané jako povrchy pro plochy sportovišť. Může se používat pro elastomerní materiály, používané jako vrchní nášlapná vrstva takových ploch, a pro elastomerní materiály používané jako podkladní vrstvy ve vícevrstvých systémech povrchů pro sportoviště. Může se použít jak pro prefabrikované deskové materiály, tak pro materiály vytvářené litím tekutých systémů vulkanizovaných na místě. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 12230 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 12616 (73 5979) Povrchy pro sportoviště. Stanovení rychlosti vsakování vody. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy. Obsahuje (vedle Národní předmluvy) česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma specifikuje tři metody pro stanovení rychlosti vsakování vody. Metoda A je vhodná pro sportovní syntetické, textilní, syntetické trávniky a minerální povrchy s pojivem, metoda B je vhodná pro přírodní trávnik a metoda C pro minerální povrchy bez pojiva. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 12616 byla vydána v září 2003.

ČSN 73 6006 Výstražné fólie k identifikaci podzemních vedení technického vybavení. Stanoví barevné rozlišení výstražných fólií podle druhu podzemních vedení technického vybavení a upřesňuje polohu, rozměry a podmínky použití výstražných fólií ve výkopové rýze. ČSN 73 6006 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN 73 6006 z 4. 1. 1991.

ČSN EN 12697-2 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 2: Zrnitost. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12697-29 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 29: Stanovení rozměrů asfaltových zkušebních těles. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13146 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení odporu proti podélnému posunutí kolejnice, Část 2: Stanovení odporu proti pootočení, Část 3: Stanovení útlumu rázového zatížení, Část 4: Účinek opakovaného zatížení, Část 5: Stanovení elektrického odporu, Část 6: Vliv extrémních okolních podmínek, Část 7: Stanovení svěrné síly a Část 8: Provozní ověřování. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13146-1 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 1: Stanovení odporu proti podélnému posunutí kolejnice. Uvádí postup laboratorní zkoušky pro stanovení maximálního podélného zatížení, které může působit na kolejnici upevněnou pomocí systému upevnění na příčný nebo výhybkový pražec nebo na prvek pevné jízdní dráhy, aniž by došlo k jejímu trvalému posunutí. Tento zkušební postup platí pro úplnou sestavu upevnění kolejnic. ČSN EN 13146-1 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13146-1 z června 2003.

ČSN EN 13146-2 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 2: Stanovení odporu proti pootočení. Určuje postup laboratorní zkoušky pro stanovení momentu, potřebného k pootočení kolejnice upevněné sestavou upevnění k pražci o 1° v rovině rovnoběžné s úložnou plochou pražce. Zjištěnou hodnotu lze použít při výpočtech stability koleje. Tento zkušební postup platí pro úplnou sestavu upevnění kolejnic. ČSN EN 13146-2 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13146-2 z června 2003.

ČSN EN 13146-3 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 3: Stanovení útlumu rázového zatížení. Určuje postup laboratorní zkoušky, při které působí rázové zatížení na kolejnici upevněnou k betonovému příčnému nebo výhybkovému pražci. Zkouška modeluje účinek rázového zatížení způsobeného provozem na železniční trati, a měří se napětí vyvolané v pražci. Používá se pro porovnání útlumu rázového zatížení na betonových příčných nebo výhybkových pražcích s různými podložkami pod patu kolejnice. Tato norma zahrnuje referenční a alternativní zkušební postup. Tento zkušební postup platí pro úplnou sestavu upevnění kolejnic. ČSN EN 13146-3 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13146-3 z června 2003.

ČSN EN 13146-4 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 4: Účinek opakovaného zatížení. Určuje postup laboratorní zkoušky opakovaným cyklickým pohybem představujícím pohyby způsobené provozem na železniční trati. Používá se pro stanovení dlouhodobého chování přímých systémů upevnění. Tento

zkušební postup platí pro úplnou sestavu upevnění kolejnic. ČSN EN 13146-4 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13146-4 z června 2003.

ČSN EN 13146-5 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 5: Stanovení elektrického odporu. Určuje postup laboratorní zkoušky pro stanovení elektrického odporu ve vlhkých podmínkách mezi pojížděnými kolejnicemi, které jsou pomocí systému upevnění připevněné na ocelovém nebo betonovém příčném pražci, výhybkovém pražci nebo prvku pevné jízdy dráhy. Tento zkušební postup platí pro úplnou sestavu upevnění kolejnic. ČSN EN 13146-5 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 13146-5 z června 2003.

ČSN EN 13146-8 (73 6375) Železniční aplikace. Trať. Metody zkoušení systémů upevnění. Část 8: Provozní ověřování. Stanovuje postup porovnávacího zkoušení systémů v koleji. Postup zkoušky je vhodný pro systémy upevnění, které s ohledem na všechny další zřetely vyhovují prEN 13481, část 2 až 7. Tato zkouška platí pro úplnou sestavu upevnění. Může být použita pouze pro porovnávací zkoušení takových systémů upevnění, které byly namontovány ve stejné době na tom typu podpory, pro kterou jsou určeny. ČSN EN 13146-8 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 1263 (73 8114) Záchytné sítě. *Tato evropská norma je součástí následující řady: Část 1: bezpečnostní požadavky, zkušební metody, Část 2: Bezpečnostní požadavky pro osazování záchytných sítí. V prvním pololetí 2003 (v předchozím souboru) jsme zaznamenali první část této normy, která byla ale vydána jen oznámením o schválení (Endorsement notice), tedy bez českého textu normy. V druhém pololetí 2003 byla k dispozici druhá část.*

ČSN EN 1263-2 (73 8114) Záchytné sítě. Část 2: Bezpečnostní požadavky pro osazování záchytných sítí. Stanovuje bezpečnostně technické požadavky pro osazování záchytných sítí v souladu s návodem na používání výrobce a v souladu s požadavky na výrobky a zkušební postupy pro záchytné sítě typu S, T, U a V podle ČSN EN 1263-1. Malé záchytné sítě typu S podle ČSN EN 1263-1 (menší než 35 m² a s nejkratší stranou menší než 5,0 m) nejsou předmětem této normy. ČSN EN 1263-2 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 1263-2 z července 1999.

ČSN EN 13331-1 (73 8121) Pažicí systémy pro výkopy. Část 1: Požadavky na výrobky. Stanovuje požadavky na kovové pažicí systémy pro výkopy, které jsou kompletně sestaveny z předem zhotovených dílců. Obsahuje požadavky na materiál, konstrukční a stavební provedení. V příloze A jsou uvedeny hodnoty dílčích součinitelů spolehlivosti. ČSN EN 13331-1 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13331-1 z července 2003.

ČSN EN 13331-2 (73 8121) Pažicí systémy pro výkopy. Část 2: Posouzení výpočtem nebo zkouškou. Stanovuje postupy pro výpočet a zkoušku pro posouzení shody pažicích systémů pro výkopy s požadavky normy ČSN EN 13331-1. ČSN EN 13331-2 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13331-2 z července 2003.

ČSN EN 13377 (73 8122) Průmyslově vyráběné dřevěné podpěrné nosníky. Požadavky, klasifikace a posuzování. Blíže určuje rozdělení, požadavky a metody posuzování průmyslově vyráběných podpěrných nosníků. Rovněž jsou uvedeny informace o požadavcích na řízení výroby. Průmyslově vyráběné dřevěné podpěrné nosníky jsou určeny pro použití v podpěrném lešení a bednění a pro zatěžování ve směru výšky nosníku. Nosníky mají lepený I-profil tvořený dvěma shodnými pásy z rostlého dřeva vzájemně spojenými buď

stojinou z materiálu na bázi dřeva, přičemž výška nosníku je 160 mm, 200 mm a 240 mm, nebo spojenými s příhradovinou z rostlého dřeva a výšce nosníku 240 mm. ČSN EN 13377 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13377 z července 2003.

ČSN EN 12811-3 (73 8123) Dočasné stavební konstrukce. Část 3: Zatěžovací zkoušky. Stanovuje pravidla pro zatěžovací zkoušky, dokumentaci a vyhodnocení zkušebních výsledků dočasných konstrukcí pro stavebnictví mimo oblast strojírenství. ČSN EN 12811-3 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN EN 12811-3 z července 2003.

Třída 74 - Části staveb

Obsahuje technické normy pro ocelová schodiště, žebříky a zábradlí, pro stropy a podlahy, okna, dveře, vrata z různých materiálů, dále normy pro doplňkové části stavebních objektů a bytová jádra a konečně pro lehké obvodové pláště. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 115 norem (k témuž datu v r. 2002 - 106, v r. 2001 - 75 a v r. 2000 - 57 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 8 norem.

ČSN EN 523 (74 2880) Hadice z ocelového pásku pro předpínací výztuž. Terminologie, požadavky, řízení jakosti. Platí pro válcové hadice z ocelového pásku bez povlaku se šroubovicovým profilováním a s jmenovitým průměrem do 130 mm a pro jejich spojky, které po sestavení vytvářejí kanálky pro předpínací výztuž v prvcích z dodatečně předpjatého betonu. Platí pouze pro hadice a spojky ze šroubovicovitě svinovaného nebo svařovaného ocelového pásku. Hadice z plastů nejsou předmětem této normy. Těsnění mezi hadicemi a spojkami není předmětem této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.** ČSN EN 523 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 523 z října 1998.

ČSN EN 12216 (74 6024) Okenice, vnější a vnitřní clony. Terminologie, slovník odborných výrazů a definice. Platí pro všechny typy clon, markýz a okenic, uvedených v kapitole 11 bez ohledu na jejich účel, konstrukci a materiál součástí, jak jsou používány a aplikovány ve stavbách. Norma neplatí pro vrata. Česky, anglicky, německy a francouzsky je uvedeno názvosloví. Hesla jsou definována česky a anglicky. Značnou část normy zabírají obrázky (nákrasy). Rozsáhlá norma, cca 92 stran. ČSN EN 12216 byla vydána v srpnu 2002.

ČSN EN 12400 (74 6025) Okna a dveře. Mechanická trvanlivost. Požadavky a klasifikace. Vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13330 (74 6029) Okenice. Náraz tvrdým tělesem. Zkušební metoda. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 13330 (74 6029) z července 2003.

ČSN EN 12608 (74 6707) Profily z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro výrobu oken a dveří. Klasifikace, požadavky a zkušební metody. Vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 13049 (74 6805) Okna. Náraz měkkým a těžkým tělesem. Zkušební metoda, bezpečnostní požadavky a klasifikace. Určuje zkušební metodu, bezpečnostní požadavky a klasifikaci pro stanovení vlivu nárazu měkkého a těžkého tělesa na okno. Všechna přídatná pohyblivá okenní křídla nebo pevná zasklení, která mohou být osazena uvnitř na hlavní okenní křídla, musí být zkoušena stejně. Zkouška platí pro všechny výplně z jakýchkoli materiálů, včetně skla. Norma není určena ke stanovení pevnosti skla, pokud je použito jako výplň. Je určena k posouzení chování mezi všemi součástmi okna, zejména však s ohledem na bezpečnost při použití. Zkouška byla koncipována tak, aby byla vhodná pro všechny typy oken, provedení a materiálů. ČSN EN 13049 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12978 (74 7032) Vrata. Bezpečnostní zařízení pro motoricky ovládaná vrata. Požadavky a zkušební metody. Platí pro návrh, konstrukci a zkoušení snímacích ochranných zařízení, pokud je zařízení používáno k detekci pěších (chodců), včetně konkrétních použití pomalu se pohybujícími staršími osobami, pomalu se pohybujícími zdravotně postiženými osobami a dětmi, které mohou být vystaveny zranění motoricky ovládanými vraty a závory, elektricky ovládanými z veřejných rozvodů a určené pro instalaci v oblastech s dosahem osob, a pro které je hlavním určeným použitím zajistit bezpečný vstup zboží a nákladních vozů, doprovázených nebo řízených osobami, v průmyslových, komerčních nebo obytných objektech. Tato norma se zabývá všemi významnými nebezpečími popsány v příloze A a stanovuje požadavky k jejich vyloučení nebo omezení na minimum. (Jde vesměs o nebezpečí mechanická a elektrická, z hygienických jen nebezpečí vytvářená zanedbáním ergonomických zásad.) Norma zahrnuje požadavky pro elektricky ovládaná bezpečnostní zařízení užívající napájení ze sítě za předpokladu, že instalace nebo použití spojení s motorickými vraty zabrání nebezpečným situacím, které se mohou vyskytnout, pokud se vrata používají normálně. Tato norma platí pouze pro bezpečnostní zařízení vrat vyrobená po datu publikování. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění.* ČSN EN 12978 byla vydána v prosinci 2003.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Obsahuje základní, názvoslovné a výpočtové technické normy pro vodní hospodářství, hydromeliorace (všeobecně, průzkumné práce, odvodňování, závlahy apod.), dále normy pro provoz vodohospodářských děl, pro hydrotechniku, úpravy vodních toků, nádrže, zdrže, apod. Posléze normy pro ochranu vodních toků, ochranu vod při manipulaci se závadnými látkami a jejich skladování a pro protierozní ochranu zemědělské půdy. Poměrně značně rozsáhlá skupina normalizující chemické výrobky pro úpravu vody. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro vodárenství (všeobecně, odběr, jímání, úprava a čerpání vody, vodovodní potrubí a vodárenské objekty). Tato třída obsahuje též normy pro kanalizace (všeobecně, stokové sítě a objekty na nich, trubní materiály, čištění odpadních vod, vnitřní kanalizace, provoz a zkoušení apod.). Konečně normy pro jakost vod (odběr vzorků, požadavky na jakost, fyzikální, chemický, biologický, mikrobiologický a radiologický rozbor vod a rozbor kalů). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 405 norem (k témuž datu v r. 2002 - 368, v r. 2001 - 342 a v r. 2000 - 296 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 15 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 33 norem.

ČSN 75 0101 Vodní hospodářství. Základní terminologie. Stanoví základní termíny a jejich definice ve vodním hospodářství včetně cizojazyčných termínů v angličtině, francouzštině a němčině. Termíny jsou rozděleny do jednotlivých kapitol podle věcné příslušnosti. Všechny termíny v této normě je třeba považovat v souladu s jejím názvem za termíny vodního hospodářství. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky je definováno asi 174 hesel. ČSN 75 0101 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 73 6510 z 30. 4. 1984.

ČSN 75 0121 Vodní hospodářství. Terminologie vodních toků. Stanoví základní termíny a jejich definice v hydrotechnice, a to pro vodní toky, úpravy a revitalizace vodních toků včetně cizojazyčných termínů v angličtině, francouzštině a němčině. Termíny jsou rozděleny do jednotlivých kapitol podle věcné příslušnosti. Všechny termíny v této normě je třeba považovat v souladu s jejím názvem za termíny hydrotechniky. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky je definováno asi 330 hesel. ČSN 75 0121 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN 73 6512 z 8. 11. 1983.

ČSN 75 0124 Vodní hospodářství. Terminologie vodních nádrží a zdrží. Stanoví základní termíny a jejich definice ve vodním hospodářství na úseku vodních nádrží a zdrží. Termíny jsou rozděleny do jednotlivých kapitol podle věcné příslušnosti. Všechny termíny v této normě je třeba považovat v souladu s jejím názvem za termíny vodního hospodářství. Víceslovné termíny je možno v textu, neohrozí-li to jeho srozumitelnost, přiměřeně zjednodušit. Tato zásada byla uplatněna i při formulaci termínů a definic v této normě. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky je definováno asi 177 hesel. ČSN 75 0124 byla vydána v listopadu 2003. Nahradila ČSN 73 6515 z 6. 10. 1983.

ČSN EN 12729 (75 5415) Zařízení na ochranu proti znečištění pitné vody zpětným průtokem. Zábrana proti zpětnému průtoku s kontrolovatelným redukováným tlakovým pásmem. Skupina B. Druh A. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy. Obsahuje česky pouze tuto **Anotaci obsahu:** Norma stanovuje rozsah použití, rozměrové a fyzikálně-chemické požadavky, požadavky na konstrukci, hydraulické, mechanické a akustické požadavky na zábranu proti zpětnému průtoku s kontrolovatelným redukováným tlakovým pásmem, skupiny B, druhu A. Tyto zábrany mají zabránit zpětnému nasátí nebo zpětnému tlakovému průtoku vody v rozvodné síti pitné vody. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list a Národní předmluva, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 12729 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13076 (75 5461) Zařízení na ochranu proti znečištění pitné vody zpětným průtokem. Neomezený volný výtok. Skupina A. Druh A. Stanoví vlastnosti a požadavky na neomezený volný výtok, určený na ochranu proti znečištění pitné vody ve vnitřních vodovodech. Norma platí pro zařízení s neomezeným volným výtokem, sestavené ve výrobním závodě nebo zhotovené na místě, a stanoví fyzikálně chemické vlastnosti konstrukčních materiálů pro účel a použití v průběhu normálního provozu v souladu s touto normou. ČSN EN 13076 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 13443-1 (75 5463) Zařízení na úpravu vody vnitřních vodovodů. Mechanické filtry. Část 1: Velikost částic od 80 µm do 150 µm. Požadavky na provedení, bezpečnost a zkoušení. Platí pro mechanické filtry pro zařízení osazované v rozvodech pitné vody vnitřních vodovodů, o jmenovité světlosti od DN 15 do DN 100, o nejmenším jmenovitém tlaku PN 10, o velikosti filtrovaných částic od 80 µm do 150 µm a o nejmenší návrhové teplotě 30°C. Tato norma stanoví požadavky vztahující se na konstrukci a způsob provozu filtrů a popisuje příslušné zkušební metody. Týká se pouze zařízení, která jsou pevně připojena v místě napojení vodovodní přípojky na vnitřní vodovod. ČSN EN 13443-1 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 12255-13 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 13: Čištění odpadních vod chemickým srážením. Stanoví požadavky na chemické čištění odpadních vod chemickým srážením/flokulací za účelem odstraňování fosforu a nerozpuštěných látek. Použití polymerů není obsahem této normy. Rozdíly ve způsobech čištění odpadních vod v Evropě vedly k vývoji různých postupů. Tato norma poskytuje základní informace o těchto postupech, nepopisuje však všechny podrobnosti. Podrobnější informace, doplňující pokyny obsažené v této normě, lze získat z podkladů uvedených v bibliografii. Za pozornost stojí - v Předmluvě uvedené - toto **UPOZORNĚNÍ - Použití této normy může zapříčinit vznik nebezpečných látek, nebezpečného provozu a zařízení. Tato norma si neklade za cíl poukázat na problematiku v celém rozsahu s tím spojenou. Je na odpovědnosti uživatele této normy zajistit vhodná opatření na ochranu zdraví a bezpečnosti práce, která by byla v souladu s národními předpisy (viz též EN 12255-10).** ČSN EN 12255-13 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 858-2 (75 6510) Odlučovače lehkých kapalin (např. oleje a benzínu). Část 2: Volba jmenovité velikosti, instalace, provoz a údržba. Je určena pro odlučovače používané k odlučování lehkých kapalin z odpadních vod. Tuto normu nelze použít k úpravě stabilních emulzí, roztoků lehkých kapalin a vody, tuků a olejů rostlinného a živočišného původu. Norma poskytuje návod k volbě jmenovité velikosti, jakož i pokyny pro osazení, provoz a údržbu odlučovačů lehkých kapalin podle ČSN EN 858-1. Dále též poskytuje doporučení o vhodnosti čisticích prostředků, pokud jsou odváděny do těchto odlučovačů. (Podle čl. 3.1 se „čisticím prostředkem (cleansing agent)“ rozumí chemická látka, která ve spojení s lehkou kapalinou během čisticího procesu zpočátku tvoří emulzi, jež se v odlučovači rychle rozpadá.) ČSN EN 858-2 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 858-2 ze září 2003.

ČSN 75 6551 Odvádění a čištění odpadních vod s obsahem ropných látek. Platí pro odvádění odkanalizovaných vod s obsahem ropných látek všeobecně a pro čištění odpadních vod s obsahem ropných látek, přítomných ve formě vzplývavé, dispergované a/nebo usaditelné. Normu lze přiměřeně použít i pro navrhování mobilních zařízení k čištění odpadních vod s obsahem ropných látek. Platí pro odlučování ropných látek, z odpadních vod gravitací a/nebo shlukováním [souběžně s ČSN EN 858-1 (75 6510) Odlučovače lehkých kapalin (např. oleje a benzínu). Část 1: Zásady pro navrhování, provádění a zkoušení, označování a řízení jakosti] a pro dočišťování filtrací, sorpcí a flotací. Norma platí v přiměřeném rozsahu i pro zabezpečení dešťových stok, odvádějících vody s rizikem kontaminace ropnými látkami. Norma neplatí pro čištění odpadních vod z těžby a rafinerií ropy a odpadních vod s obsahem stabilizovaných emulzí. Upozorňujeme na kapitulu 11 - Bezpečnost a hygiena práce. Tato kapitola má 15 článků, které se převážně týkají bezpečnosti práce a prevence výbuchu nebo požáru ropných látek. Normalizované hygienické požadavky

mají spíše obecný charakter (hygienická zařízení, pitná voda, lékárnička první pomoci, větrání). ČSN 75 6551 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN 73 6551 z února 1995.

ČSN EN 1825-2 (75 6553) Lapáky tuků. Část 2: Výběr jmenovitého rozměru, osazování, obsluha a údržba. Stanovuje způsob výběru jmenovitého rozměru, instalaci, provoz a údržbu lapáků tuků vyrobených v souladu s prEN 1825-1:2000 (v ČR do července 2003 nezavedena). Norma neplatí pro odpadní vody, které obsahují lehké kapaliny, např. tuky a oleje minerálního původu, a neřeší způsob likvidace stabilních emulzí tuků a olejů ve vodě. Norma též neřeší používání biologických přísad (bakterií a enzymů). ČSN EN 1825-2 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN 1825-2 z října 2002.

ČSN EN 14207 (75 7541) Jakost vod. Stanovení epichlorhydrinu. Specifikuje metodu stanovení epichlorhydrinu v pitné vodě a surové vodě určené k úpravě. Podle uvedeného postupu je mez stanovitelnosti při rutinní analýze asi 0,5 µg/l. Mez stanovitelnosti může být snížena až na úroveň 0,1 µg/l. V Předmluvě normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 14207 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 17495 (75 7546) Jakost vod. Stanovení vybraných nitrofenolů. Metoda plynové chromatografie s hmotnostně spektrometrickou detekcí po extrakci tuhou fází. Specifikuje metodu stanovení vybraných nitrofenolů (viz tabulku 1) v pitné, podzemní a povrchové vodě v hmotnostních koncentracích > 0,5 µg/l. Za pozornost stojí v Úvodu normy uvedené, toto **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotní opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN ISO 17495 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 15913 (75 7581) Jakost vod. Stanovení vybraných fenoxyalifatických hebricidů, včetně bentazonu a hydroxybenzonitrilů, plynovou chromatografií a hmotnostní spektrometrií po extrakci tuhou fází a derivatizaci. Za pozornost stojí, před Předmětem normy uvedené, toto **UPOZORNĚNÍ - Diazomethan je výbušný, vysoce toxický a extrémně dráždivý. Po vdechnutí vyšší koncentrace vyvolává plicní edém. Dlouhodobá expozice nízké koncentraci může vyvolat přecitlivělost, z níž vznikají astmoidní symptomy. Diazomethan a jeho výchozí produkty jsou také klasifikovány jako potenciální karcinogeny.** (Poznámka recenzenta: Diazomethan se podle této normy používá k metylaci zjišťovaných látek.) Zřejmě i proto je na začátku kapitoly 9 - Postup zkoušky ještě další varování: **DŮLEŽITÉ: Je bezpodmínečně nutné, aby zkoušky podle této normy prováděli kvalifikovaní pracovníci. Mělo by se prošetřit, zda a do jaké míry by jednotlivé problémy vyžadovaly specifikaci dalších okrajových podmínek.** Poznámka recenzenta: Druhá věta mi není srozumitelná. Tato norma určuje metodu stanovení fenoxyalifatických kyselin v podzemní a pitné vodě v hmotnostní koncentraci > 50 ng/l (podrobné informace jsou uvedeny v tabulce A.1 přílohy A). Příklady fenoxyalifatických kyselin stanovitelných touto metodou jsou uvedeny v tabulce 1. Tuto metodu je možno použít i pro sloučeniny, které nejsou v tabulce uvedeny, i pro jiné druhy

vod. V těchto speciálních případech je však nutné použitelnost této metody ověřit (viz příloha B). ČSN EN ISO 15913 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 14011 (75 7706) Jakost vod. Odběr vzorků ryb pomocí elektrického proudu. Stanoví postupy, na jejichž základě mohou proškolené osoby hodnotit rybí společenstva ve vodních tocích, jezerech a pobřežních vodách za účelem klasifikace ekologického stavu. Tyto postupy umožňují normalizaci metod odběru vzorků pro hodnocení rybních společenstev. Použití normalizovaných metod je rozhodující podmínkou porovnatelnosti výsledků. Norma charakterizuje odlov ryb pomocí elektrického proudu jako vhodnou metodu pro hodnocení druhového složení, četnosti a věkové struktury vybraného společenstva ryb. Odběr vzorků ryb však dále zahrnuje získání příslušného povolení, péči o chráněné druhy, bezpečnostní opatření pro uživatele odlovného zařízení a koordinaci činností s dalšími programy zabývajícími se odběrem vzorků. Zpracování vzorků zahrnuje taxonomickou identifikaci, počítání, měření biologických parametrů (délka, hmotnost, atd.) a zkoumání ryb z hlediska výskytu zevních anomálií. V Úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používají tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi a práci v terénu. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotní opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 14011 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 13946 (75 7707) Jakost vod. Návod pro rutinní odběr a úpravu vzorků bentických rozsivek z řek. Stanovuje metodu odběru vzorků a laboratorní úpravy bentických rozsivek pro hodnocení jakosti vody. Data získaná touto metodou jsou vhodná pro tvorbu indexů jakosti vody, založených na relativní abundanci taxonů. S příslušnými modifikacemi může být tato metoda použita pro studium bentických rozsivek v jezerech. V Úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi a práci v terénu. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 13946 byla vydána v říjnu 2003.

Třída 76 - Poštovní služby

Tato třída byla nově otevřena v r. 2002. Obsahuje (bude obsahovat) terminologické a všeobecné normy z oblasti poštovních služeb. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě byla k 1. lednu 2003 - kdy se poprvé objevila v seznamu - jedna technická norma.

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Obsahuje názvoslovné, předmětové a předpisové normy pro obalovou techniku, normy pro zkoušení obalových prostředků, materiálů a balení vůbec, dále pro zkoušení spotřebitelských, obchodních a přepravních obalů. Posléze obsahuje normy pro vlastnosti a zkoušení pomocných obalových prostředků a pro vnější vlivy na obaly a balení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro rozměrové a objemové řady obalů, pro obalové prostředky všeobecně a pro obaly na aerosoly. V neposlední řadě normy pro hmatatelné výstrahy na obalech a konečně i normy pro balicí stroje a zařízení. Tato třída českých technických norem

je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 271 norem (k témuž datu v r. 2002 - 298, v r. 2001 - 266 a v r. 2000 jen - 245 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 21 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 28 norem.

ČSN EN 14182 (77 0004) Obaly. Terminologie. Základní termíny a definice. Uvádí slovník preferovaných termínů a k nim přiřazených definic (třináct), obecně použitelných pro obaly. Příloha A identifikuje a vysvětluje dvanáct základních termínů a definic, použitých v rámci směrnice Evropského společenství, týkajících se obalů a obalových odpadů. *Poznámka recenzenta: v ČR je tato Směrnice 94/62/ES z 20. 12. 1994 zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech).* ČSN EN 14182 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN 77 0052-2 Obaly. Odpady z obalů. Část 2: Identifikační značení obalů pro následné využití odpadu z obalů. Identifikační značení materiálů pro využití odpadu z obalů (materiálová a organická recyklace, energetické využití) usnadňuje sběrným systémům třídění podle materiálu odpadu z obalů, a to zejména těch materiálů u nichž není zřejmý jejich původ. Tato norma stanovuje rozsah a způsob identifikačního značení materiálů spotřebitelských obalů pro využití odpadu z obalů a provedení grafické značky. Identifikační značení podle této normy se vztahuje na všechny součásti spotřebitelských obalů vyrobené z kovů, plastů a kompozitních materiálů. Označování součástí spotřebitelských obalů z ostatních materiálů (papír, sklo, dřevo a textil) je dobrovolné. ČSN 77 0052-2 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN 77 0052-2 z března 2002.

ČSN 77 0053 Obaly. Odpady z obalů. Pokyny a informace pro nakládání s použitým obalem. Stanovuje zásady a doporučení pro navrhování pokynů a informací pro způsob nakládání s použitým obalem (dále jen pokyny) uváděné na obalech. Pokyny podle této normy lze uplatnit u všech obalů, dále v této normě vymezených. Většinou nejsou normalizovány žádné konkrétní nápisy, protože (čl. 5.4) mají být uvedeny v právních předpisech, např. zákoně č. 79/1997 Sb. (léčiva), zákoně č. 157/1998 Sb. (chemické látky a přípravky), a zákoně č. 185/2001 Sb. (odpady). Nadto se v kapitole 5 doporučují ještě tyto dva nápisy: „ZÁLOHOVANÝ OBAL“ a „ULOŽTE NA MÍSTO URČENÉ OBCÍ K UKLÁDÁNÍ ODPADU“. Tento pokyn může být nahrazen grafickou značkou: Znamá silueta osoby, odhazující odpad do koše. Stručná norma, cca 6 stran. ČSN 77 0053 byla vydána v červenci 2002. Nahradila ČSN 77 0053 z března 2002.

ČSN EN 13593 (77 0220) Balení. Papírové pytle pro shromažďování odpadu z domácností. Typy, požadavky a zkušební metody. Specifikuje obecné vlastnosti, typy a provedení zkoušek papírových pytlů nebo vložek z papíru, používaných pro shromažďování odpadu z domácností. ČSN EN 13593 byla vydána v září 2003.

ČSN EN 13590 (77 0221) Obaly. Měkké odnosné tašky pro přenesení různého maloobchodního zboží. Všeobecné charakteristiky a zkušební metody pro určení objemu a nosnosti. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13592 (77 0222) Plastové pytle pro sběr domácího odpadu. Typy, požadavky a zkušební metody. Stanovuje všeobecné charakteristiky, zkušební metody a požadavky na pytle vyrobené z plastových folií používané pro předběžný sběr komunálního

odpadu, sběr komunálního odpadu či pro třídění komunálního odpadu v domácnosti. ČSN EN 13592 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13973 (77 0235) Tuhé plastové obaly. Metoda stanovení vyprázdnění.
Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13628-1 (77 0315) Obaly. Měkké obalové materiály. Stanovení zbytkových rozpouštědel plynovou chromatografií za použití statické metody „headspace“. Část 1: Absolutní metoda. Stanoví metody pro kvantitativní stanovení zbytkových rozpouštědel v měkkých obalech plynovou chromatografií za použití statické metody „headspace“ (metoda odběru vzorku z prostoru nad zkoušeným materiálem) v případech, kdy je před zahájením analýzy známa chemická identita těchto zbytkových rozpouštědel. Zbytky produktů tepelného rozkladu nejsou předmětem této normy. Metoda je vhodná pro měkké obalové materiály, které mohou být složeny z jedné nebo více vrstev plastových fólií, papíru nebo lepenky, kovových fólií, nebo z jejich kombinací. Tato metoda se nevztahuje na zbytková rozpouštědla v množství menším než 0,5 mg/m². ČSN EN 13628-1 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13628-2 (77 0315) Obaly. Měkké obalové materiály. Stanovení zbytkových rozpouštědel plynovou chromatografií za použití statické metody „headspace“. Část 2: Průmyslové metody. Stanoví rychlé metody pro běžné použití při kontrole jakosti, pro sledování obsahu zbytkových rozpouštědel, používaných při výrobě měkkých obalů, plynovou chromatografií za použití statické metody „headspace“ (metoda odběru vzorku z prostoru nad zkoušeným materiálem). Postupy popsané v této části zahrnují jeden jediný nástřik „headspace“, což má za následek neúplný odběr rozpouštědla. Zjištěné hodnoty tak mohou být nižší než odpovídá absolutnímu množství, které by se mělo stanovit podle části 1. Zbytky produktů tepelného rozkladu nejsou předmětem této normy. Metoda je vhodná pro měkké obalové materiály, které mohou být složeny z jedné nebo více vrstev plastových fólií, papíru nebo lepenky, kovových fólií, nebo z jejich kombinací. Tato metoda se nevztahuje na zbytková rozpouštědla v množství menším než 0,5 mg/m². ČSN EN 13628-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 14045 (77 0316) Obaly. Hodnocení rozpadu obalových materiálů pomocí prakticky zaměřených zkoušek při definovaných podmínkách kompostování. Používá se pro hodnocení rozpadu obalových materiálů pomocí poloprovozní zkoušky aerobního kompostování při definovaných podmínkách. Ke stanovení biodegradace obalových materiálů se mají použít jiné metody. Obalové materiály se smíchají s biologickým odpadem a při prakticky zaměřených podmínkách kompostování se nechá 12 týdnů probíhat proces samovolného kompostování. Na konci fáze kompostování se stanoví rozpad prosetím kompostu a vypočítá se hmotnostní bilance. Vliv zkoušeného vzorku na jakost kompostu je možné u výsledného kompostu na konci procesu kompostování sledovat pomocí dalších stanovení, jako jsou chemické analýzy a zkoušky ekotoxicity. Dále je možné tuto metodu použít k vizuálnímu posouzení a pro fotografickou dokumentaci rozpadu obalových materiálů a k hodnocení vlivu jejich přísady na proces kompostování. ČSN EN 14045 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 14046 (77 0317) Obaly. Hodnocení úplné aerobní biodegradace obalových materiálů při řízených podmínkách kompostování. Metoda analytického stanovení uvolněného oxidu uhličitého. Specifikuje metodu hodnocení úplné aerobní biologické rozložitelnosti obalových materiálů, jejichž základ tvoří organické sloučeniny, při

řízených podmínkách kompostování, pomocí stanovení uvolněného oxidu uhličitého na konci zkoušky. Tato metoda je vypracována takovým způsobem, aby se její podmínky přibližovaly typickým aerobním podmínkám při kompostování organické frakce smíšeného komunálního pevného odpadu. Na obalový materiál se při laboratorní zkoušce působí materiálem pro naočkování půdy, pocházejícím z kompostu. Podmínky aerobního kompostování, zejména teplota, provzdušňování a vlhkost se přesně zaznamenávají a kontrolují. Zkušební metoda je upravena tak, aby její výsledek vyjadřoval procentuální podíl a rychlost přeměny uhlíku ze zkoušeného materiálu na uvolněný oxid uhličitý. ČSN EN 14046 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 14047 (77 0318) Obaly. Stanovení úplné aerobní biodegradability obalových materiálů ve vodném prostředí. Metoda analýzy uvolněného oxidu uhličitého. Stanovuje metodu hodnocení úplné biodegradability obalových materiálů a jejich složek měřením uvolněného oxidu uhličitého (CO₂) Stručná norma, cca 5 stran. *Poznámka recenzenta: Je třeba konstatovat, že norma neobsahuje popis žádné metody analýzy, jak je v jejím názvu vedeno.* ČSN EN 14047 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 14048 (77 0319) Obaly. Stanovení úplné aerobní biodegradability obalových materiálů ve vodném prostředí. Metoda měření spotřeby kyslíku v uzavřeném respirometru. Stanovuje metodu hodnocení úplné biodegradability obalových materiálů a jejich složek měřením spotřeby O₂ Stručná norma, cca 5 stran. *Poznámka recenzenta: Je třeba konstatovat, že norma neobsahuje popis žádné metody měření, jak je v jejím názvu vedeno.* ČSN EN 14048 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN ISO 16104 (77 0610) Obaly. Přepavní obaly pro nebezpečné zboží. Metody zkoušení. Stanovuje požadavky na zkoušení konstrukčních typů obalů podle 3.6 této normy, určených pro přepravu nebezpečného zboží. Z tohoto důvodu pokládáme za důležitou definici obalu, jak je uvedena v kapitole 3 - Termíny a definice v čl. **3.6 Obal** (packaging) - je obal a jakékoliv ostatní součásti nebo materiály nezbytné k tomu, aby obal plnil svou funkci pojmutí obsahu, které: - jsou navrženy k pojmutí čisté hmotnosti nepřesahující 400 kg; - jsou navrženy pro objem nepřesahující 450 l; - nejsou určeny k přepravě plynů; - nejsou určeny k přepravě infekčních látek; - nejsou určeny k přepravě většiny radioaktivních materiálů; - nejsou středně objemové obaly (IBC) podle definice Doporučení OSN 6.5. Rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN EN ISO 16104 byla vydána v prosinci 2003. Touto normou se nahrazuje ČSN 77 0610 z 22. 6. 1987, ČSN 77 0611 z 17. 12. 1987, ČSN 77 0612 z 11. 1. 1990 a ČSN 77 0613 z 16. 10. 1990.

ČSN EN ISO 15867 (77 0614) Středně velké obaly (IBC) pro jiné než nebezpečné zboží. Terminologie. Uvádí základní terminologii pro všechny formy středně velkých obalů (IBC) určených pro dopravu jiného než nebezpečného zboží. V poměrně stručné normě, cca 7 stran, je česky a anglicky uvedeno názvosloví a česky definováno 8 hesel. ČSN EN ISO 15867 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 13355 (77 0646) Obaly. Kompletní přepravní balení a manipulační jednotky. Zkouška náhodnými vertikálními vibracemi. Vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 2875 (77 0671) Obaly. Kompletní přepravní balení a manipulační jednotky. Zkouška skrápěním vodou. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 22875 z března 1997.

ČSN EN 1942 (77 0861) Samolepicí pásky. Měření tloušťky. Vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 1942 ze září 1997.

ČSN EN 1943 (77 0870) Samolepicí pásky. Měření pevnosti slepu ve smyku při statickém zatížení. Vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 1943 ze září 1997.

ČSN EN 13010 (77 1036) Balení. Jednotky balení. Požadavky na závěsný vystavovací štítek a jeho rozměry. Vydána v září 2003.

ČSN EN 13974 (77 1061) Tuhé plastové obaly. Specifikace tolerancí pro rozměry, hmotnost a objem. Vydána v červenci 2003.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Obsahuje názvoslovné a všeobecné technické normy pro kožedělný průmysl, dále normy pro surové kůže, teletiny, hovězí, koniny, vepřovice kozlečiny apod. Posléze normy pro usně spodkové, svrškové, rukavičkářské, technické, brašnářské, podšívkové apod. a pro jejich jakost, rozборы i zkoušení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro průmysl obuvnický a pro obuv, brašnářské, sedlářské a rukavičkářské výrobky. Konečně normy pro strojní zařízení pro výrobu obuvi a pro koželužny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 151 norem (k témuž datu v r. 2002 - 135, v r. 2001 - 139 a v r. 2000 - 113 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí recenze a záznamy, jsme v této třídě v této třídě zachytili jednu novelizovanou nebo nově vydanou normu. Za rok 2003 to bylo celkem 4 normy.

ČSN EN 13113 (79 8104) Koželužské stroje. Válcové natírací stroje. Bezpečnostní požadavky. Zahrnuje následující válcové natírací stroje: a) jednoválcové a víceválcové protiběžné stroje, b) jednoválcové a víceválcové synchronizované stroje, c) jednoválcové a víceválcové protiběžné/synchronizované stroje, tzv. kombinované stroje. Tato norma specifikuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci, výrobu a provoz. Norma bere v úvahu předpokládané používání, předvídatelné nesprávné použití, poruchu součástí a systémů. Norma bere v úvahu podávání materiálů a manipulační zařízení která, jsou-li spojena se strojem, jsou integrální součástí stroje. Tato norma platí pro stroje vyrobené po datu vydání této normy. Nestanovuje jakékoliv požadavky pro elektromagnetická rušení. V kapitole 4, jak je to u norem tohoto druhu obvyklé, jsou tabelárně zpracována závažná nebezpečí, většinou úrazového charakteru. Z hygienických je zmíněn hluk. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 13113 byla vydána v srpnu 2003.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

Zahrnuje všeobecné technické normy pro textilní průmysl, dále zkušební normy pro syntetická i přírodní vlákna, nitě, příze, hedvábí, různé druhy tkanin apod. Dále předmětové normy pro nitě, příze, hedvábí, nejrůznější druhy tkanin běžné potřeby, pro tkaniny zdravotnické, nábytkové i dekorační a technické. Posléze normy pro oděvy (včetně oděvů pracovních), prádlo, punčochové výrobky, tyly, krajkoviny, síťované výrobky, kloboučnické

výrobky, různé kusové výrobky apod. Konečně normy pro motouzy, šňůry, lana, popruhy, stuhy, peří apod. Tato třída norem je v SZÚ systematicky sledována až od 1. ledna 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 518 norem (k témuž datu v r. 2002 - 516, v r. 2001 - 500 a v r. 2000 - 490 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené, jsme v této třídě zachytili 15 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 26 norem.

ČSN EN ISO 105-C09 (80 0170) Textilie. Zkoušky stálobarevnosti. Část C09: Stálobarevnost v domácím a komerčním praní. Chování při oxidačním bělení s použitím bezfosfátového standardního detergentu za přítomnosti aktivátoru bělení při nízké teplotě. Stanoví postup pro zjišťování změny odstínu důležité pro spotřebitele, a to textilií všech druhů (s výjimkou hedvábí a vlny) a všech forem, vůči postupům domácího nebo komerčního praní, ve kterých se používá aktivátor bělení (oxidační bělicí systém). Za pozornost stojí Příloha A, kde se uvádí: „**ECE bezfosfátový standardní detergent/postup s TAED.** Standardní detergent je dodáván ve třech samostatných částech a složení je uvedeno v tabulce A.1: a) ECE bezfosfátový standardní detergent základní práškový (1998 formulace), b) aktivátor bělení, tetra-acetyلهthylendiamin (TAED), c) perboritan sodný tetrahydrát ($\text{NaBO}_3 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$). V další části této přílohy jsou podrobnosti normalizovaného postupu. ČSN EN ISO 105-C09 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13844 (80 0711) Textilie. Monofilamenty. Zjišťování srážlivosti za tepla. Vydána v září 2003.

ČSN EN 13895 (80 0712) Textilie. Monofilamenty. Zjišťování tahových vlastností. Vydána v září 2003.

ČSN EN 13758-2 (80 0848) Textilie. Ochranné vlastnosti proti UV slunečnímu záření. Část 2: Klasifikace a označování oděvů. Stanoví požadavky na označení oděvů, které jsou určeny k poskytování ochrany při vystavení se slunečnímu ultrafialovému záření. Za pozornost stojí obsah kapitoly 5 - Označování. Uvádí se: U ochranných oděvů, pro které je požadována shoda s touto normou se požaduje trvalé označení číslem této normy a ultrafialovým ochranným faktorem (UPF 40+). Dále se doporučuje slovní označení: „Poskytuje UVA a UVB ochranu před sluncem“, U oděvů, u nichž již byla prohlášena shoda s touto normou se dále požaduje označení piktogramem se žlutým sluncem s ultrafialovým ochranným faktorem (UPF 40+) a trojím „přeškrtnutím“ slunce černými pruhy, dále slovně „Vystavení slunci způsobuje poškození kůže“, „Pouze zakrytá místa jsou chráněna“ a „Ochrana poskytnutá tímto předmětem může být snížena používáním nebo roztažením nebo vlhkostí“. Konečně se doporučuje přiložit leták, vysvětlující nebezpečí expozice UV záření. ČSN EN 13758-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 5470-2 (80 0852) Textilie povrstvené pryží nebo plasty. Zjišťování odolnosti v oděru. Část 2: Oděrací přístroj Martindale. Uvádí podrobně dvě různé metody pro zjišťování odolnosti materiálů proti oděru zamokra a zasucha. Je použitelná pro povrstvený povrch nebo povrchy povrstvených textilií. Pokud se zjišťuje oděr povrchu bez povrstvení u povrstvené textilie, použijí se metody pro nepovrstvené textilie, popisované v jednotlivých částech ČSN EN ISO 12947. Za pozornost stojí toto **UPOZORNĚNÍ - Osoby používající tuto část ISO 5470, musí být dobře seznámeny s běžnou laboratorní praxí. Tato část se nezabývá všemi otázkami bezpečnosti, pokud se vyskytnou, spojenými s jejím používáním. Je na zodpovědnosti uživatele, zavést odpovídající postupy**

a přístupy z hlediska bezpečnosti při práci a zajistit dodržování podmínek všech předpisů. ČSN EN ISO 5470-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 14065 (80 0876) Textilie. Postupy praní textilií. Kontrolní systém biokontaminace. Popisuje systém managementu pro zabezpečení mikrobiologické kvality textilií zpracovaných praním, používaných pro stanovené vymezené oblasti, ve kterých je nutná kontrola biokontaminace. Tento dokument popisuje analýzu rizik a systém kontroly biokontaminace (RABC = Risk Analysis and Biocontamination Control System), umožňující prádelnám nepřetržitě zajištění mikrobiologické kontroly praných textilií. Norma platí pro textilie zpracované v prádelnách a používané v určitých oblastech např. farmacii, lékařských zařízeních, potravinářství, ochraně zdraví a kosmetice a vylučuje aspekty souvisící s pracovní ochranou a sterilitou finálních výrobků. Jde o jednu ze základních norem metodického charakteru v této oblasti. Dále norma uvádí informativní Přílohy A, která obsahuje Příklady správných nezbytných výrobních předpokladů pro kontrolu biokontaminace, dále informativní přílohu B, která obsahuje Příklady biologických nebezpečí, dále informativní Přílohu C, která obsahuje Příklady řídicích opatření, a konečně Bibliografii. ČSN EN 14065 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 14079 (80 4141) Neaktivní zdravotnické prostředky. Požadavky na provedení a zkušební metody pro absorpční gázu z bavlny a absorpční gázu z bavlny a viskózy. Popisuje požadavky a zkušební metody pro absorpční gázu z bavlny a absorpční gázu z bavlny a viskózy. Tato norma nezahrnuje gázy impregnované farmaceutickými látkami. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění.* SN EN 14079 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN 80 4136 z 25. 7. 1973 a ČSN 80 4141 z 25. 7. 1973.

ČSN EN 14215 (80 4419) Textilní podlahové krytiny. Klasifikace strojově vyráběných vlasových kusových kobereců a běhounů. Vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13360 (80 4632) Textilie povrstvené pryží nebo plasty. Terminologie. Uvádí běžně používané termíny a definice použitelné pro všechny textilie povrstvené pryží nebo plasty. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 22 hesel. ČSN EN 13360 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN ISO 13426-1 (80 6162) Geotextilie a výrobky podobné geotextiliím. Pevnost vnitřních strukturálních spojů. Část 1: Geobuňky. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN ISO 9073-6 (80 6167) Textilie. Zkušební metody pro netkané textilie. Část 6: Absorpce. Vydána v září 2003.

ČSN EN 13772 (80 6312) Textilie a textilní výrobky. Chování při hoření. Záclony a závěsy. Měření šíření plamene u svisle umístěných vzorků s velkým zdrojem zapálení. Stanoví metodu pro měření šíření plamene u svisle umístěných plošných textilií určených pro záclony a závěsy v podobě jednosložkových nebo vícesložkových (povrstvených, prošívaných, vícevrstevných, sendvičových a podobně kombinovaných) textilií za použití velkého zdroje zapálení. Za pozornost stojí text kapitoly 5 - Zdraví a bezpečnost pracovníků obsluhy, který zní: „Při hoření materiálů může vznikat kouř a toxické plyny, které mohou působit na zdraví pracovníků obsluhy. Místo pro provádění zkoušek by mělo mít přiměřené rozměry, aby nemohlo dojít k ohrožení zdraví pracovníků a mělo by být vybavené sacím

ventilátorem nebo jiným prostředkem pro odvětrávání, aby se zajistil odtah kouře a výparů mezi zkouškami.“ ČSN EN 13772 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13773 (80 6313) Textilie a textilní výrobky. Chování při hoření. Záclony a závěsy. Klasifikační systém. Stanoví klasifikační systém pro chování při hoření visle umístěných plošných textilií určených pro záclony a závěsy a pro podobná použití jako jsou žaluzie a textilní obložení stěn, kde se požaduje klasifikace. Nezkoušené materiály se neklasifikují. Norma rozeznává 5 tříd, které definuje v tabulce č. 1. ČSN EN 13773 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN ISO 1530 (80 6416) Rybářské sítě. Popis a označování vázaných sít'ovin. Vydána v září 2003.

ČSN EN ISO 1107 (80 6417) Rybářské sítě. Sít'ovina. Základní termíny a definice. Uvádí důležité termíny a jejich definice týkající se sít'oviny pro rybářské sítě nebo, v některých případech, způsob vyjadřování rozměrů. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 27 hesel. ČSN EN ISO 1107 byla vydána v říjnu 2003.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

Obsahuje technické normy pro výrobní a konstrukční směrnice, pro součásti strojů a zařízení textilního průmyslu apod. Dále normy vztahující se na hygienu a bezpečnost práce včetně obsluhy a údržby. Posléze normy pro stroje a zařízení (soukací, družicí, motací a tkací stroje, stroje pletáren, úpravnické stroje a jejich detaily nebo součásti). Konečně normy pro stroje pro prádelny, čistírny a barvírny, žehliče a chemicky čistící stroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 76 norem (k témuž datu v r. 2002 - 70, v r. 2001 - 70 a v r. 2000 - 102 norem). V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nechytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu

Obsahuje technické normy pro rozprašovací a stříkácí zařízení, pro sušičky a pece. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2003 celkem 2 normy (k témuž datu v r. 2002 - 2, v r. 2001 - 1 a v r. 2000 - žádná norma).

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Obsahuje technické normy pro vzorkování venkovního a pracovního ovzduší, pro detekční analytické metody a pro přístroje na zjišťování ovzduší. Dále (zastaralé) normy pro odběr vzorků a rozbory vod a pro ochranu vodních zdrojů. Naproti tomu poměrně nové a stále přibývající normy pro biotechnologické procesy. Posléze rozsáhlý soubor norem pro osobní ochranné pracovní prostředky (zejména pro ochranu hlavy, očí, uší, pro ochranu dýchacích orgánů, ochranu rukou, nohou apod.), normy pro ochranné oděvy, pásy a chrániče a normy pro zkoušení materiálů na ochranné oděvy, rukavice a obuv. Kromě toho neméně rozsáhlý soubor norem pro bezpečnost strojních zařízení, včetně bezpečnostních a ochranných systémů strojů. Nově pak normy ergonomické a pro hodnocení expozice škodlivinám na pracovištích. Dále normy zahrnující širokou problematiku znečišťování venkovního ovzduší (zdroje,

metody a přístroje pro měření tuhých i plyných emisí apod.). Konečně soubor norem vztahující se k půdě a jejímu znečišťování (kvalita půdy, ochrana přírody, odpadové hospodářství apod.) a soubor norem pro sadovnictví a krajinářství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 491 norem (k témuž datu v r. 2002 - 455, v r. 2001 - 417 a v r. 2000 - 451 norem). Pokles počtu mezi roky 2000 - 2001 byly zejména normy pro rozbory vod, částečně rušené bez náhrady, částečně převáděné do třídy 75. V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 32 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 67 norem.

ČSN EN 13819-1 (83 2101) Chrániče sluchu. Zkoušení. Část 1: Fyzikální metody zkoušení. Specifikuje fyzikální metody zkoušení chráničů sluchu. Účelem těchto zkoušek je umožnit hodnocení charakteristik chráničů sluchu, jak je specifikováno v příslušných normách výrobků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13819-1 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13819-2 (83 2101) Chrániče sluchu. Zkoušení. Část 2: Akustické metody zkoušení. Specifikuje akustické metody zkoušení chráničů sluchu. Účelem těchto zkoušek je umožnit hodnocení charakteristik chráničů sluchu, jak je specifikováno v příslušných normách výrobků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13819-2 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 352-5 (83 2121) Chrániče sluchu. Bezpečnostní požadavky a zkoušení. Část 5: Mušlové chrániče sluchu s aktivním snižováním hluku. Týká se mušlových chráničů sluchu s aktivním snižováním hluku (ANR = Active Noise Reduction). Specifikuje doplňkové požadavky na konstrukci, návrh a charakteristiky, metody zkoušení, požadavky na označování a na informace pro uživatele, vztahující se k zabudovanému zařízení aktivního snižování hluku. Požadavky této normy berou v úvahu množství ergonomických interakcí mezi uživatelem, přístrojem, a kde je možné pracovní prostředí, v kterém bude přístroj pravděpodobně používán. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 352-5 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 352-6 (83 2121) Chrániče sluchu. Bezpečnostní požadavky a zkoušení. Část 6: Mušlové chrániče sluchu s elektrickým dorozumívacím zařízením. Týká se mušlových chráničů sluchu, jejichž pasivní akustické vlastnosti mohou být doplněny elektrickým dorozumívacím zařízením nebo obvodem zajišťujícím základní bezpečnost. Specifikuje doplňkové požadavky na konstrukci, návrh a charakteristiky, metody zkoušení, požadavky na označování a na informace pro uživatele, vztahující se k zabudovanému elektrickému dorozumívacímu zařízení. Požadavky této normy berou v úvahu množství

ergonomických interakcí mezi uživatelem, přístrojem, a kde je možné pracovní prostředí, ve kterém bude přístroj pravděpodobně používán. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 352-6 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 352-7 (83 2121) Chrániče sluchu. Bezpečnostní požadavky a zkoušení. Část 7: Zátkové chrániče sluchu s hladinou závislostí. Týká se zátkových chráničů sluchu vybavených funkcí s hladinou závislostí pro elektronickou úpravu zvuku. Specifikuje doplňkové požadavky na konstrukci, návrh a charakteristiky, metody zkoušení, požadavky na označování a na informace pro uživatele, vztahující se k zabudovanému zařízení hladinové závislosti. Netýká se charakteristik zátkových chráničů při impulsním hluku. Požadavky této normy berou v úvahu množství ergonomických interakcí mezi uživatelem, přístrojem, a kde je možné pracovní prostředí v kterém bude přístroj pravděpodobně používán. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 352-7 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13274 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Stanovení průniku a celkového průniku, Část 2: Praktické zkoušky, Část 3: Stanovení dýchacího odporu, Část 4: Zkoušky plamenem, Část 5: Kondicionování, Část 6: Stanovení koncentrace oxidu uhličitého ve vdechovaném vzduchu, Část 7: Stanovení průniku aerosolu filtrem proti částicím a Část 8: Stanovení jímavosti dolomitovým prachem u filtrů proti částicím.* Za pozornost stojí - ve všech dále recenzovaných částech - Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13274-7 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. Část 7: Stanovení průniku aerosolu filtrem proti částicím. Uvádí zkušební postup pro zkoušení průniku aerosolu filtrem proti částicím u prostředků pro ochranu dýchacích orgánů. ČSN EN 13274-7 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13274-8 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. Část 8: Stanovení zanášení dolomitovým prachem u filtrů proti částicím. Uvádí zkušební postup pro stanovení zanášení dolomitovým prachem u filtrů proti částicím u prostředků pro ochranu dýchacích orgánů. ČSN EN 13274-8 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13949 (83 2243) Dýchací přístroje. Potápěčské autonomní dýchací přístroje s otevřeným okruhem na tlakový Nitrox a kyslík. Požadavky, zkoušení a značení. Platí pro potápěčské autonomní dýchací přístroje s otevřeným dýchacím okruhem na tlakový plyn Nitrox (koncentrace kyslíku je větší než 22 %) nebo kyslík (Nitrox-SCUBA). Norma definuje další požadavky, výjimky a zkoušky pro Nitrox-nebo kyslíkové potápěčské přístroje (SCUBA = Self-contained Compressed Underwater Breathing Apparatus) k požadavkům uvedeným v ČSN EN 250. Účelem požadavků a zkoušek obsažených v této normě, je zajistit minimální úroveň bezpečné funkce přístrojů. Za pozornost stojí Příloha ZA,

kteřá potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13949 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 13794 (83 2270) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Únikový autonomní dýchací přístroj s uzavřeným okruhem. Požadavky, zkoušení a značení. Specifikuje minimální požadavky pro autonomní dýchací přístroje s uzavřeným okruhem – typ s chemicky vyvíjeným kyslíkem (KO₂, NaClO₃) a typ s tlakovým kyslíkem (zkrácený název: únikový kyslíkový přístroj). Tato norma neplatí pro přístroje určené pro pracovní činnost a záchranu a také neplatí pro potápěčské přístroje. Obsahuje laboratorní zkoušky a praktické zkoušky, které ověřují soulad s požadavky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13794 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 400 z května 1995, ČSN 401 z února 1995 a ČSN EN 1061 z února 1998.

ČSN EN 402 (83 2272) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Autonomní dýchací sebezáchraný přístroj na tlakový vzduch s otevřeným okruhem a plicní automatikou s obličejovou maskou nebo ústenkou. Požadavky, zkoušení a značení. Stanovuje minimální požadavky na autonomní dýchací přístroje na tlakový vzduch s otevřeným okruhem a plicní automatikou, které jsou určeny k úniku. Norma se nevztahuje na přístroje, které jsou určeny k práci, lékařské nebo záchrané pomoci a potápění. Obsahuje laboratorní zkoušky a praktické zkoušky nošením za účelem posouzení shody s příslušnými požadavky. Za pozornost stojí normalizace dýchacího odporu při nízké a vysoké teplotě. Podle čl. 6.13.2.2 nesmí při nízké teplotě vdechovací i vydechovací odpor překročit 1 kPa. Podle čl. 6.13.2.3 nesmí při vysoké teplotě vdechovací odpor překročit 700 Pa a vydechovací 300 Pa. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 402 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 402 z května 1995.

ČSN EN 144-3 (83 2280) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Ventily lahví na plyny. Část 3: Závítové spojení na výstupu pro plyny Nitrox a kyslík určené k potápění. Vztahuje se na závítová spojení užívaná pro spojení mezi ventilem tlakové lahve na plyn a redukčním ventilem pro dýchací přístroj pro potápění obsahující dýchatelný plyn Nitrox s kyslíkem o koncentraci větší než 22 % nebo kyslíkem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 144-3 byla vydána v srpnu 2003.

ČSN EN 170 (83 2432) Ochranné prostředky k ochraně očí. Filtry proti ultrafialovému záření. Požadavky na činitel prostupu a doporučené použití. Určuje čísla ochrany a požadavky na činitel prostupu pro filtry určené k ochraně proti ultrafialovému záření. Ostatní požadavky na tyto typy filtrů a obruby/nosné části o kterých se předpokládá, že budou použity jsou uvedeny v ČSN EN 166. Návod k výběru a použití těchto filtrů je

uveden v příloze B. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 170 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 170 z října 1994.

ČSN EN 169 (83 2434) Osobní prostředky k ochraně očí. Filtry pro svařování a podobné technologie. Požadavky na činitel prostupu a doporučené použití. Určuje čísla ochrany a požadavky na činitel prostupu pro filtry určené k ochraně pracovníků provádějících práce, které zahrnují svařování, pájení na tvrdo, drážkování elektrickým obloukem a řezání plazmatem. Také zahrnuje požadavky pro svářečské filtry s dvojitým ochranným stupněm. Ostatní požadavky na tyto filtry jsou uvedeny v ČSN EN 166. Požadavky na obruby/nosné části, o kterých se předpokládá, že budou použity jsou uvedeny v ČSN EN 175. Návod k výběru a použití těchto filtrů je uveden v Příloze A. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 169 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 169 z října 1994.

ČSN EN 13138-1 (83 2763) Plovací pomůcky pro výuku plavání. Část 1: Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení pro plovací pomůcky, které uživatel obléká. Stanoví bezpečnostní požadavky na konstrukci, užívání, velikost a značení plaveckých pomůcek, které pomáhají uživateli naučit se pohybovat ve vodě nebo naučit se jednotlivé plavecké styly. Obsahuje zároveň metody zkoušení k ověření těchto požadavků. Tato první část normy se vztahuje na pomůcky, které jsou určeny k oblékání nebo nošení na těle a které nadnášejí buď díky vnitřnímu vztlaku, nebo je lze nafouknout. Zahrnuje pomůcky třídy B, s jejichž pomocí se má uživatel seznámit s různými plaveckými styly. Nevztahuje se na osobní plovací prostředky, záchranné plovací vesty nebo hračky do vody. Za pozornost stojí v kapitole 7 tento text: „Na každé plavecké pomůcce musí být vyznačena alespoň následující upozornění, uvedená v následujícím pořadí v oficiálním jazyce cílového členského státu. U nafukovacích pomůcek musí být upozornění ve vzdálenosti 100 mm od nafukovacího ventilu. **UPOZORNĚNÍ „Používejte pouze pod kvalifikovaným dohledem.“ „Nechrání před utonutím.“ „Oblékejte pouze na nadloktí.“** (Pouze u plovacích křidélek). Tato upozornění musí být vytištěna nebo vytlačena velkými tiskacími písmeny s výškou nejméně 7 mm ve slově „UPOZORNĚNÍ“ a zbývající text malými tiskacími písmeny s výškou nejméně 3 mm“ Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13138-1 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN ISO 13998 (83 2771) Ochranné oděvy. Zástěry, kalhoty a vesty chránící proti říznutí a bodnutí ručními noži. Týká se ochranných zástěr, kalhot a vest používaných při práci s ručními noži, a dalších oděvů poskytujících podobnou ochranu částí těla v případě nehody. Norma stanoví požadavky na konstrukci (provedení), odolnost proti průniku, odolnost proti řezu, rozměry, ergonomické charakteristiky, nezávadnost, vodopropustnost, čištění a desinfekci, značení a návod k používání od výrobce pro uživatele ochranných zástěr,

kalhot a vest. Také popisuje klasifikaci úrovně ochrany a příslušné metody zkoušení. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 13998 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 412 z května 1995.

ČSN EN 13277-6 (83 2776) Ochranné prostředky pro bojové sporty. Část 6: Doplnkové požadavky a metody zkoušení pro chrániče prsou pro ženy. Stanoví doplňkové požadavky a metody zkoušení pro chrániče prsou pro ženy, které se používají při bojových sportech beze zbraně, jako je taekwondo, karate, kick-box a podobné disciplíny. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13277-6 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN 14120 (83 2783) Ochranné oděvy. Chrániče zápěstí, dlaní, kolenou a loktů pro uživatele kolečkového sportovního náčiní. Požadavky a metody zkoušení. Stanoví požadavky a metody zkoušení s ohledem na ergonomii, nezávadnost, pohodlnost, upevnění, odolnost, oděr a tlumení nárazu stejně jako požadavky na značení a návod k používání na chrániče zápěstí, dlaní, kolenou a loktů (dále nazývané jen chrániče) pro uživatele kolečkového náčiní. (Všechny normalizované druhy chráničů jsou v kapitole 3 přesně definovány, a to česky i anglicky.) Neplatí pro chrániče, které se používají při ledním hokeji. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 14120 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 1005-2 (83 3503) Bezpečnost strojních zařízení. Fyzická výkonnost člověka. Část 2: Ruční obsluha strojních zařízení a jeho součástí. Specifikuje ergonomická doporučení pro konstrukci strojních zařízení zahrnujících ruční obsluhu strojních zařízení nebo jejich součástí, včetně prostředků připojených ke strojům, a to jak pro profesionální (průmyslové), tak i pro domácí použití. Norma platí pro ruční obsluhu strojních zařízení, součástí strojních zařízení a manipulaci s předměty zpracovanými strojním zařízením (vstup/výstup) o hmotnosti 3 kg nebo vyšší, a pro jejich přenášení na vzdálenost menší než 2 m. Norma poskytuje údaje pro ergonomické navrhování a pro posouzení rizik týkajících se zvedání, spouštění a přenášení ve vztahu k montáži/stavbě, transportu a uvádění do provozu (montáž, instalace, seřizování), provozu, hledání závad, údržbě, seřizování, zaškolení nebo procesu změn a vyřazování z provozu, likvidace a demontáže strojů. Tato norma poskytuje současné údaje platné pro celkovou populaci a její určité podskupiny. (V podrobnostech viz zejména Příloha A, která obsahuje populační charakteristiky a návrh systému a Příloha C která uvádí pracovní formuláře pro posouzení rizika.). Tato část normy nezahrnuje držení předmětů (bez chůze), tlačení nebo tažení předmětů, obsluhu ručních (přenosných) strojů, nebo manipulaci vsedě. Tento dokument není použitelný ke specifikaci strojních zařízení vyrobených před datem publikování tohoto dokumentu CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se*

stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 1005-2 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 1005-2 ze září 2003.

ČSN EN 13861 (83 3504) Bezpečnost strojních zařízení. Návod pro aplikaci ergonomických norem při konstrukci strojních zařízení. Uvádí metodiku k dosažení souvislé aplikace různých ergonomických norem pro konstrukci strojního zařízení. Tato norma prezentuje určitý stupňový model vyžadující určité normy. Tuto normu lze používat pouze v kombinaci s dalšími relevantními ergonomickými normami. Norma dává návod jak postupovat tam, kde nejsou k dispozici jiné relevantní nebo vhodné ergonomické pasáže v normách typu C. Tuto evropskou normu lze též využít pro zahrnutí ergonomie při navrhování norem typu C. Příloha A obsahuje soupis vybraných nebezpečí z EN 1050 se seznamem použitelných norem typu B. Příloha D obsahuje seznam ergonomických norem použitelných při návrhu norem bezpečnosti strojního zařízení. (U každé zde citované normy je i její stručný obsah; není, bohužel, uvedeno, zda byla již převedena do soustavy ČSN.) ČSN EN 13861 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 13861 z června 2003.

ČSN EN ISO 14738 (83 3505) Bezpečnost strojních zařízení. Antropometrické požadavky na uspořádání pracovního místa u strojního zařízení. Stanoví zásady pro odvozování rozměrů z antropometrických měření a jejich aplikace v uspořádání pracovních míst u stacionárních strojních zařízení. Je založena na současných ergonomických poznatcích a antropometrických měřeních. Norma specifikuje prostorové požadavky pro obsluhu zařízení při běžném provozu a pro polohy vsedě a vstoje. Nezahrnuje požadavky na údržbářské, opravářské práce a čištění. Neuvádí doporučení specifická pro obrazovková terminálová pracovní místa u strojního zařízení. Pro tento účel lze využít ČSN EN ISO 9241-5 ve spojení s touto normou. Situacemi, kdy lidé mají být chráněni před nebezpečím, se zabývá ISO 13852. (V ČR ČSN EN 294:1993 (82 3212).) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN ISO 14738 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN ISO 14738 z března 2003.

ČSN EN ISO 13406-2 (83 3583) Ergonomické požadavky na práce se zobrazovacími displeji založenými na plochých panelech. Část 2: Ergonomické požadavky na displeje s plochými panely. Stanoví ergonomické požadavky na kvalitu obrazu pro konstrukci a hodnocení displejů s plochými panely, definuje podmínky potřebné k popisu kvality obrazu na displejích s plochými panely, specifikuje metody stanovení kvality obrazu na displejích s plochými panely a stanoví ergonomické zásady pro řízení těchto požadavků. S ohledem na složitost problému je rovněž uvedeno, pro které „případy“ je tato norma použitelná a pro které ne. Velmi rozsáhlá norma, cca 137 stran. ČSN EN ISO 13406-2 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN ISO 13406-2 z května 2002.

ČSN EN 14042 (83 3615) Ovzduší na pracovišti. Návod k aplikaci a použití postupů posuzování expozice chemickým a biologickým činitelům. Dává návod na výběr postupů a zařízení, použití a údržbu přístrojů pro stanovení koncentrací chemických látek nebo biologických činitelů v pracovním prostředí. V případě potřeby tato norma specifikuje dodatečné požadavky specifické pro jednotlivé postupy nebo zařízení, nebo je zařazuje. Je na přímé odpovědnosti uživatele, aby vybral příslušné postupy a zařízení, které splňují požadavky odpovídajících evropských norem. Jednou z možností je získání informací, nebo potvrzení od výrobce. Typové zkoušení, nebo obecněji hodnocení provozních kritérií postupů

nebo zařízení může být zaručeno výrobcem, uživatelem, zkušebnou, výzkumnou a vývojovou laboratoří, jak je to nejvhodnější. Ačkoliv tato norma je specificky zaměřená na ovzduší na pracovišti, některé postupy a zařízení jsou vhodné pro hodnocení kvality ovzduší ve venkovním nebo vnitřním prostředí. Specifický přístup existuje pro elektrická zařízení použitá pro přímou detekci nebo měření koncentrace toxických plynů a par v ovzduší na pracovišti (ČSN EN 4554-4) a pro difúzní vzorkovače používané pro stanovení plynů a par ve vnějším prostředí (ve volné atmosféře) (prEN 13528-3 - do října 2003 v ČR nezaveden). Za pozornost stojí zásada, formulovaná v kapitole 11: „Pro většinu přístrojů je požadováno jak zaškolení pracovníků obsluhujících přístroj, tak i těch, kteří jsou zodpovědní za jejich údržbu a kalibraci.“ ČSN EN 14042 byla vydána v říjnu 2003.

ČSN EN 13890 (83 3616) Ovzduší na pracovišti. Postupy měření kovů a polokovů v poletavém prachu. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro hodnocení postupů měření kovů a polokovů v poletavém prachu zachycených na vhodném substrátu, např. na filtru. Norma není použitelná u postupů pro měření kovů a polokovů přítomných v anorganických plynech nebo parách, jako jsou např. rtuť, arsenovodík atd., nebo u postupů pro měření kovů a polokovů ve směsích, které mohou být přítomny jako směs částic/par, jako je např. oxid arseničitý. Norma je použitelná u měřicích postupů, ve kterých jsou odběr vzorků a analýza prováděny, v oddělených stupních, ale nespecifikuje požadavky na provádění odběru, transportu a skladování vzorků. ČSN EN 13890 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN EN 13890 z března 2003.

ČSN EN 14031 (83 3617) Ovzduší na pracovišti. Určování vzdušných endotoxinů. Poskytuje návod pro stanovení expozice vzduchem roznášených bakteriálních endotoxinů na pracovišti. Norma uvádí metody pro odběr, transport a uložení vzorků a stanovení endotoxinu. Za pozornost stojí čl. 5.2 - Požadavky na obsluhu, který stanoví, že „pracovník, který provádí odběr, musí být vyškolen pro práci v aseptických pracovních podmínkách, znát zařízení pro odběr, a vědět, kde se odběr provádí. Obsluha se musí vyvarovat kontaminace vzorku ve všech fázích odběru.“ V příloze A jsou popsány vlastnosti endotoxinů a zdroj expozice. Je popsána jejich identita (A.1.1), fyzikální a chemické vlastnosti (A.1.2) a zdroje pracovní expozice (A.2). Příloha B obsahuje princip LAL (Limulus Amoebocyte Lysate) testu. ČSN EN 14031 byla vydána v říjnu 2003. Nahradila ČSN EN 14031 z června 2003.

ČSN EN 13725 (83 4781) Kvalita ovzduší. Stanovení koncentrace pachových látek dynamickou olfaktometrií. Stanoví metodu objektivního zjišťování koncentrace pachových látek v plynném vzorku za použití dynamické olfaktometrie, prováděné posuzovateli a emisního toku pachových látek uvolňovaných z bodových a plošných zdrojů. Tato evropská norma rovněž stanoví obdobnou metodu objektivního zjišťování koncentrace pachových látek v plynném vzorku odpadního plynu uvolňovaného z plošných zdrojů bez určení emisního toku pachových látek. Hlavním účelem této normy je vytvoření jednotného systému hodnocení emise pachových látek ve státech ES. Tuto evropskou normu lze použít pro měření koncentrace pachových látek, známých i neznámých směsí plynných pachových látek ve vzduchu nebo dusíku za použití dynamické olfaktometrie prováděné komisí posuzovatelů. Jednotkou měřené veličiny je evropská pachová jednotka ou_E . Koncentrace pachových látek se zjišťuje určením zředovacího poměru potřebného k dosažení meze detekce. Koncentrace pachových látek při dosažení meze detekce je definičně stanovena jako $1 ou_E$. Koncentrace pachových látek se dále vyjadřuje v násobcích této meze detekce. Měřicí rozsah je zpravidla $10^1 ou_E$ až $10^7 ou_E$ (včetně předběžného ředění). Protože hlavním cílem měření zápachu je omezení obtěžování zápachem, vzájemná závislost mezi hodnotami prahových koncentrací pachových látek zjištěných postupy uvedenými v této normě a

výskytem obtěžování zápachem je velice složitá. Tato závislost je dána atmosférickými procesy určujícími rozptyl pachových látek, druhem zápachu (hedonický efekt) a konečně charakteristikami receptoru zaznamenávajícího zápach. Tyto charakteristiky se výrazně mění nejen co se týče jednotlivých posuzovatelů, ale jsou časově proměnné i u jediného posuzovatele. Vztah mezi emisemi, rozptylem, expozicí a obtěžováním není předmětem této evropské normy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 66 stran. Pozornost zasluhuje např. čl. 8.6 - Bezpečnost práce pracovníků provádějících odběr vzorku, posuzovatelů a operátorů olfaktometru. Dále norma uvádí normativní Přílohu A (Pracovní podmínky a pracovní plošina pro odběr vzorku), informativní Přílohu B (Fyziologické principy), Přílohu C (Příklad výpočtu instrumentální přesnosti a nestability), Přílohu D (Příklad výpočtu pro měření zápachu v rámci jedné laboratoře), Přílohu E (Příklad výpočtů při výběru komise), Příloha F (Příklad výpočtu koncentrace pachových látek ze souboru odezev členů komise pro posuzování zápachu), Přílohu G (Příklad výpočtů použitých k určení nejmenšího počtu měření koncentrace pachových látek nutných k dosažení požadované shodnosti), Přílohu H (Příklad výpočtů použitých k určení nejmenšího počtu měření koncentrace pachových látek nutných ke zjištění rozdílu mezi dvěma průměry), Přílohu I (Příklad výpočtu toku pachových látek (za standardních podmínek) ve vlhkém odpadním plynu), Přílohu J (Strategie odběru vzorku). ČSN EN 13725 byla vydána v listopadu 2003.

ČSN EN ISO 16017-2 (83 5741) Vnitřní, venkovní a pracovní ovzduší. Odběr vzorku těkavých organických sloučenin sorpčními trubicemi, tepelná desorpce a analýza kapilární plynovou chromatografií. Část 2: Difúzní vzorkování. Uvádí obecný návod pro odběr vzorku a analýzu těkavých organických sloučenin (VOC) v ovzduší. Normu lze použít pro venkovní, vnitřní i pracovní ovzduší. Tato část ČSN EN ISO 16017 je určena pro široký okruh VOC včetně uhlovodíků, halogenovaných uhlovodíků, esterů, alkoxyalkoholů, ketonů a alkoholů. Pro odběr vzorků těchto sloučenin se doporučuje použití mnoha různých sorbentů a navzájem rozdílnými vlastnostmi. Při sorpci velmi polárních sloučenin je zpravidla nutná jejich konverze na vhodný derivát. Sloučeniny s nejnižším bodem varu jsou sorbenty zadržovány pouze částečně v závislosti na okolní teplotě a mohou být určeny pouze kvalitativně. Záchyt středně těkavých organických sloučenin probíhá na sorbentech kvantitativně, ale jejich zpětné uvolnění může být pouze částečné. Tato část je určena pro stanovení par těkavých organických sloučenin (VOC) v rozsahu hmotnostní koncentrace jednotlivých sloučenin $0,002\text{mg/m}^3$ až 100mg/m^3 pro expoziční dobu 8 hodin nebo pro rozsah hmotnostní koncentrace jednotlivých sloučenin $0,3\mu\text{g/m}^3$ až $300\mu\text{g/m}^3$ pro expoziční dobu čtyř týdnů. Horní mez stanovitelnosti je dána sorpční kapacitou použitého sorbentu, lineárním rozsahem analytického systému tvořeného kolonou plynového chromatografu s detektorem a maximální velikostí vzorku, který lze použitým analytickým zařízením analyzovat. Dolní mez stanovitelnosti závisí na velikosti šumu detektoru a na hodnotě pozadí (slepého vzorku) analytu nebo rušivých složek v sorpčních trubicích. Pro správně kondicionované sorbenty typu Tenax GR a uhlíkaté sorbenty jako je Carboxpack nebo Carbotrap, molekulová síta uhlíkatého typu jako je Spherocarb a čistý uhlík je obsah těchto rušivých složek menší než jednotky nanogramů. V případě sorbentu Tenax TA se jejich obsah pohybuje v jednotkách nanogramů a pro ostatní porézní polymery jako je Chromosorb a Porapak je obsah těchto složek v rozmezí 5 ng až 50 ng. Poměrně rozsáhlá norma, cca 38 stran. Příloha A uvádí Podstatu difúzního vzorkování, Příloha B uvádí Druhy sorbentů, Příloha C obsahuje Návod k volbě sorbentu, Příloha D uvádí Návod k použití sorbentů a Příloha F obsahuje Souhrn údajů o celkové nejistotě, přesnosti, odchylce a uchovávání sorpčních trubic. ČSN EN ISO 16017-2 byla vydána v prosinci 2003.

ČSN EN 12457 (83 8005) Charakterizace odpadů. Vyluhování. Ověřovací zkouška vyluhovatelnosti zrnitých odpadů a kalů. Čtyři postupy, popsané ve čtyřech dále uvedených evropských normách, jsou založeny na různém poměru kapalné fáze k pevné fázi (L/S) a na různých velikostech částic, protože tyto parametry, mezi jinými, hrají důležitou roli ve vyluhovacích procesech. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 2 l/kg pro materiály s vysokým obsahem sušiny a zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním), Část 2: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 10 l/kg pro materiály se zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním), Část 3: Dvoustupňová vsádková zkouška při poměrech kapalné a pevné fáze 2 l/kg a 8 l/kg pro materiály s vysokým obsahem sušiny a zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním), Část 4: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 10 l/kg pro materiály se zrnitostí menší než 10 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním). Žádná část normy se nezabývá záležitostmi vztahujícími se ke zdraví a bezpečnosti. Všechny čtyři části byly k dispozici v 2. pololetí 2003.

ČSN EN 12457-1 (83 8005) Charakterizace odpadů. Vyluhování. Ověřovací zkouška vyluhovatelnosti zrnitých odpadů a kalů. Část 1: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 2 l/kg pro materiály s vysokým obsahem sušiny a zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním). Určuje ověřovací zkoušku, která poskytuje informace o vyluhování zrnitých odpadů a kalů za pokusných podmínek, při poměru kapalné fáze a pevné fáze 2 l/kg sušiny. Používá se pro odpady se zrnitostí menší než 4 mm, bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním. Norma byla vyvinuta hlavně ke zkoumání anorganických složek odpadů. Nebere v úvahu zvláštní charakter nepolárních organických složek ani mikrobiální procesy v rozložitelných organických odpadech. Postup zkoušky stanovený v normě poskytuje výluh, který je následně charakterizován z fyzikálního i chemického hlediska podle příslušných validovaných metod. Tento postup je použitelný pouze pro odpady a kaly s vysokým obsahem sušiny; koncentrace sušiny při zkoušce by měla být alespoň 33 %. Normalizovaná zkouška nestačí pro určení vyluhovacích vlastností odpadu, jak je uvedeno v ENV 12920. ČSN EN 12457-1 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12457-2 (83 8005) Charakterizace odpadů. Vyluhování. Ověřovací zkouška vyluhovatelnosti zrnitých odpadů a kalů. Část 2: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 10 l/kg pro materiály se zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním). Určuje ověřovací zkoušku, která poskytuje informace o vyluhování zrnitých odpadů a kalů za pokusných podmínek stanovených dále, při poměru kapalné fáze a pevné fáze 10 l/kg sušiny. Používá se pro odpady se zrnitostí menší než 4 mm, bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním. Norma byla vyvinuta hlavně ke zkoumání anorganických složek odpadů. Nebere v úvahu zvláštní charakter nepolárních organických složek ani mikrobiální procesy v rozložitelných organických odpadech. Postup zkoušky stanovený v normě poskytuje výluh, který je následně charakterizován z fyzikálního i chemického hlediska podle příslušných validovaných metod. Normalizovaná zkouška nestačí pro určení vyluhovacích vlastností odpadu, jak je uvedeno v ENV 12920. ČSN EN 12457-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12457-3 (83 8005) Charakterizace odpadů. Vyluhování. Ověřovací zkouška vyluhovatelnosti zrnitých odpadů a kalů. Část 3: Dvoustupňová vsádková zkouška při poměrech kapalné a pevné fáze 2 l/kg a 8 l/kg pro materiály s vysokým obsahem sušiny a zrnitostí menší než 4 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním).

Určuje ověřovací zkoušku, která poskytuje informace o vyluhování zrnitých odpadů a kalů za pokusných podmínek stanovených dále, při poměru kapalné fáze a pevné fáze 2 l/kg sušiny v prvním kroku a následně 8 l/kg sušiny v druhém kroku. Používá se pro odpady se zrnitostí menší než 4 mm, bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním. Norma byla vyvinuta hlavně ke zkoumání anorganických složek odpadů. Nebere v úvahu zvláštní charakter nepolárních organických složek ani mikrobiální procesy v rozložitelných organických odpadech. Postup zkoušky stanovený v normě poskytuje výluh, který je následně charakterizován z fyzikálního i chemického hlediska podle příslušných validovaných metod. Tento postup je použitelný pouze pro odpady a kaly s vysokým obsahem sušiny; koncentrace sušiny při zkoušce by měla být alespoň 33 %. Normalizovaná zkouška nestačí pro určení vyluhovacích vlastností odpadu, jak je uvedeno v ENV 12920. ČSN EN 12457-3 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 12457-4 (83 8005) Charakterizace odpadů. Vyluhování. Ověřovací zkouška vyluhovatelnosti zrnitých odpadů a kalů. Část 4: Jednostupňová vsádková zkouška při poměru kapalné a pevné fáze 10 l/kg pro materiály se zrnitostí menší než 10 mm (bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním). Určuje ověřovací zkoušku, která poskytuje informace o vyluhování zrnitých odpadů a kalů za pokusných podmínek stanovených dále, při poměru kapalné fáze a pevné fáze 10 l/kg sušiny. Používá se pro odpady se zrnitostí menší než 10 mm, bez zmenšení velikosti částic, nebo s ním. Norma byla vyvinuta hlavně ke zkoumání anorganických složek odpadů. Nebere v úvahu zvláštní charakter nepolárních organických složek ani mikrobiální procesy v rozložitelných organických odpadech. Postup zkoušky stanovený v normě poskytuje výluh, který je následně charakterizován z fyzikálního i chemického hlediska podle příslušných validovaných metod. Normalizovaná zkouška nestačí pro určení vyluhovacích vlastností odpadu, jak je uvedeno v ENV 12920. ČSN EN 12457-4 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13370 (83 8012) Charakterizace odpadů. Analýza výluhů. Stanovení amoniakálního dusíku, adsorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX), konduktivity, Hg, jednosytných fenolů, celkového organického uhlíku (TOC), snadno uvolnitelných CN^- a F^- . Specifikuje metody stanovení amoniakálního dusíku, adsorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX), konduktivity, rtuti, jednosytných fenolů, celkového organického uhlíku (TOC), snadno uvolnitelných kyanidů a fluoridů ve vodných výluzích pro charakterizaci odpadů. ČSN EN 13370 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN P ENV 13370 z ledna 2002.

ČSN EN 12506 (83 8013) Charakterizace odpadů. Analýza výluhů. Stanovení pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr (VI), Cu, Mo, Ni, NO_2^- , Pb, celkové S, SO_4^{2-} , V a Zn. Specifikuje metody stanovení pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr (VI), Cu, Mo, Ni, NO_2^- , Pb, celkové S, SO_4^{2-} , V a Zn ve vodných výluzích pro charakterizaci odpadů. ČSN EN 12506 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN P ENV 12506 z ledna 2001.

84 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro zařízení pro zdravotnictví a pro technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením, včetně vnějších protéz a ortéz. Dále normy pro nábytek a vybavení pro lůžkový provoz a pro lékařský nábytek. Konečně normy pro nosítka a vozíky, sterilizační a destilační přístroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 47 norem (k témuž datu v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 48 a v r. 2000 - 42 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše

recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu. Za rok 2003 to bylo celkem 6 norem, zachycených v prvním pololetí 2003.

Třída 85 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro lékařské nástroje a přístroje i přístroje pro anestezii a umělé dýchání. Dále normy pro chirurgické implantáty včetně aktivních implantabilních prostředků a pro jejich zkoušení. Posléze normy pro zdravotnické materiály, pro systémy jakosti ve zdravotnictví a všeobecné předpisy i směrnice pro výrobky zdravotnické techniky. Dále ještě normy pro zařízení zdravotnických pracovišť, lékařské nástroje a pomůcky, včetně nástrojů pro zubní lékařství a normy pro lékařské stříkačky. Kromě toho také normy pro zařízení a přístroje pro krevní převod a pro materiály pro zdravotnickou techniku. Konečně normy pro zdravotnické systémy in vitro a pro zdravotnické prostředky, složené z živočišných tkání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 280 norem (k témuž datu v r. 2002 - 273, v r. 2001 - 251 a v r. 2000 - 222 normy). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 novelizovaných nebo nově vydaných norem. Za rok 2003 to bylo celkem 16 norem.

ČSN EN 980 (85 0005) Grafické značky pro označování zdravotnických prostředků. Stanovuje grafické značky pro použití v informacích poskytovaných výrobcem spolu se zdravotnickými prostředky (včetně diagnostických zdravotnických prostředků in vitro). Norma je paralelně uvedena i v anglickém jazyce. Je normalizováno a podrobně popsáno cca 22 značek včetně značky pro biologické riziko. Za pozornost stojí Příloha ZA, ZB a ZC, které potvrzují, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS, Směrnici EU 90/385/EHS a Směrnici EU 98/79/ES.** *Poznámky recenzenta: V ČR je směrnice 93/42/EHS zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění. Dále je v ČR je směrnice 90/385/EHS zavedena nařízením vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, v platném znění. Konečně je v ČR je směrnice 98/79/ES zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro v platném znění.* ČSN EN 980 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 980 z listopadu 1997.

ČSN EN ISO 9360-2 (85 2769) Anestetická a respirační zařízení. Výměníky tepla a vlhkosti pro zvlhčování vdechovaných plynů u lidí. Část 2: Výměníky tepla a vlhkosti pro použití u pacientů při tracheostomii s minimálními dechovými objemy od 250 ml. Tato druhá část normy vychází z ČSN EN ISO 9360-1:200 a stanovuje požadavky a zkušební metody pro výměníky tepla a vlhkosti (HME = Heat and Moisture Exchangers) bez konektorů přístrojových ústí, včetně těch, jež obsahují filtry dýchacího systému. Tato zařízení jsou určena pro zvlhčování vdechovaných plynů při tracheostomii u pacientů s dechovým objemem 250 ml nebo větším. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 9360-2 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN ISO 13485 (85 5001) Zdravotnické prostředky. Systémy managementu jakosti. Požadavky pro účely předpisů. Stanovuje požadavky na systém managementu jakosti v případech, kdy organizace potřebuje prokázat svojí schopnost poskytovat

zdravotnické prostředky a příslušné služby, které trvale splňují požadavky zákazníků a požadavky předpisů vztahujících se na zdravotnické prostředky a příslušné služby. Základním cílem této normy je podporovat požadavky harmonizovaných předpisů pro zdravotnické prostředky v oblasti systému managementu jakosti. Výsledkem je zakomponování některých zvláštních požadavků pro zdravotnické prostředky a vyloučení těch požadavků ČSN EN ISO 9001, které nejsou vhodné jako požadavky předpisů. Vzhledem k těmto vyloučením, nemohou organizace jejichž systém managementu jakosti odpovídá této mezinárodní normě, uplatňovat nárok na shodu s ČSN EN ISO 9001, pokud jejich systém managementu jakosti nespĺňuje všechny požadavky ČSN EN ISO 9001 (viz příloha B, kde jsou vysvětleny rozdíly mezi ISO 13485:2003 a ISO 9001:2000). Všechny požadavky této normy jsou specifické pro organizace dodávající zdravotnické prostředky nezávisle na typu nebo velikosti organizace. Tato norma je paralelně uvedena v českém i v anglickém jazyce. Rozsáhlá norma, cca 115 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízením vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., a nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické prostředky in vitro.* ČSN EN ISO 13485 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 13485 ze srpna 2001 a ČSN EN ISO 13488 ze srpna 2001.

ČSN EN ISO 10993 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Hodnocení a zkoušení, Část 2: Požadavky na ochranu zvířat, Část 3: Zkoušky genotoxicity, karcinogenity a reprodukční toxicity, Část 4: Výběr zkoušek interakce s krví, Část 5: Zkoušky cytotoxicity in vitro, Část 6: Zkoušky lokálních účinků po implantaci, Část 7: Rezidua při sterilizaci ethylenoxidem, Část 8: Výběr a způsobilost referenčních materiálů pro biologické zkoušky, Část 9: Obecné zásady pro kvalitativní a kvantitativní stanovení potenciálních degradačních produktů, Část 10: Zkoušky na dráždivost a přecitlivělost oddáleného typu, Část 11: Zkoušky systémové toxicity, Část 12: Příprava vzorků a referenční materiály, Část 13: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z prostředků zdravotnické techniky vyrobených z polymerních materiálů, Část 14: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z keramických materiálů, Část 15: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z kovů a slitin, Část 16: Plán toxikokinetické studie degradačních produktů a vyluhovatelných látek, Část 17: Stanovení přípustných limitů vyluhovatelné látky na základě posouzení zdravotního rizika a Část 18: Chemická charakterizace materiálů. *V druhém pololetí 2003 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN ISO 10993-4 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Část 4: Výběr zkoušek interakce s krví. Uvádí obecné požadavky na hodnocení interakcí zdravotnických prostředků s krví. Popisuje: a) klasifikaci lékařských a dentálních zdravotnických prostředků určených pro styk s krví na základě určeného použití a doby styku, jak je definováno v ISO 10993-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN ISO 10993-1), b) základní principy, které jsou pro hodnocení interakcí zdravotnických prostředků s krví rozhodující, c) výklad zásad pro uspořádaný výběr zkoušek podle specifických kategorií, společně s principy a vědeckými základy těchto zkoušek. Tato část popisuje biologické hodnocení v obecné rovině a nemusí nutně poskytovat pokyny pro metody zkoušení vhodné pro určitý prostředek. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnicím EU 93/42/EHS, 90/385/EHS a 86/609/EHS.**

Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 93/42/ES zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění. ČSN EN ISO 10993-4 byla vydána v září 2003. Nahradila ČSN EN 30993-4 z března 1996.

ČSN EN ISO 10993-10 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Část 10: Zkoušky na dráždivost a přecitlivělost oddáleného typu. Popisuje postupy pro posuzování zdravotnických prostředků z materiálů z nichž jsou vyrobeny, a to z hlediska jejich potenciálu vyvolávat podráždění a oddálenou přecitlivělost. Tato část ČSN EN ISO 10993 zahrnuje: a) rozvahu před prováděním zkoušek; b) podrobnosti postupů zkoušek; c) klíčové faktory při interpretaci výsledků. V příloze A jsou uvedeny pokyny pro přípravu materiálu se zaměřením na uvedené zkoušky. Dodatečné zkoušky požadované jmenovitě pro prostředky používané nitrokožně v oční, orální, rektální, penilní a vaginální oblasti jsou uvedeny v rozsáhlé příloze B. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění. ČSN EN ISO 10993-10 byla vydána v červenci 2003. Nahradila ČSN EN ISO 10993-10 z července 1998.*

ČSN EN ISO 10993-17 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Část 17: Stanovení přípustných limitů pro vyluhovatelné látky. Specifikuje metodu pro stanovení přípustných limitů vyluhovatelných látek ze zdravotnických prostředků. Je určena k použití při vypracování norem a k odhadu odpovídajících limitů v případech, kdy žádné normy neexistují. Popisuje systematický postup, kterým je možno kvantitativně posoudit identifikovatelná rizika spojená s toxikologicky nebezpečnými látkami přítomnými ve zdravotnických prostředcích. Tuto část nelze použít pro zdravotnické prostředky, které nepřicházejí do styku s tělem pacienta (např. diagnostické prostředky in vitro). Expozice určité chemické látky může mít jiný zdroj než zdravotnický prostředek, např. jídlo, vodu nebo vzduch. Tato část se netýká možnosti expozice z takových zdrojů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS a 90/385/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 93/42/ES zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění. ČSN EN ISO 10993-17 byla vydána v září 2003.*

ČSN EN 13795 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky na výrobce, zpracovatele a výrobky, Část 2: Zkušební metody a Část 3: Požadavky na provedení a úroveň provedení. V druhém pololetí 2003 byla k dispozici pouze tato část:*

ČSN EN 13795-1 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky na výrobce, zpracovatele a výrobky. Specifikuje informace, které mají být poskytnuty uživatelům a zkušebním pracovníkům třetí strany jako doplněk obvyklých označení zdravotnických prostředků, které se týkají požadavků na výrobu a zpracování. Norma je všeobecným vodítkem týkajícím se vlastností jednorázových a opakovaně používaných operačních plášťů, operačních roušek a operačních oděvů do čistých prostor, používaných jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Je určena k zabránění přenosu infekčních agens mezi pacienty a nemocničním personálem v průběhu chirurgických nebo jiných invazivních postupů. Operační masky,

lékařské rukavice, obalové materiály, obuv a pokrývky hlavy včetně incizních folií nejsou zahrnuty do předmětu této normy. Tato norma rovněž nezahrnuje požadavky vztahující se k hořlavosti výrobků používaných v laserové chirurgii. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13795-1 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN ISO 9187-1 (85 6260) Injekční přístroje pro lékařské použití. Část 1: Injekční ampule. Stanovuje požadavky na materiál, rozměry, objemy, provedení a balení tří tvarů skleněných ampulí (tvary B, C a D) pro injekční farmaceutické přípravky. Vztahuje se na ampule, které mají nebo nemají barevný lomový kroužek. Jestliže uživatel požaduje ampule s barevným lomovým kroužkem, mělo by to být dohodnuto mezi výrobcem a uživatelem, včetně pevnosti barevného lomového kroužku. Ampule vyhovující této části normy jsou určeny pouze pro jedno použití. ČSN EN ISO 9187-1 byla vydána v listopadu 2003. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 9187-1 z listopadu 1999.

ČSN EN 13975 (85 7018) Postupy odběru vzorků používané pro přijímací zkoušky diagnostických zdravotnických prostředků in vitro. Statistické aspekty. Specifikuje požadavky na postup odběru vzorků pro přijímací zkoušky hotových in vitro diagnostických zdravotnických prostředků vyžadujících ověření EC od pověřeného orgánu. Pro tento účel jsou určeny dva odlišné postupy: a) ověřování srovnáváním a/nebo měřeními na statistickém základě, b) ověřování zkoušením homogenní výrobní dávky, která byla definována vhodnými způsoby validace procesu a kontroly v průběhu procesu výroby. Norma specifikuje požadavky a kritéria postupů zkoušek ke stanovení a ověření homogeneity procesů výroby a výrobků. Norma je použitelná také ke koncipování plánu odběru vzorků hotových výrobků podle požadavků kladených na certifikaci výrobku dodávaného výrobcem a na systémy jakosti výroby. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, v platném znění.* ČSN EN 13975 byla vydána v červenci 2003.

Třída 86 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro hromadně vyráběné léčivé přípravky, pro dentální materiály a rostlinné drogy (semena, kořeny, oddenky, hlízy apod.). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této - dnes malé - třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 7 norem (k témuž datu v r. 2002 -7, v r. 2001 ještě - 123 a v r. 2000 - 123 norem). Většina norem této třídy byla (pro zastaralost) bez náhrady zrušena. V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 87 - Telekomunikace

Obsahuje technické normy pro evropské telekomunikační normy (CENELEC), zkušební metody a specifikace, pro podnikové telekomunikace, pro rozbor vlivu prostředí a pro mobilní komunikace. Dále normy pro lidského činitele v telekomunikačních systémech, pro síťová hlediska, pro bezpečnost, pro přístupové sítě širokopásmového radia, pro radiové zařízení a systémy, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) a radiové spektrum,

transevropské svazkové radiové sítě, družicové pozemské stanice a systémy, signalizační protokoly a spojování, pro analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, pro koncová zařízení a systémy s přímou platbou včetně mobility koncových bezšňůrových zařízení. Konečně normy pro přenos a multiplexování, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, pro propojování komunikačních sítí a systémů a další. V této rozsáhlé třídě se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví nebo ochrany životního prostředí. *Poznámka recenzenta: Pokud se v této třídě vyskytují normy, které se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví při práci i mimo ni.* V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována.

V této velmi rozsáhlé (a prakticky největší třídě technických norem) bylo k 1. lednu 2003 celkem 3337 norem (k témuž datu v r. 2002 3078, v r. 2001 - 2430 a v r. 2000 - 1910 norem). *Poznámka recenzenta: Přestože jde o největší třídu českých technických norem, která - nadto - vykazuje bouřlivý rozvoj, nenašli jsme mezi nimi dosud žádnou která by měla - podle našeho názoru - být malou souvislost s námi široce pojatou problematikou ochrany zdraví.*

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Obsahuje technické normy pro tiskařské stroje, pro úpravu rukopisů včetně korekturních znamének, pro názvosloví, měření a výpočty v polygrafickém průmyslu, pro předlohy pro reprodukci, pro přípravu a zpracování tiskových desek, pro úpravu sazby, pro knižní vazby, časopisy, pohlednice, pro formáty tiskovin a poštovní tiskopisy. Dále pro polygrafické výrobky a konečně pro zařízení na písmo. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 15 norem (k témuž datu v r. 2002 - 19, v r. 2001 - 20 a v r. 2000 - 20 norem). V prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 89 - Hudební nástroje

V této třídě nebyla k 1. lednu 2003 žádná norma, naposledy k témuž datu v r. 2000 pouze jedna norma. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2003.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

Zahrnuje technické normy např. na tužky, pryže, pera, šablony, pomůcky pro kreslení a malování, barvy, inkousty, tuše, laky na blány, ale také kancelářské sešíváčky a děrovačky, ostatní (kancelářské) pomůcky apod. V SZÚ nebyla do 31. prosince 2001 sledována. Počínaje 1. lednem 2002 je i tato třída v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě byly k 1. lednu 2003 pouze 22 normy (k témuž datu v r. 2002 - 24, v r. 2001 - 25 a v r. 2000 - 25 norem). Nicméně v prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Obsahuje technické normy pro nábytek, včetně bezpečnostních požadavků na něj (tj. nábytek jako takový, úložný, sedací a stolový nábytek, dále laboratorní, lehací, kancelářský, pomocný, lůžkový a venkovní nábytek). Dále normy pro vany, kuchyňské dřezy, výlevky apod. Konečně normy pro podlahové krytiny, nábytková kolečka a jevištní technologie. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 188 norem (k témuž datu v r. 2002 - 185, v r. 2001 - 187 a v r. 2000 - 174 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 4 normy.

ČSN EN 14085 (91 7881) Pružné podlahové krytiny. Podlahové dlaždice pro volné kladení. Specifikace. Vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13893 (91 7882) Pružné, laminátové a textilní podlahové krytiny. Měření dynamického koeficientu tření na suchém povrchu podlah. Vydána v srpnu 2003.

Třída 93 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na drobné kovové výrobky všeobecně, na háčky, očka a kroužky pro oděvy a obuv a konečně norma na zdrhovadla. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 5 norem (k témuž datu v r. 2002 - 5, v r. 2001 - 5 a v r. 2000 - 6 norem). Poslední tři roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Také v prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 94 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy pro nejrůznější výstrojné zboží pod nímž rozumí např.: sportovní, tělocvičné a posilovací nářadí, náčiní i zařízení, dále potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj a potřeby pro různé sporty. Kromě toho normy pro dětské hračky, předměty pro péči o děti, apod. V neposlední řadě normy na předměty běžného užívání přicházející do styku s potravinami, kapesní nože a jídelní příbory. Konečně předmětové normy pro komerční smaltované nádoby, nádoby z hliníku a z korozivzdorného plechu. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 164 norem (k témuž datu v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 135 a v r. 2000 - 126 norem). V druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 novelizované nebo nově vydané normy. Za rok 2003 to bylo celkem 17 norem.

ČSN EN 1888 (94 3412) Výrobky pro péči o dítě. Dětské kočárky. Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Specifikuje bezpečnostní požadavky a metody zkoušení pro dětské kočárky konstruované k přepravě jednoho nebo více dětí. Norma se nevztahuje na sportovní nebo hluboké kočárky, které mají povahu hraček a na vozidla konstruovaná pro děti se zvláštními potřebami. Pro další funkce výrobku jsou použitelné příslušné evropské normy. ČSN EN 1888 byla vydána v srpnu 2003. Nahradila ČSN 94 3002 z března 1994.

ČSN EN 71-2 (94 3095) Bezpečnost hraček. Část 2: Hořlavost. Stanoví kategorie hořlavých materiálů zakázaných ve všech hračkách a požadavky na hořlavost určitých hraček, jsou-li vystaveny slabému zdroji zapálení. Metody zkoušení popsané v kap. 5 mají za účel zjištění hořlavosti hraček při specifikovaných zvláštních zkušebních podmínkách. Získané výsledky nemohou být tedy považovány za úplnou informaci o možném ohrožení požárem hraček nebo materiálů, pokud jsou vystaveny jiným zdrojům zapálení. Tato druhá část normy obsahuje všeobecné požadavky týkající se všech hraček a specifické požadavky a metody zkoušení, které se týkají dále uvedených hraček považovaných za nejnebezpečnější: - hračky

nošené na hlavě, které obsahují vousy, kníry, paruky atd. vyrobené z vlasů, vlasových textilií, nebo podobných materiálů, lisované a textilní masky a splývavé materiály připevněné ke kloboučkům, maskám apod., ale ne na papírové klobouky dodávané obvykle v dárkových balíčcích pro večírky; - převlekové kostýmy a hračky, které dítě nosí na sobě při hře; - hračky, do kterých dítě vstupuje; - měkce vycpané hračky (zvířata, panenky apod.) s vlasovým nebo textilním povrchem. (Vysvětlení k obsahu těchto skupin je uvedeno informativní Příloze A.) **POZNÁMKA** - *Další požadavky týkající se hořlavosti elektrických hraček jsou stanoveny v (ČSN) EN 50088 Bezpečnost elektrických hraček.* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 88/378/EHS.** ČSN EN 71-2 byla vydána v prosinci 2003. Nahradila ČSN EN 71-2 z prosince 1995.

ČSN EN 13750 (94 4308) Domácí varné konvice určené pro sporáky, vařiče nebo varné desky. Požadavky a metody zkoušení. Specifikuje požadavky na bezpečnost a na funkční vlastnosti varných konvic, které se používají v domácnosti na sporáku, vařiči nebo varné desce a vztahuje se na všechny konvice bez rozdílu materiálu nebo způsobu výroby. Norma se nevztahuje na elektrické varné konvice. Za pozornost stojí kapitola 4 - Materiály, kde se uvádí: Varné konvice musí být vyrobeny z materiálů takového typu a čistoty, které za běžných podmínek použití nepředstavují žádné toxické riziko ani žádným způsobem neovlivňují organoleptické vlastnosti v nich připravených potravin. ČSN EN 13750 byla vydána v červenci 2003.

ČSN EN 13248 (94 4310) Nádobí. Kávovary pro domácí použití s nezávislým zdrojem ohřevu. Definice, požadavky a metody zkoušení. Definuje termíny, stanovuje výrobní, bezpečnostní a funkční požadavky a odpovídající zkoušky a specifikuje údaje pro značení, pokyny pro používání a údržbu pro domácí kávovary s nezávislým systémem ohřevu. Norma je použitelná pro kávovary s využitelným objemem menším než 2 litry, pro výrobu jemného kávového odvaru pod tlakem páry vyšším než 50 kPa (0,5 bar) a nižším než 250 kPa (2,5 bar). Za pozornost stojí kapitola 4 - Požadavky, a v ní čl. 4.1 Materiálové požadavky, kde se uvádí: Použité materiály pro výrobu kávovaru musí být takového druhu, aby neměly vliv na činnost, provedení a bezpečnost kávovaru při jeho používání. Materiály, které jsou ve styku s vodou, kávou a odvarem nesmí nepříznivě působit na organoleptické vlastnosti kávového odvaru. Komponenty uzavíracího a bezpečnostního zařízení musí být vyrobeny z materiálů, které nepodléhají korozi, dilataci nebo deformaci tak, aby byla ovlivněna jejich činnost. Dále stojí za pozornost čl. 4.3, kde se uvádí: Kávovar musí mít bezpečnostní zařízení (viz 3.1.6). To musí být umístěno v části obsahující páru. Bezpečnostní zařízení musí zajistit, že při jeho použití je hodnota bezpečnostního tlaku (P_s) nižší než 400 kPa. Bezpečnostní zařízení musí být navrženo tak, aby při jeho činnosti výron páry neměl vliv na stabilitu kávovaru, ani neuhasil plamen při ohřívání kávovaru na plynovém hořáku. ČSN EN 13248 byla vydána v červenci 2003.

Třída 95 - Výstrojné zboží

V této třídě nebyla k 1. lednu 2003 žádná norma; tento stav trvá tři roky. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2003.

Třída 96 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na visací zámky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě nebyla k 1. lednu 2003 žádná norma (k témuž datu v r. 2002, i v r. 2001 a rovněž v r. 2000 pouze jedna norma). Nepřekvapí, že v prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná norma.

Třída 97 - Výměna dat

Obsahuje technické normy vztahující se zejména k výměně dat, např. sborníky datových prvků, číselníky, sborníky segmentů, zpráv, popis datové základny, modely dokladů, čárové kódy EAN, dále normy pro prezentaci data a času, pro bankovníctví, elektronickou výměnu dat apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 151 norem, ke stejnému datu v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 152 norem.

Třída 98 – Zdravotnická informatika

Obsahuje technické normy vztahující se k výměně informací všeobecně, dále normy hlavních pojmových tříd společné struktury terminologických systémů a zpráv týkajících se pacienta a konečně normy architektury informačních systémů ve zdravotnictví a ochrany dat. V SZÚ tato třída dosud není systematicky sledována, a to především proto, že v ní obsažené normy byly buď převzaty oznámením ve Věstníku ÚNMZ nebo převzetím (anglického) originálu, což znamená, že nebyly vydány obvyklou formou česky a nejsou také dodávány při pravidelné objednávce.

V této poměrně nové třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 39 norem, ke stejnému datu v r. 2002 - 33, v r. 2001 - 20 norem V r. 2000 ještě třída nebyla obsazena a nebyla do ní zařazena žádná norma.

Třída 99 - Metrologie

Zahrnuje technické normy obsahující všeobecná ustanovení, názvosloví, značky a měřicí jednotky geometrických veličin, dále normy pro délková měřidla, pro zkoušky měřičů proudu, napětí a výkonu apod. Konečně normy pro teploměry, měřidla hmotnosti, mechanických zkoušek materiálu, měřidla objemu průtoku včetně průtoku plynu a měřidla fotometrická. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 pouze 20 norem (k témuž datu v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 27 a v r. 2000 - 27 norem). Poslední tři roky je tato třída prakticky bez pohybu, úbytek norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. Ani v prvním ani ve druhém pololetí r. 2003, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme do této třídy nemohli zařadit žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.